2024/1624

19.6.2024.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2024/1624

(2024. gada 31. maijs)

par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību, jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu [1],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [2],

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru [3],

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 [4] ir galvenais juridiskais instruments, ko izmanto, lai nepieļautu Savienības finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai. Minētajā direktīvā ir noteikts visaptverošs tiesiskais regulējums, kurš vēl vairāk tika nostiprināts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/843 [5], pievēršoties jauniem nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem un palielinot faktisko īpašumtiesību pārredzamību. Pieredze liecina, ka, neraugoties uz sasniegumiem saskaņā ar minēto tiesisko regulējumu, būtu jāveic turpmāki uzlabojumi, lai pienācīgi mazinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus un efektīvi atklātu noziedzīgus mēģinājumus ļaunprātīgi izmantot Savienības finanšu sistēmu noziedzīgiem mērķiem.

(2) Galvenā problēma, kas konstatēta saistībā ar Direktīvas (ES) 2015/849 noteikumu piemērošanu, kas nosaka pienākumus atbildīgie subjekti, ir minētajos noteikumos paredzēto noteikumu tieša nepiemērojamība un sadrumstalota pieeja dažādās valstīs. Lai gan šie noteikumi ir pastāvējuši un attīstījušies trīs gadu desmitus, tie joprojām tiek īstenoti tādā veidā, kas pilnībā neatbilst integrēta iekšējā tirgus prasībām. Tādēļ, lai panāktu vēlamo piemērošanas vienveidību, regulā ir jāiekļauj noteikumi par jautājumiem, kurus pašlaik reglamentē Direktīva (ES) 2015/849 un kuri attiecīgajiem subjektiem varētu būt tieši piemērojami.

---

(1) OV C 210, 25.5.2022., 5. lpp.
(2) OV C 152, 6.4.2022., 89. lpp.
(3) Eiropas Parlamenta 2024. gada 24. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2024. gada 30. maija lēmums.
(4) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).
(5) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/843 (2018. gada 30. maijs), ar ko groza Direktīvu (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Direktīvas 2009/138/EK un 2013/36/ES (OV L 156, 19.6.2018., 43. lpp.).

(3) Šis jaunais instruments ir daļa no visaptveroša tiesību aktu kopuma, kura mērķis ir stiprināt Savienības regulējumu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas ("NILL/TFN") jomā. Šī regula, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1640 ([6]) un Regulas (ES) 2023/1113 ([7]) un (ES) 2024/1620 ([8]) kopā veidos tiesisko regulējumu, kas reglamentēs NILL/TFN prasības, kuras jāizpilda atbildīgajiem subjektiem un kuras ir Savienības NILL/TFN iestāžu sistēmas pamatā, tostarp izveidojot Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai (*AMLA*).

(4) Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un teroristu finansēšana parasti tiek īstenota starptautiskā vidē. Pasākumiem, kas pieņemti Savienības līmenī, neņemot vērā starptautisko koordināciju un sadarbību, būtu ļoti ierobežota ietekme. Tāpēc pasākumiem, ko minētajā jomā pieņem Savienība, vajadzētu būt saderīgiem ar darbībām, ko veic starptautiskā līmenī, un vismaz tikpat stingriem. Savienības rīcībā būtu jo īpaši jāturpina ņemt vērā Finanšu darījumu darba grupas (*FATF*) ieteikumi un instrumenti, ko izstrādājušas citas starptautiskās struktūras, kuras cīnās pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu. Lai cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu padarītu vēl efektīvāku, attiecīgie Savienības tiesību akti vajadzības gadījumā būtu jāpielāgo *FATF* 2012. gada februārī pieņemtajiem Starptautiskajiem standartiem par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, teroristu finansēšanas un ieroču izplatīšanas apkarošanu ("pārskatītie *FATF* ieteikumi") un turpmākajiem minēto standartu grozījumiem.

(5) Pēc Direktīvas (ES) 2015/849 pieņemšanas nesenās norises Savienības krimināltiesību sistēmā ir veicinājušas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas aktīvāku novēršanu un apkarošanu. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1673 ([9]) ir radījusi vienotu izpratni par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas noziegumiem un tās predikatīvajiem nodarījumiem. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2017/1371 ([10]) tika definēti finanšu noziegumi, kas ietekmē Savienības finanšu intereses un kas arī būtu jāuzskata par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas predikatīviem nodarījumiem. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/541 ([11]) ir radījusi vienotu izpratni par teroristu finansēšanas noziegumiem. Tā kā šie jēdzieni tagad ir precizēti Savienības krimināltiesībās, vairs nav nepieciešams, lai Savienības NILL/TFN noteikumos tiktu definēta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana, tās predikatīvie nodarījumi vai teroristu finansēšana. Toties Savienības NILL/TFN regulējumam ir pilnīgi jāsaskan ar Savienības krimināltiesību regulējumu.

(6) Saskaņošana attiecīgajā krimināltiesību jomā ļauj Savienības līmenī īstenot stingru un saskaņotu pieeju nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un tās predikatīvo nodarījumu, tostarp korupcijas, novēršanai un apkarošanai. Tajā pašā laikā šāda pieeja nodrošina, ka dalībvalstis, kuras ir pieņēmušas plašāku pieeju noziedzīgu darbību definēšanai, kas ir predikatīvi nodarījumi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai, var turpināt piemērot šādu pieeju. Minētā iemesla dēļ saskaņā ar Direktīvu (ES) 2018/1673 jebkāda veida sodāma iesaistīšanās predikatīva nodarījuma nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai izdarīšanā, par ko noteikta krimināltiesību saskaņā ar valsts tiesību aktiem, arī būtu jāuzskata par noziedzīgu darbību minētās direktīvas un šīs regulas nolūkos.

(7) Tehnoloģijas turpina attīstīties, piedāvājot privātajam sektoram iespējas izstrādāt jaunus produktus un sistēmas, lai apmainītos ar līdzekļiem vai vērtību. Lai gan tā ir pozitīva parādība, tā var radīt jaunus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, jo noziedzniekiem nepārtraukti izdodas atrast veidus, kā izmantot vājās vietas, lai paslēptu un pārvietotu nelikumīgos līdzekļus pa visu pasauli. Kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējus un kolektīvās finansēšanas platformas var ļaunprātīgi izmantot kā jaunus kanālus nelikumīgai naudas apritei, un tie ir piemēroti šādas aprites atklāšanai un risku mazināšanai. Tādēļ Savienības tiesību aktu darbības joma būtu jāpaplašina, iekļaujot tajā šādus subjektus saskaņā ar *FATF* standartiem attiecībā uz kriptoaktīviem. Tajā pašā laikā

([6]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1640 (2024. gada 31. maijs) par mehānismiem, kas dalībvalstīm jāievieš, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Direktīvu (ES) 2019/1937 un groza un atceļ Direktīvu (ES) 2015/849 (OV L, 2024/1640, 19.6.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj).

([7]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1113 (2023. gada 31. maijs) par līdzekļu un konkrētu kriptoaktīvu pārvedumiem pievienoto informāciju un ar ko groza Direktīvu (ES) 2015/849 (OV L 150, 9.6.2023., 1. lpp.).

([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1620 (2024. gada 31. maijs), ar ko izveido Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai un groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 (OV L, 2024/1620, 19.6.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).

([9]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1673 (2018. gada 23. oktobris) par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanu ar krimināltiesībām (OV L 284, 12.11.2018., 22. lpp.).

([10]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1371 (2017. gada 5. jūlijs) par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības (OV L 198, 28.7.2017., 29. lpp.).

([11]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/541 (2017. gada 15. marts) par terorisma apkarošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/475/TI un groza Padomes Lēmumu 2005/671/TI (OV L 88, 31.3.2017., 6. lpp.).

sasniegumi inovācijā, piemēram, metaversa attīstība, nodrošina jaunas iespējas noziegumu izdarīšanai un no tiem iegūtu līdzekļu legalizēšanai. Tāpēc ir svarīgi ievērot modrību attiecībā uz riskiem, kas saistīti ar inovatīvu produktu vai pakalpojumu sniegšanu gan Savienības, gan valsts līmenī, vai atbildīgo subjektu līmenī.

(8) Iestādēm un personām, uz kurām attiecas šī regula, ir būtiska nozīme kā Savienības finanšu sistēmas vārtziņiem, tādēļ tām būtu jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai īstenotu šīs regulas prasības, nepieļaujot to, ka noziedznieki legalizē ieņēmumus no savām nelikumīgajām darbībām vai finansē terorismu. Būtu jāveic arī pasākumi, lai mazinātu risku, ka netiks piemērotas mērķtiecīgās finanšu sankcijas vai notiks izvairīšanās no tām.

(9) Apdrošināšanas starpnieka definīcija saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/97 ([12]) aptver plašu fizisku vai juridisku personu loku, kuras uzsāk vai veic apdrošināšanas izplatīšanas darbību. Daži apdrošināšanas starpnieki uzsāk apdrošināšanas izplatīšanas darbības, par kurām pilnībā atbild apdrošināšanas sabiedrības vai starpnieki, un veic darbības saskaņā ar to politiku un procedūrām. Ja minētie starpnieki neiekasē klientam, apdrošinājuma ņēmējam vai apdrošināšanas polises labuma guvējam paredzētās prēmijas vai summas, tie nespēj veikt jēgpilnu uzticamības pārbaudi vai atklāt aizdomīgus darījumus un ziņot par tiem. Ņemot vērā minēto ierobežoto lomu un to, ka NILL/TFN prasību pilnīgu piemērošanu nodrošina apdrošināšanas sabiedrības vai starpnieki, kuru atbildībā tie sniedz pakalpojumus, starpnieki, kas nepārvalda Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366 ([13]) 4. panta 25. punktā definētos līdzekļus, šajā regulā nebūtu jāuzskata par atbildīgajiem subjektiem.

(10) Šīs regulas darbības jomā kā atbildīgie subjekti būtu jāiekļauj pašas pārvaldītājsabiedrības, kuras veic jauktas darbības un kuriem ir vismaz viens meitasuzņēmums, kas ir atbildīgais subjekts. Lai nodrošinātu konsekventu uzraudzību, ko veic finanšu subjektu uzraudzītāji, gadījumā, ja jauktas darbības pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmumu starpā ir vismaz viena kredītiestāde vai finanšu iestāde, arī pati pārvaldītājsabiedrība būtu jāuzskata par finanšu iestādi.

(11) Finanšu darījumi var notikt arī vienas un tās pašas grupas ietvaros, lai pārvaldītu grupas finanses. Tomēr šādi darījumi netiek veikti attiecībā uz klientiem, un tiem nav jāpiemēro NILL/TFN pasākumi. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, ir jāatzīst, ka šī regula neattiecas uz finanšu darbībām vai citiem finanšu pakalpojumiem, ko grupas dalībnieki sniedz citiem šīs grupas dalībniekiem.

(12) Uz neatkarīgiem juridisko profesiju pārstāvjiem šī regula būtu jāattiecina tad, kad viņi iesaistās finansiālos vai korporatīvos darījumos, tostarp sniedz konsultācijas nodokļu jautājumos, jo pastāv risks, ka minēto juridisko profesiju pārstāvju pakalpojumus var pretlikumīgi izmantot noziedzīgā darbībā gūtu ieņēmumu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai. Tomēr būtu jāparedz atbrīvojumi no jebkura pienākuma paziņot informāciju, kas iegūta tiesvedības laikā vai arī pirms vai pēc tās, kā arī izvērtējot juridisko stāvokli klientam, jo uz šādu informāciju attiecas juridiska privilēģija. Tādējādi uz juridiskajām konsultācijām arī turpmāk būtu jāattiecina pienākums neizpaust dienesta noslēpumu, izņemot gadījumus, kad juridiskās profesijas pārstāvis pats piedalās nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanā vai teroristu finansēšanā, juridisko konsultāciju nolūks ir legalizēt nelikumīgi iegūtus līdzekļus vai finansēt teroristus vai juridiskās profesijas pārstāvis zina, ka klients meklē juridisko konsultāciju, lai legalizētu nelikumīgi iegūtus līdzekļus vai finansētu teroristus. Šādu apzināšanos un nolūku var izsecināt no objektīviem, faktiskiem apstākļiem. Tā kā juridiska konsultācija varētu tikt lūgta jau noziedzīgas darbības, kas rada ienākumus, izdarīšanas posmā, ir svarīgi, lai lietas, kas ir izslēgtas no juridiskās privilēģijas, attiektos arī uz situācijām, kad juridiskas konsultācijas tiek sniegtas predikatīvo nodarījumu kontekstā. Juridiskās konsultācijas, ko lūdz saistībā ar notiekošu tiesvedību, nebūtu jāuzskata par juridiskām konsultācijām nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas nolūkos.

(13) Lai nodrošinātu Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ("Harta") garantēto tiesību ievērošanu, to revidentu, ārštata grāmatvežu un nodokļu konsultantu gadījumā, kuriem dažās dalībvalstīs ir tiesības aizstāvēt vai pārstāvēt klientu tiesvedībā vai izvērtēt klienta juridisko stāvokli, uz informāciju, ko tie ieguvuši, pildot minētos uzdevumus, nebūtu jāattiecina ziņošanas pienākums. Tomēr tie paši izņēmumi, kas attiecas uz notāriem un advokātiem, būtu jāpiemēro

([12]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/97 (2016. gada 20. janvāris) par apdrošināšanas izplatīšanu (OV L 26, 2.2.2016., 19. lpp.).

([13]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.).

arī tiem profesionāļiem, kuri rīkojas, īstenojot tiesības uz aizstāvību vai kad viņi izvērtē klienta juridisko stāvokli.

(14) Direktīva (ES) 2018/843 bija pirmais juridiskais instruments, ar kuru risināja nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, ko Savienībā rada kriptoaktīvi. Tā paplašināja NILL/TFN regulējuma darbības jomu, iekļaujot tajā divu veidu kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējus – valūtas maiņas pakalpojumu sniedzējus, kuri veic virtuālo valūtu un bezseguma valūtu apmaiņu, un maka glabāšanas pakalpojumu sniedzējus. Ņemot vērā straujo tehnoloģiju attīstību un izmaiņas *FATF* standartos, minētā pieeja ir jāpārskata. Pirmais solis, lai pabeigtu un atjauninātu Savienības tiesisko regulējumu, ir paveikts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2023/1114 ([14]), kas nosaka prasības kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējiem, kuri vēlas pieprasīt atļauju sniegt savus pakalpojumus iekšējā tirgū. Tā arī ievieš kriptoaktīvu un kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēju definīcijas, kas aptver plašāku darbību klāstu. Turklāt Regula (ES) 2023/1113 ir paplašinājusi izsekojamības prasības, tās attiecinot arī uz tādiem kriptoaktīvu pārvedumiem, ko veic kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēji, kuriem piemēro Regulu (ES) 2023/1114, un grozīja Direktīvu (ES) 2015/849, lai prasītu dalībvalstīm minētos kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējus noteikt par atbildīgajiem subjektiem. Uz minētajiem kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējiem būtu jāattiecina arī šī regula, lai mazinātu risku, ka kriptoaktīvi tiks ļaunprātīgi izmantoti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai.

(15) Unikālu un neaizstājamu kriptoaktīvu tirgu izveide joprojām ir nesena, un tās rezultātā nav pieņemti tiesību akti, kas reglamentētu to darbību. Minēto tirgu attīstība tiek uzraudzīta, un ir svarīgi, lai tā neradītu jaunus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, kas netiktu pienācīgi mazināti. Līdz 2024. gada 30. decembrim Komisijai jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojums par jaunākajām norisēm saistībā ar kriptoaktīviem, tostarp novērtējums par unikālu un neaizstājamu kriptoaktīvu tirgu attīstību, atbilstošs regulatīvais režīms šādiem kriptoaktīviem, tostarp novērtējums par to, vai ir nepieciešams un iespējams regulēt tādu pakalpojumu sniedzējus, kas saistīti ar unikāliem un neaizstājamiem kriptoaktīviem. Vajadzības gadījumā Komisijai minētais ziņojums jāpapildina ar tiesību akta priekšlikumu.

(16) Kolektīvās finansēšanas platformu neaizsargātība pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem ir horizontāla un ietekmē iekšējo tirgu kopumā. Līdz šim dalībvalstis ir izmantojušas atšķirīgas pieejas minēto risku pārvaldībai. Lai gan Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1503 ([15]) visā Savienībā saskaņo regulatīvo pieeju ieguldījumiem uzņēmējdarbībā un kolektīvo aizdevumu platformām un ievieš vairākus aizsardzības pasākumus iespējamo nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku novēršanai, piemēram, kolektīvās finansēšanas platformu uzticamības pārbaudes attiecībā uz projektu īpašniekiem un atļauju piešķiršanas procedūrās, saskaņota kolektīvās finansēšanas platformu tiesiskā regulējuma ar stingriem pienākumiem attiecībā uz NILL/TFN trūkums rada nepilnības un vājina Savienības aizsardzības pasākumus NILL/TFN jomā. Tādēļ ir jānodrošina, ka visām kolektīvās finansēšanas platformām, tostarp tām, kas jau licencētas saskaņā ar Regulu (ES) 2020/1503, tiktu piemēroti Savienības NILL/TFN tiesību akti.

(17) Kolektīvās finansēšanas starpnieki, kas darbojas digitālā platformā, lai saskaņotu vai atvieglotu finansētāju piemeklēšanu projektu īpašniekiem, piemēram, apvienībām vai privātpersonām, kas meklē finansējumu, ir pakļauti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem. Uzņēmumi, kas nav licencēti saskaņā ar Regulu (ES) 2020/1503, pašlaik vai nu netiek regulēti, vai arī tiem tiek piemērotas dalībvalstu vidū atšķirīgas regulatīvās pieejas, tostarp attiecībā uz noteikumiem un procedūrām, ar kurām novērš nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus. Tāpēc uz šādiem starpniekiem būtu jāattiecina šajā regulā noteiktie pienākumi, jo īpaši, lai izvairītos no Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 25. punktā definēto līdzekļu vai noziedznieku nelikumīgos nolūkos piesaistīto kriptoaktīvu novirzīšanas. Lai mazinātu šādus riskus, minētie pienākumi attiecas uz plašu projektu klāstu, tostarp cita starpā izglītības vai kultūras projektiem un minēto līdzekļu vai kriptoaktīvu vākšanu, lai atbalstītu vispārīgākus mērķus, piemēram, humānās palīdzības jomā, vai lai organizētu vai atzīmētu ģimenes vai sociālu pasākumu.

(18) Direktīvā (ES) 2015/849 ir paredzēti pasākumi, ar kuriem mazināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, ko rada liela apmēra skaidras naudas maksājumi, nosakot, ka arī personas, kas tirgo preces, ir atbildīgie subjekti, ja tās veic vai saņem maksājumus skaidrā naudā, kas pārsniedz 10 000 EUR, un

([14]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1114 (2023. gada 31. maijs) par kriptoaktīvu tirgiem un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 un Direktīvas 2013/36/ES un (ES) 2019/1937 (OV L 150, 9.6.2023., 40. lpp.).

([15]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1503 (2020. gada 7. oktobris) par Eiropas kolektīvās finansēšanas pakalpojumu sniedzējiem uzņēmējdarbībai un ar ko groza Regulu (ES) 2017/1129 un Direktīvu (ES) 2019/1937 (OV L 347, 20.10.2020., 1. lpp.).

vienlaikus atļauts dalībvalstīm ieviest stingrākus pasākumus. Šāda pieeja ir izrādījusies neefektīva, ņemot vērā slikto izpratni par NILL/TFN prasībām un to nepietiekamo piemērošanu, uzraudzības trūkumu un ierobežoto skaitu aizdomīgo darījumu, kas paziņoti finanšu ziņu vākšanas vienībai. Lai pietiekami mazinātu riskus, kas izriet no lielu skaidras naudas summu ļaunprātīgas izmantošanas, būtu jānosaka Savienības mēroga ierobežojums liela apmēra skaidras naudas maksājumiem, kas pārsniedz 10 000 EUR. Tādējādi personām, kas tirgo preces, vairs nav jāpiemēro NILL/TFN pienākumi, izņemot personas, kas tirgo dārgmetālus, dārgakmeņus, citas augstvērtīgas preces un kultūras priekšmetus.

(19) Dažas tādu personu kategorijas, kas veic preču tirdzniecību, ir īpaši pakļautas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, jo bieži mazās, viegli pārvietojamās preces, ar kurām viņi tirgojas, ir ļoti vērtīgas. Šā iemesla dēļ uz personām, kas nodarbojas ar dārgmetālu, dārgakmeņu un citu augstvērtīgu preču tirdzniecību, būtu jāattiecina NILL/TFN prasības, ja šāda tirdzniecība ir vai nu parasta, vai arī galvenā profesionālā darbība.

(20) Mehāniskie transportlīdzekļi, kuģošanas līdzekļi un gaisa kuģi augstākajos tirgus segmentos, ņemot vērā to augsto vērtību un pārvietojamību, ir neaizsargāti pret ļaunprātīgas izmantošanas risku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas nolūkos. Tāpēc personām, ka veic šādu preču tirdzniecību, būtu jāpiemēro NILL/TFN prasības. Minēto preču pārvietojamība ir īpaši pievilcīga nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas nolūkiem, ņemot vērā to, cik viegli šādas preces var pārvietot Savienības robežās vai ārpus tām, un to, ka kompetentajām iestādēm varētu nebūt viegli pieejama piekļuve informācijai par šādām precēm, ja tās ir reģistrētas trešās valstīs. Lai mazinātu riskus, ka Savienības augstvērtīgas preces var tikt ļaunprātīgi izmantotas noziedzīgiem mērķiem, un lai nodrošinātu šādu preču īpašumtiesību pamanāmību, ir jāpieprasa, lai personas, kas veic augstvērtīgu preču tirdzniecību, ziņotu par darījumiem, kas saistīti ar mehānisko transportlīdzekļu, kuģošanas līdzekļu un gaisa kuģu pārdošanu. Kredītiestādes un finanšu iestādes sniedz pakalpojumus, kas ir būtiski šādu preču pārdošanas vai īpašumtiesību nodošanas noslēgšanai, un tām būtu arī jāziņo par šiem darījumiem finanšu ziņu vākšanas vienībai. Lai gan šādas informācijas atklāšana nebūtu jāattiecina uz precēm, kas paredzētas vienīgi komercdarbības veikšanai, pārdošana privātai, nekomerciālai izmantošanai nebūtu jāaprobežo tikai ar gadījumiem, kad klients ir fiziska persona, bet tai vajadzētu attiekties arī uz pārdošanu tiesību subjektiem un veidojumiem, jo īpaši, ja tie ir izveidoti, lai pārvaldītu to faktiskā īpašnieka labklājību.

(21) Ieguldījumu migrācijas operatori ir privāti uzņēmumi, struktūras vai personas, kas trešo valstu valstspiederīgo vārdā darbojas vai mijiedarbojas tieši ar valstu iestādēm, kas kompetentas uzturēšanās tiesību piešķiršanā, vai sniedz starpniecības pakalpojumus trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri vēlas iegūt uzturēšanās tiesības dalībvalstī apmaiņā pret jebkāda veida ieguldījumu, tostarp kapitāla pārvedumiem, īpašuma iegādi vai īri, ieguldījumiem valsts obligācijās, ieguldījumiem korporatīvos subjektos, ziedojumiem vai dāvinājumiem darbībām, kas veicina sabiedrības labumu, un iemaksām valsts budžetā. Ieguldītāju uzturēšanās shēmas rada riskus un neaizsargātību saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, korupciju un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Šos riskus pastiprina pārrobežu tiesības, kas saistītas ar uzturēšanos dalībvalstī. Tādēļ ir nepieciešams, lai uz ieguldījumu migrācijas operatoriem attiektos NILL/TFN pienākumi. Šo regulu nebūtu jāpiemēro ieguldītāju pilsonības shēmām, kuru rezultātā tiek iegūta pilsonība apmaiņā pret šādu ieguldījumu, jo minētās shēmas ir jāuzskata par tādām, kas apdraud Savienības pilsonības pamatuzdevumu un patiesu sadarbību starp dalībvalstīm.

(22) Lai gan hipotekāro un patēriņa kredītu kreditori parasti ir kredītiestādes un finanšu iestādes, pastāv patēriņa un hipotekāro kredītu starpnieki, kuri nav kvalificējami kā kredītiestādes vai finanšu iestādes un kuriem NILL/TFN prasības Savienības līmenī nav piemērotas, taču tiem bija jāpilda šādi pienākumi dažās dalībvalstīs, jo uz viņiem attiecas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riski. Atkarībā no uzņēmējdarbības modeļa šādiem patēriņa un hipotekāro kredītu starpniekiem var rasties liels nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risks. Ir svarīgi nodrošināt, lai uz subjektiem, kuri veic līdzīgas darbības, kas ir pakļautas minētajiem riskiem, attiektos NILL/TFN prasības neatkarīgi no tā, vai tie ir uzskatāmi par kredītiestādēm vai finanšu iestādēm. Tādēļ ir lietderīgi iekļaut patēriņa un hipotekāro kredītu kreditorus un starpniekus, kuri nav kredītiestādes vai finanšu iestādes, bet kuri savas darbības rezultātā ir pakļauti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem. Tomēr daudzos gadījumos kredīta starpnieks rīkojas tās kredītiestādes vai finanšu iestādes vārdā, kura piešķir un apstrādā aizdevumu. Minētajos gadījumos NILL/TFN prasības nebūtu jāpiemēro patērētāju un hipotekāro kredītu starpniekiem, bet tikai kredītiestādēm vai finanšu iestādēm.

(23) Lai nodrošinātu konsekventu pieeju, ir jāprecizē, uz kuriem ieguldījumu nozares subjektiem attiecas NILL/TFN prasības. Lai gan kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi jau bija iekļauti Direktīvas (ES) 2015/849 darbības jomā, ir jāsaskaņo attiecīgā terminoloģija ar pašreizējiem Savienības ieguldījumu fondu tiesību aktiem, proti, ar Direktīvām 2009/65/EK ([16]) un 2011/61/ES ([17]). Tā kā fondus var veidot bez juridiskas personas statusa, šīs regulas darbības jomā ir jāiekļauj arī to pārvaldītāji. NILL/TFN prasības būtu jāpiemēro neatkarīgi no tā, kādā veidā katra fonda daļas vai ieguldījumu apliecības tiek darītas pieejamas iegādei Savienībā, tostarp gadījumos, kad šīs daļas vai ieguldījumu apliecības tiek tieši vai netieši piedāvātas ieguldītājiem, kas ir iedibināti Savienībā, vai tiek izvietotas pie šādiem ieguldītājiem pēc pārvaldnieka iniciatīvas vai pārvaldnieka vārdā. Tā kā NILL/TFN novēršanas prasības attiecas gan uz fondiem, gan fondu pārvaldniekiem, ir lietderīgi precizēt, ka būtu jāizvairās no centienu dublēšanās. Šajā nolūkā NILL/TFN novēršanas pasākumiem, ko veic fonda un tā pārvaldnieka līmenī, nevajadzētu būt vienādiem, bet tiem būtu jāatspoguļo uzdevumu sadalījums starp fondu un tā pārvaldnieku.

(24) Profesionālu futbola klubu un futbola aģentu darbības ir pakļautas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas riskam un tās predikatīvajiem nodarījumiem vairāku futbola nozarei raksturīgu faktoru dēļ, piemēram, futbola popularitāte pasaulē, tajā iesaistītās ievērojamās summas, naudas plūsmas un finanšu intereses, pārrobežu darījumu izplatība un dažkārt neskaidras īpašumtiesību struktūras. Visi šie faktori pakļauj futbolu iespējamai noziedznieku ļaunprātīgai izmantošanai, lai leģitimizētu nelikumīgus līdzekļus un tādējādi padarītu sportu neaizsargātu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un tās predikatīvajiem nodarījumiem. Būtiskas riska jomas ir, piemēram, darījumi ar ieguldītājiem un sponsoriem, tostarp reklāmdevējiem, un spēlētāju pāreja. Tādēļ profesionālajiem futbola klubiem un futbola aģentiem būtu jāievieš stingri nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas pasākumi, tostarp veicot klientu uzticamības pārbaudi attiecībā uz ieguldītājiem, sponsoriem, tostarp reklāmdevējiem, un citiem partneriem un darījumu partneriem, ar kuriem tie veic darījumus. Lai izvairītos no nesamērīga sloga mazākiem klubiem, kuri ir mazāk pakļauti noziedzīgas ļaunprātīgas izmantošanas riskam, dalībvalstīm, pamatojoties uz pierādītu zemāku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas risku, būtu jāspēj pilnībā vai daļēji atbrīvot konkrētus profesionālus futbola klubus no šīs regulas prasībām.

(25) Tādu profesionālu futbola klubu darbības, kas konkurē savu nacionālo futbola līgu augstākajās divīzijās, padara tos pakļautus lielākam nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un tās predikatīvo nodarījumu riskam salīdzinājumā ar futbola klubiem, kas piedalās zemākās divīzijās. Piemēram, augstākā līmeņa futbola klubi iesaistās būtiskākos finanšu darījumos, piemēram, spēlētāju pārejā un sponsorēšanas darījumos ar lielu vērtību, tiem varētu būt sarežģītākas korporatīvās struktūras ar vairākiem īpašumtiesību līmeņiem, un tie biežāk var iesaistīties pārrobežu darījumos. Šie faktori padara šādus augstākā līmeņa klubus pievilcīgākus noziedzniekiem un sniedz vairāk iespēju slēpt nelikumīgus līdzekļus. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāspēj atbrīvot profesionālos futbola klubus, kas piedalās augstākajā divīzijā, tikai tad, ja ir pierādīts, ka risks ir zems, un ar noteikumu, ka šādu klubu apgrozījums katrā no iepriekšējiem 2 gadiem ir mazāks par 5 000 000 EUR vai līdzvērtīgu summu nacionālajā valūtā. Tomēr nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas risku nenosaka tikai divīzija, kurā futbola klubs spēlē. Arī zemāku divīziju klubi var būt pakļauti ievērojamiem nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un tās predikatīvo nodarījumu riskiem. Tādēļ dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai no šīs regulas prasībām atbrīvot tikai tādus futbola klubus zemākās divīzijās, kas ir saistīti ar pierādītu zemu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas risku.

(26) Šī regula saskaņo pasākumus, kas Savienības līmenī jāievieš, lai novērstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvos nodarījumus un teroristu finansēšanu. Tajā pašā laikā saskaņā ar uz risku balstīto pieeju dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt papildu prasības ierobežotos gadījumos, kad tās saskaras ar īpašiem riskiem. Lai nodrošinātu, ka šādi riski tiek pienācīgi mazināti, atbildīgajiem subjektiem, kuru galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, būtu jāpiemēro šādas papildu prasības neatkarīgi no tā, vai tie darbojas minētajā citā dalībvalstī, izmantojot brīvību veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, ar noteikumu, ka tiem ir infrastruktūra minētajā citā dalībvalstī. Turklāt, lai precizētu saistību starp minētajām iekšējā tirgus brīvībām, ir svarīgi precizēt, kādas darbības ir uzskatāmas par uzņēmējdarbības veikšanu.

(27) Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru, ja vien tas nav īpaši noteikts nozaru tiesību aktos, iedibinājumam nav jābūt meitasuzņēmuma, filiāles vai aģentūras veidā, bet tas var būt birojs, ko pārvalda paša atbildīgā subjekta darbinieki vai persona, kas ir neatkarīga, bet ir pilnvarota pastāvīgi rīkoties atbildīgā subjekta vārdā. Saskaņā ar minēto definīciju, kas liek veikt faktisku saimniecisko darbību vietā, kur pakalpojuma sniedzējs veic uzņēmējdarbību,

([16]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

([17]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).

pastkastīte vien vēl nenozīmē uzņēmējdarbības veikšanu. Tāpat arī biroji vai cita infrastruktūra, ko izmanto darbību atbalstam, piemēram, vienkāršas atbalsta biroju darbības, IT centri vai datu centri, ko pārvalda atbildīgie subjekti, nav iedibinājums. Un otrādi, tādas darbības kā kriptoaktīvu pakalpojumu sniegšana, izmantojot bankomātus, ir iedibinājums, ņemot vērā ierobežoto fizisko aprīkojumu, kas nepieciešams operatoriem, kuri galvenokārt apkalpo savus klientus, izmantojot internetu, kā tas ir kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēju gadījumā.

(28) NILL/TFN prasības ir svarīgi piemērot samērīgi, un jebkādu prasību noteikšanai jābūt samērīgai ar pienākumiem, kas atbildīgajiem subjektiem ir nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanā. Tādēļ dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai saskaņā ar šīs regulas riska pamatpieeju atbrīvot noteiktus operatorus no NILL/TFN prasībām, ja to veiktās darbības rada zemus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus un ja šīs darbības pēc savas būtības ir ierobežotas. Lai nodrošinātu šādu atbrīvojumu pārredzamu un konsekventu piemērošanu visā Savienībā, būtu jāievieš mehānisms, kas ļautu Komisijai pārbaudīt piešķiramo atbrīvojumu nepieciešamību. Komisijai arī reizi gadā būtu jāpublicē šādi atbrīvojumi *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

(29) Konsekvents noteikumu kopums par iekšējām sistēmām un kontroli, kas attiecas uz visiem atbildīgajiem subjektiem, kuri darbojas iekšējā tirgū, stiprinās NILL/TFN atbilstību un padarīs uzraudzību efektīvāku. Lai nodrošinātu pietiekamu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku, kā arī mērķtiecīgu finanšu sankciju neīstenošanas un apiešanas risku mazināšanu, atbildīgajiem subjektiem būtu jāievieš iekšējās kontroles sistēma, kas ietver uz risku balstītu politiku, procedūras un kontroli, kā arī jāveic skaidra pienākumu sadale visā organizācijā. Saskaņā ar šīs regulas uz risku balstīto pieeju minētajai politikai, procedūrām un kontrolēm vajadzētu būt samērīgām ar uzņēmējdarbības būtību, tostarp tās riskiem un sarežģītību, un atbildīgā subjekta lielumu, un būtu jāreaģē uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, ar kuriem subjekts saskaras, tostarp attiecībā uz kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējiem – darījumiem ar pašuzturētiem makiem.

(30) Lai pareizi piemērotu uz risku balstītu pieeju, atbildīgajiem subjektiem ir jāidentificē raksturīgie nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riski, kā arī mērķtiecīgu finanšu sankciju neīstenošanas un apiešanas riski, ar kuriem tie saskaras saistībā ar savu darījumdarbību, lai tos efektīvi mazinātu un nodrošinātu, ka to politika, procedūras un iekšējā kontrole ir piemērotas minēto raksturīgo risku novēršanai. To darot, atbildīgajiem subjektiem būtu jāņem vērā savu klientu iezīmes, piedāvātie produkti, pakalpojumi vai darījumi, tostarp kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējiem – darījumi ar pašuzturētām adresēm, attiecīgās valstis vai ģeogrāfiskie apgabali un izmantotie izplatīšanas kanāli. Ņemot vērā risku mainīgumu, šāds riska novērtējums būtu regulāri jāatjaunina.

(31) Lai atbalstītu konsekventu un efektīvu pieeju to risku identificēšanai, kuri ietekmē atbildīgo subjektu uzņēmumus, *AMLA* būtu jāizdod pamatnostādnes par minimālajām prasībām attiecībā uz uzņēmuma mēroga riska novērtējuma saturu un papildu informācijas avotiem, kas jāņem vērā. Minētie avoti varētu ietvert informāciju no starptautiskiem standartu noteicējiem NILL/TFN jomā, piemēram, *FATF* savstarpējās izvērtēšanas ziņojumus, un citus ticamus un uzticamus avotus, kas sniedz informāciju par tipoloģijām, jauniem riskiem un noziedzīgām darbībām, tostarp korupciju, piemēram, pilsoniskās sabiedrības organizāciju, plašsaziņas līdzekļu un akadēmisko aprindu ziņojumi.

(32) Ir lietderīgi ņemt vērā mazāku atbildīgo subjektu iezīmes un vajadzības un nodrošināt režīmu, kas ir atbilstīgs to īpašajām vajadzībām un darījumdarbības būtībai. Tostarp dažus atbildīgos subjektus varētu atbrīvot no riska novērtēšanas, ja ir pietiekami izprasti riski, kas saistīti ar nozari, kurā subjekts darbojas.

(33) *FATF* ir izstrādājusi standartus jurisdikcijām, lai tās varētu identificēt un novērtēt riskus, kas saistīti ar iespēju, ka mērķtiecīgās finanšu sankcijas, kas saistītas ar ieroču izplatīšanas finansēšanu, netiks īstenotas vai tiks apietas, un rīkoties, lai mazinātu šos riskus. Šie jaunie standarti, ko ir ieviesusi *FATF*, neaizstāj un neapdraud spēkā esošās stingrās prasības valstīm īstenot mērķtiecīgās finanšu sankcijas, ievērojot attiecīgās Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes ("ANO DP") rezolūcijas par masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas un tās finansēšanas novēršanu,

apkarošanu un pārtraukšanu. Šie pašreizējie pienākumi, kas Savienības līmenī īstenoti ar Padomes Lēmumiem 2010/413/KĀDP ([18]) un (KĀDP) 2016/849 ([19]), kā arī ar Padomes Regulām (ES) Nr. 267/2012 ([20]) un (ES) 2017/1509 ([21]), joprojām ir saistoši visām fiziskām un juridiskām personām Savienībā. Ņemot vērā īpašos riskus, kas saistīti ar tādu mērķtiecīgu finanšu sankciju neīstenošanu un izvairīšanos no tām, kurām Savienība ir pakļauta, ir lietderīgi paplašināt risku novērtējumu, lai aptvertu visas Savienības līmenī pieņemtās mērķtiecīgās finanšu sankcijas. Tādi NILL/TFN pasākumi, kas atkarīgi no riska un kas saistīti ar mērķtiecīgām finanšu sankcijām, neatceļ visām fiziskām vai juridiskām personām Savienībā saistošu noteikumos pamatotu pienākumu iesaldēt un tieši vai netieši nedarīt pieejamus līdzekļus vai citus aktīvus sarakstā iekļautajām personām vai vienībām.

(34) Lai nodrošinātu, ka riski, kas saistīti ar mērķtiecīgu finanšu sankciju neīstenošanu vai izvairīšanos no tām, tiek pienācīgi mazināti, ir svarīgi noteikt pasākumus, kas atbildīgajiem subjektiem ir jāīsteno, tostarp pasākumus, lai pārbaudītu savu klientu bāzi, salīdzinot ar to personu vai vienību sarakstiem, kas noteikti saskaņā ar mērķtiecīgām finanšu sankcijām. Šajā regulā noteiktās prasības atbildīgajiem subjektiem neatceļ noteikumos pamatoto pienākumu iesaldēt līdzekļus un citus aktīvus un nedarīt tos tieši vai netieši pieejamus fiziskām vai juridiskām personām vai vienībām, uz kurām attiecas mērķtiecīgas finanšu sankcijas, ko piemēro visām fiziskām vai juridiskām personām Savienībā. Turklāt šīs regulas prasības nav paredzētas, lai aizstātu pienākumus attiecībā uz klientu pārbaudi mērķtiecīgai finanšu sankciju īstenošanai saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem vai valsts tiesību aktiem.

(35) Lai ņemtu vērā jaunākās norises starptautiskā līmenī, šai regulai ir jāievieš prasība identificēt, izprast, pārvaldīt un mazināt riskus, kas saistīti ar iespēju, ka atbildīgā subjekta līmenī netiks īstenotas vai tiks apietas mērķtiecīgas finanšu sankcijas.

(36) ANO DP vai ANO Sankciju komitejas veiktā personu vai vienību iekļaušana sarakstā ir iestrādāta Savienības tiesību aktos ar lēmumiem un regulām, kas pieņemti attiecīgi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 29. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 215. pantu un ar kuriem šādām personām un vienībām piemēro mērķtiecīgas finanšu sankcijas. Šādu aktu pieņemšanas procesā Savienības līmenī ir jāpārbauda, vai jebkura iekļaušana sarakstā atbilst pamattiesībām, kas piešķirtas saskaņā ar Hartu. No brīža, kad ANO publicē, līdz brīdim, kad sāk piemērot Savienības tiesību aktus, ar kuriem transponē ANO iekļaušanu sarakstā, lai varētu efektīvi piemērot mērķtiecīgas finanšu sankcijas, atbildīgajiem subjektiem būtu jāveic uzskaite par līdzekļiem vai citiem aktīviem, kurus tie tur attiecībā uz klientiem, kas iekļauti sarakstā saskaņā ar ANO finanšu sankcijām, vai klientiem, kas pieder vai ko kontrolē sarakstā iekļautās personas vai vienības, par visiem darījuma mēģinājumiem un darījumiem, kas veikti klienta labā, piemēram, klienta pamatvajadzību apmierināšanai.

(37) Novērtējot, vai klients, kas ir tiesību subjekts, pieder personām vai to kontrolē personas, kuras iekļautas sarakstā saskaņā ar mērķtiecīgām finanšu sankcijām, atbildīgajiem subjektiem būtu jāņem vērā Padomes pamatnostādnes par ierobežojošu pasākumu (sankciju) īstenošanu un izvērtēšanu saistībā ar Savienības kopējo ārpolitiku un drošības politiku un paraugpraksi ierobežojošo pasākumu efektīvai īstenošanai.

(38) Ir svarīgi, lai atbildīgie subjekti savā vadības līmenī veiktu visus pasākumus, kas nepieciešami iekšējās politikas, procedūru un kontroļu īstenošanai un NILL/TFN prasību izpildei. Lai gan par atbildīgā subjekta iekšējās politikas, procedūru un kontroļu īstenošanas atbildīgo personu ir jāizraugās kāds augstākās vadības struktūras dalībnieks, galīgā atbildība par NILL/TFN prasību izpildi būtu jāuzņemas subjekta vadības struktūrai. Šai atbildības uzlikšanai nebūtu jāskar valstu noteikumi par pārvaldes struktūru kopīgu civiltiesisko atbildību vai krimināatbildību. Uzdevumi, kas saistīti ar atbildīgā subjekta NILL/TFN iekšējās politikas, procedūru un kontroļu īstenošanu ikdienā, būtu jāuztic atbilstības uzraudzības amatpersonai.

([18]) Padomes Lēmums 2010/413/KĀDP (2010. gada 26. jūlijs), ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 27.7.2010., 39. lpp.).

([19]) Padomes Lēmums (KĀDP) 2016/849 (2016. gada 27. maijs) par ierobežojošiem pasākumiem pret Korejas Tautas Demokrātisko Republiku un ar ko atceļ Lēmumu 2013/183/KĀDP (OV L 141, 28.5.2016., 79. lpp.).

([20]) Padomes Regula (ES) Nr. 267/2012 (2012. gada 23. marts) par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV L 88, 24.3.2012., 1. lpp.).

([21]) Padomes Regula (ES) 2017/1509 (2017. gada 30. augusts) par ierobežojošiem pasākumiem pret Korejas Tautas Demokrātisko Republiku un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 329/2007 (OV L 224, 31.8.2017., 1. lpp.).

(39) Katrai dalībvalstij savos tiesību aktos vajadzētu būt iespējai noteikt, ka atbildīgais subjekts, uz kuru attiecas prudenciālie noteikumi, kas paredz atbilstības amatpersonas vai iekšējās revīzijas funkcijas vadītāja iecelšanu, var minētajām personām uzticēt NILL/TFN atbilstības uzraudzības amatpersonas funkcijas un pienākumus un iekšējās revīzijas funkcijas NILL/TFN nolūkos. Augstāka riska gadījumos vai gadījumos, kad atbildīgā subjekta lielums to pamato, vajadzētu būt iespējai atbilstības kontroles pienākumus un atbildīgā subjekta NILL/TFN politikas un procedūru ikdienas darbību uzticēt veikt divām dažādām personām.

(40) Lai efektīvi īstenotu NILL/TFN pasākumus, ir arī svarīgi, lai atbildīgo subjektu darbinieki, kā arī to aģenti un izplatītāji, kuri ir iesaistīti īstenošanā, izprastu prasības un iekšējo politiku, procedūras un kontroles, kas ir ieviesti subjekta organizācijā. Atbildīgajiem subjektiem šajā nolūkā būtu jāievieš pasākumi, tostarp jāizstrādā mācību programmas. Vajadzības gadījumā atbildīgajiem subjektiem būtu jānodrošina pamatapmācība par NILL/TFN pasākumiem visiem tiem, kuri ir iesaistīti šādu pasākumu īstenošanā. Tas ietver ne tikai atbildīgo subjektu darbiniekus, bet arī to pārstāvjus un izplatītājus.

(41) Fiziskajām personām, kurām uzticēti uzdevumi saistībā ar atbildīgā subjekta atbilstību NILL/TFN prasībām, ir jāveic prasmju, zināšanu, pieredzes, godprātības un uzvedības novērtējums. Ja darbinieki pilda uzdevumus, kas saistīti ar atbildīgā subjekta atbilstību NILL/TFN regulējumam attiecībā uz klientiem, ar kuriem viņiem ir ciešas privātas vai profesionālas attiecības, tas var izraisīt interešu konfliktus un apdraudēt sistēmas integritāti. Šādas attiecības varētu pastāvēt darījuma attiecību nodibināšanas brīdī, bet var rasties arī pēc tam. Tāpēc atbildīgajiem subjektiem vajadzētu būt ieviesušiem procesus interešu konfliktu pārvaldībai un risināšanai. Šiem procesiem būtu jānodrošina, ka attiecībā uz šādiem klientiem vajadzētu liegt darbiniekiem pildīt jebkādus uzdevumus, kas saistīti ar atbildīgā subjekta atbilstību NILL/TFN regulējumam.

(42) Varētu rasties situācijas, kad fiziskas personas, kas būtu kvalificējamas kā atbildīgie subjekti, sniedz savus pakalpojumus uzņēmumiem, kuru darbība neietilpst šīs regulas darbības jomā. Tā kā šie uzņēmumi nedarbojas kā Savienības finanšu sistēmas vārtziņi, ir svarīgi precizēt, ka uz šādiem darbiniekiem, piemēram, uzņēmuma juristiem, neattiecas šīs regulas prasības. Tāpat personas, kas veic darbības, kuras ietilpst šīs regulas darbības jomā, nebūtu jāuzskata par patstāvīgiem atbildīgajiem subjektiem, ja minētās darbības tiek veiktas saistībā ar viņu nodarbinātību atbildīgajā subjektā, piemēram, attiecībā uz juristiem vai grāmatvežiem, kas nodarbināti juridiskā vai grāmatvedības uzņēmumā.

(43) Lai stabili un efektīvi pārvaldītu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus grupas ietvaros, ir svarīgi konsekventi īstenot grupas līmeņa NILL/TFN politiku un procedūras. Šajā nolūkā mātesuzņēmumam būtu jāpieņem un jāīsteno grupas mēroga politika, procedūras un kontroles. Subjektiem grupas ietvaros jāprasa apmainīties ar informāciju, ja šāda apmaiņa ir svarīga, lai novērstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu. Informācijas apmaiņai būtu jāsniedz pietiekamas garantijas attiecībā uz konfidencialitāti, datu aizsardzību un informācijas izmantošanu. *AMLA* uzdevums būtu izstrādāt regulatīvo standartu projektus, kuros noteiktas minimālās prasības grupas līmeņa procedūrām un politikai, tostarp izstrādāt minimālos standartus informācijas apmaiņai grupas ietvaros un kritērijus, pēc kuriem nosaka mātesuzņēmumus grupām, kuru galvenais birojs atrodas ārpus Savienības.

(44) Lai nodrošinātu NILL/TFN prasību efektīvu piemērošanu, ja vairāki atbildīgie subjekti ir tieši vai netieši savstarpēji saistīti un veido subjektu grupu vai ir daļa no tās, ir jāapsver pēc iespējas plašāka grupas definīcija. Šajā nolūkā atbildīgajiem subjektiem būtu jāievēro piemērojamie grāmatvedības noteikumi, kas ļauj struktūras ar dažāda veida ekonomiskām saiknēm uzskatīt par grupām. Lai gan tradicionālā grupa ietver mātesuzņēmumu un tā meitasuzņēmumus, vienlīdz svarīgi ir arī citi grupas struktūru veidi, piemēram, grupas struktūras vairākiem mātesuzņēmumiem, kam pieder viens meitasuzņēmums, kuras Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 ([22]) 10. pantā minētas kā vienības, kas ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei, vai finanšu iestādes, kuras ir minētās regulas 113. panta 7. punktā minētās vienas un tās pašas institucionālās aizsardzības shēmas dalībnieces. Visas minētās struktūras ir grupas saskaņā ar grāmatvedības noteikumiem, un tāpēc šajā regulā tās būtu jāuzskata par grupām.

([22]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

(45) Papildus grupām pastāv arī citas struktūras, piemēram, tīkli vai partnerības, kurās atbildīgajiem subjektiem var būt kopīgas īpašumtiesības, pārvaldība un atbilstības uzraudzības kontrole. Lai nodrošinātu vienlīdzīgus apstākļus visās nozarēs, vienlaikus nepieļaujot minēto nozaru pārslogošanu, *AMLA* būtu jāapzina situācijas, kad šīm struktūrām jāpiemēro līdzīga grupas līmeņa politika, ņemot vērā proporcionalitātes principu.

(46) Ir gadījumi, kad atbildīgo subjektu filiāles un meitasuzņēmumi atrodas trešās valstīs, kurās NILL/TFN obligātās prasības, tostarp datu aizsardzības pienākumi, ir mazāk stingri nekā Savienības NILL/TFN regulējumā. Šādos gadījumos un lai pilnīgi novērstu Savienības finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai, kā arī lai nodrošinātu visaugstāko persondatu aizsardzības standartu Savienības iedzīvotājiem, šīm filiālēm un meitasuzņēmumiem jāievēro NILL/TFN prasības, kas noteiktas Savienības līmenī. Ja trešās valsts tiesību akti nepieļauj šo prasību izpildi, piemēram, ierobežojot grupas iespējas piekļūt, apstrādāt vai apmainīties ar informāciju, jo minētās trešās valsts tiesību akti paredz nepietiekamu datu vai banku noslēpuma aizsardzības līmeni, atbildīgajiem subjektiem jāveic papildu pasākumi, lai nodrošinātu, ka minētajā valstī esošās filiāles un meitasuzņēmumi efektīvi pārvalda riskus. *AMLA* būtu jāuztic uzdevums izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektus, kuros norādīts šādu papildu pasākumu veids, ņemot vērā proporcionalitātes principu.

(47) Atbildīgie subjekti uzdevumus, kas saistīti ar konkrētu NILL/TFN prasību izpildi, varētu nodot ārpakalpojumā pakalpojumu sniedzējam. Ja starp atbildīgajiem subjektiem un pakalpojumu sniedzējiem, uz kuriem NILL/TFN prasības neattiecas, pastāv ārpakalpojuma līgumattiecības, minētajiem pakalpojumu sniedzējiem jebkuri pienākumi saistībā ar NILL/TFN izriet tikai no līguma starp pusēm, nevis no šīs regulas. Tādēļ atbildība par NILL/TFN prasību izpildi pilnībā jāuzņemas atbildīgajam subjektam. Atbildīgajam subjektam īpaši jānodrošina, ka gadījumos, kad pakalpojumu sniedzējs tiek iesaistīts klienta attālinātai identifikācijai, tiek ievērota uz risku balstītā pieeja. Procesus vai pasākumus, kas veicina šajā regulā noteiktas prasības izpildi, bet ja pašas prasības izpildi neveic pakalpojumu sniedzējs, piemēram, trešās personas programmatūras izmantošanu vai iegādi vai atbildīgā subjekta piekļuvi datubāzēm vai pārbaudes pakalpojumiem, neuzskata par ārpakalpojumiem.

(48) Iespēja nodot uzdevumus ārpakalpojumā pakalpojumu sniedzējam ļauj atbildīgajiem subjektiem lemt par to, kā sadalīt savus resursus, lai izpildītu šīs regulas prasības, bet neatbrīvo tos no pienākuma saprast, vai pasākumi, ko tie veic, tostarp tie, kas nodoti ārpakalpojumā pakalpojumu sniedzējiem, mazina identificētos nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, un vai šādi pasākumi ir piemēroti. Lai nodrošinātu šādu izpratni, galīgie lēmumi par pasākumiem, kas ietekmē politikas, procedūru un kontroļu īstenošanu, vienmēr būtu jāpieņem atbildīgajam subjektam.

(49) Paziņošana uzraudzītājam par ārpakalpojumu izmantošanas kārtību nenozīmē piekrišanu ārpakalpojumu izmantošanas kārtībai. Minētajā paziņojumā ietverto informāciju, jo īpaši gadījumos, kad kritiski svarīgas funkcijas tiek nodotas ārpakalpojumā vai kad atbildīgais subjekts savas funkcijas sistemātiski nodod ārpakalpojumā, uzraudzītāji varētu ņemt vērā, novērtējot atbildīgā subjekta sistēmas un kontroles mehānismus un nosakot atlikušā riska profilu vai gatavojoties pārbaudēm.

(50) Lai ārpakalpojumu attiecības darbotos efektīvi, ir nepieciešama papildu skaidrība par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem šī ārpakalpojuma izmantošana notiek. *AMLA* uzdevums būtu izstrādāt pamatnostādnes par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem var izmantot ārpakalpojumus, kā arī par attiecīgo personu atbildību un pienākumiem. Lai nodrošinātu, ka visā Savienībā notiek konsekventa ārpakalpojumu prakses uzraudzība, pamatnostādnēs arī būtu jāsniedz skaidrība par to, kā uzraudzītājiem šāda prakse jāņem vērā un jāpārbauda tās atbilstība NILL/TFN prasībām, kad atbildīgie subjekti to izmanto.

(51) Prasības attiecībā uz klientu uzticamības pārbaudēm ir būtiskas, lai nodrošinātu, ka atbildīgie subjekti identificē, pārbauda un uzrauga savas darījuma attiecības ar klientiem saistībā ar viņu radīto nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku. Potenciālo un pašreizējo klientu datu precīza identificēšana un pārbaude ir būtiska, lai izprastu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, kas saistīti ar klientiem, neatkarīgi no tā, vai klienti ir fiziskas vai juridiskas personas. Atbildīgajiem subjektiem būtu arī jāsaprot, kura vārdā vai kura labā tiek veikts darījums, piemēram, situācijās, kad kredītiestādes vai finanšu iestādes nodrošina kontus praktizējošiem juristiem viņu klienta naudas līdzekļu saņemšanai vai turēšanai, kā definēts Direktīvas

(ES) 2015/2366 4. panta 25. punktā. Klienta uzticamības pārbaudes kontekstā persona, kuras labā tiek veikts darījums vai darbība, neatsaucas uz tāda darījuma saņēmēju vai labuma guvēju, ko atbildīgais subjekts veic sava klienta labā.

(52) Savienībā ir jāpanāk vienots un augsts klientu uzticamības pārbaudes standarts, piemērojot saskaņotas prasības attiecībā uz klientu identificēšanu un viņu identitātes pārbaudi, kā arī samazinot atšķirības starp valstīm, lai nodrošinātu vienlīdzīgus apstākļus visā iekšējā tirgū un noteikumu konsekventu piemērošanu visā Savienībā. Vienlaikus ir būtiski, lai atbildīgie subjekti piemērotu klientu uzticamības pārbaudes pasākumus uz risku pamatotā veidā. Uz risku balstītā pieeja nerada atbildīgajiem subjektiem iespēju piemērot neatbilstoši iecietīgu risinājumu. Tā paredz lēmumu pieņemšanu, pamatojoties uz pierādījumiem, lai efektīvāk vērstos pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, ar kuriem saskaras Savienība un tie, kas tajā darbojas.

(53) Pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kas veic labdarības vai humānās palīdzības darbu trešās valstīs, palīdz sasniegt Savienības mērķus panākt mieru, stabilitāti, demokrātiju un labklājību. Kredītiestādēm un finanšu iestādēm ir svarīga loma, lai nodrošinātu, ka šādas organizācijas var turpināt darbu, nodrošinot piekļuvi finanšu sistēmai un svarīgiem finanšu pakalpojumiem, kas ļauj attīstības un humānās palīdzības finansējumu novirzīt jaunattīstības vai konfliktu zonām. Lai gan atbildīgajiem subjektiem būtu jāapzinās, ka darbības, ko veic konkrētās jurisdikcijās, pakļauj tos lielākam nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas riskam, pilsoniskās sabiedrības organizāciju darbībai minētajās jurisdikcijās vien nevajadzētu būt par iemeslu atteikumam sniegt finanšu pakalpojumus vai šādu pakalpojumu izbeigšanai, jo uz risku balstīta pieeja prasa holistisku novērtējumu par riskiem, ko rada individuālas darījumu attiecības, un atbilstīgu pasākumu piemērošanu, lai mazinātu konkrētos riskus. Lai gan kredītiestādes un finanšu iestādes var brīvi izlemt, ar ko tās iesaistās līgumattiecībās, tām būtu jāņem vērā arī to centrālā loma starptautiskās finanšu sistēmas darbībā un naudas līdzekļu aprites nodrošināšanā, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 25. punktā, vai kriptoaktīvu apritē, lai sasniegtu svarīgos attīstības un humānās palīdzības mērķus, ko īsteno pilsoniskās sabiedrības organizācijas. Šādām iestādēm būtu jāizmanto elastība, ko pieļauj uz risku balstīta pieeja, lai samērīgi mazinātu riskus, kas saistīti ar darījuma attiecībām. Nekādā gadījumā nebūtu jāatsaucas uz NILL/TFN iemesliem, lai pamatotu komerciālus lēmumus attiecībā uz potenciālajiem vai esošajiem klientiem.

(54) Atbildīgajiem subjektiem būtu jāidentificē un jāveic saprātīgi pasākumi, lai pārbaudītu faktiskā īpašnieka identitāti, izmantojot uzticamus dokumentus un informācijas avotus. Iepazīšanās ar faktisko īpašnieku informācijas centrālajiem reģistriem ("centrālie reģistri") ļauj atbildīgajiem subjektiem nodrošināt atbilstību informācijai, kas iegūta pārbaudes procesā, un tiem nevajadzētu būt atbildīgā subjekta galvenajam pārbaudes avotam. Ja atbildīgie subjekti konstatē neatbilstības starp informāciju, kas tiek glabāta centrālajos reģistros, un informāciju, ko tie iegūst no klienta vai citiem uzticamiem avotiem klienta uzticamības pārbaudes gaitā, tiem par šīm neatbilstībām būtu jāziņo par attiecīgo centrālo reģistru atbildīgajai struktūrai, lai varētu veikt pasākumus neatbilstību novēršanai. Šis process veicina minētajos reģistros glabātās informācijas kvalitāti un uzticamību, kas ir daļa no daudzpusīgas pieejas, lai nodrošinātu, ka centrālajos reģistros iekļautā informācija ir precīza, pietiekama un atjaunināta. Zema riska situācijās un ja atbildīgajam subjektam ir zināmi faktiskie īpašnieki, atbildīgajiem subjektiem vajadzētu būt iespējai atļaut klientam ziņot par neatbilstībām, ja tiek konstatētas nelielas atšķirības, ko veido tipogrāfiska vai līdzīga tehniska rakstura kļūdas.

(55) Ir pienācīgi jāmazina riski, ko rada ārvalstu tiesību subjekti un ārvalstu juridiski veidojumi. Ja tiesību subjekts, kas izveidots ārpus Savienības, vai tieši izveidots trasts vai līdzīgs juridisks veidojums, kas tiek pārvaldīts ārpus Savienības, vai kuru pilnvarotā persona vai persona, kas atrodas līdzvērtīgā amatā, dzīvo vai ir iedibināta ārpus Savienības, gatavojas sākt darījuma attiecības ar atbildīgo subjektu, uzņēmējdarbības attiecību sākšanas priekšnosacījumam vajadzētu būt faktisko īpašnieku informācijas reģistrācijai dalībvalsts centrālajā reģistrā. Tomēr attiecībā uz tiesību subjektiem, kas izveidoti ārpus Savienības, prasība būtu jāpiemēro tikai vidēji augstu vai augstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas risku gadījumā, kas saistīti ar ārvalstu tiesību subjekta kategoriju, nozari, kurā ārvalstu tiesību subjekts darbojas, vai vidēji augstu vai augstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas risku gadījumā, kas saistīti ar nozari, kurā darbojas atbildīgais subjekts. Faktiskā īpašnieka informācijas reģistrācijai arī vajadzētu būt priekšnosacījumam darījuma attiecību turpināšanai ar tiesību subjektu, kas izveidots ārpus Savienības, situācijā, kad minētās darījuma attiecības pēc to izveidošanas kļūst saistītas ar šādu vidēji augstu vai augstu risku.

(56) Darījuma attiecību izveidošanas vai pasākumu veikšanas, lai veiktu gadījuma rakstura darījumu, process tiek uzsākts, ja klients pauž interesi iegādāties produktu vai saņemt pakalpojumu no atbildīgā subjekta. Nekustamā īpašuma aģentu piedāvātie pakalpojumi ietver palīdzību klientiem atrast īpašumu, ko iegādāties, pārdot, īrēt vai nomāt.

Šādiem pakalpojumiem sāk parādīties nozīme NILL/TFN nolūkos, ja ir skaidras norādes, ka puses ir gatavas iegādāties, pārdot, īrēt vai nomāt īpašumu vai veikt nepieciešamos sagatavošanās pasākumus. Tas varētu būt, piemēram, brīdis, kad puses izsaka un pieņem nekustamā īpašuma pirkšanas vai īres piedāvājumu. Pirms minētā brīža nebūtu jāveic uzticamības pārbaude attiecībā uz jebkuru potenciālo klientu. Tāpat nebūtu samērīgi veikt klienta uzticamības pārbaudi attiecībā uz personām, kuras vēl nav izrādījušas interesi turpināt konkrēta īpašuma iegādi vai nomu.

(57) Darījumi ar nekustamo īpašumu ir pakļauti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskam. Lai mazinātu minētos riskus, uz nekustamā īpašuma operatoriem, kas ir starpnieki nekustamā īpašuma pirkšanā, pārdošanā un izīrēšanā, būtu jāattiecina šīs regulas prasības neatkarīgi no to nosaukuma vai pamatdarbības, vai profesijas, tostarp nekustamā īpašuma attīstītājiem, kad un ciktāl tie ir starpnieki nekustamā īpašuma pirkšanā, pārdošanā un izīrēšanā.

(58) Anonimitāte, kas saistīta ar dažiem elektroniskās naudas produktiem, pakļauj tos nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem. Tomēr šajā nozarē pastāv būtiskas atšķirības, un ne visiem elektroniskās naudas produktiem ir vienāds riska līmenis. Piemēram, daži zemas vērtības elektroniskās naudas produkti, piemēram, priekšapmaksas dāvanu kartes vai priekšapmaksas kuponi, varētu radīt zemu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku. Lai nodrošinātu, ka nozarei noteiktās prasības ir samērīgas ar tās risku un efektīvi nekavē tās darbību, dažos pierādītos zema riska apstākļos un saskaņā ar stingriem riska mazināšanas nosacījumiem vajadzētu būt iespējai atbrīvot minētos produktus no konkrētiem klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem, piemēram, klienta un faktiskā īpašnieka identificēšanas un pārbaudes, bet ne no darījumu vai darījuma attiecību uzraudzības. Šādu atbrīvojumu uzraudzības iestādēm vajadzētu būt iespējai piešķirt tikai pēc tam, kad ir pārbaudīts, vai ir pierādīts zems risks, ņemot vērā attiecīgos riska faktorus, kas jānosaka *AMLA*, un tādā veidā, kas efektīvi mazina jebkādu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku un kas nepieļauj NILL/TFN noteikumu apiešanu. Jebkurā gadījumā jebkuram atbrīvojumam vajadzētu būt atkarīgam no stingriem ierobežojumiem attiecībā uz produkta maksimālo vērtību, tā izmantošanu vienīgi preču vai pakalpojumu iegādei un ar noteikumu, ka uzglabāto summu nevar apmainīt pret citu vērtību.

(59) Nedrīkstētu prasīt, lai atbildīgie subjekti piemērotu uzticamības pārbaudes pasākumus klientiem, kas veic gadījuma rakstura vai saistītus darījumus, kuru vērtība ir zemāka par noteiktu vērtību, ja vien nerodas aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu. Tā kā 10 000 EUR, vai līdzvērtīgas summas nacionālajā valūtā, robežvērtība attiecas uz lielāko daļu gadījuma rakstura darījumu, atbildīgajiem subjektiem, kuri darbojas nozarēs vai veic darījumus, kas rada lielāku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku, klientu uzticamības pārbaudes pasākumi jāpiemēro arī darījumiem, kas nesasniedz šo robežvērtību. Lai identificētu šīs nozares vai darījumus, kā arī pietiekamas robežvērtības šīm nozarēm vai darījumiem, *AMLA* būtu jāizstrādā īpašs regulatīvo tehnisko standartu projekts.

(60) Ir konkrētas situācijas, kad klienta uzticamības pārbaudes nolūkā klients nav tikai tā persona, kas veic darījumu ar atbildīgo subjektu. Tas attiecas, piemēram, uz gadījumiem, kad nekustamā īpašuma darījumā ir iesaistīts tikai viens notārs. Šādos gadījumos, lai nodrošinātu, ka darījums tiek pienācīgi pārbaudīts nolūkā atklāt iespējamus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas gadījumus, tās predikatīvos nodarījumus vai teroristu finansēšanu, atbildīgajiem subjektiem gan pircējs, gan pārdevējs būtu jāuzskata par klientiem un jāpiemēro klienta uzticamības pārbaudes pasākumi attiecībā uz abām pusēm. Šajā regulā būtu jāsniedz tādu situāciju saraksts, kurās klients nav atbildīgā subjekta tiešais klients vai neaprobežojas tikai ar to. Šādam sarakstam būtu jāpapildina izpratne par to, kas ir klients tipiskās situācijās, un tas nebūtu jāsaprot kā tāds, kas ietver izsmeļošu jēdziena interpretāciju. Tāpat darījuma attiecībās ne vienmēr būtu jāpieprasa līgumattiecības vai cita formāla iesaistīšanās, ja vien pakalpojumi tiek sniegti atkārtoti vai kādā laikposmā, lai ietvertu kādu ilglaicības elementu. Ja valsts tiesību akti liedz atbildīgajiem subjektiem, kas ir valsts amatpersonas, sākt līgumattiecības ar klientiem, šādi valsts tiesību akti nebūtu jāinterpretē kā tādi, kas atbildīgajiem subjektiem aizliedz uzskatīt vairākus darījumus par darījuma attiecībām NILL/TFN nolūkā.

(61) Savienības mēroga ierobežojuma ieviešana lieliem skaidras naudas maksājumiem mazina riskus, kas saistīti ar šādu maksājumu izmantošanu. Tomēr atbildīgie subjekti, kas veic darījumus skaidrā naudā, kuru summa ir mazāka par minēto ierobežojumu, joprojām ir neaizsargāti pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, jo tie nodrošina ievešanas vietu Savienības finanšu sistēmā. Tāpēc ir jāpieprasa piemērot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, lai mazinātu skaidras naudas ļaunprātīgas izmantošanas risku. Lai nodrošinātu, ka pasākumi ir samērīgi ar riskiem, ko rada darījumi, kuru vērtība ir mazāka par 10 000 EUR, šādiem pasākumiem būtu jāaprobežojas ar klienta un faktiskā īpašnieka identifikāciju un pārbaudi, veicot gadījuma rakstura darījumus skaidrā naudā vismaz 3 000 EUR apmērā. Minētais ierobežojums neatbrīvo atbildīgo subjektu no visu

klienta uzticamības pārbaudes pasākumu piemērošanas, ja ir aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, vai no ziņošanas finanšu ziņu vākšanas vienībai par aizdomīgiem darījumiem.

(62) Dažu darījumdarbības modeļu pamatā ir princips, ka atbildīgajam subjektam ar tirgotāju ir darījuma attiecības kurās tas piedāvā maksājumu iniciēšanas pakalpojumus, ar kuru starpniecību tirgotājs saņem samaksu par preču vai pakalpojumu sniegšanu, nevis ar tirgotāja klientu, kurš atļauj tirgotājam sniegt maksājumu iniciēšanas pakalpojumu, lai iniciētu kādu atsevišķu vai vienreizēju darījumu. Šādā darījumdarbības modelī atbildīgā subjekta klients NILL/TFN noteikumu nozīmē ir tirgotājs, nevis tirgotāja klients. Tādēļ – attiecībā uz maksājumu iniciēšanas pakalpojumiem – atbildīgajam subjektam būtu jāpiemēro klientu uzticamības pārbaudes pasākumus tirgotājam. Attiecībā uz citiem finanšu pakalpojumiem, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā, tostarp gadījumos, kad tos sniedz tas pats operators, klienta noteikšana būtu jāveic, ņemot vērā sniegtos pakalpojumus.

(63) Azartspēļu darbības atšķiras pēc būtības, ģeogrāfiskā tvēruma un saistītajiem riskiem. Lai nodrošinātu šīs regulas samērīgu un uz risku balstītu piemērošanu, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai identificēt azartspēļu pakalpojumus, kas saistīti ar zemu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku, piemēram, valsts vai privātas loterijas, vai valsts pārvaldītas azartspēļu darbības, un pieņemt lēmumu tām nepiemērot visas vai dažas šīs regulas prasības. Ņemot vērā valstu izņēmumu iespējamo pārrobežu ietekmi, ir jānodrošina stingras, uz risku balstītas pieejas konsekventa piemērošana visā Savienībā. Šajā nolūkā Komisijai vajadzētu būt iespējai apstiprināt dalībvalstu lēmumus vai tos noraidīt, ja izņēmums nav pamatots ar pierādītu zemu risku. Jebkurā gadījumā nedrīkst pieļaut nekādus izņēmumus attiecībā uz darbībām, kas saistītas ar augstāku risku. Tas attiecas uz tādām darbībām kā kazino, tiešsaistes azartspēles un sporta derības, bet ne uz gadījumiem, kad tiešsaistes azartspēļu darbības pārvalda valsts, vai nu tieši sniedzot minētos pakalpojumus, vai regulējot veidu, kādā notiek minēto azartspēļu pakalpojumu organizēšana, darbība un pārvaldība. Ņemot vērā riskus sabiedrības veselībai vai attiecībā uz noziedzīgām darbībām, kas var būt saistītas ar azartspēlēm, valsts pasākumi, kas reglamentē azartspēļu organizēšanu, darbību un pārvaldību, var palīdzēt samazināt riskus, kuri saistīti ar minēto darbību, ja patiesi tiek īstenoti sabiedriskās kārtības, valsts drošības vai sabiedrības veselības mērķi.

(64) Robežvērtību 2 000 EUR, vai līdzvērtīgas summas nacionālajā valūtā, apmērā, kas piemērojama azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem, sasniedz neatkarīgi no tā, vai klients veic vienu darījumu vismaz minētās summas apmērā vai vairākus darījumus mazākos apmēros, kas minēto summu veido. Šajā nolūkā azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem būtu jāspēj attiecināt darījumus uz konkrētu klientu pat tad, ja tie vēl nav pārbaudījuši klienta identitāti, lai spētu noteikt, vai un kad minētā robežvērtība ir sasniegta. Tādējādi azartspēļu pakalpojumu sniedzēju rīcībā vajadzētu būt sistēmām, kas ļauj attiecināt un uzraudzīt darījumus, pirms tiek piemērota prasība veikt klienta uzticamības pārbaudi. Kazino vai citu fizisku azartspēļu telpu gadījumā var būt nepraktiski pirms katra darījuma pārbaudīt klienta identitāti. Šādos gadījumos būtu jāvar identificēt klientu un pārbaudīt klienta identitāti, pirms tas ierodas azartspēļu telpās, ar noteikumu, ka ir ieviestas sistēmas, ar kuru palīdzību var uz minēto klientu attiecināt azartspēļu telpās veiktos darījumus, tostarp azartspēļu žetonu iegādi vai apmaiņu.

(65) Lai gan Direktīvā (ES) 2015/849 zināmā mērā tika saskaņoti dalībvalstu noteikumi klientu identifikācijas pienākumu jomā, tajā netika ietverti sīki izstrādāti noteikumi attiecībā uz procedūrām, kas jāievēro atbildīgajiem subjektiem. Tā kā šim aspektam ir būtiska nozīme nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanā, atbilstīgi uz risku balstītajai pieejai ir lietderīgi ieviest konkrētākus un sīkāk izstrādātus noteikumus par klienta identifikāciju un klienta identitātes pārbaudi attiecībā uz fiziskām vai juridiskām personām, kā arī juridiskiem veidojumiem, piemēram, trastiem vai subjektiem, kuriem saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir tiesībspēja un rīcībspēja.

(66) Tehnoloģiju attīstība un digitalizācijas progress ļauj droši un attālināti vai elektroniski identificēt un pārbaudīt potenciālos un esošos klientus, un tas var veicināt klientu uzticamības pārbaudes veikšanu attālināti. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 910/2014 ([23]) noteiktie identifikācijas risinājumi ļauj droši un uzticami identificēt un pārbaudīt gan potenciālos, gan esošos klientus un var atvieglot attālinātas klientu uzticamības pārbaudes veikšanu. Elektroniskā identifikācija, kā noteikts minētajā regulā, atbildīgajiem subjektiem būtu jāņem vērā un jāizmanto klientu identifikācijas procesā. Ja ir ieviesti piemēroti riska mazināšanas pasākumi, šādu identifikācijas līdzekļu izmantošana var samazināt riska līmeni līdz parastam vai pat zemam. Ja šāda elektroniskā

([23]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.).

identifikācija klientam nav pieejama, piemēram, tā uzturēšanās statusa dēļ konkrētā dalībvalstī vai uzturēšanās dēļ trešā valstī, pārbaude būtu jāveic, izmantojot attiecīgus kvalificētus uzticamības pakalpojumus.

(67) Lai nodrošinātu, ka NILL/TFN regulējums novērš nelikumīgu līdzekļu iekļūšanu finanšu sistēmā, atbildīgajiem subjektiem atbilstīgi uz risku balstītajai pieejai pirms darījuma attiecību sākšanas ar potenciālajiem klientiem būtu jāveic klientu uzticamības pārbaude. Tomēr, lai lieki neaizkavētu parasto darījumdarbības gaitu, atbildīgajiem subjektiem būtu jāspēj ievākt informāciju no potenciālā klienta jau darījuma attiecību veidošanas laikā. Kredītiestādēm un finanšu iestādēm būtu jāspēj iegūt nepieciešamo informāciju no potenciālajiem klientiem, tiklīdz attiecības ir izveidotas, ar noteikumu, ka darījumi netiek sākti, kamēr klienta uzticamības pārbaudes process nav sekmīgi pabeigts.

(68) Klienta uzticamības pārbaudes process neaprobežojas tikai ar klienta identificēšanu un klienta identitātes pārbaudi. Pirms darījuma attiecību sākšanas vai gadījuma rakstura darījumu slēgšanas atbildīgajiem subjektiem būtu jānovērtē arī darījuma attiecību vai gadījuma rakstura darījuma nolūks un būtība. Pirms līguma noslēgšanas iegūta informācija vai cita informācija par piedāvāto produktu vai pakalpojumu, kas tiek paziņota potenciālajam klientam, var palīdzēt saprast minēto nolūku. Atbildīgajiem subjektiem vienmēr būtu jāspēj nepārprotami novērtēt potenciālo darījuma attiecību vai gadījuma rakstura darījuma nolūku un būtību. Ja piedāvātais pakalpojums vai produkts ļauj klientiem veikt dažāda veida darījumus vai darbības, atbildīgajiem subjektiem būtu jāiegūst pietiekama informācija par klienta nodomu attiecībā uz minēto attiecību paredzamo izmantošanu.

(69) Lai nodrošinātu NILL/TFN regulējuma efektivitāti, atbildīgajiem subjektiem būtu regulāri jāpārskata informācija, kas iegūta no to klientiem, atbilstīgi uz risku balstītajai pieejai. Darījumu attiecības var mainīties, jo laika gaitā mainās klienta apstākļi un darbības, ko tas veic darījuma attiecību ietvaros. Lai saglabātu visaptverošu izpratni par klienta riska profilu un jēgpilni pārbaudītu darījumus, atbildīgajiem subjektiem būtu regulāri jāpārskata informācija, kas iegūta no to klientiem, atbilstīgi uz risku balstītajai pieejai. Šāda pārskatīšana būtu jāveic periodiski, taču tā būtu jārosina arī saistībā ar izmaiņām attiecīgos klienta apstākļos, ja fakti un informācija liecina par iespējamām izmaiņām klienta riska profilā vai identifikācijas informācijā. Atbildīgajam subjektam šajā nolūkā būtu jāapsver, vai, reaģējot uz būtiskām izmaiņām, piemēram, izmaiņām jurisdikcijās, ar kurām tiek veikti darījumi, izmaiņām darījumu vērtībā vai apjomā, ir jāpārskata klienta lieta pēc tādu jaunu produktu vai pakalpojumu pieprasījumiem, kas būtiski atšķiras riska ziņā, vai ņemot vērā izmaiņas faktiskajās īpašumtiesībās.

(70) Saistībā ar atkārtotiem klientiem, attiecībā uz kuriem nesen ir veikti klienta uzticamības pārbaudes pasākumi, vajadzētu būt iespējai klienta uzticamības pārbaudes pasākumus izpildīt, iegūstot no klienta apstiprinājumu par to, ka reģistros glabātā informācija un dokumenti nav mainījušies. Šāda metode atvieglo ar NILL/TFN saistīto pienākumu piemērošanu situācijās, kad atbildīgais subjekts ir pārliecināts, ka informācija attiecībā uz klientu nav mainījusies, jo atbildīgo subjektu pienākums ir nodrošināt, ka tie veic pienācīgus klienta uzticamības pārbaudes pasākumus. Visos gadījumos būtu jāreģistrē no klienta saņemtais apstiprinājums un jebkādas izmaiņas informācijā, kas tiek glabāta par klientu.

(71) Atbildīgie subjekti darījuma attiecību kontekstā varētu nodrošināt vairāk nekā vienu produktu vai pakalpojumu. Šādos apstākļos prasība regulāri atjaunināt informāciju, datus un dokumentus ir vērsta nevis uz konkrētu produktu vai pakalpojumu, bet uz darījumu attiecībām kopumā. Tas, kad mainās attiecīgie klienta apstākļi vai kad ir izpildīti citi nosacījumi, kas rosina atjaunināt klienta uzticamības pārbaudi, ir jānovērtē atbildīgajiem subjektiem visā nodrošināto produktu vai pakalpojumu klāstā un jāpārskata klienta lieta attiecībā uz darījuma attiecībām kopumā.

(72) Atbildīgajiem subjektiem būtu arī jāizveido pārraudzības sistēma, lai atklātu darījumus, kas var radīt aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu. Lai nodrošinātu darījumu pārraudzības efektivitāti, atbildīgo subjektu pārraudzības darbībai principā būtu jāaptver visi pakalpojumi un produkti, kas tiek piedāvāti klientiem, un visi darījumi, kas tiek veikti klienta vārdā vai ko klientam piedāvā atbildīgais subjekts. Tomēr ne visi darījumi ir jāpārbauda atsevišķi. Pārraudzības intensitātē būtu jāievēro uz risku balstītā pieeja, un pārraudzība jāveido pēc precīziem un atbilstošiem kritērijiem, jo īpaši, ņemot vērā klientu iezīmes un ar tām saistīto riska līmeni,

piedāvātos produktus un pakalpojumus, kā arī attiecīgās valstis vai ģeogrāfiskos apgabalus. *AMLA* būtu jāizstrādā pamatnostādnes, lai nodrošinātu, ka darījuma attiecību un darījumu uzraudzības intensitāte ir pietiekama un samērīga ar riska līmeni.

(73) Darījuma attiecību izbeigšana gadījumos, ja nevar izpildīt klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, mazina atbildīgā subjekta pakļautību riskiem, ko rada iespējamās izmaiņas klienta profilā. Tomēr varētu būt situācijas, kad ar sabiedrības interesēm saistītu mērķu dēļ izbeigšanu nevajadzētu īstenot. Tā tas ir, piemēram, saistībā ar dzīvības apdrošināšanas līgumiem, kad atbildīgajiem subjektiem, ja nepieciešams, kā alternatīva līguma izbeigšanai būtu jāveic pasākumi, lai iesaldētu darījuma attiecības, tostarp, aizliedzot sniegt minētajam klientam jebkādus turpmākus pakalpojumus un apturot izmaksas labuma guvējiem, līdz ir iespējams izpildīt klienta uzticamības pārbaudes pasākumus. Turklāt attiecībā uz konkrētiem produktiem un pakalpojumiem atbildīgajam subjektam ir jāturpina turēt vai saņemt klienta līdzekļus, kas definēti Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 25. punktā, piemēram, saistībā ar aizdevumiem, maksājumu kontiem vai noguldījumu pieņemšanu. Tomēr tas nebūtu jāuzskata par šķērsli prasībai izbeigt darījuma attiecības, ko var panākt, nodrošinot, ka klienta labā netiek veikti nekādi darījumi vai darbības.

(74) Lai nodrošinātu šīs regulas konsekventu piemērošanu, *AMLA* uzdevums būtu izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektus par klientu uzticamības pārbaudi. Šajos regulatīvajos tehniskajos standartos būtu jānosaka obligātais informācijas kopums, kas jāiegūst atbildīgajiem subjektiem, lai ar klientiem sāktu jaunas darījuma attiecības vai novērtētu pašreizējās attiecības atbilstīgi riska līmenim, kas saistīts ar katru klientu. Turklāt regulatīvo tehnisko standartu projektam būtu jāsniedz pietiekama skaidrība, lai tirgus dalībnieki varētu izstrādāt drošus, pieejamus un novatoriskus līdzekļus, ar ko pārbaudīt klientu identitāti un veikt klienta uzticamības pārbaudi, tostarp attālināti, vienlaikus ievērojot tehnoloģiju neitralitātes principu. Minētie konkrētie uzdevumi ir saskaņā ar *AMLA* lomu un pienākumiem, kas paredzēti Regulā (ES) 2024/1620.

(75) Klienta uzticamības pārbaudes pasākumu saskaņošana palīdzēs panākt konsekventu un konsekventi efektīvu izpratni par riskiem, kas saistīti ar kādu esošo vai potenciālo klientu, neatkarīgi no tā, kur Savienībā šīs darījuma attiecības tiek veidotas. Minētajai saskaņošanai arī būtu jānodrošina, ka informāciju, kas iegūta, veicot klienta uzticamības pārbaudi, atbildīgie subjekti neizmanto, lai veiktu riska mazināšanas pasākumus, kuru rezultātā varētu apiet citus tiesību aktos noteiktos pienākumus, jo īpaši tos, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/92/ES ([24]) vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2015/2366, nesasniedzot Savienības mērķus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanā. Lai pienācīgi uzraudzītu klienta uzticamības pārbaudes pienākumu ievērošanu, ir svarīgi, lai atbildīgie subjekti reģistrētu veiktās darbības un informāciju, kas iegūta klienta uzticamības pārbaudes procesā, neatkarīgi no tā, vai ar klientiem tiek veidotas jaunas darījuma attiecības un vai gadījumā, ja tiek atteikts veidot darījuma attiecības, tie ir ziņojuši par aizdomīgu darījumu. Ja atbildīgais subjekts pieņem lēmumu nesākt darījuma attiecības ar potenciālo klientu vai izbeigt esošas darījuma attiecības, vai atteikties veikt atsevišķus darījumus, vai piemērot alternatīvus pasākumus darījuma attiecību izbeigšanai, klienta uzticamības pārbaudes reģistrācijas ierakstos būtu jāiekļauj šāda lēmuma pamatojums. Tas ļaus uzraudzītājiem novērtēt, vai atbildīgie subjekti ir pienācīgi izstrādājuši savus klienta uzticamības pārbaudes paņēmienus un kā mainās subjekta riska darījumi, kā arī palīdzēs iegūt statistiskus pierādījumus par to, kā atbildīgie subjekti visā Savienībā piemēro klienta uzticamības pārbaudes noteikumus.

(76) Pašreizējā NILL/TFN regulējumā pieeja, kas paredz esošo klientu pārskatīšanu, jau ir balstīta uz risku izvērtēšanu. Tomēr, ņemot vērā ar dažām starpniekstruktūrām saistīto augsto nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, ar to saistīto predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas risku, minētā pieeja varētu neļaut laikus atklāt un novērtēt riskus. Tādēļ ir svarīgi nodrošināt, ka konkrēti precizētas esošo klientu kategorijas arī tiek regulāri uzraudzītas.

(77) Risks savā būtībā ir mainīgs, un mainīgie rādītāji – katrs atsevišķi vai kopā – var palielināt vai samazināt potenciālo risku, tādējādi ietekmējot preventīvo pasākumu, piemēram, klienta uzticamības pārbaudes pasākumu, atbilstīgo līmeni.

([24]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/92/ES (2014. gada 23. jūlijs) par maksājumu kontu tarifu salīdzināmību, maksājumu kontu maiņu un piekļuvi maksājumu kontiem ar pamatfunkcijām (OV L 257, 28.8.2014., 214. lpp.).

(78) Zema riska situācijās atbildīgajiem subjektiem būtu jāspēj piemērot vienkāršotus uzticamības pārbaudes pasākumus. Tas nenozīmē atbrīvojumu no klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem vai to neesību. Tas drīzāk nozīmē vienkāršotu vai samazinātu kontroles pasākumu kopumu, kam tomēr jāattiecas uz visiem elementiem uzticamības pārbaudes standarta procedūrā. Ievērojot uz risku balstīto pieeju, atbildīgajiem subjektiem tomēr vajadzētu būt iespējai samazināt klientu vai darījumu pārbaudes biežumu vai intensitāti vai izmantot atbilstošus pieņēmumus par darījuma attiecību nolūku vai vienkāršu produktu izmantošanu. Regulatīvajos tehniskajos standartos par klienta uzticamības pārbaudi būtu jāparedz konkrēti vienkāršoti pasākumi, kurus atbildīgie subjekti spēj īstenot Komisijas veiktajā Savienības līmeņa riska novērtējumā noteiktajās zemāka riska situācijās. Izstrādājot regulatīvo tehnisko standartu projektus, *AMLA* būtu pienācīgi jāņem vērā sociālās un finansiālās iekļautības saglabāšana.

(79) Būtu jāatzīst, ka noteiktas situācijas rada lielāku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku. Lai gan visu klientu identitāte un darījumdarbības profils būtu jānosaka, regulāri piemērojot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, ir gadījumi, kad nepieciešamas īpaši stingras klienta identifikācijas un pārbaudes procedūras. Tādēļ ir sīki jāizstrādā noteikumi par šādiem paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumiem, tostarp konkrētiem paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumiem pārrobežu korespondentattiecībās.

(80) Pārrobežu korespondentattiecībām ar trešās valsts respondentiestādi ir raksturīga regularitāte un atkārtošanās. Turklāt ne visi pārrobežu korespondentbanku pakalpojumi rada vienādu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku līmeni. Tādēļ paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumu intensitāte būtu jānosaka, piemērojot uz risku balstītās pieejas principus. Tomēr uz risku balstītā pieeja nebūtu jāpiemēro, kad notiek mijiedarbe ar trešo valstu respondentiestādēm, kurām nav fiziskās klātbūtnes tur, kur tās izveidotas, vai ar nereģistrētiem un nelicencētiem subjektiem, kas sniedz kriptoaktīvu pakalpojumus. Ņemot vērā lielo nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku, kas raksturīgs čaulas iestādēm, kredītiestādēm un finanšu iestādēm būtu jāatturas no jebkādu korespondentattiecību sākšanas ar šādām čaulas iestādēm, kā arī ar tiem partneriem trešās valstīs, kuri ļauj čaulas iestādēm izmantot savus kontus. Lai nepieļautu, ka Savienības finanšu sistēmu ļaunprātīgi izmanto neregulētu pakalpojumu sniegšanai, kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējiem būtu arī jānodrošina, ka to kontus neizmanto iegultā birža, un būtu jāievieš politika un procedūras šādu mēģinājumu atklāšanai.

(81) Pildot savu uzraudzības funkciju, uzraudzītāji varētu noteikt situācijas, kurās NILL/TFN prasību pārkāpumi, ko veic trešo valstu respondentiestādes, vai nepilnības NILL/TFN prasību īstenošanā rada riskus Savienības finanšu sistēmai. Lai minētos riskus mazinātu, *AMLA* vajadzētu būt iespējai sniegt ieteikumus kredītiestādēm un finanšu iestādēm Savienībā, lai tām darītu zināmu savu viedokli par minēto trešo valstu respondentiestāžu trūkumiem. Minētie ieteikumi būtu jāsniedz, ja *AMLA* un finanšu subjektu uzraudzītāji Savienībā ir vienisprātis, ka trešās valsts respondentiestādēs konstatētie pārkāpumi un nepilnības, iespējams, ietekmēs kredītiestāžu un finanšu iestāžu korespondentattiecību pakļautību riskam, un ar noteikumu, ka trešās valsts respondentiestādei un tās uzraudzītājam ir bijusi iespēja paust savu viedokli. Lai saglabātu labu Savienības finanšu sistēmas darbību, kredītiestādēm un finanšu iestādēm būtu jāveic pienācīgi pasākumi, reaģējot uz *AMLA* ieteikumiem, tostarp, atturoties no korespondentattiecību sākšanas vai turpināšanas, izņemot gadījumus, kad tās var ieviest pietiekamus riska mazināšanas pasākumus korespondentattiecību radīto risku novēršanai.

(82) Saistībā ar paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumiem augstākās vadības apstiprinājuma saņemšana darījuma attiecību veidošanai nebūt nenozīmē, ka visos gadījumos ir nepieciešams saņemt direktoru padomes apstiprinājumu. Vajadzētu būt iespējai, ka šādu apstiprinājumu piešķir kāds, kuram ir pietiekamas zināšanas par subjekta riska darījumiem saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu un pietiekami augsts amats, lai pieņemtu lēmumus, kas skar riska darījumus.

(83) Lai aizsargātu Savienības finanšu sistēmas pienācīgu darbību pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētus aktus, lai noteiktu, kuru trešo valstu nepilnības NILL/TFN režīmos apdraud Savienības iekšējā tirgus integritāti. Ņemot vērā Savienībā neietilpstošo valstu radītā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apdraudējuma mainīgumu, ko veicina tehnoloģiju pastāvīgā attīstība un noziedznieku rīcībā esošie līdzekļi, ir ātri un nepārtraukti jāpielāgo tiesiskais regulējums attiecībā uz trešām valstīm, lai efektīvi novērstu pastāvošos riskus un nepieļautu jaunu risku rašanos. Komisijai kā atskaites punkts savam novērtējumam būtu jāņem vērā informācija, ko saņem no starptautiskām organizācijām un standartu noteicējiem NILL/TFN jomā, piemēram, *FATF* publiskie paziņojumi, savstarpēja izvērtējuma vai sīki izstrādāti

novērtējuma ziņojumi vai publicētie turpmāku pasākumu ziņojumi, un vajadzības gadījumā savi novērtējumi jāpielāgo atbilstoši izmaiņām tajos. Komisijai būtu jārīkojas 20 dienu laikā pēc tam, kad trešās valsts NILL/TFN režīmā ir konstatēti trūkumi, kas apdraud Savienības iekšējā tirgus integritāti.

(84) Trešām valstīm, uz kurām "attiecas aicinājums rīkoties", ko izteicis attiecīgais starptautiskais standartu noteicējs, proti, *FATF*, ir pastāvīgas un būtiskas stratēģiskas nepilnības to tiesiskajā un institucionālajā NILL/TFN regulējumā un tā īstenošanā, kuras var radīt augstu risku Savienības finanšu sistēmai. Minēto būtisko stratēģisko nepilnību pastāvīgums, ko izraisa tas, ka trešā valsts nav uzņēmusies saistības vai ilgstoši nespēj šīs nepilnības novērst, liecina par paaugstinātu minēto trešo valstu radītā apdraudējuma līmeni, un tas prasa efektīvus, konsekventus un saskaņotus mazināšanas pasākumus Savienības līmenī. Tādēļ būtu jānosaka, ka atbildīgajiem subjektiem ir jāpiemēro viss pieejamo paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumu kopums gadījuma rakstura darījumiem un darījuma attiecībām, kurās iesaistītas minētās augsta riska trešās valstis, lai pārvaldītu un mazinātu pamatā esošos riskus. Turklāt augsts riska līmenis pamato konkrētu papildu pretpasākumu piemērošanu gan atbildīgo subjektu, gan dalībvalstu līmenī. Šāda pieeja novērstu atšķirības attiecīgo pretpasākumu noteikšanā, kuras apdraudētu visu Savienības finanšu sistēmu. Ja dalībvalstis konstatē konkrētus riskus, kas netiek mazināti, tām būtu jāspēj piemērot papildu pretpasākumi, un tādā gadījumā tām par to būtu jāpaziņo Komisijai. Ja Komisija uzskata, ka minētie riski ir būtiski saistībā ar iekšējo tirgu, tai būtu jāspēj atjaunināt attiecīgo deleģēto aktu, lai iekļautu nepieciešamos papildu pretpasākumus minēto risku mazināšanai. Ja Komisija uzskata, ka minētie pretpasākumi nav nepieciešami un apdraud pienācīgu Savienības iekšējā tirgus darbību, tai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt lēmumu par to, ka dalībvalsts izbeidz konkrēto pretpasākumu. Pirms tiek sākta minētā lēmuma pieņemšanas procedūra, Komisijai būtu jādod attiecīgajai dalībvalstij iespēja paust savu viedokli par Komisijas apsvērumiem. Ņemot vērā *AMLA* tehniskās speciālās zināšanas, tā var sniegt Komisijai noderīgu palīdzību attiecīgo pretpasākumu noteikšanā.

(85) Noziedznieki var izmantot atbilstības nepilnības tiesiskajā un institucionālajā NILL/TFN regulējumā un tā īstenošanā trešās valstīs, kurām *FATF* piemēro "pastiprinātu uzraudzību". Tas var radīt risku Savienības finanšu sistēmai, un minētais risks ir jāpārvalda un jāmazina. Minēto trešo valstu apņemšanās novērst konstatētās nepilnības, kaut arī nenovēršot riskus, pamato to, ka mazināšanas pasākumi ir mazāk smagi nekā tie, kurus piemēro augsta riska trešām valstīm. Ja šādas trešās valstis apņemas novērst konstatētās nepilnības, atbildīgajiem subjektiem, kad tie veic darījumus ar minētajās trešās valstīs iedibinātām fiziskām vai juridiskām personām, būtu jāpiemēro gadījuma rakstura darījumiem un darījuma attiecībām paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumi, kuri ir pielāgoti katrā trešā valstī konstatētajām konkrētajām nepilnībām. Šāda piemērojamo paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumu detalizēta noteikšana atbilstīgi uz risku balstītajai pieejai nodrošina arī to, ka pasākumi ir samērīgi ar riska līmeni. Lai nodrošinātu šādu konsekventu un samērīgu pieeju, Komisijai būtu jāspēj noteikt, kuri konkrētie paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumi ir nepieciešami, lai mazinātu katrai valstij raksturīgos riskus. Ņemot vērā *AMLA* tehniskās speciālās zināšanas, tā var sniegt Komisijai noderīgu palīdzību attiecīgo paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumu noteikšanā.

(86) Valstis, kas nav publiski identificētas kā tādas, uz kurām attiecas *FATF* aicinājums rīkoties vai kurām tie piemēro pastiprinātu uzraudzību, joprojām varētu radīt konkrētu un nopietnu apdraudējumu Savienības finanšu sistēmas integritātei vai nu atbilstības nepilnību dēļ, vai tādēļ, ka to NILL/TFN režīmā ir pastāvīgas un būtiskas stratēģiskas nepilnības. Lai mazinātu minētos konkrētos riskus, kurus nevar mazināt ar pasākumiem, kas piemērojami valstīm ar stratēģiskām nepilnībām vai valstīm ar atbilstības nepilnībām, Komisijai vajadzētu būt iespējai rīkoties ārkārtas apstākļos, uz skaidru kritēriju kopuma pamata un ar *AMLA* atbalstu identificējot šādas trešās valstis. Saskaņā ar Savienības finanšu sistēmai radītā riska līmeni Komisijai būtu jāprasa piemērot vai nu visus paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumus un konkrētām valstīm paredzētus pretpasākumus saistībā ar augsta riska trešām valstīm, vai konkrētām valstīm paredzētus paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumus saistībā ar trešām valstīm ar atbilstības nepilnībām.

(87) Lai nodrošinātu tādu trešo valstu konsekventu identificēšanu, kuras rada konkrētu un nopietnu apdraudējumu Savienības finanšu sistēmai, bet kuras nav publiski identificētas kā valstis, uz kurām attiecas *FATF* aicinājums rīkoties vai kurām tie piemēro pastiprinātu uzraudzību, Komisijai būtu jāspēj ar īstenošanas aktu noteikt metodoloģiju šādu trešo valstu identificēšanai ārkārtas apstākļos. Minētajā metodoloģijā jo īpaši būtu jāiekļauj tas, kā jānovērtē kritēriji un kā notiek mijiedarbība ar šādām trešām valstīm, un kā dalībvalstis un *AMLA* iesaistās šādas identificēšanas sagatavošanas posmos.

(88) Ņemot vērā to, ka saskaņā ar šo regulu identificēto trešo valstu NILL/TFN regulējumos vai to īstenošanā varētu notikt izmaiņas, piemēram, tādēļ, ka valsts apņemas novērst konstatētās nepilnības vai pieņem attiecīgus NILL/TFN pasākumus to novēršanai un tas var mainīt izrietošo risku būtību un līmeni, Komisijai būtu regulāri jāpārskata minētie konkrētie paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumi, lai nodrošinātu, ka tie arī turpmāk ir samērīgi un atbilstoši.

(89) Potenciāli ārējie apdraudējumi Savienības finanšu sistēmai rodas ne tikai no trešām valstīm, tie var rasties arī saistībā ar konkrētiem klientu riska faktoriem vai produktiem, pakalpojumiem, darījumiem vai piegādes kanāliem, kas tiek novēroti saistībā ar konkrētu ģeogrāfisku apgabalu ārpus Savienības. Tādēļ ir jāapzina nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas tendences, riski un metodes, kurām varētu tikt pakļauti Savienības atbildīgie subjekti. *AMLA* vislabāk spēj atklāt jebkuras jaunas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas tipoloģijas ārpus Savienības, lai uzraudzītu to attīstību un sniegtu norādījumus Savienības atbildīgajiem subjektiem par nepieciešamību piemērot paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumus, kuru mērķis ir mazināt šādus riskus.

(90) Attiecības ar fiziskām personām, kuras Savienībā vai starptautiskā mērogā ieņem vai ir ieņēmušas svarīgus publiskus amatus, un jo īpaši fiziskām personām no valstīm, kurās ir plaši izplatīta korupcija, varētu pakļaut finanšu nozari būtiskiem reputācijas un juridiskiem riskiem. Starptautiskie centieni apkarot korupciju arī pamato nepieciešamību pievērst īpašu uzmanību šādām personām un piemērot attiecīgus paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumus attiecībā uz personām, kurām ir uzticēts vai bija uzticēts ieņemt svarīgus publiskus amatus, un attiecībā uz augstākajām amatpersonām starptautiskās organizācijās. Tādēļ ir jāprecizē pasākumi, kas atbildīgajiem subjektiem būtu jāpiemēro attiecībā uz darījumiem vai darījuma attiecībām ar politiski redzamām personām. Lai atvieglotu uz risku balstīto pieeju, *AMLA* būtu jāuztic uzdevums izdot pamatnostādnes par risku līmeņa novērtēšanu saistībā ar noteiktu kategoriju politiski redzamām personām, viņu ģimenes locekļiem vai personām, par kurām zināms, ka tās ir cieši saistītas.

(91) Riski, kas saistīti ar personām, kurām ir uzticēti vai bija uzticēti svarīgi publiski amati, neaprobežojas tikai ar valsts līmeni, tie var būt arī reģionālā vai pašvaldību līmenī. Vietējā līmenī tas jo īpaši attiecas uz blīvi apdzīvotām teritorijām, piemēram, pilsētām, kas līdztekus reģionālajam līmenim bieži vien pārvalda ievērojamus publiskos līdzekļus un piekļuvi kritiski svarīgiem pakalpojumiem vai atļaujām, tādējādi radot korupcijas un ar to saistītas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas risku. Tāpēc tādu personu kategorijā, kurām ir uzticēti vai bija uzticēti svarīgi publiski amati, jāiekļauj personas, kas vada reģionālās un vietējās pašvaldības, tostarp pašvaldību un lielpilsētu reģionu grupas, kurās ir vismaz 50 000 iedzīvotāju. Vienlaikus būtu jāatzīst, ka dalībvalstu ģeogrāfiskā un administratīvā organizācija ievērojami atšķiras, un dalībvalstīm attiecīgā gadījumā būtu jāspēj noteikt zemāku robežvērtību, lai, pamatojoties uz risku, aptvertu attiecīgās vietējās iestādes. Ja dalībvalstis nolemj noteikt zemākas robežvērtības, tām minētās zemākās robežvērtības būtu jāpaziņo Komisijai.

(92) Korupcijas un ar to saistītas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas riskam var būt pakļauti arī valsts vai reģionālo vai vietējo iestāžu kontrolētu uzņēmumu pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūru locekļi. Šādi riski ir īpaši akūti saistībā ar augstākā līmeņa vadītājiem valsts kontrolētos uzņēmumos, ņemot vērā šādu uzņēmumu budžeta apjomu un to pārvaldībā esošos līdzekļus. Riski var rasties arī saistībā ar ievērojami lieliem uzņēmumiem, kurus kontrolē reģionālās un vietējās iestādes. Tādējādi augstākā līmeņa vadītāji reģionālo vai vietējo iestāžu kontrolētos uzņēmumos būtu jāuzskata par politiski redzamām personām, ja minētie uzņēmumi ir kvalificējami kā vidēji vai lieli uzņēmumi vai grupas, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES ([25]) 3. pantā. Tomēr, atzīstot ģeogrāfiskās un administratīvās organizatoriskās atšķirības un ar šiem uzņēmumiem un to augstākā līmeņa vadītājiem saistītās pilnvaras un pienākumus, dalībvalstīm būtu jāspēj, pamatojoties uz risku, izvēlēties noteikt zemāku gada apgrozījuma robežvērtību. Šādā gadījumā dalībvalstīm par minēto lēmumu būtu jāpaziņo Komisijai.

(93) Lai Savienībā identificētu politiski redzamas personas, dalībvalstīm būtu jāizveido saraksti, norādot konkrētus amatus, kas saskaņā ar valstu tiesību aktiem un administratīviem noteikumiem tiek atzīti par svarīgiem publiskiem amatiem. Dalībvalstīm būtu jāprasa, lai katra to teritorijā akreditēta starptautiskā organizācija izdotu un pastāvīgi atjauninātu sarakstu ar svarīgiem publiskiem amatiem minētajā starptautiskajā organizācijā. Komisijai būtu jāuztic uzdevums apkopot un izdot sarakstu, kam vajadzētu būt derīgam visā Savienībā, attiecībā uz personām, kurām ir

([25]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

uzticēts Savienības iestādēs vai struktūrās ieņemt svarīgus publiskus amatus.. Lai nodrošinātu saskaņotu pieeju svarīgu publisku amatu noteikšanai un paziņošanai, Komisijai būtu jāspēj ar īstenošanas aktu noteikt dalībvalstu paziņojumos izmantojamo formātu, un tā būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus, kas papildina šajā regulā noteiktās svarīgu publisku amatu kategorijas, ja tās vienlīdz pastāv visās dalībvalstīs.

(94) Ja klientiem vairs nav uzticēts ieņemt svarīgus publiskus amatus, viņi joprojām var radīt lielāku risku, piemēram, tādēļ, ka viņiem ir neformāla ietekme, kuru viņi joprojām varētu izmantot, vai tādēļ, ka viņu iepriekšējais un pašreizējais amats ir savstarpēji saistīti. Ir būtiski, lai atbildīgie subjekti ņemtu vērā minētos pastāvīgos riskus un piemērotu vienu vai vairākus paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumus līdz brīdim, kad tiek atzīts, ka attiecīgā fiziskā persona vairs nerada risku, un jebkurā gadījumā ne mazāk kā 12 mēnešus pēc brīža, kad tai vairs nav uzticēts ieņemt svarīgu publisku amatu.

(95) Apdrošināšanas sabiedrībām bieži vien nav klientu attiecību ar apdrošināšanas polišu labuma guvējiem. Tomēr tām jāspēj identificēt augstāka riska gadījumus, piemēram, kad no polises gūtos ieņēmumus saņem politiski redzama persona. Lai noteiktu, vai tas tā ir, apdrošināšanas polisē būtu jāiekļauj pamatoti pasākumi labuma guvēja identificēšanai, it kā minētā persona būtu jauns klients. Vajadzētu būt iespējai šādus pasākumus veikt atlīdzības izmaksāšanas laikā vai polises piešķiršanas laikā, bet ne vēlāk.

(96) Ciešas privātās un profesionālās attiecības varētu tikt ļaunprātīgi izmantotas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas nolūkos. Šā iemesla dēļ pasākumi, kas attiecas uz politiski redzamām personām, būtu jāpiemēro arī viņu ģimenes locekļiem un personām, par kurām zināms, ka tās ir cieši saistītas. Ģimenes locekļu un personu, par kurām zināms, ka tās ir cieši saistītas, pareiza identificēšana varētu būt atkarīga no sociāli ekonomiskās un kultūras struktūras politiski redzamas personas valstī. Ņemot to vērā, *AMLA* būtu jāuztic uzdevums izdot pamatnostādnes par kritērijiem, kas izmantojami, lai identificētu personas, kuras uzskatāmas par cieši saistītām.

(97) Attiecības ar ģimenes locekļiem, kuras politiski redzamas personas varētu ļaunprātīgi izmantot, ietver ne tikai attiecības ar vecākiem un pēcnācējiem, bet var ietvert arī attiecības ar brāļiem un māsām. Tas jo īpaši attiecas uz tādu politiski redzamu personu kategorijām, kuras ieņem augstākā līmeņa amatus centrālajā valdībā. Tomēr, atzīstot valsts līmenī pastāvošās atšķirīgās sociālekonomiskās un kultūras struktūras, kas varētu ietekmēt brāļu un māsu attiecību ļaunprātīgas izmantošanas iespējamību, dalībvalstīm būtu jāspēj piemērot plašāku tvērumu brāļu un māsu noteikšanai par politiski redzamu personu ģimenes locekļiem, lai pienācīgi mazinātu minēto attiecību ļaunprātīgas izmantošanas risku. Ja dalībvalstis nolemj piemērot plašāku tvērumu, tām būtu jāsniedz Komisijai sīkāka informācija par minēto plašāko tvērumu.

(98) Prasības, kas izvirzītas politiski redzamām personām, viņu ģimenes locekļiem un personām, par kurām ir zināms, ka tās ir cieši saistītas, ir preventīvas, nevis krimināltiesiskas, un tās nebūtu jāinterpretē kā prasības, kas liek saprast, ka politiski redzamas personas, viņu ģimenes locekļi un cieši saistītas personas ir iesaistītas noziedzīgā darbībā. Atteikšanās no darījuma attiecībām ar personu, pamatojoties tikai uz konstatējumu, ka tā ir politiski redzama persona vai politiski redzamas personas ģimenes loceklis vai persona, par kuru ir zināms, ka tā ir ar to cieši saistīta, ir pretrunā šīs regulas burtam un garam.

(99) Ņemot vērā ieguldītāju uzturēšanās atļaujas shēmu neaizsargātību pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, nodokļu noziegumiem, korupciju un izvairīšanos no mērķtiecīgām finanšu sankcijām, kā arī ar tām saistītos iespējamos būtiskos drošības apdraudējumus Savienībai kopumā, ir lietderīgi, ka atbildīgie subjekti konkrētu paplašinātu klienta uzticamības pārbaudi veic vismaz attiecībā uz klientiem, kuri ir trešo valstu valstspiederīgie un minēto shēmu ietvaros piesakās uzturēšanās tiesību iegūšanai dalībvalstī.

(100) Sniedzot individualizētus aktīvu pārvaldības pakalpojumus fiziskām personām, kurām ir augsts labklājības līmenis, kredītiestādes, finanšu iestādes un trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzēji varētu tikt pakļauti konkrētiem riskiem, tostarp tādiem, kas izriet no šādu pakalpojumu sarežģītā un bieži vien personalizētā rakstura. Tāpēc ir jāprecizē paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumu kopums, kas būtu jāpiemēro vismaz tad, ja tiek uzskatīts, ka šādas darījuma attiecības rada augstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas risku. Nosakot to, ka klienta turējumā esošo aktīvu vērtība ir vismaz 50 000 000 EUR vai līdzvērtīga summa nacionālajā vai ārvalstu valūtā, ņem vērā finanšu un ieguldāmos aktīvus, tostarp skaidru naudu un skaidras naudas ekvivalentus, neatkarīgi no tā, vai tos tur kā noguldījumus vai uzkrājumu produktos, kā arī ieguldījumus, piemēram, akcijas, obligācijas un kopieguldījumu fondus, pat ja tie tiek turēti atbilstīgi ilgtermiņa nolīgumiem ar minēto atbildīgo subjektu. Turklāt būtu jāņem vērā klienta nekustamā īpašuma aktīvu vērtība, izņemot viņa privāto dzīvesvietu. Lai veiktu minēto noteikšanu, kredītiestādēm, finanšu iestādēm un trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzējiem nav jāveic vai jāpieprasa klienta līdzekļu kopējā apjoma precīzs aprēķins. Šādiem subjektiem drīzāk būtu jāveic pasākumi, lai noteiktu, vai klienta turējumā esošo aktīvu vērtība ir vismaz

50 000 000 EUR vai līdzvērtīga summa nacionālajā vai ārvalstu valūtā, kas ir finanšu līdzekļi, ieguldāmi līdzekļi vai nekustamā īpašuma aktīvi.

(101) Lai izvairītos no atkārtotām klienta identifikācijas procedūrām, ir lietderīgi, ievērojot piemērotus aizsardzības pasākumus, ļaut atbildīgajiem subjektiem izmantot citu atbildīgo subjektu savākto klienta informāciju. Gadījumos, kad atbildīgais subjekts paļaujas uz citu atbildīgo subjektu, galīgo atbildību par klienta uzticamības pārbaudi būtu jāuzņemas atbildīgajam subjektam, kurš izvēlas paļauties uz klienta uzticamības pārbaudi, ko veicis cits atbildīgais subjekts. Atbildīgajam subjektam, uz kuru paļaujas, būtu arī jāsaglabā sava atbildība par NILL/TFN prasību ievērošanu, tostarp attiecībā uz prasību ziņot par aizdomīgiem darījumiem un saglabāt reģistrācijas ierakstus.

(102) Saskaņotu NILL/TFN prasību ieviešana visā Savienībā, tostarp attiecībā uz grupas mēroga politiku un procedūrām, informācijas apmaiņu un paļaušanos, ļauj atbildīgajiem subjektiem, kas darbojas grupā, maksimāli izmantot šajā grupā pastāvošās sistēmas situācijās, kas attiecas uz vieniem un tiem pašiem klientiem. Minētie noteikumi ļauj ne tikai NILL/TFN noteikumus konsekventi un efektīvi īstenot visā grupā, bet arī izmantot grupas līmenī apjomradītus ietaupījumus, piemēram, nodrošinot to, ka grupā esošie atbildīgie subjekti var paļauties uz to procesu rezultātiem, kurus, lai izpildītu klientu identifikācijas un pārbaudes prasības, ir pieņēmuši citi grupā esoši atbildīgie subjekti.

(103) Lai paļaušanās uz trešo personu veiktiem pasākumiem būtu efektīva, ir nepieciešama papildu skaidrība par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem šāda paļaušanās notiek. *AMLA* uzdevums būtu izstrādāt pamatnostādnes par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem var paļauties uz trešām personām, kā arī par attiecīgo personu atbildību un pienākumiem. Lai nodrošinātu, ka visā Savienībā notiek konsekventa šādas paļaušanās uzraudzība, minētajās pamatnostādnēs arī būtu jāsniedz skaidrība par to, kā uzraudzītājiem šāda prakse būtu jāņem vērā un jāpārbauda tās atbilstība NILL/TFN prasībām, ja atbildīgie subjekti minēto praksi izmanto.

(104) Faktisko īpašumtiesību jēdziens tika ieviests, lai palielinātu sarežģītu korporatīvo struktūru pārredzamību. Nepieciešamība piekļūt precīzai, atjauninātai un pietiekamai informācijai par faktisko īpašnieku ir būtisks faktors, lai izsekotu noziedzniekus, kuri pretējā gadījumā varētu slēpt savu identitāti aiz šādām neskaidrām struktūrām. Dalībvalstīm pašlaik ir jānodrošina, ka korporatīvie subjekti un citi tiesību subjekti, kā arī tieši izveidoti trasti un citi līdzīgi juridiskie veidojumi iegūst un glabā atbilstīgu, precīzu un atjauninātu informāciju par to faktiskajiem īpašniekiem. Tomēr dalībvalstu noteiktā pārredzamības pakāpe ir atšķirīga. Noteikumi tiek interpretēti atšķirīgi, un tādēļ tiek izmantotas dažādas metodes, lai noteiktu konkrēta tiesību subjekta vai juridiska veidojuma faktiskos īpašniekus. Iemesls cita starpā ir nekonsekventas metodes, kā tiek aprēķinātas netiešas īpašumtiesības uz tiesību subjektu vai juridisku veidojumu, un dalībvalstu tiesību sistēmu atšķirības. Tas apgrūtina pārredzamību, ko bija paredzēts sasniegt. Tādēļ ir jāprecizē noteikumi, lai iegūtu konsekventu faktiskā īpašnieka definīciju un panāktu tās piemērošanu visā iekšējā tirgū.

(105) Piemērojot noteikumus par tiesību subjektu, kā arī juridisku veidojumu faktisko īpašnieku identificēšanu, var rasties īstenošanas jautājumi, ja attiecīgās ieinteresētās personas saskaras ar konkrētiem gadījumiem, jo īpaši sarežģītu korporatīvo struktūru gadījumos, kad vienlaikus pastāv īpašumtiesību daļas un kontroles kritēriji, vai lai noteiktu netiešas īpašumtiesības vai kontroli. Lai atbalstītu to, ka tiesību subjekti, pilnvarotās personas vai personas, kas ieņem līdzvērtīgu amatu līdzīgā juridiskā veidojumā, un atbildīgie subjekti piemēro minētos noteikumus, un atbilstoši šajā regulā paredzētajam saskaņošanas mērķim Komisijai vajadzētu būt iespējai pieņemt pamatnostādnes, kurās izklāstīts, kā dažādos scenārijos jāpiemēro noteikumi faktisko īpašnieku identificēšanai, tostarp, izmantojot gadījumu piemērus.

(106) Lai efektīvi identificētu faktiskos īpašniekus, būtu jānosaka, vai kontrole tiek īstenota, izmantojot citus līdzekļus. Īpašumtiesību daļu esības vai kontroles, pamatojoties uz īpašumtiesību daļu, noteikšana ir nepieciešama, bet nav pietiekama, un tā neizslēdz nepieciešamību veikt pārbaudes, lai noteiktu faktiskos īpašniekus. Pārbaude par to, vai kāda fiziska persona īsteno kontroli, izmantojot citus līdzekļus, nav turpmāka pārbaude, kas jāveic tikai tad, ja nav iespējams noteikt īpašumtiesību daļu. Abas pārbaudes, proti, par īpašumtiesību daļu esību vai kontroli, pamatojoties uz īpašumtiesību daļu, un par kontroli, izmantojot citus līdzekļus, būtu jāveic paralēli.

(107) Korporatīva subjekta faktisko īpašnieku parasti nosaka pēc īpašumtiesībām, kas ir 25 % akciju, balsstiesību vai citu īpašumtiesību daļu vai vairāk. Īpašumtiesībām būtu jāietver gan kontroles tiesības, gan tiesības, kas ir būtiskas labuma gūšanas ziņā, piemēram, tiesības uz peļņas daļu vai citiem iekšējiem resursiem, vai likvidācijas bilanci. Tomēr varētu būt situācijas, kad risks, ka dažas korporatīvo subjektu kategorijas tiek ļaunprātīgi izmantotas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, ir lielāks, piemēram, tāpēc ka minētie korporatīvie subjekti darbojas konkrētās lielāka riska nozarēs. Šādās situācijās ir nepieciešami pastiprināti pārredzamības pasākumi, lai atturētu noziedzniekus no šādu subjektu izveides vai iefiltrēšanās tajos vai nu ar tiešām vai netiešām īpašumtiesībām, vai ar kontroli. Lai nodrošinātu, ka Savienība spēj pienācīgi mazināt šādus atšķirīgus riska līmeņus, Komisija ir jāpilnvaro noteikt tās korporatīvo subjektu kategorijas, kurām būtu jāpiemēro zemākas faktisko īpašnieku pārredzamības robežvērtības. Šajā nolūkā dalībvalstīm būtu jāinformē Komisija, ja tās identificē korporatīvo subjektu kategorijas, kuras ir pakļautas lielākiem nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem. Minētajos paziņojumos dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai norādīt zemāku īpašumtiesību robežvērtību, kas, pēc to domām, varētu mazināt minētos riskus. Šādai identificēšanai būtu jānotiek pastāvīgi, un tai būtu jābalstās uz Savienības līmeņa riska novērtējuma un valsts līmeņa riska novērtējuma rezultātiem, kā arī uz attiecīgajām analīzēm un ziņojumiem, ko sagatavojusi *AMLA*, Eiropols vai citas Savienības struktūras, kuras ir iesaistītas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanā, izmeklēšanā un kriminālvajāšanā. Minētajai zemākajai robežvērtībai vajadzētu būt pietiekami zemai, lai mazinātu lielākos riskus, ka korporatīvie subjekti varētu tikt ļaunprātīgi izmantoti noziedzīgiem mērķiem. Minētajai zemākajai robežvērtībai šajā nolūkā parasti nevajadzētu būt vairāk par 15 % no akcijām, balsstiesībām vai citām īpašumtiesību daļām. Tomēr varētu būt gadījumi, kad, pamatojoties uz riska novērtējumu, augstāka robežvērtība būtu samērīgāka, lai novērstu konstatētos riskus. Minētajos gadījumos Komisijai vajadzētu būt iespējai noteikt robežvērtību no 15 % līdz 25 % no īpašumtiesībām.

(108) Faktisko īpašnieku identificēšanu apgrūtina vairāklīmeņu īpašumtiesību un kontroles struktūras savas sarežģītības dēļ. Jēdziens "īpašumtiesību vai kontroles struktūra" ir paredzēts, lai aprakstītu veidu, kādā tiesību subjekts netieši pieder kādam vai ir tā kontrolē vai kādā juridisks veidojums tiek netieši kontrolēts tādu attiecību rezultātā, kas pastāv starp tiesību subjektiem vai juridiskiem veidojumiem vairākos līmeņos. Lai nodrošinātu visā iekšējā tirgū konsekventu pieeju, ir jāprecizē noteikumi, kas attiecas uz minētajām situācijām. Šajā nolūkā vienlaikus ir jāizvērtē, vai kādai fiziskai personai ir tieša vai netieša līdzdalība ar 25 % akciju, balsstiesību vai citu īpašumtiesību daļu vai vairāk un vai kāda fiziska persona kontrolē tiešo akcionāru, kam korporatīvajā subjektā ir 25 % akciju, balsstiesību vai citu īpašumtiesību daļu vai vairāk. Netiešas līdzdalības gadījumā faktiskie īpašnieki būtu jāidentificē, saskaitot akcijas īpašumtiesību ķēdē. Šai sakarā būtu kopā jāskaita visas akcijas, kas tieši vai netieši pieder vienai un tai pašai fiziskajai personai. Tas nozīmē, ka ir jāņem vērā līdzdalība visos īpašumtiesību līmeņos. Ja 25 % no akcijām, balsstiesībām vai citām īpašumtiesību daļām korporatīvajā subjektā pieder akcionāram, kas ir tiesību subjekts, kurš nav korporatīvais subjekts, faktiskie īpašnieki būtu jānosaka, ņemot vērā konkrēto akcionāra struktūru, tostarp to, vai, izmantojot citus līdzekļus, akcionāru kontrolē kāda fiziska persona.

(109) Noteikt korporatīva subjekta faktisko īpašnieku situācijās, kad korporatīvā subjekta akcijas tiek turētas juridiskā veidojumā vai ja tās tur fonds vai līdzīgs tiesību subjekts, varētu būt sarežģītāk, ņemot vērā tiesību subjektu un juridisko veidojumu faktisko īpašnieku atšķirīgo raksturu un atšķirīgos identificēšanas kritērijus. Tādēļ ir jāparedz skaidri noteikumi, lai risinātu minētās vairāklīmeņu struktūras situācijas. Šādos gadījumos visiem juridiskā veidojuma vai līdzīga tiesību subjekta, piemēram, fonda, faktiskajiem īpašniekiem vajadzētu būt tā korporatīvā subjekta faktiskajiem īpašniekiem, kura akcijas tiek turētas attiecīgajā juridiskajā veidojumā vai kura akcijas tur attiecīgais fonds.

(110) Lai nodrošinātu noteikumu konsekventu piemērošanu visā iekšējā tirgū, ir vajadzīga vienota izpratne par kontroles jēdzienu un precīzāka kontroles līdzekļu definīcija. Ar kontroli būtu jāsaprot kādas personas faktiskā spēja panākt, ka korporatīvā subjekta lēmumu pieņemšanā par būtiskiem jautājumiem tiek ievērota tās griba. Ierastais kontroles līdzeklis ir balsstiesību vairākuma daļa. Faktiskā īpašnieka pozīciju var noteikt arī ar kontroli, ko nodrošina, izmantojot citus līdzekļus, bez būtiskām vai jebkādām īpašumtiesībām. Tāpēc, lai noskaidrotu visas fiziskās personas, kas ir tiesību subjekta faktiskie īpašnieki, kontrole būtu jānosaka neatkarīgi no īpašumtiesībām. Kontroli parasti var īstenot ar jebkādiem līdzekļiem, tostarp juridiskiem un nejuridiskiem līdzekļiem. Minētos līdzekļus varētu ņemt vērā, lai novērtētu, vai kontrole tiek īstenota, izmantojot citus līdzekļus, atkarībā no katra tiesību subjekta konkrētās situācijas.

(111) Netiešas īpašumtiesības vai kontroli varētu noteikt ar vairāku ķēdes posmu vai vairāku atsevišķu vai savstarpēji saistītu ķēžu starpniecību. Ķēdes posms varētu būt jebkura fiziska vai juridiska persona vai juridisks veidojums. Attiecības starp posmiem varētu izpausties kā īpašumtiesības, balsstiesības vai citi kontroles līdzekļi. Šādos gadījumos, kad īpašumtiesību struktūrā vienlaikus pastāv īpašumtiesības un kontrole, ir vajadzīgi konkrēti un detalizēti noteikumi par faktisko īpašnieku identificēšanu, lai sekmētu saskaņotu pieeju faktisko īpašnieku identificēšanai.

(112) Lai nodrošinātu efektīvu pārredzamību, noteikumi par faktiskajām īpašumtiesībām būtu jāattiecina uz iespējami plašāku tādu tiesību subjektu un juridisko veidojumu loku, kas ir izveidoti dalībvalstu teritorijā. Tas ietver korporatīvos subjektus, kurus raksturo iespēja, ka tiem ir īpašumtiesības tajos, kā arī citus tiesību subjektus, un tieši izveidotiem trastiem līdzīgus juridiskos veidojumus. Tā kā dalībvalstu tiesību sistēmas ir atšķirīgas, minētās plašās kategorijas ietver daudz dažādu organizatorisko struktūru. Dalībvalstīm būtu jāiesniedz Komisijai to tiesību subjektu veidu saraksts, kuru faktiskie īpašnieki ir identificēti saskaņā ar noteikumiem par korporatīvo subjektu un citu juridisko personu faktisko īpašnieku identificēšanu.

(113) Dažu tiesību subjektu, piemēram, apvienību, arodbiedrību, politisko partiju vai baznīcu, specifiskais raksturs neļauj tos jēgpilni identificēt kā faktiskos īpašniekus, pamatojoties uz īpašumtiesībām vai dalību. Tomēr minētajos gadījumos tiesību subjektu var kontrolēt augstākās vadības amatpersonas, izmantojot citus līdzekļus. Šādos gadījumos par šādām amatpersonām būtu jāziņo kā par faktiskajiem īpašniekiem.

(114) Lai nodrošinātu tieši izveidotu trastu un līdzīgu tiesību subjektu, piemēram, fondu, vai līdzīgu juridisku veidojumu faktisko īpašnieku konsekventu identificēšanu, ir jāparedz saskaņoti noteikumi par faktiskajām īpašumtiesībām. Dalībvalstīm būtu jāiesniedz Komisijai to tiesību subjektu un juridisko veidojumu veidu saraksts, kas ir līdzīgi tieši izveidotiem trastiem, ja faktiskie īpašnieki ir identificēti saskaņā ar noteikumiem par faktisko īpašnieku identificēšanu tieši izveidotos trastos un līdzīgos tiesību subjektos vai juridiskos veidojumos. Komisijai būtu jāspēj ar īstenošanas aktu pieņemt to juridisko veidojumu un tiesību subjektu sarakstu, uz kuriem attiecas dalībvalstu tiesību akti un kuru struktūra vai funkcijas ir līdzīgas tieši izveidotiem trastiem.

(115) Diskrecionāri trasti ļauj to pilnvarotajām personām brīvi lemt par trasta aktīvu vai no tiem gūto labumu sadali. Tādējādi jau pašā sākumā nav noteikts neviens labuma guvējs vai labuma guvēju kategorija, bet ir noteikts personu loks, no kura pilnvarotās personas var izvēlēties labuma guvējus, vai personas, kas kļūs par labuma guvējiem, ja pilnvarotās personas savu rīcības brīvību neizmantos. Kā atzīts nesenajā *FATF* standartu pārskatīšanā attiecībā uz juridiskiem veidojumiem, šādu rīcības brīvību var izmantot ļaunprātīgi, un tās dēļ faktiskie īpašnieki var būt nepārredzami, ja attiecībā uz diskrecionāriem trastiem netiek noteikts minimālais pārredzamības līmenis, jo labuma guvēju pārredzamība tiktu panākta tikai tad, ja pilnvarotās personas īstenotu savu rīcības brīvību. Tāpēc, lai nodrošinātu pienācīgu un konsekventu pārredzamību attiecībā uz visu veidu juridiskajiem veidojumiem, ir svarīgi, lai diskrecionāru trastu gadījumā tiktu vākta informācija arī par pilnvarotās personas pilnvaru mērķiem un par pilnvaru pārņēmējiem, kuri saņemtu aktīvus vai labumus, ja pilnvarotās personas savu rīcības brīvību neīstenotu. Ir situācijas, kad ieceltie pilnvaru saņēmēji un pilnvaru pārņēmēji nevarētu tikt identificēti atsevišķi, bet kā kategorija. Minētajos gadījumos būtu jāvāc informācija par kategoriju, kā arī informācija par atsevišķām no kategorijas izvēlētām personām.

(116) Tieši izveidotiem trastiem un līdzīgiem juridiskiem veidojumiem dalībvalstīs ir atšķirīgas iezīmes. Lai nodrošinātu saskaņotu pieeju, ir lietderīgi noteikt kopējus principus šādu veidojumu identificēšanai. Tieši izveidoti trasti ir trasti, kas izveidoti pēc dibinātāja iniciatīvas. No šīs regulas darbības jomas būtu jāizslēdz trasti, kas izveidoti ar likumu vai kas neizriet no dibinātāja skaidra nodoma tos izveidot. Tieši izveidotus trastus parasti izveido dokumenta veidā, piemēram, kā rakstisku dokumentu vai rakstisku trasta dokumentu, un parasti tas atbilst uzņēmuma vai personīgām vajadzībām. Juridiski veidojumi, kas ir līdzīgi tieši izveidotiem trastiem, ir veidojumi bez juridiskas personas statusa, kas pēc struktūras vai funkcijām ir līdzīgi. Noteicošais faktors ir nevis juridiskā veidojuma veida apzīmējums, bet gan tieši izveidota trasta definīcijas pamatiezīmju izpilde, proti, dibinātāja nodoms nodot aktīvus konkrētas personas pārvaldībā un kontrolē ar konkrētu nolūku, kam parasti ir uzņēmējdarbības vai personisks raksturs, piemēram, labuma guvēju labums. Lai nodrošinātu to juridisko veidojumu faktisko īpašnieku konsekventu identificēšanu, kas ir līdzīgi tieši izveidotiem trastiem, dalībvalstīm būtu jāpaziņo Komisijai saraksts ar juridisko veidojumu veidiem, kas ir līdzīgi tieši izveidotiem trastiem. Šādam paziņojumam būtu jāpievieno novērtējums, kurā sniegts pamatojums, kāpēc daži juridiski veidojumi tiek identificēti kā līdzīgi tieši izveidotiem trastiem, kā arī paskaidrojums tam, kāpēc citi juridiski veidojumi pēc struktūras vai funkcijas netiek uzskatīti par līdzīgiem tieši izveidotiem trastiem. Veicot šādu

novērtējumu, dalībvalstīm būtu jāņem vērā visi juridiskie veidojumi, kas tiek reglamentēti to tiesību aktos.

(117) Saistībā ar dažiem tiesību subjektu veidiem, piemēram, fondiem, tieši izveidotiem trastiem un līdzīgiem juridiskiem veidojumiem, nav iespējams identificēt atsevišķus labuma guvējus, jo tie vēl nav noteikti. Šādos gadījumos informācijā par faktiskajām īpašumtiesībām būtu jāsniedz labuma guvēju kategorijas un tās īpašību apraksts. Tiklīdz attiecīgās kategorijas labuma guvēji ir noteikti, tie kļūst faktiskie īpašnieki. Turklāt ir īpaši juridisko personu un juridisko veidojumu veidi, kuriem ir labuma guvējs, taču tie nav identificēti samērīgi attiecībā pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, kas saistīti ar minētajām juridiskajām personām vai juridiskajiem veidojumiem. Tā ir saistībā ar regulētiem produktiem, piemēram, pensiju plāniem, kas ir Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/2341 ([26]) darbības jomā, un tā varētu būt, piemēram, saistībā ar darba ņēmēju finansiālās īpašumtiesību vai līdzdalības shēmām vai bezpeļņas vai labdarības tiesību subjektiem vai juridiskiem veidojumiem ar noteikumu, ka ar šādām juridiskām personām un juridiskajiem veidojumiem saistītie riski ir zemi. Šādos gadījumos pietiek, ja ir identificēta labuma guvēju kategorija.

(118) Pensiju plāni, ko reglamentē Direktīva (ES) 2016/2341, ir regulēti produkti, kuriem piemēro stingrus uzraudzības standartus un kuriem ir zems nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risks. Ja šādi pensiju plāni ir izveidoti kā juridisks veidojums, to labuma guvēji ir darba ņēmēji un darbinieki, kuri pensijas pabalstu pārvaldības nolūkā izmanto minētos produktus, kas saistīti ar viņu darba līgumiem. Pensijas pabalsta īpašā rakstura dēļ, kam ir zems nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risks, nebūtu samērīgi pieprasīt identificēt katru no minētajiem labuma guvējiem un pārredzamības pienākumu izpildes nolūkā pietiktu, ja būtu identificēta kategorija un tās īpašības.

(119) Lai nodrošinātu kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu faktisko īpašnieku konsekventu identificēšanu, ir jāparedz saskaņoti noteikumi par faktiskajām īpašumtiesībām. Neatkarīgi no tā, vai kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi dalībvalstī pastāv kā tiesību subjekts ar juridiskas personas statusu, kā juridisks veidojums bez juridiskas personas statusa vai jebkādā citā formā, faktiskā īpašnieka identificēšanas pieejai būtu jāatbilst to mērķim un funkcijai.

(120) Konsekventa pieeja faktisko īpašumtiesību pārredzamības režīmam arī nodrošinās, ka par faktiskajiem īpašniekiem visā iekšējā tirgū tiks vākta viena un tā pati informācija. Ir lietderīgi ieviest precīzas prasības attiecībā uz informāciju, kas būtu jāsavāc katrā atsevišķajā gadījumā. Minētā informācija ietver faktiskā īpašnieka personas datu minimālo kopumu, informāciju par tiesību subjektā vai juridiskajā veidojumā iegūtās faktiskās līdzdalības būtību un apjomu un informāciju par tiesību subjektu vai juridisko veidojumu, kuri ir nepieciešami, lai pienācīgi identificētu to fizisko personu, kura ir faktiskais īpašnieks, un iemeslus, kāpēc minētā fiziskā persona ir identificēta kā faktiskais īpašnieks.

(121) Efektīvā faktisko īpašnieku pārredzamības sistēmā informācija ir jāvāc, izmantojot dažādus kanālus. Šāda daudzvirzienu pieeja ietver informāciju, kas ir tieši izveidota trasta tiesību subjekta vai pilnvarotās personas rīcībā vai tādu personu rīcībā, kuras pašas ieņem līdzvērtīgu amatu līdzīgā juridiskā veidojumā, un informāciju, ko atbildīgie subjekti ieguvuši saistībā ar klienta uzticamības pārbaudi, un informāciju, kas tiek glabāta centrālajos reģistros. Minēto pīlāru informācijas savstarpēja salīdzināšana palīdz nodrošināt, ka katram pīlāram ir pietiekama, precīza un atjaunināta informācija. Šajā nolūkā un lai izvairītos no neatbilstībām, ko rada dažādas pieejas, ir svarīgi noteikt tās datu kategorijas, kas vienmēr būtu jāvāc, lai nodrošinātu, ka informācija par faktiskajām īpašumtiesībām ir pietiekama. Tas ietver pamatinformāciju par tiesību subjektu un juridisko veidojumu, kas ir priekšnoteikums, lai pats subjekts vai veidojums varētu saprast savu struktūru, izmantojot vai nu īpašumtiesības, vai kontroli.

(122) Ja tiesību subjekti un juridiskie veidojumi ir daļa no sarežģītas struktūras, izšķiroša nozīme, lai noskaidrotu, kas ir to faktiskie īpašnieki, ir skaidrībai par to īpašumtiesību vai kontroles struktūru. Šajā nolūkā ir svarīgi, lai tiesību subjekti un juridiskie veidojumi skaidri saprastu attiecību struktūru, caur kurām netieši tiek nodrošinātas to īpašumtiesības vai kontrole, tostarp visus starpposmus starp faktiskajiem īpašniekiem un pašu tiesību subjektu vai juridisko veidojumu neatkarīgi no tā, vai minētās attiecības ir noformētas citu tiesību subjektu un juridisku veidojumu vai

([26]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/2341 (2016. gada 14. decembris) par arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju (AKUI) darbību un uzraudzību (OV L 354, 23.12.2016., 37. lpp.).

pārstāvju attiecību veidā. Īpašumtiesību un kontroles struktūras identifikācija ļauj noteikt veidus, kā ir izveidotas tiesību subjekta īpašumtiesības vai kā tiek īstenota kontrole pār tiesību subjektu, un tāpēc tā ir būtiska, lai gūtu visaptverošu izpratni par faktiskā īpašnieka pozīciju. Tāpēc informācijā par faktisko īpašnieku vienmēr būtu jāiekļauj attiecību struktūras apraksts.

(123) Efektīvas faktisko īpašumtiesību pārredzamības sistēmas pamatā ir tiesību subjektu zināšanas par fiziskajām personām, kas ir to faktiskie īpašnieki. Tādējādi visiem tiesību subjektiem Savienībā būtu jāiegūst un jāglabā pietiekama, precīza un atjaunināta informācija par faktiskajiem īpašniekiem. Minētā informācija būtu jāglabā 5 gadus, un būtu jāpaziņo centrālajiem reģistriem tās personas identitāte, kura ir atbildīga par informācijas saglabāšanu. Šis saglabāšanas periods ir vienāds ar tās informācijas saglabāšanas periodu, kas iegūta, piemērojot NILL/TFN prasības, piemēram, klienta uzticamības pārbaudes pasākumos. Lai nodrošinātu iespēju savstarpēji salīdzināt un pārbaudīt informāciju, piemēram, izmantojot neatbilstības ziņošanas mehānismu, ir pamatoti nodrošināt attiecīgo datu saglabāšanas periodu saskaņotību.

(124) Lai nodrošinātu, ka informācija par faktiskajām īpašumtiesībām ir atjaunināta, tiesību subjektam būtu jāatjaunina šāda informācija uzreiz pēc jebkādām izmaiņām un periodiski tā jāpārbauda, piemēram, kad tiek iesniegti finanšu pārskati, vai citās atkārtotas mijiedarbības ar publiskām iestādēm reizēs. Informācijas atjaunināšanas beigu termiņam vajadzētu būt saprātīgam, ņemot vērā iespējamas sarežģītas situācijas.

(125) Tiesību subjektiem būtu jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai identificētu to faktiskos īpašniekus. Tomēr varētu būt gadījumi, kad nav iespējams identificēt nevienu fizisku personu, kurai subjekts faktiski pieder vai kura to kontrolē. Šādos izņēmuma gadījumos – ar noteikumu, ka visi identificēšanas līdzekļi jau ir izmantoti, – vajadzētu būt iespējamam, sniedzot atbildīgajiem subjektiem informāciju par faktiskajiem īpašniekiem klienta uzticamības pārbaudes procesa ietvaros vai iesniedzot informāciju centrālajam reģistram, ziņojumos faktisko īpašnieku vietā norādīt augstākās vadības amatpersonas. Lai gan minētajās situācijās augstākās vadības amatpersonas ir identificētas, tās nav faktiskie īpašnieki. Tiesību subjektiem būtu regulāri jāreģistrē darbības, kas tiek veiktas, lai identificētu to faktiskos īpašniekus, jo īpaši, ja tās izmanto šo pēdējo līdzekli, un tas ir pienācīgi jāpamato un jādokumentē.

(126) Grūtībām iegūt informāciju nevajadzētu būt pamatotam iemeslam, lai izvairītos no identificēšanas pasākumiem un tā vietā paziņotu augstākās vadības amatpersonas. Tāpēc tiesību subjektiem vienmēr vajadzētu būt iespējai pamatot savas šaubas par savāktās informācijas patiesumu. Šādam pamatojumam vajadzētu būt samērīgam ar tiesību subjekta risku un tā īpašumtiesību struktūras sarežģītību. Jo īpaši, ja prasīts, būtu jāsniedz informācija kompetentajām iestādēm par veiktajām darbībām, un, ņemot vērā riska pakāpi, vajadzētu būt iespējai, ka tā var ietvert direktoru padomes lēmumus un tās sanāksmju protokolus, partnerības līgumus, trasta līgumus, neformālas vienošanās, ar ko nosaka tiesības un kas ir līdzvērtīgas pilnvarām, vai citas līgumiskas vienošanās un dokumentāciju. Gadījumos, kad faktisko īpašnieku neesamība ir acīmredzama attiecībā uz tiesību subjekta īpašo formu un struktūru, pamatojums būtu jāsaprot kā atsauce uz šo faktu, proti, ka tiesību subjektam nav faktiskā īpašnieka tā īpašās formas un struktūras dēļ. Šāds faktisko īpašnieku trūkums varētu rasties, ja, piemēram, tiesību subjektā nav īpašumtiesību daļu, vai arī tiesību subjektu nevar kontrolēt ar citiem līdzekļiem.

(127) Nolūkā noteikt faktiskās īpašumtiesības, ko veic, lai nodrošinātu juridisko personu efektīvu pārredzamību, ir samērīgi atbrīvot konkrētus subjektus no pienākuma identificēt to faktisko īpašnieku. Šādu režīmu var piemērot tikai tādiem subjektiem, attiecībā uz kuriem nav lietderīgi identificēt un reģistrēt to faktiskos īpašniekus, un tad, ja līdzīgu pārredzamības līmeni var sasniegt ar citiem līdzekļiem, nevis faktiskajām īpašumtiesībām. Šajā sakarā dalībvalstis publisko tiesību subjektiem nevajadzētu būt pienākumam noteikt savu faktisko īpašnieku. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK ([27]) ieviesa stingras atklātības prasības uzņēmumiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū. Noteiktos apstākļos ar minētajām atklātības prasībām var panākt pārredzamības režīmu, kas ir līdzvērtīgs šajā regulā izklāstītajiem faktisko īpašumtiesību pārredzamības noteikumiem. Tas attiecas uz gadījumiem, ja kontroli pār uzņēmumu īsteno, izmantojot balsstiesības, un uzņēmuma īpašumtiesību vai kontroles struktūra ietver tikai fiziskas personas. Minētajos apstākļos nav vajadzības minētajiem biržā kotētajiem uzņēmumiem piemērot

([27]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK (OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.).

faktisko īpašnieku prasības. Tiesību subjektu atbrīvojumam no pienākuma noteikt savu faktisko īpašnieku un reģistrēt to nevajadzētu ietekmēt atbildīgo subjektu pienākumu, veicot klienta uzticamības pārbaudi, identificēt klienta faktisko īpašnieku.

(128) Ir jānodrošina vienlīdzīgi apstākļi dažāda veida juridiskiem subjektiem un nedrīkst pieļaut tieši izveidotu trastu un citu juridisku veidojumu ļaunprātīgu izmantošanu – bieži vien tie tiek iekļauti sarežģītās struktūrās, lai vēl vairāk apslēptu faktiskos īpašniekus. Tādējādi jebkura dalībvalstī administrēta vai dalībvalstī iedibināta vai dzīvojoša tieši izveidota trasta pilnvarotajām personām būtu jāuzņemas atbildība par pietiekamas, precīzas un atjauninātas informācijas par faktiskajiem īpašniekiem iegūšanu un turēšanu attiecībā uz tieši izveidoto trastu, kā arī par to statusa izpaušanu un minētās informācijas sniegšanu atbildīgajiem subjektiem, kas veic klienta uzticamības pārbaudi. Ikvienam tieši izveidota trasta faktiskajam īpašniekam būtu jāpalīdz pilnvarotajai personai iegūt šādu informāciju.

(129) Juridisko veidojumu būtība un trūcīgā atklātība par to struktūrām un mērķi uzliek pilnvarotajiem vai personām līdzīgos amatos līdzīgos juridiskos veidojumos īpašu pienākumu iegūt un glabāt visu attiecīgo informāciju par juridisko veidojumu. Ar šādu informāciju vajadzētu spēt identificēt juridisko veidojumu, tajā izvietotos vai ar tā starpniecību pārvaldītos aktīvus un jebkuru aģentu vai pakalpojumu sniedzēju trastam. Lai atvieglotu kompetento iestāžu darbības nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas novēršanā, atklāšanā un izmeklēšanā, ir svarīgi, lai pilnvarotās personas minēto informāciju pastāvīgi atjauninātu un glabātu to pietiekami ilgu laiku pēc tam, kad tās ir beigušās pildīt pilnvarotās personas vai līdzvērtīgas funkcijas. Informācijas pamatapjoma sniegšana atbildīgajiem subjektiem par juridisko veidojumu ir nepieciešama arī, lai tie varētu pilnībā noskaidrot ar juridisko veidojumu saistīto darījumu attiecību vai ar to veiktā gadījuma rakstura darījuma mērķi, pienācīgi novērtēt saistītos riskus un īstenot samērīgus pasākumus šo risku mazināšanai.

(130) Ņemot vērā dažu juridisko veidojumu īpašo struktūru un nepieciešamību nodrošināt pietiekamu pārredzamību attiecībā uz to faktiskajām īpašumtiesībām, uz šādiem juridiskiem veidojumiem, kas līdzinās tieši izveidotiem trastiem, būtu jāattiecina līdzīgas prasības attiecībā uz faktiskajām īpašumtiesībām kā tās, ko piemēro tieši izveidotiem trastiem.

(131) Vienošanās par pārstāvību var dot iespēju apslēpt faktisko īpašnieku identitāti, jo pārstāvis var darboties kā tiesību subjekta direktors vai akcionārs, bet viņa iecēlējs ne vienmēr tiek izpausts. Šādi mehānismi varētu apslēpt faktiskos īpašniekus un kontroles struktūru, ja faktiskie īpašnieki nevēlas atklāt savu identitāti vai līdzdalību. Tādēļ ir jāievieš pārredzamības prasības, lai nepieļautu šādu mehānismu ļaunprātīgu izmantošanu un novērstu noziedznieku slēpšanos aiz personām, kas darbojas viņu vārdā. Pārstāvja un iecēlēja attiecības nenosaka tas, vai tās ietekmē sabiedrību vai trešās personas. Lai gan formāli akcionāru pārstāvjiem, kuru vārdi ir norādīti publiskā vai oficiālā reģistrā, būtu neatkarīga kontrole pār uzņēmumu, būtu jāprasa atklāt, vai viņi rīkojas pēc kādas citas personas norādījumiem, pamatojoties uz privātu vienošanos. Akcionāru pārstāvjiem un direktoru pārstāvjiem tiesību subjektos būtu jāglabā pietiekama informācija par sava iecēlēja identitāti, kā arī par iecēlēja faktiskā īpašnieka identitāti un jāizpauž šī informācija un viņu statuss tiesību subjektos. Tiesību subjektiem, kad tie piemēro klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, tā pati informācija būtu jāpaziņo arī atbildīgajiem subjektiem, un centrālajiem reģistriem.

(132) Ir jāsamazina riski, ko rada ārvalstu tiesību subjekti un ārvalstu juridiskie veidojumi, kas tiek ļaunprātīgi izmantoti, lai novirzītu ieņēmumus no līdzekļiem Savienības finanšu sistēmā. Tā kā trešās valstīs spēkā esošie faktisko īpašumtiesību standarti var nebūt pietiekami, lai nodrošinātu tādu pašu pārredzamības līmeni kā Savienībā un informācijas par faktiskajiem īpašniekiem savlaicīgu pieejamību, ir jānodrošina atbilstoši līdzekļi ārvalstu tiesību subjektu vai ārvalstu juridisko veidojumu faktisko īpašnieku identificēšanai īpašos apstākļos. Tādēļ būtu jāpieprasa, lai tiesību subjekti, kas izveidoti ārpus Savienības, un tieši izveidoti trasti vai citi līdzīgi juridiskie veidojumi, kas tiek administrēti ārpus Savienības vai kuru pilnvarotās personas vai personas, kas ieņem līdzvērtīgu amatu, dzīvo vai ir iedibinātas ārpus Savienības, izpaustu faktiskos īpašniekus, ja tie darbojas Savienības teritorijā, sākot darījuma attiecības ar Savienības atbildīgo subjektu, iegādājoties nekustamo īpašumu Savienībā vai konkrētas augstvērtīgas preces no atbildīgajiem subjektiem, kas atrodas Savienībā, vai ja tiem pēc publiskā iepirkuma procedūras ir piešķirts līgums attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, vai koncesijām. Pakļautība riskam dažādās dalībvalstīs varētu būt atšķirīga, tostarp atkarībā no atbildīgo subjektu veikto darbību kategorijas vai veida un no tā, cik pievilcīgs noziedzniekiem ir nekustamais īpašums to teritorijā. Tāpēc, ja dalībvalstis konstatē augstāka riska gadījumus, tām vajadzētu būt iespējai veikt papildu riska mazināšanas pasākumus, lai novērstu minētos riskus.

(133) Reģistrācijas prasībām attiecībā uz ārvalstu tiesību subjektiem un ārvalstu juridiskiem veidojumiem vajadzētu būt samērīgām ar riskiem, kas saistīti ar to darbību Savienībā. Ņemot vērā Savienības iekšējā tirgus atvērto raksturu un to, ka ārvalstu tiesību subjekti izmanto pakalpojumus, ko piedāvā atbildīgie subjekti, kuri ir iedibināti Savienībā, no kuriem daudzi ir saistīti ar zemāku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas risku, ir lietderīgi reģistrācijas prasību attiecināt tikai uz tiesību subjektiem, kas pieder pie augsta riska nozarēm vai darbojas augstāka riska kategorijās, vai kas saņem pakalpojumus no atbildīgajiem subjektiem, kuri darbojas nozarēs, kas saistītas ar augstākiem riskiem. Juridisko veidojumu privātais raksturs un šķēršļi piekļūt informācijai par faktiskajām īpašumtiesībām ārvalstu juridisku veidojumu gadījumā pamato reģistrācijas prasības piemērošanu neatkarīgi no riska līmeņa, kas saistīts ar atbildīgo subjektu, kurš sniedz pakalpojumus juridiskajam veidojumam, vai attiecīgā gadījumā ar nozari, kurā juridiskais veidojums darbojas. Atsauce Direktīvas (ES) 2024/1640 7. pantā uz Savienības līmeņa riska novērtējumu būtu jāsaprot kā atsauce uz riska novērtējumu, ko izdevusi Komisija, ievērojot Direktīvas (ES) 2015/849 6. pantu, līdz brīdim, kad pirmoreiz tiek izdots ziņojums saskaņā ar Direktīvas (ES) 2024/1640 7. pantu.

(134) Lai veicinātu atbilstību un nodrošinātu faktisko īpašumtiesību efektīvu pārredzamību, ir jāievieš prasības attiecībā uz faktiskajām īpašumtiesībām. Šajā nolūkā dalībvalstīm būtu jāpiemēro sodi par šo prasību pārkāpumiem. Minētajiem sodiem vajadzētu būt efektīviem, samērīgiem un atturošiem, un tām jāparedz tikai tas, kas nepieciešams, lai veicinātu atbilstību. Dalībvalstu ieviestajiem sodiem vajadzētu būt ar līdzvērtīgu atturošu iedarbību visā Savienībā, ja tiek pārkāptas prasības par faktiskajām īpašumtiesībām. Vajadzētu būt iespējai, ka sodi ietver, piemēram, naudas sodus tiesību subjektiem un pilnvarotajām personām vai personām, kas ieņem līdzvērtīgu amatu līdzīgā juridiskā veidojumā, kas uzlikti par precīzu, pareizu vai atjaunotu faktisko īpašumtiesību datu neesību, par tādu tiesību subjektu svītrošanu no reģistra, kuras neievēro pienākumu noteiktu laiku glabāt informāciju par faktiskajām īpašumtiesībām vai noteiktajā termiņā iesniegt informāciju par faktiskajām īpašumtiesībām, naudas sodus faktiskajiem īpašniekiem un citām personām, kas nesadarbojas ar tiesību subjektu vai tieši izveidota trasta pilnvaroto personu vai personu, kas ieņem līdzvērtīgu amatu līdzīgā juridiskā veidojumā, naudas sodus akcionāru pārstāvjiem un direktoru pārstāvjiem, kuri neievēro informācijas atklāšanas pienākumu, vai privāttiesību sekas attiecībā uz neatklātiem faktiskajiem īpašniekiem, piemēram, aizliegumu izmaksāt peļņu vai aizliegumu izmantot balsstiesības.

(135) Nolūkā nodrošināt konsekventu pieeju faktisko īpašumtiesību prasību izpildē visā iekšējā tirgū, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus, lai noteiktu to pārkāpumu kategorijas, par kurām tiek noteikti sodi, un personas, kas ir atbildīgas par šādiem pārkāpumiem, kā arī smaguma līmeņa rādītājus un kritērijus sodu līmeņa noteikšanai. Turklāt, lai atbalstītu sodu līmeņa noteikšanu un saskaņā ar šīs regulas saskaņošanas mērķi, Komisijai vajadzētu būt iespējai pieņemt pamatnostādnes, kurās nosaka pamatsummas, kas piemērojamas katrai pārkāpumu kategorijai.

(136) Aizdomīgi darījumi, tostarp šādu darījumu mēģinājumi, un cita informācija par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, ar to saistītiem predikatīviem nodarījumiem un teroristu finansēšanu būtu jādara zināmi finanšu ziņu vākšanas vienībai, kurai jādarbojas kā vienotai centralizētai valsts vienībai, kas saņem un analizē paziņoto informāciju par aizdomīgiem gadījumiem un nosūta kompetentajām iestādēm savas analīzes rezultātus. Par visiem aizdomīgiem darījumiem, tostarp par šādu darījumu mēģinājumiem, būtu jāziņo neatkarīgi no darījuma summas, un atsauce uz aizdomām būtu jāinterpretē kā tāda, kas ietver aizdomīgus darījumus, darbības, rīcību un darījumu veidus. Paziņotā informācija varētu ietvert arī informāciju, kas saistīta ar robežvērtībām. Lai palīdzētu atbildīgajiem subjektiem atklāt aizdomas, *AMLA* būtu jāizdod norādījumi par aizdomīgas darbības vai rīcības rādītājiem. Ņemot vērā mainīgo riska vidi, minētie norādījumi būtu regulāri jāpārskata, un tiem nevajadzētu ietekmēt to, ka finanšu ziņu vākšanas vienības izdod norādījumus vai rādītājus par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem un metodēm, kas apzinātas valsts līmenī. Ja atbildīgais subjekts vai šāda subjekta darbinieks vai direktors labticīgi izpauž informāciju finanšu ziņu vākšanas vienībai, to nedrīkstētu uzskatīt par kāda informācijas izpaušanas ierobežojuma pārkāpumu, un tā nedrīkstētu radīt atbildīgajam subjektam vai tā direktoriem vai darbiniekiem nekāda veida atbildību.

(137) Atbildīgajiem subjektiem būtu jāizveido visaptveroši ziņošanas režīmi, kas aptver visas aizdomas, neatkarīgi no saistītās noziedzīgās darbības vērtības vai uztvertā smaguma. Tām būtu jāapzinās finanšu ziņu vākšanas vienību gaidas un pēc iespējas jāpielāgo savas atklāšanas sistēmas un analītiskie procesi galvenajiem riskiem, kas ietekmē dalībvalsti, kurā tie ir iedibināti, un vajadzības gadījumā par prioritāti jānosaka analīze minēto galveno risku novēršanai.

(138) Darījumi būtu jānovērtē, pamatojoties uz informāciju, kas atbildīgajam subjektam ir zināma vai būtu jāzina. Tas ietver attiecīgu informāciju no aģentiem, izplatītājiem un pakalpojumu sniedzējiem. Ja atbildīgajam subjektam nav zināms vai nav acīmredzams pamatā esošais predikatīvais nodarījums, uzdevumu identificēt aizdomīgus darījumus un ziņot par tiem var efektīvāk paveikt, koncentrējoties uz aizdomu atklāšanu un ziņojumu ātru iesniegšanu. Minētajos gadījumos atbildīgajam subjektam, ziņojot finanšu ziņu vākšanas vienībai par aizdomīgu darījumu, nav jāprecizē predikatīvais nodarījums, ja tas tam nav zināms. Ja minētā informācija ir pieejama, tā būtu jāiekļauj ziņojumā. Atbildīgajiem subjektiem kā Savienības finanšu sistēmas vārtziņiem vajadzētu būt iespējai iesniegt ziņojumu arī tad, ja tiem ir zināms vai ir aizdomas, ka līdzekļi ir izmantoti vai tiks izmantoti noziedzīgu darbību veikšanai, piemēram, nelikumīgu preču iegādei, pat ja tiem pieejamā informācija neliecina, ka izmantotie līdzekļi nāk no nelikumīgiem avotiem.

(139) Dalībvalstīs noteiktie atšķirīgie pienākumi ziņošanai par aizdomīgiem darījumiem varētu saasināt grūtības, kuras saistītas ar NILL/TFN prasību ievērošanu un ar kurām saskaras atbildīgie subjekti, kam ir pārrobežu klātbūtne vai darbības. Turklāt ziņojumu par aizdomīgajiem darījumiem struktūra un saturs ietekmē finanšu ziņu vākšanas vienību spēju veikt analīzi un šīs analīzes būtību, kā arī ietekmē finanšu ziņu vākšanas vienību iespējas sadarboties un apmainīties ar informāciju. Lai atvieglotu atbildīgajiem subjektiem ziņošanas pienākumu izpildi un nodrošinātu finanšu ziņu vākšanas vienību analītisko pasākumu efektīvāku darbību un sadarbību, *AMLA* būtu jāizstrādā īstenošanas tehnisko standartu projekti, kā arī kopīga veidne ziņošanai par aizdomīgiem darījumiem, lai to izmantotu kā vienotu paraugu visā Savienībā.

(140) Finanšu ziņu vākšanas vienībām būtu jāspēj ātri iegūt no atbildīgā subjekta visu nepieciešamo informāciju, kas saistīta ar to funkcijām. Finanšu ziņu vākšanas vienību neierobežota un ātra piekļuve informācijai ir būtiska, lai nodrošinātu, ka naudas līdzekļu plūsmas var pienācīgi izsekot un atklāt nelikumīgus tīklus un plūsmas jau agrīnā posmā. Nepieciešamību finanšu ziņu vākšanas vienībām iegūt papildinformāciju no atbildīgajiem subjektiem, pamatojoties uz aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai terorisma finansēšanu, var izraisīt iepriekšējs ziņojums finanšu ziņu vākšanas vienībai par aizdomīgu darījumu, bet to var izraisīt arī citi faktori, piemēram, finanšu ziņu vākšanas vienības pašas veikta analīze, kompetento iestāžu sniegtas ziņas vai citas finanšu ziņu vākšanas vienības rīcībā esoša informācija. Tādēļ finanšu ziņu vākšanas vienībām saistībā ar to funkcijām būtu jāspēj iegūt informāciju no jebkura atbildīgā subjekta, pat ja nav bijis iepriekšēja ziņojuma. Finanšu ziņu vākšanas vienību analītiskajā darbā izšķiroša nozīme ir jo īpaši to finanšu darījumu un pārvedumu uzskaitei, kas veikti, izmantojot bankas, maksājumu vai kriptoaktīvu kontu. Tomēr saskaņotības trūkuma dēļ kredītiestādes un finanšu iestādes pašlaik nodrošina finanšu ziņu vākšanas vienībām darījumu ierakstus dažādos formātos, kas nav viegli izmantojami analīzei. Ņemot vērā finanšu ziņu vākšanas vienību analītisko darbību pārrobežu raksturu, formātu atšķirības un grūtības darījumu ierakstu apstrādē kavē informācijas apmaiņu starp finanšu ziņu vākšanas vienībām un pārrobežu finanšu analīzes attīstību. Tādēļ *AMLA* būtu jāizstrādā īstenošanas tehnisko standartu projekts, precizējot vienotu veidni, ko kredītiestādes un finanšu iestādes izmantotu informācijas par darījumu ierakstiem sniegšanai finanšu ziņu vākšanas vienībām, lai to izmantotu kā vienotu paraugu visā Savienībā.

(141) Atbildīgajiem subjektiem būtu jāsniedz atbilde uz finanšu ziņu vākšanas vienības informācijas pieprasījumu pēc iespējas ātrāk un jebkurā gadījumā 5 darbdienu dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas vai jebkādā citā īsākā vai garākā termiņā, ko noteikusi finanšu ziņu vākšanas vienība. Pamatotos un steidzamos gadījumos atbildīgajam subjektam būtu jāatbild uz finanšu ziņu vākšanas vienības pieprasījumu 24 stundu laikā. Minētajiem termiņiem būtu jāattiecas uz informācijas pieprasījumiem, kuru pamatā ir pietiekami skaidri definēti nosacījumi. Finanšu ziņu vākšanas vienībai arī būtu jāspēj iegūt informāciju no atbildīgajiem subjektiem pēc citas finanšu ziņu vākšanas vienības pieprasījuma un apmainīties ar informāciju ar pieprasījuma iesniedzēju finanšu ziņu vākšanas vienību. Atbildīgajiem subjektiem adresētie pieprasījumi atšķiras pēc būtības. Piemēram, sarežģītiem pieprasījumiem varētu būt vajadzīgs vairāk laika, un atbildes sniegšanai – garāks termiņš. Šajā nolūkā finanšu ziņu vākšanas vienībām vajadzētu būt iespējai atbildīgajiem subjektiem piešķirt pagarinātus termiņus ar noteikumu, ka tas negatīvi neietekmē finanšu ziņu vākšanas vienības analīzi.

(142) Attiecībā uz dažiem atbildīgajiem subjektiem dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izraudzīties kādu atbilstīgu pašregulējuma struktūru par iestādi, kura finanšu ziņu vākšanas vienības vietā tiek informēta kā pirmā. Saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru sistēma, kurā vispirms tiek ziņots pašregulējuma struktūrai, ir svarīgs aizsardzības pasākums pamattiesību aizsardzības nodrošināšanai attiecībā uz ziņošanas pienākumiem, kas attiecas uz juristiem. Dalībvalstīm būtu jānodrošina līdzekļi un iespējas dienesta noslēpuma, konfidencialitātes un privātuma aizsardzības garantēšanai.

(143) Notāriem, advokātiem, citiem neatkarīgiem juridisko profesiju pārstāvjiem, revidentiem, ārštata grāmatvežiem un nodokļu konsultantiem nebūtu jānosaka pienākums nosūtīt finanšu ziņu vākšanas vienībai vai citai pašregulējuma struktūrai jebkādu informāciju, ko tie saņēmuši no saviem klientiem vai ieguvuši saistībā ar tiem, kad nosaka sava klienta juridisko stāvokli vai veic savu uzdevumu, minēto klientu aizstāvot vai pārstāvot tiesvedībā vai attiecībā uz to, tostarp kad sniedz konsultācijas par šādu procedūru sākšanu vai izvairīšanos no tām, neatkarīgi no tā, vai šī

informācija tiek saņemta vai iegūta pirms šādām procedūrām, to laikā vai pēc tām. Tomēr šāds atbrīvojums nebūtu jāpiemēro, ja juridiskās profesijas pārstāvis, revidents, ārštata grāmatvedis vai nodokļu konsultants pats piedalās nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanā vai teroristu finansēšanā, juridiskās konsultācijās ir sniegtas ar nolūku legalizēt nelikumīgi iegūtus līdzekļus vai finansēt teroristus vai juridiskās profesijas pārstāvis, revidents, ārštata grāmatvedis vai nodokļu konsultants zina, ka klients meklē juridisko konsultāciju, lai legalizētu nelikumīgi iegūtus līdzekļus vai finansētu teroristus. Šādu apzināšanos un nolūku var izsecināt no objektīviem, faktiskiem apstākļiem. Juridiskās konsultācijas, ko lūdz saistībā ar notiekošu tiesvedību, nebūtu jāuzskata par juridiskām konsultācijām nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas nolūkos. Saskaņā ar uz risku balstītu pieeju dalībvalstīm būtu jāspēj noteikt papildu situācijas, kad, – ņemot vērā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas augsto risku, kas saistīts ar konkrētiem darījumu veidiem, – atbrīvojumu no ziņošanas prasības nepiemēro. Nosakot šādas papildu situācijas, dalībvalstīm ir jānodrošina atbilstība jo īpaši Hartas 7. un 47. pantam.

(144) Atbildīgajiem subjektiem izņēmuma kārtā būtu jāspēj īstenot aizdomīgus darījumus, pirms tie informē finanšu ziņu vākšanas vienību, ja no šādas rīcības nav iespējams atturēties vai arī tādējādi var tikt apdraudēti centieni saukt pie atbildības labuma guvējus no aizdomīgas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas darbības. Tomēr minēto izņēmumu nebūtu jāpiemēro darījumiem, kas saistīti ar jebkādām finanšu ziņu vākšanas vienības dalībvalsts akceptētām starptautiskajām saistībām saskaņā ar attiecīgajām ANO DP rezolūcijām nekavējoties iesaldēt teroristu, teroristu apvienību vai kādu citu organizāciju, kas finansē terorismu, finanšu līdzekļus vai citus aktīvus.

(145) Konfidencialitāte attiecībā uz ziņošanu par aizdomīgiem darījumiem un citas būtiskas informācijas sniegšanu finanšu ziņu vākšanas vienībām ir būtiska, lai kompetentās iestādes varētu iesaldēt un arestēt aktīvus, kas, iespējams, ir saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvajiem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu. Aizdomīgs darījums neliecina par noziedzīgu darbību. Ja tiek izpausts, ka ir ziņots par aizdomām, tas varētu sabojāt darījumā iesaistīto personu reputāciju un apdraudēt analīžu un izmeklēšanas veikšanu. Tādēļ atbildīgie subjekti un to direktori, darbinieki vai personas, kas ieņem līdzvērtīgus amatus, tostarp aģenti un izplatītāji, neizpauž attiecīgajam klientam vai citām trešām personām, ka informācija tiek, tiks vai ir tikusi nosūtīta finanšu ziņu vākšanas vienībai tieši vai ar pašregulējuma struktūras starpniecību vai ka tiek veikta vai varētu tikt veikta analīze saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu. Izpaušanas aizliegumu nedrīkst piemērot īpašos apstākļos, piemēram, saistībā ar informācijas izpaušanu kompetentajām iestādēm un pašregulējuma struktūrām, kad tās veic uzraudzības funkcijas, vai informācijas izpaušanu tiesībaizsardzības nolūkos vai gadījumos, ja informācija tiek izpausta starp tajā pašā grupā ietilpstošiem atbildīgajiem subjektiem.

(146) Lai izvairītos no atklāšanas, noziedznieki pārvieto nelikumīgi iegūtus ieņēmumus, izmantojot daudzus starpniekus. Tādēļ ir svarīgi atļaut atbildīgajiem subjektiem apmainīties ar informāciju ne tikai starp grupas dalībniekiem, bet dažos gadījumos arī starp kredītiestādēm, finanšu iestādēm un citām struktūrām, kas darbojas tīklos, pienācīgi ievērojot datu aizsardzības noteikumus. Atļautajai informācijas atklāšanai starp konkrētām atbildīgo subjektu kategorijām gadījumos, kas saistīti ar vienu un to pašu darījumu, ārpus informācijas apmaiņas partnerības būtu jānotiek tikai attiecībā uz konkrēto darījumu starp minētajiem atbildīgajiem subjektiem vai ko tie veicina, un nevis attiecībā uz saistītiem iepriekšējiem vai turpmākiem darījumiem.

(147) Informācijas apmaiņa starp atbildīgajiem subjektiem un attiecīgā gadījumā starp kompetentajām iestādēm varētu palielināt iespējas atklāt nelikumīgas finanšu plūsmas saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, terorisma finansēšanu un noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem. Šā iemesla dēļ atbildīgajiem subjektiem un kompetentajām iestādēm būtu jāspēj apmainīties ar informāciju informācijas apmaiņas partnerības ietvaros, ja tie uzskata, ka šāda apmaiņa ir nepieciešama, lai izpildītu savus NILL/TFN pienākumus un uzdevumus. Uz informācijas apmaiņu būtu jāattiecina stingri aizsardzības pasākumi saistībā ar konfidencialitāti, datu aizsardzību, informācijas izmantošanu un kriminālprocesu. Izdarot secinājumus par klienta vai darījuma nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku vai pieņemot lēmumus par darījumu attiecību nodibināšanu vai izbeigšanu vai darījuma veikšanu, atbildīgajiem subjektiem nevajadzētu paļauties tikai uz informāciju, kas saņemta informācijas apmaiņas ceļā. Kā atzīts Direktīvā 2014/92/ES, netraucēta iekšējā tirgus darbība un mūsdienīgas un sociāli iekļaujošas ekonomikas izveide arvien vairāk kļūst atkarīga no maksājumu pakalpojumu vispārējās pieejamības. Tāpēc piekļuve finanšu pamatpakalpojumiem nebūtu jāatsaka, pamatojoties uz informāciju, ar kuru apmainās atbildīgie subjekti vai ar kuru apmainās atbildīgie subjekti un kompetentās iestādes vai *AMLA*.

(148) Atbilstību šīs regulas prasībām pārbauda uzraudzītāji. Ja atbildīgie subjekti apmainās ar informāciju informācijas apmaiņa partnerības ietvaros, minētajās pārbaudēs būtu jāpievēršas arī atbilstībai nosacījumiem, kas attiecībā uz minēto informācijas apmaiņu noteikti šajā regulā. Lai gan uzraudzības pārbaudēm vajadzētu būt balstītām uz risku,

tās jebkurā gadījumā būtu jāveic pirms informācijas apmaiņas partnerības darbību uzsākšanas. Informācijas apmaiņas partnerības, kas ietver personas datu apstrādi, varētu radīt augstu risku fizisko personu tiesībām un brīvībām. Tāpēc pirms partnerības darbību sākšanas būtu jāveic novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 ([28]). Uzraudzības pārbaužu kontekstā uzraudzītājiem attiecīgā gadījumā būtu jāapspriežas ar datu aizsardzības iestādēm, kuras vienīgās ir kompetentas novērtēt novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību. Uz informāciju, ar kuru apmainās partnerības ietvaros, attiecas šajā regulā ietvertie datu aizsardzības noteikumi un visas prasības attiecībā uz informācijas par aizdomīgiem darījumiem konfidencialitāti. Saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679 dalībvalstīm būtu jāspēj paturēt spēkā vai ieviest konkrētākus noteikumus, lai minētās regulas piemērošanu pielāgotu nolūkā noteikt konkrētākus noteikumus attiecībā uz tādu personas datu apstrādi, ar kuriem apmainās informācijas apmaiņas partnerības ietvaros.

(149) Lai gan informācijas apmaiņas partnerības nodrošina iespēju apmainīties ar operatīvo informāciju un personas datiem saskaņā ar stingriem aizsardzības pasākumiem, minētajai apmaiņai nevajadzētu aizstāt šajā regulā noteiktās prasības ziņot par aizdomām kompetentajai finanšu ziņu vākšanas vienībai. Tāpēc, ja atbildīgie subjekti konstatē aizdomīgas darbības, pamatojoties uz informāciju, kas iegūta informācijas apmaiņas partnerības kontekstā, tiem par šīm aizdomām būtu jāziņo finanšu ziņu vākšanas vienībai tajā dalībvalstī, kurā tie ir iedibināti. Uz informāciju, kas liecina par aizdomīgām darbībām, attiecas stingrāki noteikumi, kas aizliedz tās izpaušanu, un ar to būtu jādalās tikai tad, ja tas nepieciešams, lai novērstu un apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvos nodarījumus un teroristu finansēšanu, un ievērojot aizsardzības pasākumus, kas aizsargā pamattiesības, finanšu ziņu vākšanas vienības darba konfidencialitāti un tiesībaizsardzības izmeklēšanas integritāti.

(150) Personas datu apstrādei, ko veic šīs regulas īstenošanas nolūkā, piemēro Regulu (ES) 2016/679. Cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu visas dalībvalstis ir atzinušas par svarīgu sabiedrības interesēm. Atbildīgajiem subjektiem īpaša uzmanība būtu jāpievērš principiem, kas paredz, ka personas datiem, ko apstrādā, izpildot to pienākumus saistībā ar NILL/TFN, jābūt precīziem, uzticamiem un atjauninātiem. Lai izpildītu šīs regulas prasības, atbildīgajiem subjektiem būtu jāspēj pieņemt procesus, kas nodrošina automatizētu individuālu lēmumu pieņemšanu, tostarp profilēšanu, kā noteikts Regulas (ES) 2016/679 22. pantā. To darot, papildus visām citām attiecīgajām prasībām, kas noteiktas Savienības tiesību aktos attiecībā uz personas datu aizsardzību, būtu jāpiemēro šajā regulā noteiktās prasības aizsargāt to personu tiesības, uz kurām attiecas šādi procesi.

(151) Ir svarīgi, lai NILL/TFN regulējuma saskaņošana ar pārskatītajiem *FATF* ieteikumiem notiktu, pilnīgi ievērojot Savienības tiesību aktus, jo īpaši Savienības datu aizsardzības tiesību aktus un Hartā noteikto pamattiesību aizsardzību. Daži NILL/TFN regulējuma īstenošanas aspekti ir saistīti ar datu vākšanu, analīzi, glabāšanu un apmaiņu. Šāda personas datu apstrāde ir pieļaujama, vienlaikus pilnīgi ievērojot pamattiesības, vienīgi šajā regulā minētajos nolūkos un klienta uzticamības pārbaudes veikšanai, pastāvīgai uzraudzībai, aizdomīgu darījumu analīzei un ziņošanai par tiem, tiesību subjekta vai juridiska veidojuma faktiskā īpašnieka identificēšanai, politiski redzamas personas identificēšanai un informācijas apmaiņai starp kredītiestādēm, finanšu iestādēm un citiem atbildīgajiem subjektiem. Personas datu vākšanai un turpmākai apstrādei, ko veic atbildīgie subjekti, būtu jāaprobežojas tikai ar to, kas ir nepieciešams, lai ievērotu NILL/TFN prasības, un personas datus nevajadzētu papildus apstrādāt tādā veidā, kas nav savienojams ar minēto nolūku. Proti, būtu stingri jāaizliedz personas datu papildu apstrāde komerciālos nolūkos.

(152) Dažu Regulas (ES) 2016/679 9. pantā definēto sensitīvo datu kategoriju apstrāde varētu radīt risku minēto datu subjektu pamattiesībām un brīvībām. Lai līdz minimumam samazinātu risku, ka šādu datu apstrāde, ko veic atbildīgie subjekti, rada diskriminējošus vai neobjektīvus rezultātus, kas negatīvi ietekmē klientu, piemēram, darījuma attiecību izbeigšanas vai noraidīšanas veidā, atbildīgajiem subjektiem nevajadzētu pieņemt lēmumus, pamatojoties tikai uz to rīcībā esošo informāciju par īpašām personas datu kategorijām Regulas (ES) 2016/679 nozīmē, ja minētajai informācijai nav nekādas saistības ar darījuma vai attiecību radītajiem nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem. Tāpat, lai nodrošinātu, ka klienta uzticamības pārbaudes intensitāte ir balstīta uz holistisku izpratni par riskiem, kas saistīti ar klientu, atbildīgajiem subjektiem klienta uzticamības

([28]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

pārbaudes augstāka vai zemāka līmeņa pasākumu piemērošana nebūtu jābalsta tikai uz to rīcībā esošiem sensitīviem datiem par klientu.

(153) Pārskatītie *FATF* ieteikumi uzskatāmi parāda, ka, lai atbildīgie subjekti spētu pilnībā sadarboties un ātri izpildīt kompetento iestāžu informācijas pieprasījumus nolūkā novērst, atklāt vai izmeklēt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas gadījumus, tiem vismaz 5 gadus būtu jāglabā vajadzīgā informācija, kas iegūta, veicot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, un reģistrētā darījumu informācija. Lai novērstu atšķirīgu pieeju piemērošanu un izpildītu prasības, kas saistītas ar personas datu aizsardzību un juridisko noteiktību, minētais saglabāšanas termiņš būtu jānosaka uz 5 gadiem pēc darījuma attiecību vai gadījuma rakstura darījuma pabeigšanas. Varētu būt situācijas, kad kompetento iestāžu funkcijas nevar efektīvi pildīt, ja attiecīgā informācija, kas ir atbildīgo subjektu rīcībā, ir dzēsta sakarā ar glabāšanas perioda beigšanos. Šādos gadījumos kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai pieprasīt atbildīgajiem subjektiem katrā atsevišķā gadījumā glabāt informāciju ilgāku laiku, kam nevajadzētu pārsniegt 5 gadus.

(154) Ja kompetento iestāžu jēdziens attiecas uz izmeklēšanas un kriminālvajāšanas iestādēm, tas būtu jāinterpretē kā tāds, kas ietver Eiropas Prokuratūru (*EPPO*), attiecībā uz dalībvalstīm, kuras piedalās ciešākā sadarbībā, lai izveidotu *EPPO*.

(155) Informācijas izplatīšanai, ko veic finanšu ziņu vākšanas vienības, ir izšķiroša nozīme, lai atklātu iespējamas noziedzīgas darbības, kas ir *EPPO* vai Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) kompetencē vai saistībā ar kurām Eiropols un *Eurojust* spēj agrīnā posmā sniegt operatīvo atbalstu saskaņā ar savām attiecīgajām pilnvarām, un sniegt atbalstu ātrai un efektīvai izmeklēšanai un kriminālvajāšanai. Informācijā, ar kuru finanšu ziņu vākšanas vienības apmainās ar *EPPO* un *OLAF*, būtu jāiekļauj pamatojums aizdomām, ka varētu tikt izdarīts vai ir izdarīts noziegums, kas ir *EPPO* un *OLAF* attiecīgajā kompetencē, un tai būtu jāpievieno visa attiecīgā informācija, kas ir finanšu ziņu vākšanas vienības rīcībā un var sekmēt rīcību, tostarp attiecīgā finanšu un administratīvā informācija. Ja *EPPO* un *OLAF* pieprasa informāciju no finanšu ziņu vākšanas vienībām, ir vienlīdz svarīgi, lai finanšu ziņu vākšanas vienības varētu sniegt visu informāciju, kas ir to rīcībā saistībā ar lietu. Saskaņā ar *EPPO* un *OLAF* dibināšanas juridisko instrumentu piemērojamajiem noteikumiem tām būtu jāinformē finanšu ziņu vākšanas vienības par pasākumiem, kas veikti saistībā ar izplatīto informāciju, un jebkādiem attiecīgiem rezultātiem.

(156) Lai nodrošinātu atbilstīgu un efektīvu tiesas spriešanu laikposmā starp šīs regulas stāšanos spēkā un piemērošanu un lai nodrošinātu tās netraucētu mijiedarbību ar valstu procesuālajām tiesībām, informācija un dokumenti, kas attiecas uz notiekošām juridiskām procedūrām nolūkā novērst, atklāt vai izmeklēt iespējamus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas gadījumus, ja minētās procedūras šīs regulas spēkā stāšanās dienā dalībvalstīs vēl nav pabeigtas, būtu jāsaglabā 5 gadus pēc minētās dienas, un būtu jāparedz iespēja minēto laikposmu pagarināt vēl par 5 gadiem.

(157) Personas datiem, kurus apstrādā šīs regulas nolūkos, piemēro datu subjekta tiesības uz piekļuvi datiem. Tomēr datu subjekta piekļuve jebkurai informācijai, kas saistīta ar ziņojumu par aizdomīgu darījumu, nopietni traucētu efektīvi īstenot cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu. Tādēļ varētu būt pamatoti minēto tiesību izņēmumi un ierobežojumi saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 23. pantu. Datu subjektam ir tiesības pieprasīt, lai Regulas (ES) 2016/679 51. pantā minētā iestāde pārbaudītu apstrādes likumību, un tiesības uz minētās regulas 79. pantā minēto tiesiskās aizsardzības līdzekli. Minētā iestāde spēj rīkoties arī pēc savas iniciatīvas (*ex-officio*), ja tā paredzēts Regulā (ES) 2016/679. Neskarot ierobežojumus attiecībā uz piekļuves tiesībām, uzraudzības iestādei vajadzētu būt iespējai informēt datu subjektu, ka uzraudzības iestāde ir veikusi visas nepieciešamās pārbaudes, kā arī par rezultātiem attiecībā uz attiecīgās apstrādes likumību.

(158) Atbildīgie subjekti varētu izmantot citu privātu operatoru pakalpojumus. Tomēr NILL/TFN regulējums būtu jāpiemēro tikai atbildīgajiem subjektiem, un būtu jāsaglabā atbildīgo subjektu pilna atbildība par NILL/TFN prasību ievērošanu. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un nepieļautu to, ka daži pakalpojumi netīši tiek iekļauti šīs regulas darbības jomā, ir jāprecizē, ka personas, kas tikai pārveido papīra dokumentus elektroniskos datos un darbojas saskaņā ar līgumu, kurš noslēgts ar atbildīgo subjektu, un personas, kas tikai nodrošina kredītiestādes vai finanšu iestādes ar ziņojumapmaiņas vai citām atbalsta sistēmām Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 25. punktā definēto naudas līdzekļu pārskaitīšanai vai ar tīrvērtes un norēķinu sistēmām, neietilpst šīs regulas darbības jomā.

(159) Atbildīgajiem subjektiem būtu jāiegūst un jāglabā pietiekama un precīza informācija par juridisko personu faktiskajām īpašumtiesībām un kontroli. Tā kā uzrādītāja akcijas piešķir īpašumtiesības personai, kurai ir uzrādītāja akciju sertifikāts, tās ļauj faktiskajam īpašniekam saglabāt anonimitāti. Lai nodrošinātu, ka šādas akcijas netiek ļaunprātīgi izmantotas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas nolūkos, uzņēmumiem, izņemot tos, kuru vērtspapīri ir iekļauti regulētā tirgū vai kuru akcijas ir emitētas kā starpniecības vērtspapīri, visas pašreizējās uzrādītāja akcijas būtu jāpārvērš vārda akcijās, būtu tās jāimobilizē, vai tās jādeponē finanšu iestādē. Turklāt uzrādītāja akciju orderi būtu jāatļauj tikai starpniecības ietvaros.

(160) Kriptoaktīvu anonimitāte pakļauj tos ļaunprātīgas izmantošanas riskam noziedzīgiem mērķiem. Anonīmie kriptoaktīvu konti, kā arī citi anonimitātes nodrošināšanas instrumenti neļauj izsekot kriptoaktīvu pārvedumiem, un apgrūtina saistīto darījumu identificēšanu, kas varētu radīt aizdomas vai likt piemērot atbilstoša līmeņa klienta uzticamības pārbaudi. Lai nodrošinātu NILL/TFN prasību efektīvu piemērošanu kriptoaktīviem, ir jāaizliedz kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējiem nodrošināt un turēt anonīmus kriptoaktīvu kontus vai tādus kontus, kas ļauj anonimizēt vai palielināt darījumu nepārredzamību, tostarp ar anonimitāti uzlabojošām monētām. Minētais aizliegums neattiecas uz datortehnikas un programmatūras nodrošinātājiem vai pašuzturētu maku piedāvātājiem, ciktāl tiem nav piekļuves minētajiem kriptoaktīvu makiem vai tie nekontrolē tos.

(161) Lielu naudas summu maksāšana skaidrā naudā ir ļoti riskanta saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, un minēto risku pietiekami nemazina prasība, ka personām, kas veic preču tirdzniecību, veicot vai saņemot skaidras naudas maksājumus 10 000 EUR vai lielākā apmērā, ir jāievēro nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas noteikumi. Vienlaikus atšķirīgās pieejas dalībvalstīs apdraud vienlīdzīgus konkurences apstākļus iekšējā tirgū, kaitējot uzņēmumiem, kas atrodas dalībvalstīs ar stingrāku kontroli. Tādēļ būtu jāievieš Savienības mēroga ierobežojums lieliem skaidras naudas maksājumiem 10 000 EUR apmērā. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt zemākas robežvērtības un pieņemt vēl stingrākus noteikumus, ciktāl ar tiem tiek īstenoti leģitīmi mērķi sabiedrības interesēs. Ņemot vērā to, ka NILL/TFN regulējums ir balstīts uz uzņēmējdarbības nozares regulējumu, ierobežojums nebūtu jāpiemēro maksājumiem starp fiziskām personām, kuras nedarbojas profesionālā statusā. Turklāt, lai nodrošinātu, ka Savienības mēroga ierobežojums netīši nerada šķēršļus personām, kuras neizmanto vai kurām nav piekļuves bankas pakalpojumiem, veikt maksājumus vai uzņēmumam noguldīt ienākumus no savas darbības savos kontos, no ierobežojuma piemērošanas būtu jāatbrīvo arī maksājumi vai noguldījumi, kas veikti kredītiestāžu, maksājumu iestāžu vai elektroniskās naudas iestāžu telpās.

(162) Kredītiestāžu, maksājumu pakalpojumu sniedzēju un elektroniskās naudas pakalpojumu sniedzēju telpās veikti skaidras naudas maksājumi vai noguldījumi, kas pārsniedz lielu skaidras naudas maksājumu robežvērtību, pēc noklusējuma nebūtu jāuzskata par rādītāju aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīviem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu. Ziņošana par šādiem darījumiem ļauj finanšu ziņu vākšanas vienībai novērtēt un identificēt skaidras naudas pārvietošanas modeļus, un, lai gan šāda informācija sniedz ieguldījumu finanšu ziņu vākšanas vienību operatīvajā vai stratēģiskajā analīzē, tas, ka atklātās informācijas pamatā ir robežvērtības, to atšķir no ziņojumiem par aizdomīgiem darījumiem. Šajā nolūkā uz robežvērtībām balstīta informācijas atklāšana neaizstāj prasību ziņot par aizdomīgiem darījumiem vai piemērot paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumus augstāka riska gadījumos. Finanšu ziņu vākšanas vienībām vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai ziņojumi tiktu sagatavoti noteiktā termiņā, kas varētu ietvert periodisku iesniegšanu apkopotā veidā.

(163) Varētu būt gadījumi, kad nepārvaramas varas apstākļu dēļ, piemēram, dabas katastrofu dēļ, plašā mērogā ir pārtraukta piekļuve maksājumu mehānismiem, izņemot skaidru naudu. Šādos gadījumos dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai apturēt ierobežojuma piemērošanu lieliem skaidras naudas maksājumiem. Šāda apturēšana ir ārkārtas pasākums, un tā būtu jāpiemēro tikai vajadzības gadījumā, reaģējot uz pienācīgi pamatotām ārkārtas situācijām. Tas, ka nav iespējams piekļūt finanšu pakalpojumiem, nav pamatots iemesls ierobežojuma apturēšanai, ja tas ir saistīts ar to, ka dalībvalsts nenodrošina patērētājiem piekļuvi finanšu infrastruktūrai visā tās teritorijā.

(164) Komisijai būtu jānovērtē izmaksas, ieguvumi un ietekme gadījumā, ja Savienības līmenī tiks koriģēts ierobežojums lieliem skaidras naudas maksājumiem, lai vēl vairāk izlīdzinātu konkurences apstākļus uzņēmumiem un samazinātu noziedznieku iespējas izmantot skaidru naudu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai. Minētajā novērtējumā īpaši būtu jāapsver vispiemērotākais līmenis saskaņotam skaidras naudas maksājumu ierobežojumam Savienības līmenī, ņemot vērā pašreizējos ierobežojumus skaidras naudas maksājumiem, kas ir spēkā daudzās dalībvalstīs, šāda ierobežojuma izpildāmību Savienības līmenī un ietekmi, kādu šāds ierobežojums radītu uz euro kā likumīgā maksāšanas līdzekļa statusu.

(165) Komisijai būtu jānovērtē arī izmaksas, ieguvumi un ietekme, kas radīsies, pazeminot 25 % robežvērtību faktisko īpašnieku noteikšanai, ja kontrole tiks veikta, pamatojoties uz īpašumtiesību daļu. Minētajā novērtējumā īpaši būtu jāņem vērā pieredze, kas gūta dalībvalstīs vai trešās valstīs, kuras ir ieviesušas zemākas robežvērtības.

(166) Ar augstvērtīgām precēm saistītie riski varētu attiekties arī uz citām izteikti pārnēsājamām precēm, piemēram, apģērbiem un apģērba piederumiem. Tāpēc Komisijai būtu jānovērtē nepieciešamība paplašināt atbildīgo subjektu loku, lai tajā iekļautu arī personas, kas veic šādu augstvērtīgu preču tirdzniecību. Turklāt, ņemot vērā to, ka ar šo regulu pirmo reizi Savienības līmenī tiek ieviesta obligāta uz robežvērtībām balstīta informācijas atklāšana attiecībā uz konkrētām augstvērtīgām precēm, Komisijai, pamatojoties uz šīs regulas īstenošanā gūto pieredzi, būtu jānovērtē nepieciešamība paplašināt to preču tvērumu, uz kurām attiecas uz robežvērtībām balstīta informācijas atklāšana, un saskaņot šādas informācijas atklāšanas formātu, ņemot vērā uz robežvērtībām balstītas informācijas atklāšanas izmantošanu finanšu ziņu vākšanas vienībās. Visbeidzot, ņemot vērā ar augstvērtīgām precēm saistītos riskus brīvās tirdzniecības zonās, Komisijai būtu jānovērtē nepieciešamība paplašināt informācijas apjomu, kas jāziņo operatoriem, kuri tirgo un uzglabā augstvērtīgas preces šādās brīvās tirdzniecības zonās.

(167) Lai nodrošinātu NILL/TFN prasību konsekventu piemērošanu, pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai attiecībā uz augsta riska trešo valstu, trešo valstu, kurās ir nepilnības atbilstības jomā, un trešo valstu, kas rada konkrētu un nopietnu apdraudējumu Savienības finanšu sistēmai, kā arī pretpasākumu vai konkrētu paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumu, lai mazinātu riskus no šādām trešām valstīm, noteikšanu; papildu augstāka riska gadījumu, kas ietekmē Savienību, identificēšanu, un ar to saistītu paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumu noteikšanu; kopēju svarīgu publisku amatu papildu kategoriju identificēšanu; korporatīvo subjektu, kas ir saistīti ar augstākiem riskiem, kategoriju un saistītās zemākas robežvērtības faktisko īpašnieku noteikšanai, pamatojoties uz īpašumtiesību daļu, noteikšanu; to faktisko īpašumtiesību prasību pārkāpumu kategoriju, par kuriem piemēro sodus, un par tiem atbildīgo personu noteikšanu, rādītāju, kas izmantojami, lai klasificētu minēto pārkāpumu smagumu, un kritēriju, kas jāņem vērā, nosakot sodu līmeni, noteikšanu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ([29]). Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

(168) Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt ALMA izstrādātos regulatīvos tehniskos standartus, kuros precizē obligātās prasības grupas līmeņa politikai, procedūrām un kontroles pasākumiem, tostarp minimālos standartus informācijas apmaiņai, kritērijus mātesuzņēmuma identificēšanai un nosacījumus, saskaņā ar kuriem struktūrām, kam ir kopīgas īpašumtiesības, vadība vai atbilstības uzraudzības kontrole, ir pienākums piemērot grupas līmeņa politiku, procedūras un kontroles pasākumus; precizē papildu pasākumu veidu, tostarp obligātās darbības, kas grupām jāveic gadījumā, ja trešo valstu tiesību akti neļauj īstenot grupas līmeņa politiku, procedūras un kontroles pasākumus, un papildu uzraudzības darbības; precizē atbildīgos subjektus, nozares un darījumus, kas saistīti ar lielāku risku un uz kuriem attiecas zemas vērtības gadījuma rakstura darījumi, saistītās vērtības, kritērijus, kas jāņem vērā, lai identificētu gadījuma rakstura darījumus un darījuma attiecības un kritērijus saistītu darījumu identificēšanai nolūkā veikt klienta uzticamības pārbaudi; un precizē informāciju, kas nepieciešama klienta uzticamības pārbaudes veikšanai. Komisijai minētie regulatīvie tehniskie standarti būtu jāpieņem ar deleģētajiem aktiem, ievērojot LESD 290. pantu, un saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 49. pantu.

(169) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai, lai noteiktu metodoloģiju to trešo valstu identificēšanai, kuras rada konkrētu un nopietnu apdraudējumu Savienības finanšu sistēmai; noteiktu formātu, kādā izveido un paziņo dalībvalstu svarīgu publisku amatu sarakstus; un identificētu tiesību subjektu veidus un juridisko veidojumu veidus, kas līdzīgi tieši izveidotiem trastiem, kuru darbību reglamentē dalībvalstu tiesību akti. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ([30]). Īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai arī, lai lemtu par konkrētu papildu valsts pretpasākumu izbeigšanu.

([29]) OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

([30]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

(170) Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras pieņemt *AMLA* izstrādātus īstenošanas tehniskos standartus, kuros noteikts formāts, kas jāizmanto, lai ziņotu par aizdomām un sniegtu informāciju par darījumu ierakstiem, un formāts, kas finanšu ziņu vākšanas vienībām jāizmanto, ziņojot informāciju *EPPO*. Komisijai minētie īstenošanas tehniskie standarti būtu jāpieņem ar īstenošanas aktiem, ievērojot LESD 291. pantu, un saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 53. pantu.

(171) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un Hartā atzītie principi, jo īpaši tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, tiesības uz personas datu aizsardzību un tiesības uz darījumdarbības brīvību.

(172) Saskaņā ar Hartas 21. pantu, kurā aizliegta diskriminācija uz jebkāda pamata, riska novērtējumi saistībā ar klienta uzticamības pārbaudēm atbildīgajiem subjektiem būtu jāveic bez diskriminācijas.

(173) Sagatavojot ziņojumu, kurā novērtēta šīs regulas īstenošana, Komisijai būtu pienācīgi jāņem vērā Hartā atzīto pamattiesību un principu ievērošana.

(174) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, novērst Savienības finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai, nevar pienācīgi sasniegt dalībvalstu līmenī un tā kā, ņemot vērā darbības mērogu un iedarbību, to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā ir paredzēti vienīgi tie pasākumi, kas ir nepieciešami minētā mērķa sasniegšanai.

(175) Saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 42. panta 1. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas 2021. gada 22. septembrī ([31]) sniedza atzinumu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. IEDAĻA

Priekšmets un definīcijas

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā ir paredzēti noteikumi par:

a) pasākumiem, kas atbildīgajiem subjektiem jāpiemēro, lai novērstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu;

b) faktisko īpašumtiesību pārredzamības prasībām tiesību subjektiem, tieši izveidotiem trastiem un līdzīgiem juridiskiem veidojumiem;

c) pasākumiem, ar kuriem ierobežo anonīmu instrumentu ļaunprātīgu izmantošanu.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

([31]) OV C 524, 29.12.2021., 10. lpp.

1) "nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana" ir rīcība, kas noteikta Direktīvas (ES) 2018/1673 3. panta 1. un 5. punktā, tostarp atbalstīšana un līdzdalība, kūdīšana un mēģinājums izdarīt šādu rīcību neatkarīgi no tā, vai darbības, kas rada legalizējamo īpašumu, tiek veiktas dalībvalsts vai trešās valsts teritorijā; apzināšanos, nodomu vai nolūku, kas ir minētās rīcības sastāvdaļa, var konstatēt, pamatojoties uz objektīviem faktiskiem apstākļiem;

2) "teroristu finansēšana" ir rīcība, kas noteikta Direktīvas (ES) 2017/541 11. pantā, tostarp atbalstīšana un līdzdalība, kūdīšana un mēģinājums izdarīt šādu rīcību neatkarīgi no tā, vai šī rīcība tiek veikta dalībvalsts vai trešās valsts teritorijā; apzināšanos, nodomu vai nolūku, kas ir minētās rīcības sastāvdaļa, var konstatēt, pamatojoties uz objektīviem faktiskiem apstākļiem;

3) "noziedzīga darbība" ir noziedzīga darbība, kas definēta Direktīvas (ES) 2018/1673 2. panta 1. punktā, kā arī krāpšana, kas ietekmē Savienības finanšu intereses, kā definēts Direktīvas (ES) 2017/1371 3. panta 2. punktā, pasīva un aktīva korupcija, kā definēts minētās direktīvas 4. panta 2. punktā, un līdzekļu nelikumīga piesavināšanās, kā definēts minētās direktīvas 4. panta 3. punkta otrajā daļā;

4) "līdzekļi" vai "īpašums" ir īpašums, kā definēts Direktīvas (ES) 2018/1673 2. panta 2. punktā;

5) "kredītiestāde" ir:

   a) kredītiestāde, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā;

   b) kredītiestādes filiāle, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 17) apakšpunktā, ja tā atrodas Savienībā, neatkarīgi no tā, vai tās galvenais birojs atrodas dalībvalstī vai trešā valstī;

6) "finanšu iestāde" ir:

   a) uzņēmums, kurš nav kredītiestāde vai ieguldījumu brokeru sabiedrība un kurš veic vienu vai vairākas darbības, kas uzskaitītas Direktīvas 2013/36/ES ([32]) I pielikuma 2.–12., 14. un 15. punktā, tostarp darbības, ko veic valūtas maiņas punkti (*bureaux de change*), bet izņemot darbības, kas uzskaitītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366 I pielikuma 8. punktā, vai uzņēmums, kura pamatdarbība ir līdzdalības iegūšana, tostarp finanšu pārvaldītājsabiedrība, jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība un finanšu jauktas darbības pārvaldītājsabiedrība;

   b) apdrošināšanas sabiedrība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK ([33]) 13. panta 1. punktā, ciktāl tā veic dzīvības apdrošināšanas vai citas uzkrājošās apdrošināšanas darbības, uz kurām attiecas minētā direktīva, tostarp apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības un jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības, kā attiecīgi definēts Direktīvas 2009/138/EK 212. panta 1. punkta f) un g) apakšpunktā;

   c) apdrošināšanas starpnieks, kā definēts Direktīvas (ES) 2016/97 2. panta 1. punkta 3) apakšpunktā, ja tas darbojas attiecībā uz dzīvības apdrošināšanu un citiem uzkrājošiem apdrošināšanas pakalpojumiem, izņemot apdrošināšanas starpnieku, kurš darbojas viena vai vairāku apdrošināšanas uzņēmumu vai starpnieku pakļautībā un kurš par to attiecīgajiem produktiem neiekasē apdrošināšanas prēmijas vai summas, kas paredzētas klientam;

   d) ieguldījumu brokeru sabiedrība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/65/ES ([34]) 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā;

   e) kolektīvo ieguldījumu uzņēmums, jo īpaši:

      i) pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmums (PVKIU), kā definēts Direktīvas 2009/65/EK 1. panta 2. punktā, un tā pārvaldības sabiedrība, kā definēts minētās direktīvas 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā, vai ieguldījumu sabiedrība, kas saņēmusi atļauju saskaņā ar minēto direktīvu un nav izraudzījusies pārvaldības sabiedrību, kura PVKIU sertifikātus dara pieejamus iegādei Savienībā;

([32]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

([33]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

([34]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/EK un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

ii) alternatīvs ieguldījumu fonds, kā definēts Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un alternatīva ieguldījumu fonda pārvaldnieks, kā definēts minētās direktīvas 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā, kas ietilpst minētās direktīvas 2. panta darbības jomā;

f) centrālais vērtspapīru depozitārijs, kas definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 909/2014 ([35]) 2. panta 1. punkta 1) apakšpunktā;

g) kreditors, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/17/ES ([36]) 4. panta 2) punktā un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK ([37]) 3. panta b) punktā;

h) kredīta starpnieks, kā definēts Direktīvas 2014/17/ES 4. panta 5) punktā un Direktīvas 2008/48/EK 3. panta f) punktā, kad tiek turēti Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 25) punktā definētie naudas līdzekļi saistībā ar kredītlīgumu, izņemot kredīta starpnieku, kas veic darbības, par kurām atbild viens vai vairāki kreditori vai kredīta starpnieki;

i) kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējs;

j) finanšu iestādes, kura minētas a)–i) apakšpunktā, filiāle, ja tā atrodas Savienībā, neatkarīgi no tā, vai tās galvenais birojs atrodas dalībvalstī vai trešā valstī;

7) "kriptoaktīvs" ir kriptoaktīvs, kā definēts Regulas (ES) 2023/1114 3. panta 1. punkta 5) apakšpunktā, izņemot, ja tas ietilpst minētās regulas 2. panta 4. punktā uzskaitītajās kategorijās;

8) "kriptoaktīvu pakalpojumi" ir kriptoaktīvu pakalpojumi, kā definēts Regulas (ES) 2023/1114 3. panta 1. punkta 16) apakšpunktā, izņemot konsultāciju sniegšanu par kriptoaktīviem, kā norādīts minētās regulas 3. panta 1. punkta 16) apakšpunkta h) punktā;

9) "kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējs" ir kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējs, kā definēts Regulas (ES) 2023/1114 3. panta 1. punkta 15) apakšpunktā, ja tas sniedz vienu vai vairākus kriptoaktīvu pakalpojumus;

10) "finanšu jauktas darbības pārvaldītājsabiedrība" ir uzņēmums, kas nav finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība un kas nav meitasuzņēmums citam uzņēmumam, kura meitasuzņēmumu starpā ir vismaz viena kredītiestāde vai finanšu iestāde;

11) "trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzējs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura, veicot savu uzņēmējdarbību, nodrošina trešai personai jebkuru turpmāk minēto pakalpojumu:

a) sabiedrību vai citu juridisko personu veidošanu;

b) sabiedrības direktora vai sekretāra, partnerības partnera vai līdzīga amata pienākumu veikšanu attiecībā uz citām juridiskām personām vai nokārtošanu, ka cita persona veic minētos pienākumus;

c) juridiskās adreses, darījumdarbības, pasta vai administratīvās adreses. kā arī citu saistītu pakalpojumu nodrošināšanu uzņēmumam, partnerībai vai jebkurai citai juridiskai personai vai juridiskam veidojumam;

d) darbošanos kā pilnvarotajai personai tieši izveidotā trastā vai līdzvērtīgu pienākumu veikšanu citā līdzīgā juridiskā veidojumā, vai nokārtošanu, ka cita persona veic šīs darbības;

e) darbošanos kā akcionāra pārstāvim citas personas vārdā vai nokārtošanu, ka cita persona veic šīs darbības;

12) "azartspēļu pakalpojums" ir pakalpojums, kas ietver likmju ar naudas vērtību likšanu azartspēlēs, tostarp tādās, kuras ietver prasmes elementu, piemēram, izlozēs, kazino spēlēs, pokera spēlēs un derību darījumos, un kas tiek sniegts fiziskā atrašanās vietā vai ar jebkādiem līdzekļiem – attālināti, ar elektroniskiem līdzekļiem vai ar jebkuras citas sakaru tehnoloģijas starpniecību – un pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla lūguma;

([35]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 909/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par vērtspapīru norēķinu uzlabošanu Eiropas Savienībā, centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem un grozījumiem Direktīvās 98/26/EK un 2014/65/ES un Regulā (ES) Nr. 236/2012 (OV L 257, 28.8.2014., 1. lpp.).

([36]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/17/ES (2014. gada 4. februāris) par patērētāju kredītlīgumiem saistībā ar mājokļa nekustamo īpašumu un ar ko groza Direktīvas 2008/48/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 60, 28.2.2014., 34. lpp.).

([37]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 22.5.2008., 66. lpp.).

13) "nefinanšu jauktas darbības pārvaldītājsabiedrība" ir uzņēmums, kas nav finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība un kas nav meitasuzņēmums citam uzņēmumam, kura meitasuzņēmumu starpā ir vismaz viens atbildīgais subjekts, kā minēts 3. panta 3. punktā;

14) "pašuzturēta adrese" ir pašuzturēta adrese, kā definēts Regulas (ES) 2023/1113 3. panta 20) punktā;

15) "kolektīvās finansēšanas pakalpojumu sniedzējs" ir kolektīvās finansēšanas pakalpojumu sniedzējs, kā definēts Regulas (ES) 2020/1503 2. panta 1. punkta e) apakšpunktā;

16) "kolektīvās finansēšanas starpnieks" ir uzņēmums, kas nav kolektīvās finansēšanas pakalpojumu sniedzējs, kura uzņēmējdarbība ir piemeklēt vai veicināt piemeklēšanu, izmantojot interneta informācijas sistēmu, kas ir pieejama sabiedrībai vai ierobežotam skaitam:

a) finansētāju, kuri finansē projektu īpašniekus, kas ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura vēlas saņemt finansējumu projektiem, ko veido viena vai vairākas iepriekš noteiktas darbības, kuru nolūks ir sasniegt konkrētu mērķi, tostarp līdzekļu vākšana konkrētam mērķim vai pasākumam, neatkarīgi no tā, vai minētos projektus piedāvā sabiedrībai vai ierobežotam skaitam finansētāju; un

b) finansētāju, kas ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura piedalās projektu finansēšanā aizdevumu veidā, ar procentiem vai bez tiem, vai ziedojumu veidā, tostarp, ja šādi ziedojumi dod donoram tiesības uz nemateriālu labumu;

17) "elektroniskā nauda" ir elektroniskā nauda, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/110/EK ([38]) 2. panta 2) punktā, izņemot monetāro vērtību, kas norādīta minētās direktīvas 1. panta 4. un 5. punktā;

18) "iedibinājums" ir atbildīgā subjekta 3. pantā minētās saimnieciskās darbības faktiska veikšana dalībvalstī vai trešā valstī, kas nav valsts, kurā atrodas tā galvenais birojs, uz nenoteiktu laiku un izmantojot stabilu infrastruktūru, tostarp:

a) filiāle vai meitasuzņēmums;

b) kredītiestāžu un finanšu iestāžu gadījumā – infrastruktūra, kas kvalificējama kā iedibinājums saskaņā ar prudenciālo regulējumu;

19) "darījuma attiecības" ir darījuma, profesionālās vai komerciālās attiecības, kuras ir saistītas ar atbildīgā subjekta profesionālo darbību un kuras ir izveidotas starp atbildīgo subjektu un klientu, tostarp bez rakstiska līguma, un attiecībā uz kurām ir sagaidāms, ka kontakta nodibināšanas brīdī tām būs atkārtošanās vai ilguma elements, vai kuras to vēlāk iegūs;

20) "saistīti darījumi" ir divi vai vairāki darījumi ar identisku vai līdzīgu izcelsmi, galamērķi un mērķi vai citām attiecīgām pazīmēm noteiktā laikposmā;

21) "trešā valsts" ir jebkura jurisdikcija, neatkarīga valsts vai autonoma teritorija, kura nav Savienības daļa un kurai ir pašai savi NILL/TFN tiesību akti vai to izpildes kārtība;

22) "korespondentattiecības" ir:

a) banku pakalpojumu sniegšana, kurā viena kredītiestāde kā korespondentiestāde tos nodrošina citai kredītiestādei kā respondentiestādei, tostarp nodrošinot norēķinu kontu vai citu pasīvu kontu un sniedzot saistītus pakalpojumus, piemēram, likviditātes pārvaldību, Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 25) punktā definēto naudas līdzekļu starptautiskos pārvedumus, norēķinus par čekiem, pastarpinātos kontus un ārvalstu valūtas maiņas pakalpojumus;

b) attiecības starp kredītiestādēm, starp finanšu iestādēm, kā arī kredītiestāžu un finanšu iestāžu starpā, tostarp ietver attiecības, kurās korespondentiestāde sniedz respondentiestādei līdzīgus pakalpojumus, un attiecības, kuras izveidotas vērtspapīru darījumiem vai Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 25) punktā definēto naudas līdzekļu pārvedumiem, darījumiem ar kriptoaktīviem vai kriptoaktīvu pārvedumiem;

23) "čaulas iestāde" ir:

([38]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu (OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.).

a) attiecībā uz kredītiestādēm un finanšu iestādēm, kas nav kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēji: kredītiestāde vai finanšu iestāde, vai iestāde, kas veic tādas darbības, kuras ir līdzvērtīgas tām, kādas veic kredītiestādes vai finanšu iestādes, un kas ir izveidota jurisdikcijā, kurā tā fiziski neatrodas, ietverot tās faktisko vadību, un tā nav saistīta ar kādu regulētu finanšu grupu;

b) attiecībā uz kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējiem: subjekts, kuru nosaukums ir iekļauts Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes reģistrā, kas izveidots, ievērojot Regulas (ES) 2023/1114 110. pantu, vai trešās valsts subjekts, kurš sniedz kriptoaktīvu pakalpojumus bez licences vai reģistrācijas un kuram tur nepiemēro NILL/TFN uzraudzību;

24) "kriptoaktīvu konts" ir kriptoaktīvu konts, kā definēts Regulas (ES) 2023/1113 3. panta 19) punktā;

25) "anonimitāti uzlabojošas monētas" ir kriptoaktīvi, kuriem ir integrētas iezīmes, kas izstrādātas, lai sistemātiski vai pēc izvēles padarītu anonīmu informāciju par kriptoaktīvu pārvedumiem;

26) "virtuāls *IBAN*" ir identifikators, kas ļauj novirzīt maksājumus uz maksājumu kontu, kas identificēts ar *IBAN*, kurš atšķiras no minētā identifikatora;

27) "juridiskās personas identifikators" ir ISO 17442 standartam atbilstošs unikāls burtciparu atsauces kods, ko piešķir tiesību subjektam;

28) "faktiskais īpašnieks" ir jebkura fiziska persona, kurai faktiski pieder tiesību subjekts vai tieši izveidots trasts, vai līdzīgs juridisks veidojums vai kura to kontrolē;

29) "tieši izveidots trasts" ir trasts, ko trasta dibinātājs apzināti izveidojis *inter vivos* vai nāves gadījumā, parasti rakstiska dokumenta veidā, lai nodotu aktīvus pilnvarotās personas kontrolē labuma guvēja labā vai konkrētam nolūkam;

30) "ieceltie pilnvaru saņēmēji" ir fiziskas vai juridiskas personas vai tādu fizisku vai juridisku personu kategorija, no kuru vidus pilnvarotās personas var izvēlēties labuma guvējus diskrecionārā trastā;

31) "pilnvaru pārņēmējs" ir fiziskas vai juridiskas personas vai tādu fizisku vai juridisku personu kategorija, kas ir labuma guvēji diskrecionārā trastā, ja pilnvarotās personas neizmanto savu rīcības brīvību;

32) "juridisks veidojums" ir tieši izveidots trasts vai veidojums, kuram ir līdzīga struktūra vai funkcijas kā tieši izveidotam trastam, tostarp *fiducie* un noteikta veida *Treuhand* un *fideicomiso*;

33) "pamatinformācija" ir:

a) attiecībā uz tiesību subjektu:

i) tiesību subjekta juridiskais statuss un nosaukums;

ii) dibināšanas dokuments un statūti, ja tie ir iekļauti atsevišķā dokumentā;

iii) juridiskā adrese vai oficiālā biroja adrese un, ja atšķiras, – galvenā uzņēmējdarbības vieta un izveidošanas valsts;

iv) juridisko pārstāvju saraksts;

v) attiecīgā gadījumā – akcionāru vai dalībnieku saraksts, tostarp informācija par katram akcionāram piederošo akciju skaitu un to kategorijām un saistīto balsstiesību veidu;

vi) ja pieejams – reģistrācijas numurs, Eiropas unikālais identifikators, nodokļu maksātāja identifikācijas numurs un juridiskās personas identifikators;

vii) fondu gadījumā – fonda aktīvi, kas ir tā rīcībā, lai īstenotu savus mērķus;

b) attiecībā uz juridisku veidojumu:

i) juridiskā veidojuma nosaukums vai unikālais identifikators;

ii) trasta līgums vai līdzvērtīgs dokuments;

iii) juridiskā veidojuma mērķi, ja tādi ir;

iv) aktīvi, kas tiek turēti juridiskajā veidojumā vai tiek pārvaldīti ar tā starpniecību;

v) tieši izveidotu trastu pilnvarotās(-o) personas(-u) vai personu, kas ieņem līdzvērtīgus amatus līdzīgā juridiskā veidojumā, dzīvesvieta un, ja atšķiras, – vieta, kur tieši izveidotais trasts vai līdzīgs juridisks veidojums tiek pārvaldīti;

34) "politiski redzama persona" ir fiziska persona, kas ieņem vai ir ieņēmusi svarīgus publiskus amatus, tostarp šādus amatus:

a) dalībvalstī:

i) valsts vadītāji, valdības vadītāji, ministri un ministru vietnieki vai palīgi;

ii) parlamenta deputāti vai citu līdzīgu likumdošanas struktūru locekļi;

iii) politisko partiju pārvaldes struktūru locekļi, kas ieņem amatus valsts izpildstruktūrās vai likumdošanas struktūrās vai reģionālajās vai vietējās izpildstruktūrās vai likumdošanas struktūrās, kuras pārstāv vēlēšanu apgabalus, kuros ir vismaz 50 000 iedzīvotāju;

iv) augstāko tiesu, konstitucionālo tiesu vai citu augsta līmeņa tiesu iestāžu locekļi, kuru lēmumus tālāk nepārsūdz, izņemot izņēmuma gadījumos;

v) revīzijas palātu vai centrālo banku valdes locekļi;

vi) vēstnieki, pagaidu lietveži (*chargés d'affaires*) un augsta ranga virsnieki bruņotajos spēkos;

vii) tādu uzņēmumu administratīvo, vadības vai uzraudzības struktūru locekļi, kurus saskaņā ar jebkādām no Direktīvas 2013/34/ES 22. pantā uzskaitītām attiecībām kontrolē vai nu valsts, vai reģionālās vai vietējās pašvaldības, ja minētie uzņēmumi ir kvalificējami kā vidējie vai lielie uzņēmumi vai vidējās vai lielās grupas, kā definēts minētās direktīvas 3. panta 3., 4., 6. un 7. punktā;

viii) reģionālo un vietējo pašvaldību vadītāji, tostarp pašvaldību un lielpilsētu reģionu grupu ar vismaz 50 000 iedzīvotājiem vadītāji;

ix) citi svarīgi publiski amati, ko paredz dalībvalstis;

b) starptautiskā organizācijā:

i) starptautiskās organizācijas augstākās amatpersonas, to vietnieki un valdes locekļi vai citas līdzvērtīgas amatpersonas;

ii) pārstāvji dalībvalstī vai Savienībā;

c) Savienības līmenī:

amatpersonas Savienības iestāžu un struktūru līmenī, kas ir līdzvērtīgas tām, kuras uzskaitītas a) apakšpunkta i), ii), iv), v) un vi) punktā;

d) trešā valstī:

amatpersonas, kas ir līdzvērtīgas tām, kuras uzskaitītas a) apakšpunktā;

35) "ģimenes loceklis" ir:

a) laulātais vai persona, ar kuru amatpersona stājusies reģistrētās partnerattiecībās, civillaulībā vai citās līdzīgās attiecībās;

b) bērns un minētā bērna laulātais vai persona, ar kuru viņš stājies reģistrētās partnerattiecībās, civillaulībā vai citās līdzīgās attiecībās;

c) vecāks;

d) attiecībā uz 34. punkta a) apakšpunkta i) punktā minētajiem amatiem un līdzvērtīgiem amatiem Savienības līmenī vai trešā valstī – brālis un māsa;

36) "persona, par kuru ir zināms, ka tā ir cieši saistīta" ir:

a) fiziska persona, par kuru ir zināms, ka viņai ir kopīgas faktiskas īpašumtiesības uz tiesību subjektiem vai juridiskiem veidojumiem vai jebkuras citas ciešas darījuma attiecības ar politiski redzamu personu;

b) fiziska persona, kas ir vienīgā tāda tiesību subjekta vai juridiska veidojuma faktiskā īpašniece, par kuru ir zināms, ka tas *de facto* ir izveidots politiski redzamas personas labuma gūšanai;

37) "vadības struktūra" ir atbildīgā subjekta struktūra vai struktūras, kas ir norīkotas saskaņā ar valsts tiesību aktiem un kas ir pilnvarotas noteikt atbildīgā subjekta stratēģiju, mērķus un vispārējo darbības virzienu un uzrauga un pārrauga vadības lēmumu pieņemšanu, un tā ietver personas, kas faktiski vada atbildīgā subjekta uzņēmējdarbību; ja šādas struktūras nav, vadības struktūra ir persona, kas faktiski vada atbildīgā subjekta uzņēmējdarbību;

38) "vadības struktūra, kas pilda vadības funkcijas" ir vadības struktūra, kas atbild par atbildīgā subjekta ikdienas vadību;

39) "vadības struktūra, kas pilda uzraudzības funkciju" ir vadības struktūra, kas veic vadības lēmumu pieņemšanas pārraudzību un uzraudzību;

40) "augstākā vadība" ir vadības struktūras, kas pilda vadības funkcijas, locekļi, kā arī amatpersonas un darbinieki, kam ir pietiekamas zināšanas par atbildīgās struktūras nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riska darījumiem un pietiekami augsts amats, lai varētu pieņemt lēmumus, kas ietekmē riska darījumus;

41) "grupa" ir uzņēmumu grupa, kurā ietilpst mātesuzņēmums, tā meitasuzņēmumi, kā arī uzņēmumi, kas ir savstarpēji saistīti Direktīvas 2013/34/ES 22. panta nozīmē;

42) "mātesuzņēmums" ir:

a) attiecībā uz grupām, kuru galvenais birojs atrodas Savienībā – atbildīgais subjekts, kas ir mātesuzņēmums, kā definēts Direktīvas 2013/34/ES 2. panta 9) punktā, kurš pats nav meitasuzņēmums citam uzņēmumam Savienībā, ar noteikumu, ka vismaz viens meitasuzņēmums ir atbildīgais subjekts;

b) attiecībā uz grupām, kuru galvenais birojs atrodas ārpus Savienības, ja vismaz divi meitasuzņēmumi ir Savienībā iedibināti atbildīgie subjekti, – šīs grupas uzņēmums, kas ir iedibināts Savienībā un:

i) ir atbildīgais subjekts;

ii) ir uzņēmums, kas nav meitasuzņēmums citam uzņēmumam, kurš ir Savienībā iedibināts atbildīgais subjekts;

iii) tam ir pietiekama nozīme grupā un pietiekama izpratne par grupas darbībām, uz kurām attiecas šīs regulas prasības; un

iv) tam ir uzticēta atbildība par grupas mēroga prasību īstenošanu saskaņā ar šīs regulas II nodaļas 2. iedaļu;

43) "skaidra nauda" ir skaidra nauda, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1672 ([39]) 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā;

44) "kompetentā iestāde" ir:

a) finanšu ziņu vākšanas vienība;

b) uzraudzības iestāde;

([39]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1672 (2018. gada 23. oktobris) par Savienības teritorijā ievestās skaidras naudas vai no tās izvestās skaidras naudas kontroli un par Regulas (EK) Nr. 1889/2005 atcelšanu (OV L 284, 12.11.2018., 6. lpp.).

c) publiska iestāde, kuras uzdevums ir izmeklēt vai saukt pie atbildības par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīviem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu vai kuras uzdevums ir izsekot, izņemt vai iesaldēt un konfiscēt noziedzīgi iegūtus līdzekļus;

d) publiska iestāde ar noteiktiem pienākumiem nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas apkarošanā;

45) "uzraudzītājs" ir struktūra, kurai uzticēti pienākumi nodrošināt atbildīgo subjektu atbilstību šīs regulas prasībām, tostarp *AMLA*, kad tā veic uzdevumus, kas tai uzticēti Regulas (ES) 2024/1620 5. panta 2. punktā;

46) "uzraudzības iestāde" ir uzraudzītājs, kas ir publiska struktūra vai publiska iestāde, kura pārrauga pašregulējuma struktūru uzraudzības funkciju izpildi, ievērojot Direktīvas (ES) 2024/1640 37. pantu, vai *AMLA*, pildot uzraudzītāja pienākumus;

47) "pašregulējuma struktūra" ir struktūra, kas pārstāv kādas profesijas pārstāvjus un kuras uzdevums ir regulēt to darbību, veikt noteiktas uzraudzības vai pārraudzības funkcijas un nodrošināt ar tām saistīto noteikumu izpildi;

48) "līdzekļi vai citi aktīvi" ir jebkuri aktīvi, tostarp, bet ne tikai, finanšu aktīvi, saimnieciskie resursi, tostarp nafta un citi dabas resursi, jebkāda veida materiāls vai nemateriāls, kustams vai nekustams īpašums, neatkarīgi no tā, kā tas iegūts, un juridiskie dokumenti vai instrumenti jebkādā formā, tostarp elektroniskā vai digitālā, kas apliecina īpašumtiesības uz šādiem līdzekļiem vai citiem aktīviem vai līdzdalību tajos, tostarp, bet ne tikai, bankas kredīti, ceļotāju čeki, bankas čeki, maksājuma uzdevumi, akcijas, vērtspapīri, obligācijas, vekseļi vai akreditīvi un jebkuri procenti, dividendes vai citi ienākumi vai vērtība, kas rodas no šādiem līdzekļiem vai citiem aktīviem, un jebkuri citi aktīvi, ko potenciāli var izmantot, lai iegūtu līdzekļus, preces vai pakalpojumus;

49) "mērķtiecīgas finanšu sankcijas" ir gan aktīvu iesaldēšana, gan aizliegumi tieši vai netieši darīt pieejamus līdzekļus vai citus aktīvus norādīto personu un subjektu labā, ievērojot Padomes lēmumus, kas pieņemti, pamatojoties uz LES 29. pantu, un Padomes regulas, kas pieņemtas, pamatojoties uz LESD 215. pantu;

50) "ANO finanšu sankcijas" ir gan aktīvu iesaldēšana, gan aizliegumi tieši vai netieši darīt pieejamus līdzekļus vai citus aktīvus norādīto vai sarakstā iekļauto personu un subjektu labā, ievērojot:

a) ANO DP Rezolūciju 1267 (1999) un tai sekojošās rezolūcijas;

b) ANO DP Rezolūciju 1373 (2001), tostarp lēmumu par to, ka attiecīgajai personai vai subjektam tiks piemērotas attiecīgās sankcijas, un publisko paziņojumu par minēto lēmumu;

c) ANO finanšu sankcijas saistībā ar ieroču izplatīšanas finansēšanu;

51) "ANO finanšu sankcijas saistībā ar ieroču izplatīšanas finansēšanu" ir gan aktīvu iesaldēšana, gan aizliegums tieši vai netieši darīt pieejamus līdzekļus vai citus aktīvus norādīto vai sarakstā iekļauto personu un subjektu labā, ievērojot:

a) ANO DP Rezolūciju 1718 (2006) un jebkuras sekojošās rezolūcijas;

b) ANO DP Rezolūciju 2231 (2015) un visas sekojošās rezolūcijas;

c) jebkuras citas ANO DP rezolūcijas, ar ko nosaka aktīvu iesaldēšanu un aizliegumus darīt pieejamus līdzekļus vai citus aktīvus saistībā ar masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas finansēšanu;

52) "profesionāls futbola klubs" ir jebkura juridiska persona, kurai pieder vai kura vada futbola klubu, kam ir piešķirta licence un kas piedalās kādas dalībvalsts nacionālajās futbola līgās, un kura spēlētāji un personāls ir līgumdarbinieki un saņem atlīdzību par saviem pakalpojumiem;

53) "futbola aģents" ir fiziska vai juridiska persona, kas par maksu sniedz starpniecības pakalpojumus un pārstāv futbolistus un/vai profesionālus futbola klubus sarunās par līguma noslēgšanu ar futbolistu vai pārstāv profesionālus futbola klubus sarunās, lai panāktu vienošanos par futbolista pāreju;

54) "augstvērtīgas preces" ir IV pielikumā uzskaitītās preces;

55) "dārgmetāli un dārgakmeņi" ir V pielikumā uzskaitītie metāli un akmeņi;

56) "kultūras priekšmeti" ir priekšmeti, kas uzskaitīti Padomes Regulas (EK) Nr. 116/2009 ([40]) I pielikumā;

57) "informācijas apmaiņas partnerība" ir mehānisms, kas ļauj dalīties ar informāciju un to apstrādāt starp atbildīgajiem subjektiem un, attiecīgā gadījumā, šā panta 44. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajām kompetentajām iestādēm nolūkā novērst un apkarot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvos nodarījumus un teroristu finansēšanu valsts līmenī vai pārrobežu līmenī, neatkarīgi no partnerības formas.

2. Neviens no 1. punkta 34) apakšpunktā minētajiem publiskajiem amatiem neietver vidēja ranga vai zemāka līmeņa ierēdņus.

3. Ja to pamato administratīvā organizācija un risks, dalībvalstis var noteikt zemākus sliekšņus, lai noteiktu šādus svarīgus publiskos amatus:

a) reģionālā vai vietējā līmenī pārstāvēto politisko partiju pārvaldes struktūru locekļus, kā minēts 1. punkta 34) apakšpunkta a) punkta iii) apakšpunktā;

b) vietējo un reģionālo pašvaldību vadītājus, kā minēts 1. punkta 34) apakšpunkta a) punkta viii) apakšpunktā.

Dalībvalstis minētos zemākos sliekšņus paziņo Komisijai.

4. Attiecībā uz šā panta 1. punkta 34) apakšpunkta a) punkta vii) apakšpunktu, ja to pamato administratīvā organizācija un risks, dalībvalstis var noteikt zemākus sliekšņus reģionālo vai vietējo pašvaldību kontrolētu uzņēmumu identificēšanai nekā tie, kas noteikti Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 3., 4., 6. un 7. punktā.

Dalībvalstis minētos zemākos sliekšņus paziņo Komisijai.

5. Ja to pamato sociālā un kultūras struktūra un risks, dalībvalstis var piemērot plašāku tvērumu attiecībā uz brāļu un māsu noteikšanu par politiski redzamu personu ģimenes locekļiem, kā minēts 1. punkta 35) apakšpunkta d) punktā.

Dalībvalstis minēto plašāko tvērumu paziņo Komisijai.

2. IEDAĻA

Darbības joma

3. pants

Atbildīgie subjekti

Šajā regulā atbildīgie subjekti ir turpmāk minētie subjekti:

1) kredītiestādes;

2) finanšu iestādes;

3) šādas fiziskas vai juridiskas personas, kas īsteno savu profesionālo darbību:

a) revidenti, ārštata grāmatveži un nodokļu konsultanti, un jebkura cita fiziska vai juridiska persona, tostarp neatkarīgie juridisko profesiju pārstāvji, piemēram, advokāti, kas apņemas tieši vai ar citu tādu personu starpniecību, kuras saistītas ar minēto citu personu, sniegt materiālu atbalstu, palīdzību vai konsultācijas nodokļu jautājumos savas pamatdarbības vai profesionālās darbības ietvaros;

b) notāri, advokāti un citi neatkarīgie juridisko profesiju pārstāvji, ja tie piedalās, vai nu darbojoties savu klientu vārdā un labā jebkādā finanšu vai nekustamā īpašuma darījumā, vai palīdzot darījumu plānošanā vai īstenošanā sava klienta labā attiecībā uz:

([40]) Padomes Regula (EK) Nr. 116/2009 (2008. gada 18. decembris) par kultūras priekšmetu izvešanu (OV L 39, 10.2.2009., 1. lpp.).

i) nekustamā īpašuma vai saimniecisku vienību pirkšanu un pārdošanu;

ii) klienta naudas, vērtspapīru vai citu aktīvu, tostarp kriptoaktīvu, pārvaldīšanu;

iii) bankas kontu, krājkontu, vērtspapīru kontu vai kriptoaktīvu kontu atvēršanu vai pārvaldīšanu;

iv) tādu ieguldījumu organizēšanu, kas vajadzīgi uzņēmumu izveidošanai, vadīšanai vai pārvaldīšanai;

v) trastu, uzņēmumu, fondu vai citu līdzīgu struktūru izveidi, vadīšanu vai pārvaldīšanu;

c) trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzēji;

d) nekustamā īpašuma aģenti un citi nekustamā īpašuma nozares profesiju pārstāvji, ciktāl viņi rīkojas kā starpnieki darījumos ar nekustamo īpašumu, tostarp saistībā ar nekustamā īpašuma nomu darījumos, kuros ikmēneša nomas maksa ir vismaz 10 000 EUR vai līdzvērtīga summa nacionālajā valūtā, neatkarīgi no maksāšanas līdzekļa;

e) personas, kuru pastāvīgā vai galvenā profesionālā darbība ir dārgmetālu un dārgakmeņu tirdzniecība;

f) personas, kuru pastāvīgā vai galvenā profesionālā darbība ir augstvērtīgo preču tirdzniecība;

g) azartspēļu pakalpojumu sniedzēji;

h) kolektīvās finansēšanas pakalpojumu sniedzēji un kolektīvās finansēšanas starpnieki;

i) personas, kas tirgojas vai darbojas kā starpnieki kultūras priekšmetu tirdzniecībā, tostarp gadījumos, kad to veic mākslas galerijas un izsoļu nami, ja darījuma vai saistītu darījumu virknes vērtība sasniedz vismaz 10 000 EUR vai līdzvērtīgu summu nacionālajā valūtā;

j) personas, kas glabā kultūras priekšmetus un augstvērtīgās preces, tirgojas ar tiem vai darbojas kā starpnieki minēto priekšmetu un preču tirdzniecībā, kad to dara brīvzonās un muitas noliktavās, ja darījuma vai saistītu darījumu vērtība sasniedz vismaz 10 000 EUR vai līdzvērtīgu summu nacionālajā valūtā;

k) kredīta starpnieki hipotekāro un patēriņa kredītu jomā, kas nav kredītiestādes un finanšu iestādes, izņemot kredīta starpniekus, kas veic viena vai vairāku kreditoru vai kredīta starpnieku atbildībā esošas darbības;

l) ieguldījumu migrācijas operatori, kam ir atļauts pārstāvēt vai piedāvāt starpniecības pakalpojumus trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri vēlas iegūt uzturēšanās tiesības dalībvalstī apmaiņā pret jebkāda veida ieguldījumiem, tostarp kapitāla pārvedumiem, īpašuma pirkšanu vai nomāšanu, ieguldījumiem valsts obligācijās, ieguldījumiem korporatīvajos subjektos, ziedojumiem vai dāvinājumiem darbībām, kas veicina sabiedrisko labumu, un iemaksām valsts budžetā;

m) nefinanšu jauktas darbības pārvaldītājsabiedrības;

n) futbola aģenti;

o) profesionālie futbola klubi attiecībā uz šādiem darījumiem:

i) darījumi ar ieguldītāju;

ii) darījumi ar sponsoru;

iii) darījumi ar futbola aģentiem vai citiem starpniekiem;

iv) darījumi futbolistu pārejas nolūkā.

4. pants

Atbrīvojumi dažiem azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem

1. Dalībvalstis var nolemt pilnīgi vai daļēji atbrīvot azartspēļu pakalpojumu sniedzējus no šīs regulas prasībām, pamatojoties uz pierādītu zemu risku, kas izriet no šādu pakalpojumu būtības un vajadzības gadījumā arī no darbību apjoma.

Pirmajā daļā minēto atbrīvojumu nepiemēro:

a) kazino;

b) tādu azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem, kuru galvenā darbība ir tiešsaistes azartspēļu pakalpojumu vai sporta derību pakalpojumu sniegšana, izņemot:

i) tiešsaistes azartspēļu pakalpojumiem, ko sniedz valsts vai nu ar publiskas iestādes, vai valsts kontrolēta uzņēmuma vai struktūras starpniecību;

ii) tiešsaistes azartspēļu pakalpojumiem, kuru organizēšanu, darbību un administrēšanu reglamentē valsts.

2. Piemērojot 1. punktu, dalībvalstis veic azartspēļu pakalpojumu riska novērtējumu, izvērtējot:

a) nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apdraudējumu un neaizsargātību, un ar azartspēļu pakalpojumiem saistītos riska mazināšanas faktorus;

b) riskus, kas saistīti ar darījumu apjomu un izmantotajām maksāšanas metodēm;

c) ģeogrāfisko apgabalu, kurā administrē azartspēļu pakalpojumus, tostarp to pārrobežu dimensiju un pieejamību no citām dalībvalstīm vai trešām valstīm.

Veicot šā punkta pirmajā daļā minētos riska novērtējumus, dalībvalstis ņem vērā konstatējumus Savienības līmeņa riska novērtējumā, ko Komisija veikusi, ievērojot Direktīvas (ES) 2024/1640 7. pantu.

3. Dalībvalstis nosaka uz risku izvērtēšanu balstītas uzraudzības darbības vai veic citus atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka atbrīvojumus, kas piešķirti, ievērojot šo pantu, neizmanto ļaunprātīgi.

5. pants

Atbrīvojumi dažiem profesionālajiem futbola klubiem

1. Dalībvalstis var nolemt no šajā regulā noteiktajām prasībām pilnībā vai daļēji atbrīvot tos profesionālos futbola klubus, kuri piedalās nacionālās futbola līgas augstākajā divīzijā un kuru kopējais gada apgrozījums katrā no iepriekšējiem 2 kalendārajiem gadiem ir mazāks par 5 000 000 EUR, vai līdzvērtīgu summu nacionālajā valūtā, pamatojoties uz pierādītu zemu risku, ko rada šādu profesionālo futbola klubu darbības veids un mērogs.

Dalībvalstis var nolemt no šajā regulā noteiktajām prasībām pilnībā vai daļēji atbrīvot tos profesionālos futbola klubus, kuri piedalās divīzijā, kas ir zemāka par nacionālās futbola līgas augstāko divīziju, pamatojoties uz pierādītu zemu risku, ko rada šādu profesionālo futbola klubu darbības veids un mērogs.

2. Piemērojot 1. punktu, dalībvalstis veic profesionālo futbola klubu riska novērtējumu, izvērtējot:

a) nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apdraudējumu un neaizsargātību, un ar profesionālajiem futbola klubiem saistītos riska mazināšanas faktorus;

b) riskus, kas saistīti ar darījumu apjomu un to pārrobežu raksturu.

Veicot šā punkta pirmajā daļā minētos riska novērtējumus, dalībvalstis ņem vērā konstatējumus Savienības līmeņa riska novērtējumos, ko Komisija veikusi, ievērojot Direktīvas (ES) 2024/1640 7. pantu.

3. Dalībvalstis nosaka uz risku izvērtēšanu balstītas uzraudzības darbības vai veic citus atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka atbrīvojumus, kas piešķirti, ievērojot šo pantu, neizmanto ļaunprātīgi.

6. pants

Atbrīvojumi noteiktām finanšu darbībām

1. Izņemot personas, kas nodarbojas ar bezkonta naudas pārvedumiem, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 22) punktā, dalībvalstis var nolemt no šīs regulas prasībām atbrīvot juridiskas vai fiziskas personas, kuras neregulāri vai ļoti ierobežotā mērā iesaistās Direktīvas 2013/36/ES I pielikuma 2.–12., 14. un 15. punktā minētajā finanšu darbībā, ja pastāv neliels nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risks, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi turpmāk minētie kritēriji:

a) finanšu darbība ir ierobežota absolūtā izteiksmē;

b) finanšu darbība ir ierobežota uz darījuma pamata;

c) finanšu darbība nav šādu personu pamatdarbība;

d) finanšu darbība ir palīgdarbība un ir tieši saistīta ar šādu personu pamatdarbību;

e) šādu personu pamatdarbība nav šīs regulas 3. panta 3. punkta a)–d) apakšpunktā vai g) apakšpunktā minētā darbība;

f) finanšu darbība tiek nodrošināta tikai šādu personu pamatdarbības klientiem un parasti netiek piedāvāta sabiedrībai.

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis paredz prasību, ka finanšu darbības kopējais apgrozījums nepārsniedz robežvērtību, kurai ir jābūt pietiekami zemai. Šo robežvērtību nosaka valsts līmenī atkarībā no finanšu darbības veida.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis piemēro maksimālu robežvērtību katram klientam un katram atsevišķajam darījumam neatkarīgi no tā, vai darījumu veic ar vienu operāciju vai saistītu darījumu veidā. Minēto maksimālo robežvērtību nosaka valsts līmenī atkarībā no finanšu darbības veida. Tā ir pietiekami zema, lai nodrošinātu, ka attiecīgo veidu darījumi ir nepraktiska un neefektīva metode nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un tā nepārsniedz 1 000 EUR vai līdzvērtīgu summu nacionālajā valūtā, neatkarīgi no maksāšanas līdzekļa.

4. Šā panta 1. punkta c) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis paredz prasību, ka finanšu darbības apgrozījums nepārsniedz 5 % no attiecīgās fiziskās vai juridiskās personas kopējā apgrozījuma.

5. Novērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku šā panta nolūkā, dalībvalstis pievērš īpašu uzmanību jebkurai finanšu darbībai, par kuru uzskata, ka tās būtības dēļ to īpaši ir iespējams izmantot vai ļaunprātīgi izmantot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai.

6. Dalībvalstis nosaka uz risku izvērtēšanu balstītas uzraudzības darbības vai veic citus atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka atbrīvojumus, kas piešķirti, ievērojot šo pantu, neizmanto ļaunprātīgi.

7. pants

Atbrīvojumu iepriekšēja paziņošana

1. Dalībvalstis bez nepamatotas kavēšanās paziņo Komisijai par visiem atbrīvojumiem, ko tās plāno piešķirt saskaņā ar 4., 5. un 6. pantu. Paziņojumā iekļauj pamatojumu, kurā ietver attiecīgu dalībvalsts veiktu riska novērtējumu, kas pamato atbrīvojumu.

2. Komisija 2 mēnešu laikā pēc 1. punktā minētā paziņojuma veic vienu no šādām darbībām:

a) balstoties uz dalībvalsts sniegto pamatojumu, apstiprina, ka atbrīvojumu var piešķirt;

b) ar pamatotu lēmumu paziņo, ka atbrīvojumu nevar piešķirt.

Pirmās daļas nolūkā Komisija no paziņojušās dalībvalsts var pieprasīt papildu informāciju.

3. Saņemot Komisijas apstiprinājumu, ievērojot šā panta 2. punkta a) apakšpunktu, dalībvalstis var pieņemt lēmumu par atbrīvojuma piešķiršanu. Lēmumā norāda iemeslus, ar kuriem tas tiek pamatots. Dalībvalstis šādus lēmumus pārskata regulāri un jebkurā gadījumā, kad tās atjaunina savu valsts riska novērtējumu, ievērojot Direktīvas (ES) 2024/1640 8. pantu.

4. Līdz 2027. gada 10. oktobrim dalībvalstis paziņo Komisijai par atbrīvojumiem, kas piešķirti, ievērojot Direktīvas (ES) 2015/849 2. panta 2. un 3. punktu, un ir spēkā 2027. gada 10. jūlijā.

5. Komisija katru gadu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē to atbrīvojumu sarakstu, kas piešķirti, ievērojot šo pantu, un dara minēto sarakstu publiski pieejamu savā tīmekļa vietnē.

3. IEDAĻA

Pārrobežu darbības

8. pants

Paziņošana par pārrobežu darbībām un valsts tiesību aktu piemērošana

1. Atbildīgie subjekti, kuri vēlas pirmo reizi veikt darbības citas dalībvalsts teritorijā, paziņo savas piederības dalībvalsts uzraudzītājiem par darbībām, ko tie plāno veikt minētajā citā dalībvalstī. Minēto paziņojumu iesniedz, tiklīdz atbildīgais subjekts veic pasākumus minēto darbību veikšanai un – attiecībā uz iedibinājumiem – vismaz 3 mēnešus pirms minēto darbību sākšanas. Atbildīgie subjekti nekavējoties informē savas piederības dalībvalsts uzraudzītājus par minēto darbību sākšanu minētajā citā dalībvalstī.

Pirmo daļu nepiemēro atbildīgajiem subjektiem, uz kuriem attiecas īpašas paziņošanas procedūras, lai īstenotu brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem, vai gadījumos, kad atbildīgajam subjektam piemēro īpašas atļaujas prasības, lai tas varētu darboties minētās citas dalībvalsts teritorijā.

2. Par jebkādām plānotām izmaiņām informācijā, kas paziņota saskaņā ar 1. punktu, atbildīgais subjekts paziņo piederības dalībvalsts uzraudzītājam vismaz 1 mēnesi pirms izmaiņu veikšanas.

3. Ja šī regula ļauj dalībvalstīm pieņemt papildu noteikumus, kas piemērojami atbildīgajiem subjektiem, atbildīgie subjekti ievēro tās dalībvalsts noteikumus, kurā tie ir iedibināti.

4. Ja atbildīgie subjekti pārvalda iedibinājumus vairākās dalībvalstīs, tie nodrošina, ka katrs iedibinājums piemēro tās dalībvalsts noteikumus, kurā tas atrodas.

5. Ja atbildīgie subjekt, kā minēts Direktīvas (ES) 2024/1640 38. panta 1. punktā, saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību ar aģentu, izplatītāju starpniecību vai izmantojot cita veida infrastruktūru darbojas citās dalībvalstīs, nevis tajā, kurā tie ir iedibināti, tie piemēro to dalībvalstu noteikumus, kurās tie sniedz pakalpojumus saistībā ar minētajām darbībām, izņemot gadījumus, kad piemēro minētās direktīvas 38. panta 2. punktu – šādā gadījumā tie piemēro tās dalībvalsts noteikumus, kurā ir atrodas to galvenais birojs.

6. Ja atbildīgajiem subjektiem, ievērojot Direktīvas (ES) 2024/1640 41. pantu, ir jāizraugās centrālais kontaktpunkts, tie nodrošina, ka centrālais kontaktpunkts atbildīgā subjekta vārdā spēj nodrošināt atbilstību piemērojamajiem tiesību aktiem.

II NODAĻA

ATBILDĪGO SUBJEKTU IEKŠĒJĀ POLITIKA, PROCEDŪRAS UN KONTROLES PASĀKUMI

1. IEDAĻA

Iekšējā politika, procedūras un kontroles, riska novērtējums un personāls

9. pants

Iekšējās politikas, procedūru un kontroles pasākumu darbības joma

1. Atbildīgie subjekti ievieš iekšējo politiku, procedūras un kontroles pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai, Regulai (ES) 2023/1113 un jebkuram administratīvam aktam, ko izdevis jebkurš uzraudzītājs, un jo īpaši, lai:

a) mazinātu un efektīvi pārvaldītu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, kas identificēti Savienības, dalībvalsts un atbildīgā subjekta līmenī;

b) papildus pienākumam piemērot mērķtiecīgas finanšu sankcijas, mazinātu un pārvaldītu riskus, ko rada mērķtiecīgo finanšu sankciju neīstenošana un apiešana.

Minētā politika, procedūras un kontroles pasākumi, kas minēti pirmajā daļā, ir samērīgi ar atbildīgā subjekta uzņēmējdarbības būtību, tostarp riskiem un sarežģītību, kā arī lielumu un aptver visas atbildīgā subjekta darbības, uz kurām attiecas šīs regulas darbības joma.

2. Politika, procedūras un kontroles pasākumi, kas minēti 1. punktā, ietver:

a) iekšējo politiku un procedūras, tostarp, jo īpaši:

i) uzņēmuma mēroga riska novērtējuma veikšanu un atjaunināšanu;

ii) atbildīgā subjekta riska pārvaldības satvaru;

iii) klienta uzticamības pārbaudi, lai īstenotu šīs regulas III nodaļu, tostarp procedūras, lai noteiktu, vai klients, faktiskais īpašnieks vai persona, kuras vārdā vai labā tiek veikts darījums vai darbība, ir politiski redzama persona vai ģimenes loceklis, vai persona, par kuru ir zināms, ka tā ir cieši saistīta;

iv) ziņošanu par aizdomīgiem darījumiem;

v) ārpakalpojumu izmantošanu un paļaušanos uz citu atbildīgo subjektu veikto klienta uzticamības pārbaudi;

vi) informācijas saglabāšanu un personas datu apstrādes politiku, ievērojot 76. un 77. pantu;

vii) šādas iekšējās politikas un procedūru ievērošanas uzraudzību un pārvaldību saskaņā ar šā punkta b) apakšpunktu, trūkumu identificēšanu un pārvaldību, kā arī korektīvo pasākumu īstenošanu;

viii) pieņemot darbā un norīkojot personālu konkrētu uzdevumu un funkciju veikšanai un ieceļot aģentus un izplatītājus – pārbaudi attiecībā uz personu reputāciju, kas ir samērīga ar riskiem, kuri saistīti ar veicamajiem uzdevumiem un funkcijām;

ix) iekšējo saziņu par atbildīgā subjekta iekšējo politiku, procedūrām un kontroles pasākumiem, tostarp ar tā aģentiem, izplatītājiem un pakalpojumu sniedzējiem, kas iesaistīti tā NILL/TFN politikas īstenošanā;

x) politiku par darbinieku un, attiecīgā gadījumā, aģentu un izplatītāju apmācību attiecībā uz pasākumiem, kas ieviesti atbildīgajā subjektā, lai izpildītu prasības attiecībā uz šo regulu, Regulu (ES) 2023/1113 un jebkuru administratīvu aktu, ko izdevis jebkurš uzraudzītājs;

b) iekšējo kontroli un neatkarīgu revīzijas funkciju, lai pārbaudītu šā punkta a) apakšpunktā minēto iekšējo politiku un procedūras, kā arī atbildīgajā struktūrā ieviestos kontroles pasākumus; ja nav neatkarīgas revīzijas funkcijas, atbildīgie subjekti šo pārbaudi var uzticēt veikt ārējam ekspertam.

Pirmajā daļā minēto iekšējo politiku, procedūras un kontroles pasākumus reģistrē rakstveidā. Iekšējo politiku apstiprina vadības struktūra, kas pilda vadības funkcijas. Iekšējās procedūras un kontroles pasākumus apstiprina vismaz atbilstības uzraudzības pārvaldnieka līmenī.

3. Atbildīgie subjekti regulāri atjaunina iekšējo politiku, procedūras un kontroles pasākumus un veic uzlabojumus, ja tiek atklātas nepilnības.

4. Līdz 2026. gada 10. jūlijam *AMLA* izdod pamatnostādnes par elementiem, kas atbildīgajiem subjektiem būtu jāņem vērā, pamatojoties uz to uzņēmējdarbības būtību, tostarp riskiem un sarežģītību, un to lielumu, pieņemot lēmumu par to iekšējās politikas, procedūru un kontroles pasākumu apjomu, jo īpaši attiecībā uz atbilstības uzraudzības funkcijām norīkoto personālu. Minētajās pamatnostādnēs nosaka arī situācijas, kurās, ņemot vērā atbildīgā subjekta būtību un lielumu:

i) iekšējā kontrole ir jāorganizē komerciālās funkcijas, atbilstības funkcijas un revīzijas funkcijas līmenī;

ii) neatkarīgās revīzijas funkciju var veikt ārējs eksperts.

10. pants

Uzņēmuma mēroga riska novērtējums

1. Atbildīgie subjekti veic pasākumus, kas ir samērīgi ar to uzņēmējdarbības būtību, tostarp riskus un sarežģītību, un to lielumu, lai identificētu un novērtētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, kuriem tie ir pakļauti, kā arī riskus, ko rada to mērķtiecīgo finanšu sankciju neīstenošana un apiešana, ņemot vērā vismaz:

a) riska mainīgos lielumus, kas noteikti I pielikumā, un riska faktorus, kas noteikti II un III pielikumā;

b) konstatējumus Savienības līmeņa riska novērtējumā, ko Komisija veikusi, ievērojot Direktīvas (ES) 2024/1640 7. pantu;

c) konstatējumus valsts līmeņa riska novērtējumos, ko dalībvalstis veikušas, ievērojot Direktīvas (ES) 2024/1640 8. pantu, kā arī visos attiecīgajos dalībvalstu veiktajos nozaru riska novērtējumos;

d) attiecīgo informāciju, ko publicējuši starptautiskie standartu noteicēji NILL/TFN jomā vai – Savienības līmenī – attiecīgās Komisijas vai *AMLA* publikācijas;

e) kompetento iestāžu sniegto informāciju par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem;

f) informāciju par klientu bāzi.

Pirms jaunu produktu, pakalpojumu vai uzņēmējdarbības prakses ieviešanas, tostarp jaunu piegādes kanālu un jaunu vai attīstošos tehnoloģiju izmantošanas saistībā ar jauniem vai jau esošiem produktiem un pakalpojumiem, vai pirms tiek sākta esoša pakalpojuma vai produkta sniegšana jaunam klientu segmentam vai jaunā ģeogrāfiskā apgabalā, atbildīgie subjekti identificē un novērtē jo īpaši saistītos nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus un veic atbilstīgus pasākumus, lai pārvaldītu un mazinātu minētos riskus.

2. Uzņēmuma mēroga riska novērtējumu, ko atbildīgais subjekts izstrādājis, ievērojot 1. punktu, dokumentē, pastāvīgi atjaunina un regulāri pārskata, tostarp, ja kāds iekšējs vai ārējs notikums būtiski ietekmē nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, kas saistīti ar atbildīgā subjekta darbībām, produktiem, darījumiem, piegādes kanāliem, klientiem vai darbības ģeogrāfiskajām zonām. To pēc pieprasījuma dara pieejamu uzraudzītājiem.

Uzņēmuma mēroga riska novērtējumu sagatavo atbilstības uzraudzības amatpersona un apstiprina vadības struktūra, kas pilda vadības funkcijas, un par to paziņo vadības struktūrai, kas pilda uzraudzības funkciju, ja šāda struktūra pastāv.

3. Izņemot kredītiestādes, finanšu iestādes, kolektīvās finansēšanas pakalpojumu sniedzējus un kolektīvās finansēšanas starpniekus, uzraudzītāji var nolemt, ka atsevišķi dokumentēti uzņēmuma mēroga riska novērtējumi nav nepieciešami, ja konkrētie nozarei raksturīgie riski ir skaidri un saprotami.

4. Līdz 2026. gada 10. jūlijam *AMLA* izdod pamatnostādnes par minimālajām prasībām attiecībā uz saturu uzņēmuma mēroga riska novērtējumam, ko atbildīgais subjekts izstrādājis, ievērojot 1. punktu, un papildu informācijas avotiem, kas jāņem vērā, veicot uzņēmuma mēroga riska novērtējumu.

11. pants

Atbilstības uzraudzības funkcijas

1. Atbildīgie subjekti vadības struktūrā, kas pilda vadības funkcijas, ieceļ vienu locekli, kurš ir atbildīgs par to, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai, Regulai (ES) 2023/1113, un jebkuram administratīvam aktam, ko izdevis jebkurš uzraudzītājs ("atbilstības uzraudzības pārvaldnieks").

Atbilstības uzraudzības pārvaldnieks nodrošina, ka atbildīgā subjekta iekšējā politika, procedūras un kontroles pasākumi atbilst atbildīgā subjekta riska darījumiem un ka tie tiek īstenoti. Atbilstības uzraudzības pārvaldnieks tāpat nodrošina, ka šajā nolūkā tiek piešķirti pietiekami cilvēkresursi un materiālie resursi. Atbilstības uzraudzības pārvaldnieks ir atbildīgs par to, lai tiktu saņemta informācija par svarīgām vai būtiskām nepilnībām šādā politikā, procedūrās un kontroles pasākumos.

Ja vadības struktūra, kas pilda vadības funkcijas, ir struktūra, kas ir kolektīvi atbildīga par tās lēmumiem, atbilstības uzraudzības pārvaldnieks ir atbildīgs par palīdzības un konsultāciju sniegšanu un par šajā pantā minēto lēmumu sagatavošanu.

2. Atbildīgajiem subjektiem ir atbilstības uzraudzības amatpersona, kuru amatā ieceļ vadības struktūra, kas pilda vadības funkcijas, un kurai ir pietiekami augsts hierarhiskais amats, un kura ikdienā ir atbildīga par atbildīgā subjekta politiku, procedūrām un kontroles pasākumiem attiecībā uz NILL/TFN prasībām, tostarp saistībā ar mērķtiecīgu finanšu sankciju īstenošanu, un kura ir kontaktpersona kompetentajām iestādēm. Atbilstības uzraudzības amatpersona ir atbildīga arī par aizdomīgu darījumu paziņošanu finanšu ziņu vākšanas vienībai saskaņā ar 69. panta 6. punktu.

Attiecībā uz atbildīgajiem subjektiem, kuros, ievērojot Direktīvas (ES) 2024/1640 6. pantu vai saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem, pārbaudes veic to augstākā vadība vai faktiskie īpašnieki, atbilstības uzraudzības amatpersonas pārbauda, vai tie atbilst minētajām prasībām.

Ja to pamato atbildīgā subjekta lielums un tā darbību zemais risks, atbildīgais subjekts, kas pieder pie kādas grupas, par savu atbilstības uzraudzības amatpersonu var iecelt personu, kas šo funkciju veic citā minētās grupas subjektā.

Atbilstības uzraudzības amatpersonu var atcelt no amata tikai pēc tam, kad par to iepriekš paziņots vadības struktūrai, kas pilda vadības funkcijas. Atbildīgais subjekts paziņo uzraudzītājam par atbilstības uzraudzības amatpersonas atcelšanu no amata, norādot, vai lēmums attiecas uz šajā regulā noteikto uzdevumu izpildi. Atbilstības uzraudzības amatpersona pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma var sniegt uzraudzītājam informāciju par atcelšanu. Uzraudzītājs var izmantot minēto informāciju, lai veiktu savus uzdevumus saskaņā ar šā punkta otro daļu un Direktīvas (ES) 2024/1640 37. panta 4. punktu.

3. Atbildīgie subjekti nodrošina atbilstības uzraudzības funkcijas ar atbilstošiem resursiem, tostarp personālu un tehnoloģijām, proporcionāli atbildīgā subjekta lielumam, būtībai un riskiem, lai nodrošinātu efektīvu uzdevumu izpildi, un nodrošina, ka par minētajām funkcijām atbildīgajām personām tiek piešķirtas pilnvaras ierosināt jebkurus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbildīgā subjekta iekšējās politikas, procedūru un kontroles pasākumu efektivitāti.

4. Atbildīgie subjekti veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka atbilstības uzraudzības amatpersona ir aizsargāta pret represijām, diskrimināciju un jebkādu citu netaisnīgu attieksmi un ka atbilstības uzraudzības amatpersonas lēmumus neapdraud vai tos nepamatoti neietekmē atbildīgā subjekta komerciālās intereses.

5. Atbildīgie subjekti nodrošina, ka atbilstības uzraudzības amatpersona un par 9. panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto revīzijas funkciju atbildīgā persona var tieši ziņot vadības struktūrai, kas pilda vadības funkcijas, un, ja šāda struktūra pastāv, vadības struktūrai, kas pilda uzraudzības funkciju, un var paust bažas un brīdināt vadības struktūru, ja konkrēta riska attīstība ietekmē vai var ietekmēt atbildīgo subjektu.

Atbildīgie subjekti nodrošina, ka personām, kas tieši vai netieši piedalās šīs regulas, Regulas (ES) 2023/1113 un jebkura uzraudzītāja izdota administratīvā akta īstenošanā, ir piekļuve visai informācijai un datiem, kas nepieciešami to uzdevumu veikšanai.

6. Atbilstības uzraudzības pārvaldnieks regulāri ziņo vadības struktūrai par atbildīgā subjekta iekšējās politikas, procedūru un kontroles pasākumu īstenošanu. Jo īpaši, atbilstības uzraudzības pārvaldnieks reizi gadā vai, attiecīgā gadījumā, biežāk iesniedz vadības struktūrai ziņojumu par atbildīgā subjekta iekšējās politikas, atbilstības uzraudzības amatpersonas izstrādāto procedūru un kontroles pasākumu īstenošanu, kā arī pastāvīgi informē minēto struktūru par visu pārbaužu rezultātiem. Atbilstības uzraudzības pārvaldnieks veic vajadzīgos pasākumus, lai laikus novērstu visas konstatētās nepilnības.

7. Ja to atļauj atbildīgā subjekta uzņēmējdarbības būtība, tostarp riski un sarežģītība, un lielums, atbilstības uzraudzības pārvaldnieka un atbilstības uzraudzības amatpersonas funkcijas var veikt viena un tā pati fiziska persona. Minētās funkcijas var apvienot ar citām funkcijām.

Ja atbildīgais subjekts ir fiziska vai juridiska persona, kuras darbības veic tikai viena fiziska persona, minētā persona ir atbildīga par šajā pantā noteikto uzdevumu izpildi.

12. pants

Informētība par prasībām

Atbildīgie subjekti veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka to darbinieki vai personas līdzīgos amatos, kuru amats to prasa, tostarp to aģenti un izplatītāji, ir informēti par prasībām, kas izriet no šīs regulas, Regulas (ES) 2023/1113 un jebkuriem administratīvajiem aktiem, ko izdevis jebkurš uzraugs, kā arī par uzņēmuma mēroga riska novērtējumu, iekšējo politiku, procedūrām un kontroles pasākumiem, kas ieviesti atbildīgajā subjektā, tostarp saistībā ar personas datu apstrādi šīs regulas nolūkos.

Pirmajā daļā minētie pasākumi ietver darbinieku vai personu līdzīgos amatos, tostarp aģentu un izplatītāju, piedalīšanos konkrētās un pastāvīgās mācību programmās, lai palīdzētu viņiem atpazīt darbības, kas var būt saistītas ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, un sniegtu viņiem norādījumus, kā rīkoties šādos gadījumos. Šādas mācību programmas atbilst to funkcijām vai darbībām un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, kuriem ir pakļauts atbildīgais subjekts, un tās pienācīgi dokumentē.

13. pants

Darbinieku godprātība

1. Jebkurš darbinieks vai persona līdzīgā amatā, tostarp aģenti un izplatītāji, kas tieši piedalās atbildīgā subjekta atbilstības nodrošināšanā šai regulai, Regulai (ES) 2023/1113 un jebkuriem administratīvajiem aktiem, ko izdevis jebkurš uzraugs, veic novērtējumu, kas ir samērīgs ar riskiem, kuri saistīti ar veiktajiem uzdevumiem, un kura saturu apstiprina atbilstības uzraudzības amatpersona attiecībā uz:

a) individuālajām prasmēm, zināšanām un kompetenci, lai varētu efektīvi veikt savus pienākumus;

b) labu reputāciju, godīgumu un godprātību.

Pirmajā daļā minēto novērtējumu veic, pirms darbinieks vai persona līdzīgā amatā, tostarp aģenti un izplatītāji, sāk darbu, un to regulāri atkārto. Turpmāko novērtējumu intensitāti nosaka, pamatojoties uz personai uzticētajiem uzdevumiem un riskiem, kas saistīti ar tās veiktajām funkcijām.

2. Darbinieki vai personas līdzīgos amatos, tostarp aģenti un izplatītāji, kuriem ir uzticēti uzdevumi saistībā ar atbildīgā subjekta atbilstības uzraudzību šai regulai, Regulai (ES) 2023/1113 un jebkuriem administratīvajiem aktiem, ko izdevis jebkurš uzraugs, informē atbilstības uzraudzības amatpersonu par jebkurām tuvām privātām vai profesionālām attiecībām, kas izveidotas ar atbildīgā subjekta klientiem vai potenciālajiem klientiem, un viņiem tiek liegts pildīt jebkurus uzdevumus saistībā ar atbildīgā subjekta atbilstību attiecībā uz minētajiem klientiem.

3. Atbildīgie subjekti ir ieviesuši procedūras, lai novērstu un pārvaldītu interešu konfliktus, kas var ietekmēt tādu uzdevumu veikšanu, kuri saistīti ar atbildīgā subjekta atbilstību šai regulai, Regulai (ES) 2023/1113 un jebkuriem administratīvajiem aktiem, ko izdevis jebkurš uzraugs.

4. Šis pants neattiecas uz gadījumiem, kad atbildīgais subjekts ir fiziska vai juridiska persona, kuras darbības veic tikai viena fiziska persona.

14. pants

Ziņošana par pārkāpumiem un ziņojošo personu aizsardzība

1. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/1937 ([41]) piemēro ziņošanai par pārkāpumiem saistībā ar šo regulu, Regulu (ES) 2023/1113 un jebkura uzraudzītāja izdotiem administratīviem aktiem, un to personu aizsardzībai, kuras ziņo par šādiem pārkāpumiem.

2. Atbildīgie subjekti izveido iekšējās ziņošanas kanālus, kas atbilst Direktīvā (ES) 2019/1937 noteiktajām prasībām.

3. Šā panta 2. punkts neattiecas uz gadījumiem, kad atbildīgais subjekts ir fiziska vai juridiska persona, kuras darbības veic tikai viena fiziska persona.

15. pants

Konkrētu darbinieku situācija

Ja fiziska persona, kura pieder pie kādas no 3. panta 3. punktā uzskaitītajām kategorijām, veic profesionālo darbību kā juridiskas personas darbinieks, šīs regulas noteikumi piemērojami minētai juridiskai personai, nevis fiziskai personai.

2. IEDAĻA

Noteikumi, kas attiecas uz grupām

16. pants

Grupas mēroga prasības

1. Mātesuzņēmums nodrošina, ka šīs nodaļas 1. iedaļā minētās prasības attiecībā uz iekšējām procedūrām, riska novērtējumu un personālu tiek piemērotas visās grupas filiālēs un meitasuzņēmumos dalībvalstīs, kā arī attiecībā uz grupām trešās valstis, kuru galvenais birojs atrodas Savienībā. Šajā nolūkā mātesuzņēmums veic riska novērtējumu grupas mērogā, ņemot vērā uzņēmuma mēroga riska novērtējumu, ko veic visas grupas filiāles un meitasuzņēmumi, un izstrādā un īsteno grupas mēroga politiku, procedūras un kontroles pasākumus, tostarp par datu aizsardzības politiku un par informācijas apmaiņu grupā NILL/TFN nolūkos, un lai nodrošinātu, ka grupas darbinieki ir informēti par prasībām, kas izriet no šīs regulas. Grupas atbildīgie subjekti īsteno minēto grupas mēroga politiku, procedūras un kontroles pasākumus, ņemot vērā savu specifiku un riskus, kuriem tie ir pakļauti.

Grupas mēroga politika, procedūras un kontroles pasākumi, kā arī grupas mēroga riska novērtējumi, kas minēti pirmajā daļā, ietver visus attiecīgi 9. un 10. pantā uzskaitītos elementus.

Pirmās daļas nolūkā, ja grupai ir iedibinājumi vairāk nekā vienā dalībvalstī un attiecībā uz grupām, kuru galvenais birojs atrodas Savienībā, trešās valstīs, mātesuzņēmumi ņem vērā informāciju, ko publicējušas visu to dalībvalstu vai trešo valstu iestādes, kurās atrodas grupas iedibinājumi.

2. Atbilstības uzraudzības funkcijas nosaka grupas līmenī. Šajās funkcijās ietilpst atbilstības uzraudzības pārvaldnieks grupas līmenī un, ja to pamato grupas līmenī veiktās darbības, atbilstības uzraudzības amatpersona. Lēmumu par atbilstības uzraudzības funkciju apjomu dokumentē.

Pirmajā daļā minētais atbilstības uzraudzības pārvaldnieks regulāri ziņo mātesuzņēmuma vadības struktūrai, kas pilda tā vadības funkcijas, par grupas mēroga politikas, procedūru un kontroles pasākumu īstenošanu. Atbilstības uzraudzības pārvaldnieks reizi gadā iesniedz ziņojumu par atbildīgā subjekta iekšējās politikas, procedūru un kontroles pasākumu īstenošanu un veic nepieciešamās darbības, lai savlaicīgi novērstu konstatētos trūkumus. Ja vadības struktūra, kas pilda

([41]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1937 (2019. gada 23. oktobris) par to personu aizsardzību, kuras ziņo par Savienības tiesību aktu pārkāpumiem (OV L 305, 26.11.2019., 17. lpp.).

vadības funkcijas, ir struktūra, kas ir kolektīvi atbildīga par tās lēmumiem, atbilstības uzraudzības pārvaldnieks tai palīdz un sniedz konsultācijas, kā arī sagatavo šā panta īstenošanai nepieciešamos lēmumus.

3. Politika, procedūras un kontroles pasākumi, kas attiecas uz 1. punktā minēto informācijas apmaiņu, ietver prasību, ka grupas atbildīgie subjekti apmainās ar informāciju, ja šāda apmaiņa ir svarīga klienta uzticamības pārbaudes un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riska pārvaldības nolūkiem. Informācijas apmaiņa grupas ietvaros īpaši attiecas uz klienta, tā faktisko īpašnieku vai personas, kuras vārdā klients rīkojas, identitāti un iezīmēm, uz darījuma attiecību un gadījuma rakstura darījumu būtību un nolūku un uz aizdomām, kurām pievienotas pamatotas analīzes, ka līdzekļi ir ieņēmumi no noziedzīgas darbības vai ir saistīti ar teroristu finansēšanu, par ko finanšu ziņu vākšanas vienībai paziņots, ievērojot ar 69. pantu, ja vien finanšu ziņu vākšanas vienība nav norādījusi citādi.

Grupas mēroga politika, procedūras un kontroles pasākumi neliedz grupas struktūrām, kas nav atbildīgie subjekti, sniegt informāciju tās pašas grupas atbildīgajiem subjektiem, ja šāda informācijas apmaiņa ir būtiska, lai minētie atbildīgie subjekti varētu izpildīt šajā regulā noteiktās prasības.

Mātesuzņēmumi ievieš grupas mēroga politiku, procedūras un kontroles pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecībā uz informāciju, ar ko apmainās, ievērojot pirmo un otro daļu, tiek sniegtas pietiekamas garantijas par konfidencialitātes ievērošanu, datu aizsardzību un šīs informācijas atbilstīgu izmantošanu, tostarp lai novērstu tās izpaušanu.

4. Līdz 2026. gada 10. jūlijam *AMLA* izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus un iesniedz tos pieņemšanai Komisijā. Minētajos regulatīvo tehnisko standartu projektos precizē obligātās prasības attiecībā uz grupas mēroga politiku, procedūrām un kontroles pasākumiem, tostarp minimālos standartus informācijas apmaiņai grupas ietvaros, kritērijus mātesuzņēmuma identificēšanai 2. panta 1. punkta 42) apakšpunkta b) punktā minētajos gadījumos un nosacījumus, saskaņā ar kuriem šā panta noteikumus piemēro subjektiem, kas ir daļa no struktūrām, kurām ir kopīgas īpašumtiesības, vadība vai atbilstības kontrole, tostarp tīkliem vai partnerībām, kā arī kritērijus mātesuzņēmuma identificēšanai Savienībā minētajos gadījumos.

5. Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot šā panta 4. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 49.–52. pantu.

17. pants

Filiāles un meitasuzņēmumi trešās valstīs

1. Ja atbildīgo subjektu filiāles vai meitasuzņēmumi atrodas trešās valstīs, kur minimālās NILL/TFN prasības ir mazāk stingras nekā šajā regulā noteiktās, mātesuzņēmums nodrošina, ka minētās filiāles vai meitasuzņēmumi atbilst šajā regulā noteiktajām prasībām, tostarp prasībām attiecībā uz datu aizsardzību, vai līdzvērtīgām prasībām.

2. Ja trešās valsts tiesību akti neļauj ievērot šo regulu, mātesuzņēmums veic papildu pasākumus, lai nodrošinātu, ka filiāles un meitasuzņēmumi minētajā trešā valstī efektīvi pārvalda nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku, un informē uzraudzītājus savā piederības dalībvalstī par minētajiem papildu pasākumiem. Ja uzraudzītāji piederības dalībvalstī uzskata, ka šie papildu pasākumi nav pietiekami, tie veic papildu uzraudzības darbības, tostarp pieprasa grupai nesākt nekādas darījuma attiecības, pārtraukt pastāvošās attiecības vai neslēgt darījumus, vai arī izbeigt darbības attiecīgajā trešā valstī.

3. Līdz 2026. gada 10. jūlijam *AMLA* izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus un iesniedz tos pieņemšanai Komisijā. Šajos regulatīvo tehnisko standartu projektos norāda šā panta 2. punktā minēto papildu pasākumu veidu, tostarp obligātās darbības, kas atbildīgajiem subjektiem jāveic, ja trešās valsts tiesību akti neļauj īstenot 16. pantā paredzētos pasākumus, un papildu uzraudzības darbības, kas nepieciešamas šādos gadījumos.

4. Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot šā panta 3. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 49.–52. pantu.

3. IEDAĻA

Ārpakalpojumi

18. pants

Ārpakalpojumi

1. Atbildīgie subjekti var uzticēt ārpakalpojumu sniedzējiem uzdevumus, kas izriet no šīs regulas. Atbildīgais subjekts paziņo uzraudzītājam par ārpakalpojumu izmantošanu, pirms pakalpojumu sniedzējs sāk veikt ārpakalpojumu uzdevumu.

2. Veicot šajā pantā noteiktos uzdevumus, pakalpojumu sniedzējus uzskata par atbildīgā subjekta daļu, tostarp gadījumos, kad tiem ir jāiepazīstas ar Direktīvas (ES) 2024/1640 10. pantā minētajiem centrālajiem reģistriem ("centrālie reģistri"), lai atbildīgā subjekta vārdā veiktu klienta uzticamības pārbaudi.

Atbildīgais subjekts ir pilnībā atbildīgs par jebkuru darbību, neatkarīgi no tā, vai tā ir apzināta darbība vai bezdarbība, kas saistīta ar ārpakalpojuma sniedzēju veiktajiem uzdevumiem.

Attiecībā uz katru uzdevumu, kas nodots ārpakalpojumā, atbildīgais subjekts spēj pierādīt uzraudzītājam, ka tas saprot pakalpojumu sniedzēja veikto darbību pamatojumu un to īstenošanā izmantoto pieeju, un ka šādas darbības mazina konkrētos riskus, kuriem ir pakļauts atbildīgais subjekts.

3. Uzdevumus, kas, ievērojot šā panta 1. punktu, nodoti ārpakalpojumā, neveic tā, lai būtiski pasliktinātu atbildīgā subjekta politikas un procedūru kvalitāti attiecībā uz šīs regulas un Regulas (ES) 2023/1113 prasību ievērošanu, kā arī minētās politikas un procedūru pārbaudei izmantoto kontroles pasākumu kvalitāti. Ārpakalpojumus nekādā gadījumā neizmanto attiecībā uz šādiem uzdevumiem:

a) priekšlikuma iesniegšana un apstiprināšana par atbildīgā subjekta uzņēmuma mēroga riska novērtējumu, ievērojot 10. panta 2. punktu;

b) atbildīgā subjekta iekšējās politikas, procedūru un kontroles pasākumu apstiprināšana, ievērojot 9. pantu;

c) lēmuma pieņemšana par riska profilu, kas jāattiecina uz klientu;

d) lēmuma pieņemšana par darījuma attiecību sākšanu vai gadījuma rakstura darījuma veikšanu ar klientu;

e) ziņošana finanšu ziņu vākšanas vienībai par aizdomīgām darbībām, ievērojot 69. pantu, vai uz robežvērtībām balstīti ziņojumi, ievērojot 74. un 80. pantu, izņemot gadījumus, kad attiecībā uz šādām darbībām tiek izmantoti ārpakalpojumi, ko sniedz cits atbildīgais subjekts, kas pieder pie tās pašas grupas un ir iedibināts tajā pašā dalībvalstī;

f) kritēriju apstiprināšana aizdomīgu vai neparastu darījumu un darbību atklāšanai.

4. Pirms atbildīgais subjekts, ievērojot 1. punktu, nodod ārpakalpojumā uzdevumu, tas pārliecinās, ka pakalpojumu sniedzējs ir pietiekami kvalificēts veikt ārpakalpojumā nododamos uzdevumus.

Ja atbildīgais subjekts, ievērojot 1. punktu, nodod ārpakalpojumā uzdevumu, tas nodrošina, ka pakalpojuma sniedzējs, kā arī jebkurš turpmākais ārpakalpojuma sniedzējs, kam tālāk deleģēta ārpakalpojuma sniegšana, piemēro atbildīgā subjekta pieņemto politiku un procedūras. Nosacījumus šādu uzdevumu veikšanai paredz rakstveida līgumā starp atbildīgo subjektu un pakalpojumu sniedzēju. Atbildīgais subjekts regulāri veic pārbaudes, lai pārliecinātos, ka pakalpojumu sniedzējs efektīvi īsteno šādu politiku un procedūras. Šādu pārbaužu biežumu nosaka, pamatojoties uz ārpakalpojumā nodoto uzdevumu kritisko svarīgumu.

5. Atbildīgie subjekti nodrošina, ka ārpakalpojumi netiek sniegti tādā veidā, lai būtiski pasliktinātu uzraudzības iestāžu spēju uzraudzīt un izsekot, kā atbildīgais subjekts ievēro šo regulu un Regulu (ES) 2023/1113.

6. Atkāpjoties no 1. punkta, atbildīgie subjekti no šīs regulas prasībām izrietošos uzdevumus neuztic ārpakalpojumu sniedzējiem, kuri dzīvo vai ir iedibināti trešās valstīs, kas noteiktas, ievērojot III nodaļas 2. iedaļu, ja vien nav izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) atbildīgais subjekts uzdevumus uztic tikai ārpakalpojumu sniedzējam, kurš pieder pie tās pašas grupas;

b) grupa piemēro NILL/TFN politiku un procedūras, klienta uzticamības pārbaudes pasākumus un uzskaites noteikumus, kas pilnīgi atbilst šai regulai vai līdzvērtīgiem noteikumiem trešās valstīs;

c) prasību, kas minētas šā punkta b) apakšpunktā, efektīvu īstenošanu grupas līmenī uzrauga piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde saskaņā ar Direktīvas (ES) 2024/1640 IV nodaļu.

7. Atkāpjoties no 3. punkta, ja kolektīvo ieguldījumu uzņēmumam nav juridiskas personas statusa vai tam ir tikai direktoru padome, un tas citam subjektam ir deleģējis abonementu apstrādi un Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 25) punktā definēto naudas līdzekļu iekasēšanu, tas 3. punkta c), d) un e) apakšpunktā minēto uzdevumu var nodot ārpakalpojumā kādam no saviem pakalpojumu sniedzējiem.

Šā punkta pirmajā daļā minētā ārpakalpojumu izmantošana var notikt tikai pēc tam, kad kolektīvo ieguldījumu uzņēmums, ievērojot 1. punktu, ir paziņojis uzraudzītājam par savu nodomu nodot ārpakalpojumā uzdevumu, un uzraudzītājs ir apstiprinājis šādu ārpakalpojumu izmantošanu, ņemot vērā:

a) pakalpojumu sniedzēja resursus, pieredzi un zināšanas saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanu;

b) pakalpojumu sniedzēja zināšanas par kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma veikto darbību vai darījumu veidu.

8. Līdz 2027. gada 10. jūlijam *AMLA* izdod pamatnostādnes atbildīgajiem subjektiem par:

a) ārpakalpojuma attiecību izveidi, tostarp jebkādām turpmākām ārpakalpojumu attiecībām, saskaņā ar šo pantu, to pārvaldību un procedūrām pakalpojumu sniedzēja īstenoto funkciju uzraudzībai, jo īpaši to funkciju, kas ir uzskatāmas par kritiski svarīgām;

b) atbildīgā subjekta un pakalpojumu sniedzēja lomu un atbildību ārpakalpojumu līguma ietvaros;

c) uzraudzības pieejām ārpakalpojumu izmantošanai, kā arī uzraudzības gaidām saistībā ar ārpakalpojumu izmantošanu attiecībā uz kritiski svarīgām funkcijām.

III NODAĻA

KLIENTU UZTICAMĪBAS PĀRBAUDE

1. IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi

19. pants

Klienta uzticamības pārbaudes pasākumu piemērošana

1. Atbildīgie subjekti piemēro klienta uzticamības pārbaudes pasākumus jebkurā no šādiem gadījumiem:

a) nodibinot darījuma attiecības;

b) īstenojot gadījuma rakstura darījumu, kura vērtība ir vismaz 10 000 EUR vai līdzvērtīga summa nacionālajā valūtā, neatkarīgi no tā, vai šis darījums tiek veikts vienā operācijā vai saistītu darījumu veidā vai ar mazāku vērtību, kas noteikta, ievērojot 9. punktu;

c) piedaloties tiesību subjekta izveidē, juridiska veidojuma izveidē vai – attiecībā uz 3. panta 3. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem – tiesību subjekta īpašumtiesību nodošanā neatkarīgi no darījuma vērtības;

d) ja pastāv aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu neatkarīgi no izņēmumiem, atbrīvojumiem vai robežvērtības;

e) ja pastāv šaubas par iepriekš iegūtu klienta identifikācijas datu ticamību vai atbilstību;

f) ja pastāv šaubas par to, vai persona, ar kuru tie sadarbojas, ir klients vai persona, kas ir pilnvarota rīkoties klienta vārdā.

2. Papildus 1. punktā minētajiem gadījumiem kredītiestādes un finanšu iestādes, izņemot kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējus, piemēro klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, iniciējot vai slēdzot gadījuma rakstura darījumu, kas ir līdzekļu pārvedums, kā noteikts Regulas (ES) 2023/1113 3. panta 9) punktā, kura vērtība ir vismaz 1 000 EUR vai līdzvērtīga summa nacionālajā valūtā, neatkarīgi no tā, vai minēto darījumu veic ar vienu operāciju vai saistītu darījumu veidā.

3. Atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta, kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēji:

a) piemēro klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, veicot gadījuma rakstura darījumu, kura vērtība ir vismaz 1 000 EUR vai līdzvērtīga summa nacionālajā valūtā, neatkarīgi no tā, vai darījumu veic ar vienu operāciju vai saistītu darījumu veidā;

b) piemēro vismaz 20. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētos klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, veicot gadījuma rakstura darījumu, kura vērtība ir mazāka par 1 000 EUR vai līdzvērtīga summu nacionālajā valūtā, neatkarīgi no tā, vai darījumu veic ar vienu operāciju vai saistītu darījumu veidā.

4. Atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta, atbildīgie subjekti piemēro vismaz 20. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētos klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, veicot gadījuma rakstura darījumu skaidrā naudā, kura vērtība ir vismaz 3 000 EUR vai līdzvērtīga summa nacionālajā valūtā, neatkarīgi no tā, vai darījumu veic ar vienu operāciju vai saistītu darījumu veidā.

Šā punkta pirmo daļu nepiemēro, ja dalībvalstis, ievērojot 80. panta 2. un 3. punktu, ir ieviesušas ierobežojumu lieliem skaidras naudas maksājumiem 3 000 EUR vai mazākā apmērā, vai līdzvērtīgai summai nacionālajā valūtā, izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas minētā panta 4. punkta b) apakšpunkts.

5. Papildus 1. punktā minētajiem gadījumiem, ja darījumu summa ir vismaz 2 000 EUR vai līdzvērtīga summa nacionālajā valūtā, azartspēļu pakalpojumu sniedzēji piemēro klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, kad izsniedz laimestus, pieņem derības uz likmēm vai slēdz abu veidu darījumus, neatkarīgi no tā, vai darījums notiek kā viena operācija vai saistītu darījumu veidā.

6. Šīs nodaļas nolūkā atbildīgie subjekti par saviem klientiem uzskata šādas personas:

a) attiecībā uz atbildīgajiem subjektiem, kā minēts 3. panta 3. punkta e), f) un i) apakšpunktā, un personām, kas tirgojas ar augstas vērtības precēm, kā minēts 3. panta 3. punkta j) apakšpunktā – papildus to tiešajam klientam – preču piegādātājs;

b) ja notāri, advokāti un citi neatkarīgie juridisko profesiju pārstāvji ir darījuma starpnieki un ciktāl viņi ir vienīgie notāri, advokāti vai citi neatkarīgie juridisko profesiju pārstāvji, kas ir starpnieki minētajā darījumā, – abas darījuma puses;

c) nekustamā īpašuma aģentu gadījumā – abas darījuma puses;

d) attiecībā uz maksājumu iniciēšanas pakalpojumiem, ko sniedz maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēji – tirgotājs;

e) attiecībā uz kolektīvās finansēšanas pakalpojumu sniedzējiem un kolektīvās finansēšanas starpniekiem – fiziska vai juridiska persona, kas gan meklē finansējumu, gan sniedz finansējumu, izmantojot kolektīvās finansēšanas platformu.

7. Uzraudzītāji var tieši vai sadarbībā ar citām minētās dalībvalsts iestādēm atbrīvot atbildīgos subjektus no pienākuma pilnībā vai daļēji piemērot 20. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētos klienta uzticamības pārbaudes pasākumus attiecībā uz elektronisko naudu, pamatojoties uz pierādīto zemo risku, ko rada produkta veids, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie riska mazināšanas nosacījumi:

a) maksājumu instruments nav papildināms un elektroniski uzglabātā summa nepārsniedz 150 EUR vai līdzvērtīgu summu nacionālajā valūtā;

b) maksājumu instrumentu izmanto vienīgi, lai iegādātos preces vai pakalpojumus, ko nodrošina emitents, vai kas tiek nodrošināti pakalpojumu sniedzēju tīklā;

c) maksājumu instruments nav saistīts ar maksājumu kontu, un tas neļauj uzglabāto summu apmainīt pret skaidru naudu vai kriptoaktīviem;

d) emitents veic darījumu vai darījuma attiecību pietiekamu uzraudzību, lai varētu atklāt neparastus vai aizdomīgus darījumus.

8. Azartspēļu pakalpojumu sniedzēji savu pienākumu piemērot 20. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētos klienta uzticamības pārbaudes pasākumus var izpildīt, identificējot klientu un pārbaudot klienta identitāti, kad tas ierodas kazino vai citās fiziskās azartspēļu telpās, ar noteikumu, ka azartspēļu pakalpojumu sniedzēji ir ieviesuši sistēmas, kas ļauj tiem attiecināt darījumus uz konkrētiem klientiem.

9. Līdz 2026. gada 10. jūlijam *AMLA* izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus un iesniedz tos pieņemšanai Komisijā. Minētajos regulatīvo tehnisko standartu projektos norādāma šāda informācija:

a) atbildīgie subjekti, nozares vai darījumi, kas saistīti ar lielāku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku un uz kuriem attiecas vērtība, kas mazāka par 1. punkta b) apakšpunktā noteikto vērtību;

b) saistītās vērtības gadījuma rakstura darījumos;

c) kritēriji, kas jāņem vērā, lai identificētu gadījuma rakstura darījumus un darījuma attiecības;

d) kritēriji saistītu darījumu identificēšanai.

Izstrādājot pirmajā daļā minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus, *AMLA* pienācīgi ņem vērā dažāda veida atbildīgo subjektu darījumdarbības modeļiem raksturīgos risku līmeņus un Savienības līmeņa riska novērtējumu, ko Komisija veikusi, ievērojot Direktīvas (ES) 2024/1640 7. pantu;

10. Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot šā panta 9. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 49.–52. pantu.

20. pants

Klienta uzticamības pārbaudes pasākumi

1. Lai veiktu klienta uzticamības pārbaudi, atbildīgie subjekti piemēro visus šādus pasākumus:

a) identificē klientu un pārbauda klienta identitāti;

b) identificē faktiskos īpašniekus un veic attiecīgus pasākumus nolūkā pārbaudīt viņu identitāti, lai atbildīgais subjekts būtu pārliecināts, ka zina, kas ir faktiskais īpašnieks, un izprot klienta īpašumtiesību un kontroles struktūru;

c) novērtē un vajadzības gadījumā iegūst informāciju par darījuma attiecību vai gadījuma rakstura darījumu nolūku un paredzamo būtību un izprot to;

d) pārbauda, vai klientam vai faktiskajiem īpašniekiem piemēro mērķtiecīgas finanšu sankcijas un, ja klients vai juridiska veidojuma puse ir tiesību subjekts, – vai fiziskas vai juridiskas personas, kurām piemēro mērķtiecīgas finanšu sankcijas, kontrolē tiesību subjektu vai tām ir vairāk nekā 50 % no minētā tiesību subjekta īpašumtiesībām, vai tās ir tā daļu kontrolpaketes īpašnieces, neatkarīgi no tā, vai individuāli vai kolektīvi;

e) novērtē un vajadzības gadījumā iegūst informāciju par klientu uzņēmējdarbības būtību, tostarp – uzņēmumu gadījumā – par to, vai tie veic darbības, vai par to nodarbinātības statusu vai nodarbošanos;

f) veic pastāvīgu darījuma attiecību uzraudzību, tostarp pārbauda darījumus, kas veikti visā darījuma attiecību gaitā, lai nodrošinātu, ka šie darījumi tiek veikti saskaņā ar atbildīgā subjekta rīcībā esošo informāciju par klientu, uzņēmējdarbību un riska profilu, tostarp, ja vajadzīgs, par līdzekļu izcelsmi;

g) nosaka, vai klients, klienta faktiskais īpašnieks un attiecīgā gadījumā persona, kuras vārdā vai labā tiek veikts darījums vai darbība, ir politiski redzama persona, ģimenes loceklis, vai persona, par kuru ir zināms, ka tā ir cieši saistīta;

h) ja darījumu vai darbību veic tādas fiziskas personas vārdā vai labā, kas nav klients, – identificē minētās fiziskās personas un pārbauda to identitāti;

i) pārbauda, ka ikviena persona, kas vēlas rīkoties klienta vārdā, ir pilnvarota to darīt, un identificē minētās personas un pārbauda to identitāti.

2. Atbildīgie subjekti nosaka 1. punktā minēto pasākumu apjomu, pamatojoties uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku individuālu analīzi un ņemot vērā klienta un darījuma attiecību vai gadījuma rakstura darījuma īpatnības, kā arī ņemot vērā atbildīgā subjekta uzņēmuma līmeņa riska novērtējumu, ievērojot 10. pantu, un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas mainīgos lielumus, kas izklāstīti I pielikumā, un riska faktorus, kas izklāstīti II un III pielikumā.

Ja atbildīgie subjekti konstatē paaugstinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku, tie piemēro paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumus saskaņā ar šīs nodaļas 4. iedaļu. Konstatējot zemāka riska situācijas, atbildīgie subjekti var piemērot vienkāršotas uzticamības pārbaudes pasākumus, ievērojot šīs nodaļas 3. iedaļu.

3. Līdz 2026. gada 10. jūlijam *AMLA* izdod pamatnostādnes par riska mainīgajiem lielumiem un riska faktoriem, kas atbildīgajiem subjektiem jāņem vērā, sākot darījuma attiecības vai veicot gadījuma rakstura darījumus.

4. Atbildīgajiem subjektiem jebkurā brīdī jāspēj pierādīt uzraudzītājiem, ka veiktie pasākumi ir piemēroti, ņemot vērā konstatētos nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus.

21. pants

Nespēja izpildīt prasību piemērot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus

1. Gadījumos, kad atbildīgais subjekts nespēj īstenot prasību piemērot 20. panta 1. punktā noteiktos klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, tam jāatturas no darījuma veikšanas vai darījuma attiecību izveidošanas un jāizbeidz darījuma attiecības, kā arī jāapsver ziņošana par aizdomīgu darījumu finanšu ziņu vākšanas vienībai attiecībā uz klientu saskaņā ar 69. pantu.

Darījuma attiecību izbeigšana, ievērojot šā punkta pirmo daļu, neliedz atbildīgajam subjektam saņemt naudas līdzekļus, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 25. punktā.

Ja atbildīgajam subjektam ir pienākums aizsargāt sava klienta aktīvus, darījuma attiecību izbeigšana netiek saprasta kā prasība atsavināt klienta aktīvus.

Dzīvības apdrošināšanas līgumu gadījumā atbildīgie subjekti vajadzības gadījumā – kā alternatīvu pasākumu darījuma attiecību izbeigšanai – atturas no darījumu veikšanas klienta uzdevumā, tostarp izmaksām labuma guvējiem, līdz ir izpildīti 20. panta 1. punktā noteiktie klienta uzticamības pārbaudes pasākumi.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro attiecībā uz notāriem, advokātiem, citiem neatkarīgiem juridisko profesiju pārstāvjiem, revidentiem, ārštata grāmatvežiem un nodokļu konsultantiem – ar noteikumu, ka šāds atbrīvojums attiecas uz minētajām personām vienīgi tad, kad tās pārbauda savu klientu juridisko stāvokli vai aizstāv vai pārstāv minētos klientus tiesvedībās vai attiecībā uz tām, tostarp sniedz konsultācijas par šādu procedūru sākšanu vai izvairīšanos no tām.

Pirmo daļu nepiemēro, ja tajā minētie atbildīgie subjekti:

a) piedalās nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanā, tās predikatīvajos nodarījumos vai teroristu finansēšanā;

b) sniedz juridiskas konsultācijas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas nolūkos; vai

c) zina, ka klients meklē juridiskas konsultācijas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas nolūkos; apzināšanos vai nolūku var izsecināt no objektīviem faktiskiem apstākļiem.

3. Atbildīgie subjekti reģistrē darbības, kas veiktas, lai izpildītu prasību piemērot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, tostarp veic pieņemto lēmumu un attiecīgo apliecinošo dokumentu un pamatojumu uzskaiti. Dokumenti, dati vai informācija, kas ir atbildīgā subjekta rīcībā, tiek atjaunināti ikreiz, kad klienta uzticamības pārbaude tiek pārskatīta, ievērojot 26. pantu.

Šā punkta pirmajā daļā paredzēto reģistrēšanas pienākumu piemēro arī situācijās, kad atbildīgie subjekti atsakās sākt darījuma attiecības, izbeigt darījuma attiecības vai piemērot alternatīvus pasākumus, ievērojot 1. punktu.

4. Līdz 2027. gada 10. jūlijam *AMLA* izdod kopīgas pamatnostādnes ar Eiropas Banku iestādi par pasākumiem, ko kredītiestādes un finanšu iestādes var veikt, lai nodrošinātu atbilstību NILL/TFN noteikumiem, īstenojot Direktīvas 2014/92/ES prasības, tostarp attiecībā uz tādām darījuma attiecībām, kuras visvairāk skar riska mazināšanas pasākumi.

22. pants

Klientu un faktisko īpašnieku identitātes noteikšana un pārbaude

1. Izņemot mazāka riska gadījumus, uz kuriem attiecas 3. iedaļā noteiktie pasākumi, un neatkarīgi no papildu pasākumu piemērošanas gadījumos, kad saskaņā ar 4. iedaļu rodas paaugstināts risks, atbildīgais subjekts iegūst vismaz šādu informāciju, lai identificētu klientu, ikvienu personu, kas vēlas rīkoties klienta vārdā, un fiziskas personas, kuru vārdā vai kuru labā tiek veikts darījums vai darbība:

a) attiecībā uz fizisku personu:

i) visus vārdus un uzvārdus;

ii) dzimšanas vietu un pilnu dzimšanas datumu;

iii) valstspiederības, vai bezvalstnieka un bēgļa vai papildu aizsardzības statusu, ja piemērojams, un valsts identifikācijas numuru, ja piemērojams;

iv) pastāvīgo dzīvesvietu vai, ja nav noteiktas dzīvesvietas ar likumīgu adresi Savienībā, pasta adresi, kurā var sazināties ar fizisku personu, un, ja pieejams, nodokļu maksātāja identifikācijas numuru;

b) attiecībā uz tiesību subjektu:

i) tiesību subjekta juridisko statusu un nosaukumu;

ii) juridisko adresi vai oficiālā biroja adresi un, ja atšķiras, – galveno uzņēmējdarbības vietu un izveidošanas valsti;

iii) tiesību subjekta juridisko pārstāvju vārdus, kā arī, ja pieejams, reģistrācijas numuru, nodokļu maksātāja identifikācijas numuru un juridiskās personas identifikatoru;

iv) to personu vārdus, kurām ir akcijas vai kuras ieņem direktora amatu kā pārstāvji, tostarp norādi uz to statusu kā akcionāru pārstāvjiem vai direktoriem.

c) attiecībā uz pilnvaroto personu tieši izveidotā trastā vai personu, kas ieņem līdzvērtīgu amatu citā līdzīgā juridiskā veidojumā:

i) pamatinformāciju par juridisku veidojumu; tomēr attiecībā uz aktīviem, kas tiek turēti juridiskā veidojumā vai tiek pārvaldīti ar tā starpniecību, identificē tikai tos aktīvus, kas jāpārvalda saistībā ar darījuma attiecībām vai gadījuma rakstura darījumu;

ii) pilnvaroto personu vai personu, kas ieņem līdzvērtīgu amatu citā līdzīgā juridiskā veidojumā, dzīvesvietas adresi un, ja tā atšķiras, vietu, no kuras tieši izveidotais trasts vai līdzīgs juridisks veidojums tiek pārvaldīts, pilnvaras, kas regulē juridisko veidojumu un ir tam saistošas, kā arī, ja iespējams, nodokļu maksātāja identifikācijas numuru un juridiskās personas identifikatoru;

d) attiecībā uz citām organizācijām, kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir tiesībspēja un rīcībspēja:

i) nosaukumu un juridisko adresi vai citu līdzvērtīgu adresi;

ii) to personu vārdus, kuras ir pilnvarotas pārstāvēt organizāciju, kā arī attiecīgā gadījumā – juridisko statusu, nodokļu maksātāja identifikācijas numuru, reģistrācijas numuru, juridiskās personas identifikatoru un statūtus vai citus līdzvērtīgus dokumentus.

2. Lai identificētu juridiskas personas vai juridiska veidojuma faktisko īpašnieku, atbildīgie subjekti apkopo informāciju, kas minēta 62. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunktā.

Ja pēc visu iespējamo identifikācijas līdzekļu izsmelšanas neviena fiziska persona netiek atzīta par faktisko īpašnieku vai ir šaubas, ka identificētās personas ir faktiskie īpašnieki, atbildīgie subjekti reģistros ieraksta, ka nav identificēts neviens faktiskais īpašnieks, un identificē visas fiziskās personas, kas ieņem augstākās vadības amatpersonas amatu tiesību subjektā, un pārbauda to identitāti.

Ja otrajā daļā minētās identitātes pārbaudes veikšana var brīdināt klientu, par kuru atbildīgajam subjektam ir šaubas attiecībā uz tiesību subjekta faktiskajiem īpašniekiem, atbildīgais subjekts atturas pārbaudīt augstākās vadības amatpersonu identitāti un tā vietā reģistrē pasākumus, kas veikti, lai noskaidrotu faktisko īpašnieku un augstākās vadības amatpersonu identitāti. Atbildīgie subjekti reģistrē visas veiktās darbības, kā arī grūtības, kas radušās identifikācijas procesā, kā rezultātā bija jāveic augstākās vadības amatpersonas identificēšana.

3. Kredītiestādes un finanšu iestādes iegūst informāciju, kas identificē un pārbauda to fizisko vai juridisko personu identitāti, kuras izmanto jebkuru virtuālu *IBAN*, kuru tās izdod, un saistīto bankas vai maksājumu kontu.

Kredītiestāde vai finanšu iestāde, kas apkalpo bankas vai maksājumu kontu, uz kuru citas kredītiestādes vai finanšu iestādes izdots virtuāls *IBAN* pārvirza maksājumus, nodrošina, ka tā var nekavējoties un jebkurā gadījumā 5 darbdienu laikā no minētās informācijas pieprasīšanas iegūt no iestādes, kas izdod virtuālo *IBAN*, informāciju, kas identificē un pārbauda tās fiziskās personas identitāti, kura izmanto šo virtuālo *IBAN*.

4. Attiecībā uz labuma guvējiem no trastiem vai citiem līdzīgiem tiesību subjektiem vai juridiskiem veidojumiem, kas izraudzīti pēc īpašām iezīmēm vai kategorijas, atbildīgais subjekts iegūst pietiekamu informāciju par labuma guvēju, lai atbildīgais subjekts būtu pārliecināts, ka spēs noteikt labuma guvēja identitāti izmaksas laikā vai laikā, kad labuma guvējs izmantos tam piešķirtās tiesības.

5. Diskrecionāru trastu gadījumā atbildīgais subjekts iegūst pietiekamu informāciju par ieceltajiem pilnvaru saņēmējiem un pilnvaru pārņēmējiem, lai tas varētu noteikt labuma guvēja identitāti brīdī, kad pilnvarotās personas īsteno savas rīcības brīvības tiesības, vai brīdī, kad pilnvaru pārņēmēji kļūst par labuma guvējiem, jo pilnvarotās personas nav izmantojušas savas rīcības brīvības pilnvaras.

6. Atbildīgie subjekti iegūst informāciju, dokumentus un datus, kas nepieciešami klienta un jebkuras personas, kura vēlas rīkoties to vārdā, identitātes pārbaudei, izmantojot kādu no šādiem paņēmieniem:

a) personu apliecinoša dokumenta, pases vai cita līdzvērtīga dokumenta iesniegšanu un attiecīgā gadījumā informācijas iegūšanu no uzticamiem un neatkarīgiem avotiem, neatkarīgi no tā, vai tiem piekļūst tieši vai tos nodrošina klients;

b) tādu elektroniskās identifikācijas līdzekļu izmantošanu, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 910/2014 prasībām attiecībā uz uzticamības līmeņiem "būtisks" vai "augsts" un attiecīgiem kvalificētiem uzticamības pakalpojumiem, kā noteikts minētajā regulā.

7. Atbildīgie subjekti pārbauda faktiskā īpašnieka un attiecīgā gadījumā to personu identitāti, kuru vārdā vai labā tiek veikts darījums vai darbība, vienā no šādiem veidiem:

a) saskaņā ar 6. punktu.

b) veicot saprātīgus pasākumus, lai iegūtu nepieciešamo informāciju, dokumentus un datus no klienta vai citiem uzticamiem avotiem, tostarp publiskiem reģistriem, kas nav centrālie reģistri.

Atbildīgie subjekti nosaka tās informācijas apjomu, ar ko jāiepazīstas, ņemot vērā riskus, ko rada gadījuma rakstura darījums vai darījuma attiecības un faktiskais īpašnieks, tostarp riskus, kas saistīti ar īpašumtiesību struktūru.

Papildus šā punkta pirmajā daļā izklāstītajiem pārbaudes veidiem atbildīgie subjekti pārbauda informāciju par faktiskajiem īpašniekiem, to aplūkojot centrālajos reģistros.

23. pants

Klienta un faktiskā īpašnieka identitātes pārbaudes laiks

1. Klienta, faktiskā īpašnieka un jebkuru personu identitātes pārbaude, ievērojot 20. panta 1. punkta h) un i) apakšpunktu, notiek pirms darījuma attiecību izveidošanas vai gadījuma rakstura darījuma veikšanas. Šis pienākums neattiecas uz mazāka riska situācijām saskaņā ar šīs nodaļas 3. iedaļu, ar nosacījumu, ka mazāks risks pamato minētās pārbaudes atlikšanu.

Attiecībā uz nekustamā īpašuma aģentiem pirmajā daļā minēto pārbaudi veic pēc tam, kad pārdevējs vai iznomātājs ir pieņēmis piedāvājumu, un visos gadījumos pirms jebkādu līdzekļu vai īpašuma nodošanas.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, klienta un faktiskā īpašnieka identitātes pārbaudi var veikt darījuma attiecību izveidošanas laikā, ja tas nepieciešams, lai nepārtrauktu uzņēmējdarbības normālu norisi, un ja nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risks ir mazs. Šādos gadījumos minētās procedūras tiek pabeigtas pēc pirmās tikšanās, cik drīz vien tas praktiski ir iespējams.

3. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, kredītiestāde vai finanšu iestāde var atvērt kontu, tostarp kontus, kas atļauj veikt darījumus ar pārvedamiem vērtspapīriem, ja to pieprasa klients, ar noteikumu, ka tiek veikti atbilstīgi drošības pasākumi, lai nodrošinātu, ka darījumus neveic klients vai tos neveic viņa vārdā, kamēr nav panākta pilnīga atbilstība 20. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā noteiktajiem klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem.

4. Ikreiz, kad tiek sāktas jaunas darījuma attiecības ar tiesību subjektu vai tieši izveidotā trasta pilnvaroto personu, vai personu, kas ieņem līdzvērtīgu amatu citā līdzīgā juridiskā veidojumā, kas minēts 51., 57., 58., 61. un 67. pantā, un ir jāreģistrē informācija par faktiskajiem īpašniekiem saskaņā ar Direktīvas (ES) 2024/1640 10. pantu, atbildīgie subjekti iegūst derīgu reģistrācijas apliecinājumu vai nesen izdotu reģistra izrakstu, kas apstiprina reģistrācijas derīgumu.

24. pants

Ziņošana par neatbilstībām ar faktisko īpašnieku reģistros ietverto informāciju

1. Atbildīgie subjekti ziņo centrālajiem reģistriem par visām neatbilstībām, kuras tie konstatē starp centrālajos reģistros pieejamo informāciju un informāciju, ko tie vāc, ievērojot 20. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 22. panta 7. punktu.

Par pirmajā daļā minētajām neatbilstībām ziņo bez nepamatotas kavēšanās un jebkurā gadījumā 14 kalendāro dienu laikā no to atklāšanas. Ziņojot par šādām neatbilstībām, atbildīgie subjekti saviem ziņojumiem pievieno informāciju, ko tie ieguvuši un kurā norādīta neatbilstība un kuras personas tie uzskata par faktiskajiem īpašniekiem un attiecīgā gadījumā par akcionāru pārstāvjiem un direktoru pārstāvjiem un kāpēc.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, atbildīgie subjekti var atturēties no neatbilstību ziņošanas centrālajam reģistram un tā vietā pieprasīt klientiem papildu informāciju, ja konstatētās neatbilstības:

a) attiecas tikai uz tipogrāfiskām kļūdām, dažādiem transliterācijas veidiem vai nelielām neprecizitātēm, kas neietekmē faktisko īpašnieku vai viņu amatu identificēšanu; vai

b) izriet no novecojušiem datiem, bet faktiskie īpašnieki atbildīgajam subjektam ir zināmi no cita uzticama avota, un nav pamata aizdomām par nodomu slēpt jebkādu informāciju.

Ja atbildīgais subjekts secina, ka informācija par faktiskajiem īpašniekiem centrālajā reģistrā ir nepareiza, tas aicina klientu bez nepamatotas kavēšanās un jebkurā gadījumā 14 kalendāro dienu laikā iesniegt centrālajam reģistram pareizo informāciju, ievērojot 63., 64. un 67. pantu.

Šis punkts neattiecas uz augstāka riska gadījumiem, kuriem piemēro šīs nodaļas 4. iedaļā paredzētos pasākumus.

3. Ja klients nav iesniedzis pareizo informāciju 2. punkta otrajā daļā minētajā termiņā, atbildīgais subjekts par neatbilstību ziņo centrālajam reģistram saskaņā ar 1. punkta otro daļu.

4. Šis pants neattiecas uz notāriem, advokātiem, citiem neatkarīgajiem juridisko profesiju pārstāvjiem, revidentiem, ārštata grāmatvežiem un nodokļu konsultantiem attiecībā uz informāciju, kuru viņi saņem no sava klienta vai iegūst par to, kad nosaka minētā klienta juridisko stāvokli vai veic savu uzdevumu, minēto klientu aizstāvot vai pārstāvot tiesvedībā vai attiecībā uz to, tostarp, kad sniedz konsultācijas par šādu procedūru sākšanu vai izvairīšanos no tām, neatkarīgi no tā, vai šī informācija tiek saņemta vai iegūta pirms šādām procedūrām, to laikā vai pēc tām.

Tomēr šā panta prasības piemēro, ja šā panta pirmajā daļā minētie atbildīgie subjekti sniedz juridiskas konsultācijas jebkurā no 21. panta 2. punkta otrajā daļā minētajām situācijām.

25. pants

Darījuma attiecību vai gadījuma rakstura darījuma nolūka un paredzamās būtības noteikšana

Pirms darījuma attiecību sākšanas vai gadījuma rakstura darījuma veikšanas atbildīgais subjekts pārliecinās, ka tas izprot tā mērķi un paredzamo būtību. Šajā nolūkā atbildīgais subjekts vajadzības gadījumā iegūst informāciju par:

a) gadījuma darījuma vai darījumu attiecību nolūku un ekonomisko pamatojumu;

b) paredzamo darbību aplēsto summu;

c) līdzekļu izcelsmi;

d) līdzekļu galamērķi;

e) klienta uzņēmējdarbību vai nodarbošanos.

Šā panta pirmās daļas a) punkta nolūkos atbildīgie subjekti, uz kuriem attiecas 74. pants, vāc informāciju, lai noteiktu, vai minētajā pantā minētais lielas vērtības preču paredzētais izmantojums ir komerciāliem vai nekomerciāliem nolūkiem.

26. pants

Darījuma attiecību pastāvīga uzraudzība un klientu veikto darījumu uzraudzība

1. Atbildīgie subjekti pastāvīgi uzrauga darījuma attiecības, tostarp darījumus, ko klients veic visā darījuma attiecību laikā, lai nodrošinātu, ka minētie darījumi atbilst atbildīgā subjekta zināšanām par klientu, klienta uzņēmējdarbību un riska profilu un nepieciešamības gadījumā – informācijai par līdzekļu izcelsmi un galamērķi, un lai atklātu tos darījumus, par kuriem jāveic rūpīgāks novērtējums, ievērojot 69. panta 2. punktu.

Ja darījuma attiecības attiecas uz vairāk nekā vienu produktu vai pakalpojumu, atbildīgie subjekti nodrošina, ka klienta uzticamības pārbaudes pasākumi attiecas uz visiem minētajiem produktiem un pakalpojumiem.

Ja atbildīgajiem subjektiem, kas pieder pie grupas, ir darījuma attiecības ar klientiem, kuri ir arī citu minētās grupas subjektu klienti, neatkarīgi no tā, vai tie ir atbildīgie subjekti vai uzņēmumi, uz kuriem neattiecas NILL/TFN prasības, tie ņem vērā informāciju par šīm citām darījuma attiecībām nolūkā uzraudzīt darījuma attiecības ar saviem klientiem.

2. Saistībā ar 1. punktā minēto pastāvīgo uzraudzību atbildīgie subjekti nodrošina, ka attiecīgie klienta dokumenti, dati vai informācija tiek pastāvīgi atjaunināti.

Laikposms starp klienta informācijas atjaunināšanām, ievērojot pirmo daļu, ir atkarīgs no darījuma attiecību radītā riska, un tas nekādā gadījumā nepārsniedz:

a) augstāka riska klientiem, kuriem piemēro šīs nodaļas 4. iedaļā minētos pasākumus, – 1 gadu;

b) visiem citiem klientiem – 5 gadus.

3. Papildus 2. punktā noteiktajām prasībām atbildīgie subjekti pārskata un attiecīgā gadījumā atjaunina informāciju par klientu, ja:

a) ir mainījušies būtiski klienta apstākļi;

b) atbildīgajam subjektam ir juridisks pienākums attiecīgā kalendāra gada laikā sazināties ar klientu, lai pārskatītu visu būtisko informāciju, kas attiecas uz faktiskajiem īpašniekiem, vai lai ievērotu Padomes Direktīvu 2011/16/ES ([42]);

c) kļūst zināms kāds būtisks fakts, kas attiecas uz klientu.

([42]) Padomes Direktīva 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.).

4. Papildus šā panta 1. punktā minētajai pastāvīgajai uzraudzībai atbildīgie subjekti regulāri pārbauda, vai ir izpildīti 20. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētie nosacījumi. Minētās pārbaudes biežums ir samērīgs ar to, cik lielā mērā atbildīgais subjekts un darījuma attiecības ir pakļautas riskiem saistībā ar mērķtiecīgu finanšu sankciju neīstenošanu un izvairīšanos no tām.

Attiecībā uz kredītiestādēm un finanšu iestādēm pirmajā daļā minēto pārbaudi veic arī pēc jebkuras jaunas iekļaušanas sarakstā saistībā ar mērķtiecīgām finanšu sankcijām.

Šā punkta prasības neaizstāj pienākumu piemērot mērķtiecīgas finanšu sankcijas vai stingrākas prasības saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem vai valsts tiesību aktiem par klientu bāzes pārbaudi pret mērķtiecīgu finanšu sankciju sarakstiem.

5. Līdz 2026. gada 10. jūlijam *AMLA* izdod pamatnostādnes par darījuma attiecību pastāvīgu uzraudzību un par to darījumu uzraudzību, kas veikti saistībā ar šīm attiecībām.

27. pants

Pagaidu pasākumi attiecībā uz klientiem, kuriem piemēro ANO finanšu sankcijas

1. Attiecībā uz klientiem, kuriem piemēro ANO finanšu sankcijas vai kurus kontrolē fiziskas vai juridiskas personas vai subjekti, kam piemēro ANO finanšu sankcijas, vai kuros fiziskām vai juridiskām personām vai subjektiem, kam piemēro ANO finanšu sankcijas, ir vairāk nekā 50 % no īpašumtiesībām vai tās ir daļu kontrolpaketes īpašnieces, neatkarīgi no tā, vai individuāli vai kolektīvi, atbildīgie subjekti reģistrē:

a) līdzekļus vai citus aktīvus, ko tie klienta uzdevumā pārvalda laikā, kad ANO finanšu sankcijas tiek publiskotas;

b) darījumus, ko klients mēģinājis veikt;

c) darījumus, kas veikti klienta uzdevumā.

2. Atbildīgie subjekti piemēro šo pantu no brīža, kad tiek publiskotas ANO finanšu sankcijas, līdz brīdim, kad tiek piemērotas attiecīgās mērķtiecīgās finanšu sankcijas Savienībā.

28. pants

Regulatīvie tehniskie standarti attiecībā uz klienta uzticamības pārbaudes veikšanai nepieciešamo informāciju

1. Līdz 2026. gada 10. jūlijam *AMLA* izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus un iesniedz tos pieņemšanai Komisijā. Regulatīvo tehnisko standartu projektos norādāma šāda informācija:

a) prasības, kas attiecas uz atbildīgajiem subjektiem, ievērojot 20. pantu, un informācija, kas jāapkopo, lai veiktu standarta, vienkāršotu un paplašinātu uzticamības pārbaudi, ievērojot 22. un 25. pantu, 33. panta 1. punktu un 34. panta 4. punktu, tostarp obligātās prasības mazāka riska situācijās;

b) vienkāršotu uzticamības pārbaudes pasākumu veids, ko atbildīgie subjekti var piemērot mazāka riska situācijās saskaņā ar 33. panta 1. punktu, tostarp pasākumi, kas piemērojami noteiktām atbildīgo subjektu, produktu vai pakalpojumu kategorijām, ņemot vērā rezultātus, kas iegūti Savienības līmeņa riska novērtējumā, ko Komisija veikusi, ievērojot Direktīvas (ES) 2024/1640 7. pantu;

c) riska faktori, kas saistīti ar elektroniskās naudas instrumentu iezīmēm un kas uzraudzības iestādēm būtu jāņem vērā, nosakot atbrīvojuma apjomu saskaņā ar 19. panta 7. punktu;

d) uzticami un neatkarīgi informācijas avoti, ko var izmantot, lai pārbaudītu fizisku vai juridisku personu identifikācijas datus 22. panta 6. un 7. punkta nolūkos;

e) to atribūtu saraksts, kas jāparedz elektroniskās identifikācijas līdzekļiem un attiecīgiem kvalificētiem uzticamības pakalpojumiem, kuri minēti 22. panta 6. punkta b) apakšpunktā, lai izpildītu 20. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta prasības attiecībā uz standarta, vienkāršotām un paplašinātām uzticamības pārbaudēm.

2. Prasības un pasākumi, kas minēti 1. punkta a) un b) apakšpunktā, pamatojas uz šādiem kritērijiem:

a) ar sniegto pakalpojumu saistītais raksturīgais risks;

b) ar klientu kategorijām saistīti riski;

c) darījuma būtība, summa un atkārtošanās biežums;

d) kanāli, ko izmanto darījuma attiecību veidošanai vai gadījuma rakstura darījuma veikšanai.

3. *AMLA* regulāri pārskata regulatīvos tehniskos standartus un, ja nepieciešams, sagatavo un iesniedz Komisijai šo standartu atjauninašanas projektus, lai *inter alia* ņemtu vērā inovācijas un tehnoloģiju attīstību.

4. Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot šā panta 1. un 3. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 49.–52. pantu.

2. IEDAĻA

Trešo valstu politika un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas apdraudējumi no valstīm ārpus Savienības

29. pants

To trešo valstu noteikšana, kuru NILL/TFN valsts režīmā ir būtiskas stratēģiskas nepilnības

1. Komisija nosaka trešās valstis ar būtiskām stratēģiskām nepilnībām valsts NILL/TFN režīmā un apzīmē tās kā "augsta riska trešās valstis".

2. Lai identificētu trešās valstis, kā minēts šā panta 1. punktā, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 85. pantu, lai papildinātu šo regulu, ja:

a) tiek konstatētas būtiskas stratēģiskas nepilnības trešās valsts tiesiskajā un institucionālajā NILL/TFN regulējumā;

b) tiek konstatētas būtiskas stratēģiskas nepilnības attiecībā uz trešās valsts tādas NILL/TFN sistēmas efektivitāti, kas paredzēta, lai vērstos pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, vai tās sistēmā, kas paredzēta, lai novērtētu un mazinātu riskus, kuri saistīti ar ANO saistībā ar ieroču izplatīšanas finansēšanu noteikto finanšu sankciju neīstenošanu vai izvairīšanos no tām;

c) būtiskās stratēģiskās nepilnības, kas konstatētas saskaņā ar a) un b) apakšpunktu, ir pastāvīgas, un to mazināšanai nav veikti vai netiek veikti nekādi pasākumi.

Minētos deleģētos aktus pieņem 20 kalendāro dienu laikā pēc tam, kad Komisija ir pārliecinājusies, ka pirmās daļas a), b) vai c) apakšpunktā minētie kritēriji ir izpildīti.

3. Šā panta 2. punkta nolūkā Komisija ņem vērā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas un teroristu finansēšanas apkarošanas jomā kompetento starptautisko organizāciju un standartu noteicēju prasību piemērot paplašinātus uzticamības pārbaudes pasākumus un papildu riska mazināšanas pasākumus ("pretpasākumus"), kā arī to sagatavotos attiecīgos izvērtējumus, novērtējumus, ziņojumus vai publiskos paziņojumus.

4. Ja trešā valsts ir identificēta saskaņā ar 2. punktā minētajiem kritērijiem, atbildīgie subjekti attiecībā uz darījuma attiecībām vai gadījuma rakstura darījumiem, kuros piedalās fiziskas vai juridiskas personas no šīs trešās valsts, piemēro paplašinātus uzticamības pārbaudes pasākumus, kas uzskaitīti 34. panta 4. punktā.

5. Šā panta 2. punktā minētajā deleģētajā aktā no 35. pantā uzskaitītajiem pretpasākumiem tiek noteikti konkrēti pretpasākumi, kas mazina konkrētos riskus, kuri izriet no katras augsta riska trešās valsts.

6. Ja dalībvalsts konstatē konkrētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku, ko rada trešā valsts, kuru Komisija ir noteikusi saskaņā ar 2. punktā minētajiem kritērijiem un uz kuru neattiecas 5. punktā minētie pretpasākumi, tā var pieprasīt atbildīgajiem subjektiem, kas ir iedibināti tās teritorijā, piemērot īpašus papildu pretpasākumus, lai mazinātu konkrētos riskus, kas izriet no minētās trešās valsts. Identificēto risku un attiecīgos pretpasākumus paziņo Komisijai 5 dienu laikā pēc tam, kad sākts piemērot pretpasākumus.

7. Komisija regulāri pārskata 2. punktā minētos deleģētos aktus, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar 5. punktu noteiktajos konkrētajos pretpasākumos ņemtas vērā izmaiņas trešās valsts NILL/TFN regulējumā un tie ir samērīgi un atbilstoši riskiem.

Saņēmusi paziņojumu saskaņā ar 6. punktu, Komisija novērtē saņemto informāciju, lai noteiktu, vai konkrētie valsts riski ietekmē Savienības iekšējā tirgus integritāti. Attiecīgā gadījumā Komisija pārskata 2. punktā minētos deleģētos aktus, pievienojot pretpasākumus, kas vajadzīgi, lai mazinātu minētos papildu riskus. Ja Komisija uzskata, ka konkrētie papildu pasākumi, ko dalībvalsts piemērojusi saskaņā ar 6. punktu, nav vajadzīgi, lai mazinātu konkrētos riskus, kas izriet no minētās trešās valsts, tā var ar īstenošanas aktu nolemt, ka dalībvalsts izbeidz konkrēto papildu pretpasākumu.

30. pants

To trešo valstu noteikšana, kuru NILL/TFN valsts režīmā ir atbilstības nepilnības

1. Komisija nosaka trešās valstis, kuru NILL/TFN valsts režīmā ir nepilnības saistībā ar atbilstības nodrošināšanu.

2. Lai identificētu 1. punktā minētās trešās valstis, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 85. pantu, lai papildinātu šo regulu, ja:

a) tiek konstatētas atbilstības nepilnības trešās valsts tiesiskajā un institucionālajā NILL/TFN regulējumā;

b) tiek konstatētas atbilstības nepilnības attiecībā uz trešās valsts tādas NILL/TFN sistēmas efektivitāti, kas paredzēta, lai vērstos pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, vai tās sistēmā, kas paredzēta, lai novērtētu un mazinātu riskus, kuri saistīti ar ANO saistībā ar ieroču izplatīšanas finansēšanu noteikto finanšu sankciju neīstenošanu vai izvairīšanos no tām.

Minētos deleģētos aktus pieņem 20 kalendāro dienu laikā pēc tam, kad Komisija ir pārliecinājusies, ka pirmās daļas a) vai b) apakšpunktā minētie kritēriji ir izpildīti.

3. Komisija, izstrādājot 2. punktā minētos deleģētos aktus, kā atskaites punktu savam novērtējumam ņem vērā informāciju par jurisdikcijām, ko pastiprināti uzrauga starptautiskās organizācijas un standartu noteicēji, kuri ir kompetenti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas un teroristu finansēšanas apkarošanas jomā, kā arī to sagatavotos attiecīgos izvērtējumus, novērtējumus, ziņojumus vai publiskos paziņojumus.

4. Deleģētajā aktā, kas minēts 2. punktā, no 34. panta 4. punktā uzskaitītajiem konkrētajiem paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumiem tiek noteikti tie, kurus atbildīgie subjekti piemēro, lai mazinātu riskus, kas saistīti ar darījuma attiecībām vai gadījuma rakstura darījumiem, kuros piedalās fiziskas vai juridiskas personas no minētās trešās valsts.

5. Komisija regulāri pārskata 2. punktā minētos deleģētos aktus, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar 4. punktu noteiktajos konkrētajos paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumos ņemtas vērā izmaiņas trešās valsts NILL/TFN regulējumā un tie ir samērīgi un atbilstoši riskiem.

31. pants

To trešo valstu noteikšana, kuras rada konkrētu un nopietnu apdraudējumu Savienības finanšu sistēmai

1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 85. pantu, lai papildinātu šo regulu, identificējot trešās valstis, ja izņēmuma gadījumos tā uzskata, ka ir nepieciešams mazināt konkrētu un nopietnu apdraudējumu Savienības finanšu sistēmai un iekšējā tirgus pienācīgai darbībai, ko rada minētās trešās valstis un ko nevar mazināt, ievērojot 29. un 30. pantu.

2. Komisija, izstrādājot 1. punktā minētos deleģētos aktus, jo īpaši ņem vērā šādus kritērijus:

a) trešās valsts tiesiskais un institucionālais NILL/TFN regulējumu, jo īpaši:

i) kriminālatbildības noteikšanu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu;

ii) pasākumus, kas saistīti ar klienta uzticamības pārbaudi;

iii) prasības attiecībā uz reģistrācijas ierakstiem;

iv) prasības ziņot par aizdomīgiem darījumiem;

v) precīzas un savlaicīgas informācijas par juridisku personu un veidojumu faktiskajiem īpašniekiem pieejamību kompetentajām iestādēm;

b) trešās valsts kompetento iestāžu pilnvaras un procedūras nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanas nolūkā, tostarp pietiekami efektīvas, samērīgas un atturošas sankcijas, kā arī trešās valsts praksi sadarbībā un informācijas apmaiņā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm;

c) trešās valsts tādas NILL/TFN sistēmas efektivitāti, kas paredzēta, lai vērstos pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem.

3. Lai noteiktu 1. punktā minētā apdraudējuma līmeni, Komisija var uzdot *AMLA* pieņemt atzinumu, kurā novērtē trešās valsts radītā apdraudējuma līmeņa konkrēto ietekmi uz Savienības finanšu sistēmas integritāti.

4. Ja *AMLA* konstatē, ka trešā valsts, kas nav identificēta trešā valsts, ievērojot 29. un 30. pantu, rada konkrētu un nopietnu apdraudējumu Savienības finanšu sistēmai, tā var iesniegt Komisijai atzinumu, kurā izklāstīts tās konstatētais apdraudējums un tas, kāpēc tā uzskata, ka Komisijai būtu jāidentificē šī trešā valsts, ievērojot 1. punktu.

Ja Komisija nolemj neidentificēt trešo valsti, kas minēta pirmajā daļā, tā *AMLA* sniedz pamatojumu par to.

5. Komisija, izstrādājot 1. punktā minētos deleģētos aktus, jo īpaši ņem vērā attiecīgos izvērtējumus, novērtējumus vai ziņojumus, ko sagatavojušas starptautiskās organizācijas un standartu noteicēji, kuri ir kompetenti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas un teroristu finansēšanas apkarošanas jomā.

6. Ja identificētais konkrētais un nopietnais apdraudējums no attiecīgās trešās valsts rada nopietnas stratēģiskas nepilnības, piemēro 29. panta 4. punktu un šā panta 1. punktā minētajā deleģētajā aktā identificē konkrētus pretpasākumus, kā minēts 29. panta 5. punktā.

7. Ja identificētais konkrētais un nopietnais apdraudējums no attiecīgās trešās valsts rada atbilstības nepilnības, 1. punktā minētajā deleģētajā aktā no 34. panta 4. punktā uzskaitītajiem paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumiem identificē konkrētus paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumus, kurus atbildīgie subjekti piemēro, lai mazinātu riskus, kas saistīti ar darījuma attiecībām vai gadījuma rakstura darījumiem, kuros piedalās fiziskas vai juridiskas personas no minētās trešās valsts.

8. Komisija regulāri pārskata 1. punktā minētos deleģētos aktus, lai nodrošinātu, ka 6. punktā minētajos pretpasākumos un 7. punktā minētajos paplašinātajos uzticamības pārbaudes pasākumos tiek ņemtas vērā izmaiņas trešās valsts NILL/TFN regulējumā un ka tie ir proporcionāli un atbilstīgi riskiem.

9. Komisija ar īstenošanas aktu var pieņemt metodiku trešo valstu identificēšanai, ievērojot šo pantu. Minētajā īstenošanas aktā jo īpaši nosaka:

a) kā tiek novērtēti 2. punktā minētie kritēriji;

b) mijiedarbības procesu ar novērtējamo trešo valsti;

c) procesu dalībvalstu un *AMLA* iesaistei to trešo valstu identificēšanā, kuras rada konkrētus un nopietnus apdraudējumus Savienības finanšu sistēmai.

Šā punkta pirmajā daļā minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 86. panta 2. punktā.

32. pants

Pamatnostādnes par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas riskiem, tendencēm un metodēm

1. Līdz 2027. gada 10. jūlijam *AMLA* izdod pamatnostādnes, ar ko nosaka nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, tendences un metodes saistībā ar jebkuru ģeogrāfisko apgabalu ārpus Savienības, ar kuru atbildīgie subjekti nonāk saskarē. *AMLA* jo īpaši ņem vērā III pielikumā uzskaitītos riska faktorus. Ja tiek konstatētas situācijas ar lielāku risku, pamatnostādnēs paredz paplašinātus uzticamības pārbaudes pasākumus, kuru piemērošanu atbildīgie subjekti apsver, lai mazinātu šādus riskus.

2. *AMLA* 1. punktā minētās pamatnostādnes pārskata vismaz reizi 2 gados.

3. Izdodot un pārskatot 1. punktā minētās pamatnostādnes, *AMLA* ņem vērā izvērtējumus, novērtējumus vai ziņojumus, ko sagatavojušas Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras, starptautiskās organizācijas un standartu noteicēji, kuri ir kompetenti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas un teroristu finansēšanas apkarošanas jomā.

3. IEDAĻA

Vienkāršota uzticamības pārbaude

33. pants

Vienkāršotas uzticamības pārbaudes pasākumi

1. Ja, ņemot vērā II un III pielikumā minētos riska faktorus, darījuma attiecības vai darījums rada zemu riska līmeni, atbildīgie subjekti var piemērot šādus vienkāršotas uzticamības pārbaudes pasākumus:

a) pārbaudīt klienta un faktiskā īpašnieka identitāti tikai pēc darījuma attiecību izveidošanas, ar noteikumu, ka konkrētais noteiktais mazākais risks pamato šādu atlikšanu, bet jebkurā gadījumā – ne vēlāk kā 60 dienas pēc attiecību izveidošanas;

b) samazināt klienta identifikācijas atjaunināšanas biežumu;

c) samazināt tās informācijas apjomu, ko savāc, lai noteiktu darījuma attiecību gadījuma rakstura darījuma nolūku un paredzēto būtību, vai izsecināt to no darījuma vai izveidoto darījuma attiecību veida;

d) samazināt klienta veikto darījumu pārbaudes biežumu vai pakāpi;

e) piemērot jebkurus citus attiecīgus vienkāršotas uzticamības pārbaudes pasākumus, ko noteikusi *AMLA*, ievērojot 28. pantu.

Pasākumi, kas minēti pirmajā daļā, ir samērīgi ar uzņēmējdarbības veidu un apjomu, un ar konkrētiem noteiktā mazāka riska elementiem. Tomēr atbildīgie subjekti veic darījumu un darījuma attiecību pietiekamu uzraudzību, lai varētu atklāt neparastus vai aizdomīgus darījumus.

2. Atbildīgie subjekti nodrošina, ka, ievērojot 9. pantu, izveidotās iekšējās procedūras ietver konkrētus vienkāršotas pārbaudes pasākumus, kas jāveic attiecībā uz dažādu veidu klientiem, kuri rada mazāku risku. Atbildīgie subjekti dokumentē lēmumus ņemt vērā mazāka riska papildu faktorus.

3. Lai piemērotu vienkāršotas uzticamības pārbaudes pasākumus, kas minēti 1. punkta a) apakšpunktā, atbildīgie subjekti pieņem riska pārvaldības procedūras attiecībā uz nosacījumiem, saskaņā ar kuriem tie var sniegt pakalpojumus vai veikt darījumus klienta labā pirms pārbaudes veikšanas, tostarp, ierobežojot veicamo darījumu summu, skaitu vai veidus vai uzraugot darījumus, lai pārliecinātos, ka tie atbilst konkrēto darījuma attiecību vēlamajām normām.

4. Atbildīgie subjekti regulāri pārbauda, vai joprojām pastāv nosacījumi vienkāršotas uzticamības pārbaudes pasākumu piemērošanai. Šādu pārbaužu biežums ir samērīgs ar uzņēmējdarbības veidu un lielumu, kā arī ar konkrēto attiecību radītajiem riskiem.

5. Atbildīgie subjekti atturas piemērot vienkāršotas uzticamības pārbaudes pasākumus jebkurā no šādiem gadījumiem:

a) atbildīgajiem subjektiem ir šaubas par klienta vai faktiskā īpašnieka identifikācijas posmā sniegtās informācijas patiesumu, vai arī tie atklāj neatbilstības attiecībā uz šo informāciju;

b) vairs nepastāv faktori, kas norāda uz mazāku risku;

c) klienta darījumu uzraudzība un saistībā ar darījuma attiecībām savāktā informācija izslēdz mazāka riska scenāriju;

d) pastāv aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

e) pastāv aizdomas, ka klients vai persona, kas rīkojas klienta vārdā, mēģina apiet mērķtiecīgas finanšu sankcijas vai izvairīties no tām.

4. IEDAĻA

Paplašināta uzticamības pārbaude

34. pants

Paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumu piemērošanas joma

1. Gadījumos, kas noteikti 29., 30., 31. un 36.–46. pantā, kā arī citos augstāka riska gadījumos, kurus atbildīgie subjekti identificējuši, ievērojot 20. panta 2. punkta otro daļu, atbildīgie subjekti piemēro paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumus, lai pienācīgi pārvaldītu un mazinātu šādus riskus.

2. Atbildīgie subjekti pārbauda iesaistīto līdzekļu izcelsmi un galamērķi, kā arī nolūku visiem darījumiem, kuri atbilst vismaz vienam no šādiem nosacījumiem:

a) darījums ir sarežģīts;

b) darījums ir neparasti liels;

c) darījums tiek slēgts neparastā veidā;

d) darījumam nav acīmredzama ekonomiska vai likumīga nolūka.

3. Izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas šīs nodaļas 2. iedaļa, novērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, ko rada darījuma attiecības vai gadījuma rakstura darījumi, atbildīgie subjekti ņem vērā vismaz tos potenciāli augstāka riska faktorus, kas noteikti III pielikumā un *AMLA* pieņemtajās pamatnostādnēs, ievērojot 32. pantu, kā arī visus citus augstāka riska rādītājus, piemēram, finanšu ziņu vākšanas vienības izdotos paziņojumus un 10. pantā minētā uzņēmuma līmeņa riska novērtējuma konstatējumus.

4. Izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas šīs nodaļas 2. iedaļa, šā panta 1. punktā minētā augstāka riska gadījumos atbildīgie subjekti piemēro paplašinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus proporcionāli konstatētajiem augstākajiem riskiem, kas var ietvert šādus pasākumus:

a) tiek iegūta papildu informācija par klientu un faktiskajiem īpašniekiem;

b) tiek iegūta papildu informācija par darījuma attiecību paredzamo būtību;

c) tiek iegūta papildu informācija par klienta un faktisko īpašnieku labklājības izcelsmi;

d) tiek iegūta informācija par paredzēto vai veikto darījumu iemesliem un to atbilstību darījuma attiecībām;

e) tiek saņemts augstākās vadības apstiprinājums darījuma attiecību izveidošanai vai turpināšanai;

f) tiek veikta darījuma attiecību paplašināta uzraudzība, palielinot piemēroto kontroles pasākumu skaitu un ilgumu, kā arī atlasot tādus darījumu veidus, kuriem nepieciešama papildu pārbaude;

g) tiek pieprasīts, lai pirmais maksājums, izmantojot klienta vārdā atvērtu kontu kredītiestādē, tiktu veikts, ievērojot klienta uzticamības pārbaudes standartus, kas ir tikpat stingri kā šajā regulā noteiktie standarti.

5. Papildus jebkādam paplašinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumam, kas piemērots, ievērojot 4. punktu – ja darījuma attiecības, kas ir identificētas kā tādas, kurām ir augstāks risks, ietver rīkošanos ar aktīviem, kuru vērtība ir vismaz 5 000 000 EUR vai līdzvērtīga summa nacionālajā vai ārvalstu valūtā, izmantojot individualizētus pakalpojumus klientam, kura turējumā esošo kopējo aktīvu vērtība ir vismaz 50 000 000 EUR vai līdzvērtīga summa nacionālajā vai ārvalstu valūtā, neatkarīgi no tā, vai tie ir finanšu līdzekļu, ieguldāmu līdzekļu vai nekustamā īpašuma aktīvi, vai to kombinācija, izņemot minētā klienta privāto dzīvesvietu, kredītiestādes, finanšu iestādes un trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzēji piemēro šādus paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumus:

a) īpašus pasākumus, tostarp procedūras nolūkā mazināt riskus, kas saistīti ar minētajam klientam piedāvātajiem individualizētajiem pakalpojumiem un produktiem;

b) tiek iegūta papildu informācija par minētā klienta līdzekļu izcelsmi;

c) tiek novērsti un pārvaldīti interešu konflikti starp klientu un minētā atbildīgā subjekta augstāko vadību vai darbiniekiem, kuri veic uzdevumus, kas saistīti ar minētā atbildīgā subjekta atbilstību attiecībā uz minēto klientu.

Līdz 2027. gada 10. jūlijam *AMLA* izdod pamatnostādnes par pasākumiem, kas jāveic kredītiestādēm, finanšu iestādēm un trasta vai uzņēmumu pakalpojumu sniedzējiem, lai noteiktu, vai klienta kopējo aktīvu vērtība ir vismaz 50 000 000 EUR vai līdzvērtīga summa nacionālajā vai ārvalstu valūtā, neatkarīgi no tā, vai tie ir finanšu līdzekļu, ieguldāmu līdzekļu vai nekustamā īpašuma aktīvi, un kā noteikt minēto vērtību.

6. Izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas šīs nodaļas 2. iedaļa, ja dalībvalstis, ievērojot Direktīvas (ES) 2024/1640 8. pantu, identificē augstāka riska gadījumus, tostarp dalībvalstu veikto nozaru riska novērtējumu rezultātā, tās var pieprasīt atbildīgajiem subjektiem piemērot paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumus un attiecīgā gadījumā norādīt minētos pasākumus. Dalībvalstis paziņo Komisijai un *AMLA* to lēmumus, ar kuriem piemēro paplašinātas uzticamības pārbaudes prasības noteiktiem to teritorijā iedibinātiem atbildīgajiem subjektiem, 1 mēneša laikā pēc to pieņemšanas, pievienojot pamatojumu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, kas ir šāda lēmuma pamatā.

Ja riski, ko dalībvalstis konstatējušas, ievērojot pirmo daļu, visticamāk, rodas ārpus Savienības un var ietekmēt Savienības finanšu sistēmu, *AMLA* pēc Komisijas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas apsver iespēju atjaunināt pamatnostādnes, kas pieņemtas, ievērojot 32. pantu.

7. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 85. pantu, lai papildinātu šo regulu, ja tā konstatē papildu augstāka riska gadījumus, kā minēts šā panta 1. punktā, kas ietekmē Savienību kopumā, un paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumus, kas atbildīgajiem subjektiem jāpiemēro minētajos gadījumos, ņemot vērā dalībvalstu iesniegtos paziņojumus saskaņā ar šā panta 6. punkta pirmo daļu.

8. Paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumus nepieprasa automātiski attiecībā uz tādām atbildīgo subjektu filiālēm vai meitasuzņēmumiem, kas ir iedibināti Savienībā, bet atrodas trešās valstīs, kā norādīts 29., 30. un 31. pantā, ja minētās filiāles vai meitasuzņēmumi pilnībā atbilst grupas mēroga politikai, procedūrām un kontroles pasākumiem saskaņā ar 17. pantu.

35. pants

Pretpasākumi nolūkā mazināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas apdraudējumus no valstīm ārpus Savienības

Šīs regulas 29. un 31. panta nolūkos Komisija var izvēlēties kādu no šādiem pretpasākumiem:

a) pretpasākumus, kas atbildīgajiem subjektiem jāpiemēro personām un tiesību subjektiem, kuri ir saistīti ar augsta riska trešām valstīm un attiecīgā gadījumā citām valstīm, kas apdraud Savienības finanšu sistēmu, un tie ietver:

   i) paplašinātas uzticamības pārbaudes papildelementu piemērošanu;

   ii) paplašinātu attiecīgo ziņošanas mehānismu vai sistemātiskas ziņošanas par finanšu darījumiem ieviešanu;

   iii) darījuma attiecību vai darījumu ierobežošanu ar fiziskām personām vai tiesību subjektiem no minētajām trešām valstīm;

b) pretpasākumus, kas dalībvalstīm jāpiemēro augsta riska trešām valstīm un attiecīgā gadījumā citām valstīm, kuras apdraud Savienības finanšu sistēmu, un tie ietver:

i) atteikumu izveidot attiecīgās valsts atbildīgo subjektu meitasuzņēmumus, filiāles vai pārstāvniecības vai kā citādi ņemt vērā to, ka attiecīgais atbildīgais subjekts ir no trešās valsts, kurā nav atbilstīga NILL/TFN režīma;

ii) aizliegumu atbildīgajiem subjektiem iedibināt filiāles vai pārstāvniecības attiecīgajā trešā valstī vai kā citādi ņemt vērā to, ka attiecīgā filiāle vai pārstāvniecība būs trešā valstī, kurā nav atbilstīga NILL/TFN režīma;

iii) prasību veikt paplašinātas uzraudzības pārbaudes vai pastiprināt ārējo revīziju prasības atbildīgo subjektu filiālēm un meitasuzņēmumiem, kas atrodas attiecīgajā trešā valstī;

iv) prasību pastiprināt ārējo revīziju prasības finanšu grupām attiecībā uz jebkurām to filiālēm un meitasuzņēmumiem, kas atrodas attiecīgajā trešā valstī;

v) prasību, lai kredītiestādes un finanšu iestādes pārskatītu un grozītu vai, ja nepieciešams, izbeigtu korespondentattiecības ar respondentiestādēm attiecīgajā trešā valstī.

36. pants

Īpaši paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumi pārrobežu korespondentattiecībām

Attiecībā uz pārrobežu korespondentattiecībām, tostarp attiecībām, kas izveidotas vērtspapīru darījumiem vai līdzekļu pārskaitījumiem, kuri ietver maksājumu izpildi ar trešās valsts respondentiestādi, papildus 20. pantā noteiktajiem klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem kredītiestādēm un finanšu iestādēm, kad tās sāk darījuma attiecības, prasa:

a) savākt pietiekamu informāciju par respondentiestādi, lai pilnīgi izprastu respondenta uzņēmējdarbības būtību un lai no publiski pieejamas informācijas noteiktu iestādes reputāciju un uzraudzības kvalitāti;

b) izvērtēt respondentiestādes veiktos NILL/TFN kontroles pasākumus;

c) iegūt apstiprinājumu no augstākās vadības pirms jaunu korespondentattiecību izveidošanas;

d) dokumentēt katras iestādes attiecīgo atbildību;

e) attiecībā uz pastarpinātajiem kontiem pārliecināties, ka respondentiestāde ir pārbaudījusi to klientu identitāti, kuriem ir tieša piekļuve korespondentiestādes kontiem, un veic pastāvīgu šo klientu uzticamības pārbaudi, kā arī ir spējīga iesniegt attiecīgus klienta uzticamības pārbaudes datus pēc korespondentiestādes pieprasījuma.

Ja kredītiestādes un finanšu iestādes nolemj izbeigt pārrobežu korespondentattiecības tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar NILL/TFN politiku, tās dokumentē savu lēmumu.

37. pants

Īpaši paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumi pārrobežu korespondentattiecībām attiecībā uz kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējiem

1. Atkāpjoties no 36. panta, attiecībā uz pārrobežu korespondentattiecībām, kas ietver kriptoaktīvu pakalpojumu sniegšanu, ar respondentsubjektu, kas nav iedibināts Savienībā un sniedz līdzīgus pakalpojumus, tostarp kriptoaktīvu pārvedumus, kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējiem, sākot darījuma attiecības, papildus 20. pantā noteiktajiem klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem, prasa:

a) noteikt, vai respondentsubjekts ir licencēts vai reģistrēts;

b) savākt pietiekamu informāciju par respondentsubjektu, lai pilnīgi izprastu respondenta uzņēmējdarbības būtību un lai no publiski pieejamas informācijas noteiktu subjekta reputāciju un uzraudzības kvalitāti;

c) novērtēt respondentsubjekta NILL/TFN kontroles pasākumus;

d) iegūt apstiprinājumu no augstākās vadības pirms jaunu korespondentattiecību izveidošanas;

e) dokumentēt attiecīgos katras korespondentattiecību puses pienākumus;

f) attiecībā uz pastarpinātajiem kontiem pārliecināties, ka respondentsubjekts ir pārbaudījis to klientu identitāti, kuriem ir tieša piekļuve korespondentsubjekta kontiem, un veic pastāvīgu šo klientu uzticamības pārbaudi, kā arī ir spējīgs iesniegt attiecīgus klienta uzticamības pārbaudes datus pēc korespondentsubjekta pieprasījuma.

Ja kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēji nolemj izbeigt korespondentattiecības tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar NILL/TFN politiku, tie dokumentē savu lēmumu.

Kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēji regulāri vai tad, kad rodas jauni riski saistībā ar respondentu, atjaunina uzticamības pārbaudes informāciju par korespondentattiecībām.

2. Kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēji ņem vērā savākto informāciju, ievērojot 1. punktu, lai, pamatojoties uz riska pakāpi, noteiktu atbilstīgus pasākumus, kas jāveic, lai mazinātu ar respondentsubjektu saistītos riskus.

3. Līdz 2027. gada 10. jūlijam *AMLA* izdod pamatnostādnes, kurās precizē kritērijus un elementus, ko kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēji ņem vērā, veicot 1. punktā minēto novērtējumu un 2. punktā minētos riska mazināšanas pasākumus, tostarp minimālās darbības, kas jāveic kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējiem pēc tam, kad ir konstatēts, ka respondents nav reģistrēts vai licencēts.

38. pants

Īpaši pasākumi attiecībā uz atsevišķām trešo valstu respondentiestādēm

1. Kredītiestādes un finanšu iestādes piemēro šā panta 6. punktā noteiktos pasākumus attiecībā uz trešo valstu respondentiestādēm, ar kurām tām ir korespondentattiecības, ievērojot 36. vai 37. pantu, un attiecībā uz kurām *AMLA* izdod ieteikumu, ievērojot šā panta 2. punktu.

2. *AMLA* izdod kredītiestādēm un finanšu iestādēm adresētu ieteikumu, ja pastāv bažas, ka respondentiestādes trešās valstīs ir kādā no šādām situācijām:

a) tās nopietni, atkārtoti vai sistemātiski pārkāpj NILL/TFN prasības;

b) tām ir tādas nepilnības to iekšējā politikā, procedūrās un kontrolē, kas varētu izraisīt nopietnus, atkārtotus vai sistemātiskus NILL/TFN prasību pārkāpumus;

c) tās ir ieviesušas iekšējo politiku, procedūras un kontroles pasākumus, kas nav samērīgi ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas riskiem, kuriem ir pakļauta trešās valsts respondentiestāde.

3. Šā panta 2. punktā minēto ieteikumu sniedz, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) pamatojoties uz informāciju, kas pieejama saistībā ar tā uzraudzības darbībām, finanšu subjektu uzraudzītājs, tostarp *AMLA*, veicot savas uzraudzības darbības, uzskata, ka trešās valsts respondentiestāde ir kādā no 2. punktā uzskaitītajām situācijām un var ietekmēt korespondentattiecību pakļautību riskam;

b) pēc tam, kad novērtēta šā punkta a) apakšpunktā minētā finanšu subjektu uzraudzītājam pieejamā informācija, starp finanšu subjektu uzraudzītājiem Savienībā ir panākta vienošanās par to, ka trešās valsts respondentiestāde ir kādā no 2. punktā minētajām situācijām un var ietekmēt korespondentattiecību pakļautību riskam.

4. Pirms sniegt 2. punktā minēto ieteikumu *AMLA* apspriežas ar trešās valsts uzraudzības iestādi, kas atbild par respondentiestādi, un lūdz tai sniegt savu, kā arī respondentiestādes viedokli par to, cik piemērota ir NILL/TFN politika, procedūras un kontrole, kā arī klienta uzticamības pārbaudes pasākumi, ko respondentiestāde ir ieviesusi, lai mazinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas riskus, un par ieviešamajiem korektīvajiem pasākumiem. Ja 2 mēnešu laikā atbilde netiek sniegta vai ja sniegtajā atbildē nav norādīts, ka trešās valsts respondentiestāde var īstenot apmierinošu NILL/TFN politiku, procedūras un kontroli, kā arī piemēro pienācīgus klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, lai mazinātu riskus, kuriem tā ir pakļauta un kuri var ietekmēt korespondentattiecības, *AMLA* īsteno ieteikumu.

5. *AMLA* atsauc 2. punktā minēto ieteikumu, tiklīdz tā uzskata, ka trešās valsts respondentiestāde, par kuru tā pieņēma minēto ieteikumu, vairs neatbilst 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

6. Attiecībā uz 1. punktā minētajām trešo valstu respondentiestādēm kredītiestādes un finanšu iestādes:

a) atturas sākt jaunas darījuma attiecības ar trešās valsts respondentiestādi, ja vien tās, pamatojoties uz informāciju, kas savākta saskaņā ar 36. vai 37. pantu, nesecina, ka riska mazināšanas pasākumi, ko piemēro darījuma attiecībām ar trešās valsts respondentiestādi, un pasākumi, kas ieviesti trešās valsts respondentiestādē, var pienācīgi mazināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, kas saistīti ar minētajām darījuma attiecībām;

b) attiecībā uz esošām darījuma attiecībām ar trešās valsts respondentiestādi:

   i) pārskata un atjaunina informāciju par respondentiestādi saskaņā ar 36. vai 37. pantu;

   ii) izbeidz darījuma attiecības, ja vien tās, pamatojoties uz informāciju, kas savākta saskaņā ar i) apakšpunktu, nesecina, ka riska mazināšanas pasākumi, ko piemēro darījuma attiecībām ar trešās valsts respondentiestādi, un pasākumi, kas ieviesti trešās valsts respondentiestādē, var pienācīgi mazināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, kas saistīti ar minētajām darījuma attiecībām;

c) informē respondentiestādi par secinājumiem, ko tā izdarījusi attiecībā uz riskiem, kurus rada korespondentattiecības, ņemot vērā *AMLA* ieteikumu un pasākumus, kas veikti, ievērojot a) vai b) apakšpunktu.

Ja *AMLA* ir atsaukusi ieteikumu, ievērojot 5. punktu, kredītiestādes un finanšu iestādes pārskata savu novērtējumu par to, vai trešās valsts respondentiestādes atbilst kādam no 3. punktā minētajiem nosacījumiem.

7. Kredītiestādes un finanšu iestādes dokumentē visus lēmumus, kas pieņemti, ievērojot šo pantu.

39. pants

Aizliegums veidot korespondentattiecības ar čaulas iestādēm

1. Kredītiestādes un finanšu iestādes nesāk korespondentattiecības ar čaulas iestādi vai tās neturpina. Kredītiestādes un finanšu iestādes veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās neiesaistās korespondentattiecībās ar kredītiestādi vai finanšu iestādi, par kuru ir zināms, ka tā ļauj izmantot savus kontus čaulas iestādei, vai šādas attiecības neturpina.

2. Papildus 1. punktā noteiktajai prasībai kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēji nodrošina, ka čaulas iestādes neizmanto to kontus kriptoaktīvu pakalpojumu sniegšanai. Šajā nolūkā kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējiem ir ieviesta iekšējā politika, procedūras un kontroles pasākumi, lai atklātu jebkādus mēģinājumus izmantot to kontus neregulētu kriptoaktīvu pakalpojumu sniegšanai.

40. pants

Pasākumi risku mazināšanai attiecībā uz darījumiem ar pašuzturētu adresi

1. Kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēji identificē un novērtē nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku, kas ir saistīts ar kriptoaktīvu pārvedumiem uz pašuzturētu adresi vai no šādas adreses. Minētajā nolūkā kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējiem ir ieviesta iekšējā politika, procedūras un kontrole.

Kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēji piemēro riska mazināšanas pasākumus, kas ir samērīgi ar identificētajiem riskiem. Minētie riska mazināšanas pasākumi ietver vienu vai vairākus no šādiem elementiem:

a) tiek veikti uz risku balstīti pasākumi, lai identificētu un pārbaudītu tāda pārveduma iniciatora vai saņēmēja identitāti, kas ir veikts uz pašuzturētu adresi vai no tās, vai šāda iniciatora vai saņēmēja faktisko īpašnieku, tostarp, paļaujoties uz trešām personām;

b) tiek pieprasīta papildu informācija par kriptoaktīvu izcelsmi un galamērķi;

c) tiek veikta darījumu ar pašuzturētu adresi paplašināta pastāvīga uzraudzība;

d) tiek veikti jebkādi citi pasākumi, lai mazinātu un pārvaldītu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku, kā arī mērķtiecīgu finanšu sankciju neīstenošanas un apiešanas risku.

2. Līdz 2027. gada 10. jūlijam *AMLA* izdod pamatnostādnes, lai precizētu 1. punktā minētos riska mazināšanas pasākumus, tostarp:

a) kritērijus un līdzekļus tam, lai, ņemot vērā jaunākos tehnoloģiskos sasniegumus, identificētu un pārbaudītu tāda pārveduma iniciatora vai saņēmēja identitāti, kas veikts no pašuzturētas adreses vai uz to, tostarp, paļaujoties uz trešām personām;

b) kritērijus un līdzekļus, lai pārbaudītu, vai pašuzturētā adrese pieder klientam vai tas to kontrolē.

41. pants

Īpaši noteikumi par pieteikumu iesniedzējiem uzturēšanās tiesību iegūšanas ieguldījumu shēmās

Papildus 20. pantā noteiktajiem klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem attiecībā uz klientiem, kas ir trešo valstu valstspiederīgie un kas ir uzsākuši procesu, lai pieteiktos uzturēšanās tiesībām dalībvalstī apmaiņā pret jebkāda veida ieguldījumiem, tostarp īpašuma nodošanu, pirkšanu vai īri, ieguldījumiem valsts obligācijās, ieguldījumiem korporatīvajās struktūrās, ziedojumu vai dāvinājumu darbībai, kas veicina sabiedrisko labumu, un iemaksām valsts budžetā, atbildīgie subjekti piemēro vismaz paplašinātas uzticamības pārbaudes pasākumus, kas noteikti 34. panta 4. punkta a), c), e) un f) apakšpunktā.

42. pants

Īpaši noteikumi par politiski redzamām personām

1. Papildus 20. pantā noteiktajiem klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem atbildīgie subjekti attiecībā uz gadījuma rakstura darījumiem vai darījuma attiecībām ar politiski redzamām personām piemēro šādus pasākumus:

a) saņem augstākās vadības apstiprinājumu gadījuma rakstura darījumu veikšanai vai darījuma attiecību izveidošanai vai turpināšanai ar politiski redzamām personām;

b) veic piemērotus pasākumus labklājības izcelsmes un līdzekļu izcelsmes noteikšanai, kas tiek izmantoti darījuma attiecībās vai gadījuma rakstura darījumos ar politiski redzamām personām;

c) pastāvīgi veic minēto darījuma attiecību paplašinātu uzraudzību.

2. Līdz 2027. gada 10. jūlijam *AMLA* izdod pamatnostādnes par šādiem jautājumiem:

a) identificēšanas kritēriji personām, par kurām ir zināms, ka tās ir cieši saistītas;

b) riska līmenis, kas saistīts ar noteiktu kategoriju politiski redzamai personai, ģimenes loceklim vai personai, par kuru ir zināms, ka tā ir cieši saistīta, tostarp norādījumi par to, kā šādi riski jānovērtē, ja persona vairs neieņem svarīgu publisku amatu 45. panta nolūkiem.

43. pants

Svarīgu publisku amatu saraksts

1. Katra dalībvalsts izdod un regulāri atjaunina sarakstu, kurā norāda precīzus amatus, kas saskaņā ar tās valsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem ir kvalificējami kā svarīgi publiski amati 2. panta 1. punkta 34) apakšpunkta nolūkiem. Dalībvalstis prasa katrai to teritorijā akreditētai starptautiskai organizācijai izdot un regulāri atjaunināt sarakstu ar svarīgiem publiskiem amatiem minētajā starptautiskajā organizācijā 2. panta 1. punkta 34) apakšpunkta nolūkiem. Minētajos sarakstos ietver arī amatus, kurus var uzticēt pildīt trešo valstu un dalībvalsts līmenī akreditētu starptautisku struktūru pārstāvjiem. Dalībvalstis paziņo Komisijai un *AMLA* minētos sarakstus, kā arī visas tajos veiktās izmaiņas.

2. Komisija ar īstenošanas aktu var noteikt formātu, kādā, ievērojot 1. punktu, izveido un paziņo dalībvalstu svarīgu publisku amatu sarakstus. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 86. panta 2. punktā norādīto pārbaudes procedūru.

3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 85. pantu, lai papildinātu 2. panta 1. punkta 34) apakšpunktu, ja sarakstos, ko dalībvalstis paziņojušas, ievērojot 1. punktu, ir noteiktas kopējas svarīgu publisku amatu papildu kategorijas un minētās svarīgu publisku amatu kategorijas ir būtiskas Savienībai kopumā.

Izstrādājot deleģētos aktus saskaņā ar pirmo daļu, Komisija apspriežas ar *AMLA*.

4. Komisija izveido un regulāri atjaunina sarakstu, kurā norāda precīzus amatus, kas uzskatāmi par svarīgiem publiskiem amatiem Savienības līmenī. Minētajā sarakstā ietver arī amatus, kurus var uzticēt pildīt trešo valstu un Savienības līmenī akreditētu starptautisku struktūru pārstāvjiem.

5. Pamatojoties uz šā panta 1. un 4. punktā paredzētajiem sarakstiem, Komisija apkopo vienotu sarakstu ar visiem sabiedriski nozīmīgajiem amatpienākumiem 2. panta 1. punkta 34) apakšpunkta nolūkiem. Komisija publicē minēto vienoto sarakstu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. *AMLA* minēto sarakstu dara publiski pieejamu savā tīmekļvietnē.

44. pants

Politiski redzamas personas, kas ir apdrošināšanas polišu labuma guvējas

Atbildīgie subjekti veic pamatotus pasākumus, lai noteiktu, vai dzīvības apdrošināšanas vai kāda cita veida uzkrājošas apdrošināšanas polises labuma guvēji vai – attiecīgā gadījumā – labuma guvēja faktiskais īpašnieks ir politiski redzamas personas. Minētos pasākumus veic ne vēlāk kā izmaksas laikā vai laikā, kad polise tiek cedēta pilnīgi vai daļēji. Ja tiek identificēti augstāki riski, papildus 20. pantā noteikto klienta uzticamības pārbaudes pasākumu piemērošanai, atbildīgie subjekti:

a) informē augstāko vadību, pirms tiek izmaksāti ieņēmumi no polises;

b) veic paplašinātu pārbaudi attiecībā uz visām polises turētāja darījuma attiecībām.

45. pants

Pasākumi attiecībā uz personām, kuras vairs nav politiski redzamas

1. Pat ja Savienība, dalībvalsts, trešā valsts vai starptautiska organizācija vairs neuztic politiski redzamai personai pildīt svarīgus publiskus amatus, atbildīgie subjekti, novērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus saskaņā ar 20. pantu, ņem vērā pastāvīgo risku, ko minētā persona rada sava bijušā amata dēļ.

2. Atbildīgie subjekti piemēro vienu vai vairākus 34. panta 4. punktā minētos pasākumus, lai mazinātu politiski redzamas personas radītos riskus, līdz brīdim, kad šā panta 1. punktā minētie riski vairs nepastāv, bet jebkurā gadījumā ne agrāk kā 12 mēnešus pēc tam, kad šai fiziskai personai vairs nav uzticēts pildīt svarīgus publiskus amatus.

3. Šā panta 2. punktā minēto pienākumu attiecīgi piemēro, ja atbildīgais subjekts veic gadījuma rakstura darījumu vai sāk darījuma attiecības ar personu, kurai Savienība, dalībvalsts, trešā valsts vai starptautiska organizācija pagātnē bija uzticējusi pildīt svarīgus publiskus amatus.

46. pants

Politiski redzamu personu ģimenes locekļi un personas, par kurām ir zināms, ka tās ir ar viņiem cieši saistītas

Pasākumi, kas minēti 42., 44. un 45. pantā, attiecas arī uz ģimenes locekļiem vai personām, par kurām ir zināms, ka tās ir cieši saistītas ar politiski redzamām personām.

5. IEDAĻA

Īpaši klienta uzticamības pārbaudes pasākumi

47. pants

Specifikācijas dzīvības apdrošināšanai un citai uzkrājošai apdrošināšanai

Attiecībā uz dzīvības apdrošināšanas vai citas uzkrājošās apdrošināšanas uzņēmējdarbību atbildīgie subjekti papildus klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem, kādi tiek prasīti par klientu un faktisko īpašnieku, piemēro šādus klienta uzticamības pārbaudes pasākumus attiecībā uz dzīvības apdrošināšanas un citas uzkrājošās apdrošināšanas polišu labuma guvējiem, tiklīdz šie labuma guvēji ir identificēti vai noteikti:

a) labuma guvējiem, kuri ir identificēti kā konkrēti nosauktas personas vai juridiski veidojumi, norāda personas vārdu vai veidojuma nosaukumu;

b) par labuma guvējiem, kuri ir noteikti pēc iezīmēm, pēc kategorijas vai ar citiem līdzekļiem, iegūst pietiekamu informāciju, lai būtu iespējams noteikt labuma guvēja identitāti izmaksāšanas laikā.

Pirmās daļas nolūkos labuma guvēju un attiecīgā gadījumā to faktisko īpašnieku identitātes pārbaude notiek izmaksāšanas laikā. Ja dzīvības apdrošināšana vai cita uzkrājošā apdrošināšana tiek pilnīgi vai daļēji cedēta trešai personai, atbildīgie subjekti, kas ir par to informēti, identificē faktisko īpašnieku brīdī, kad tiek veikta cesija fiziskai vai juridiskai personai vai juridiskam veidojumam, kas savā vārdā saņem cedētās polises vērtību.

6. IEDAĻA

Paļaušanās uz citu atbildīgo subjektu veikto klienta uzticamības pārbaudi

48. pants

Vispārīgi noteikumi par paļaušanos uz citiem atbildīgajiem subjektiem

1. Lai izpildītu 20. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā noteiktās klienta uzticamības pārbaudes prasības, atbildīgie subjekti var paļauties uz citiem atbildīgajiem subjektiem neatkarīgi no tā, vai tie atrodas dalībvalstī vai trešā valstī, ar noteikumu, ka:

a) šie citi atbildīgie subjekti piemēro klienta uzticamības pārbaudes prasības un uzskaites prasības, kas noteiktas šajā regulā, vai līdzvērtīgas prasības, ja citi atbildīgie subjekti dzīvo vai ir iedibināti trešā valstī;

b) šo citu atbildīgo subjektu atbilstība NILL/TFN prasībām tiek uzraudzīta veidā, kas atbilst Direktīvas (ES) 2024/1640 IV nodaļai.

Galīgā atbildība par klienta uzticamības pārbaudes prasību izpildi joprojām gulstas uz to atbildīgo subjektu, kurš paļaujas uz citu atbildīgo subjektu.

2. Pieņemot lēmumu paļauties uz citiem atbildīgajiem subjektiem, kas atrodas trešās valstīs, atbildīgie subjekti ņem vērā II un III pielikumā uzskaitītos ģeogrāfiskos riska faktorus un visu būtisko informāciju vai norādījumus, ko sniegusi Komisija vai *AMLA*, vai citas kompetentās iestādes.

3. Attiecībā uz atbildīgajiem subjektiem, kuri pieder pie kādas grupas, atbilstību šā panta un 49. panta prasībām var nodrošināt, izmantojot grupas mēroga politiku, procedūras un kontroles pasākumus, ja tiek izpildīti visi šādi nosacījumi:

a) atbildīgais subjekts paļaujas tikai uz tādu informāciju, ko sniedz atbildīgais subjekts, kurš pieder pie tās pašas grupas;

b) grupa piemēro NILL/TFN politiku un procedūras, klienta uzticamības pārbaudes pasākumus un uzskaites noteikumus, kas pilnīgi atbilst šai regulai vai līdzvērtīgiem noteikumiem trešās valstīs;

c) prasību, kas minētas šā punkta b) apakšpunktā, efektīvu īstenošanu grupas līmenī uzrauga piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde saskaņā ar Direktīvas (ES) 2024/1640 IV nodaļu vai trešās valsts uzraudzības iestāde saskaņā ar šīs trešās valsts noteikumiem.

4. Atbildīgie subjekti nepaļaujas uz trešās valstīs iedibinātiem atbildīgajiem subjektiem, kas identificēti saskaņā ar šīs nodaļas 2. iedaļu. Tomēr Savienībā iedibinātie atbildīgie subjekti, kuru filiāles un meitasuzņēmumi ir izveidoti šajās trešās valstīs, var paļauties uz šīm filiālēm un meitasuzņēmumiem, ja tiek izpildīti visi 3. punktā paredzētie nosacījumi.

49. pants

Paļaušanās uz citu atbildīgo subjektu

1. Atbildīgie subjekti no tā atbildīgā subjekta, uz kuru tie paļaujas, iegūst visu nepieciešamo informāciju saskaņā ar klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem, kas noteiktas 20. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, vai par ieviesto uzņēmējdarbību.

2. Atbildīgie subjekti, kas paļaujas uz citiem atbildīgajiem subjektiem, veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka atbildīgais subjekts, uz kuru paļaujas, pēc pieprasījuma iesniedz:

a) klienta identificēšanai savāktās informācijas kopijas;

b) visus apliecinošos dokumentus vai uzticamos informācijas avotus, kas tika izmantoti, lai pārbaudītu klienta identitāti un – attiecīgā gadījumā – identitāti klienta faktiskajiem īpašniekiem vai personām, kuru vārdā klients rīkojas, tostarp datus, kas iegūti, izmantojot elektroniskās identifikācijas līdzekļus un attiecīgus trasta pakalpojumus, kā norādīts Regulā (ES) Nr. 910/2014; un

c) visu informāciju, kas savākta par darījuma attiecību nolūku un paredzamo būtību.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minēto informāciju atbildīgais subjekts, uz kuru paļaujas, iesniedz nekavējoties un jebkurā gadījumā 5 darbdienu laikā.

4. Nosacījumus 1. un 2. punktā minētās informācijas un dokumentu pārsūtīšanai nosaka rakstveida līgumā starp atbildīgajiem subjektiem.

5. Ja atbildīgais subjekts paļaujas uz citu atbildīgo subjektu, kas pieder pie tās pašas grupas, rakstveida līgumu var aizstāt ar iekšēju procedūru, kas izveidota grupas līmenī, ja tiek izpildīti 48. panta 3. punktā paredzētie nosacījumi.

50. pants

Pamatnostādnes par paļaušanos uz citu atbildīgo subjektu

Līdz 2027. gada 10. jūlijam *AMLA* izdod pamatnostādnes atbildīgajiem subjektiem par:

a) nosacījumiem, kas atbildīgajiem subjektiem ir pieņemami, lai tie varētu paļauties uz citu atbildīgo subjektu savākto informāciju, tostarp attālinātas klienta uzticamības pārbaudes gadījumā;

b) to atbildīgo subjektu lomām un atbildību, kuri iesaistīti situācijā, kad notiek paļaušanās uz citu atbildīgo subjektu;

c) uzraudzības pieejām attiecībā uz paļaušanos uz citiem atbildīgajiem subjektiem.

IV NODAĻA

FAKTISKO ĪPAŠUMTIESĪBU PĀRREDZAMĪBA

51. pants

Tiesību subjektu faktisko īpašnieku identificēšana

Tiesību subjektu faktiskie īpašnieki ir fiziskas personas:

a) kam tieši vai netieši ir īpašumtiesību daļas korporatīvā subjektā; vai

b) kas tieši vai netieši kontrolē korporatīvo vai citu tiesību subjektu, pamatojoties uz īpašumtiesību daļām vai izmantojot citus līdzekļus.

Pirmās daļas b) punktā minēto kontroli, izmantojot citus līdzekļus, identificē neatkarīgi un paralēli īpašumtiesību daļu esībai vai kontrolei, pamatojoties uz īpašumtiesību daļām.

52. pants

Faktiskās īpašumtiesības, pamatojoties uz īpašumtiesību daļu

1. Šīs regulas 51. panta pirmās daļas a) punkta nolūkā "korporatīvā subjekta īpašumtiesību daļa" ir tiešas vai netiešas īpašumtiesības uz 25 % vai vairāk korporatīvā subjekta akciju vai balsstiesību, vai citu īpašumtiesību daļu, tostarp tiesības uz peļņas daļu, citiem iekšējiem resursiem vai likvidācijas bilanci. Netiešās īpašumtiesības aprēķina, reizinot akcijas vai balsstiesības, vai citu īpašumtiesību daļu starpniekvienību turējumā to subjektu ķēdē, kuros faktiskajam īpašniekam pieder akcijas vai balsstiesības, un saskaitot no minētajām dažādajām ķēdēm gūtos rezultātus, ja vien nepiemēro 54. pantu.

Lai izvērtētu, vai korporatīvajā subjektā pastāv īpašumtiesību daļas, ņem vērā visas akcijas katrā īpašumtiesību līmenī.

2. Ja dalībvalstis, ievērojot Direktīvas (ES) 2024/1640 8. panta 4. punkta c) apakšpunktu, identificē to korporatīvo subjektu kategorijas, kas ir pakļauti augstākiem nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, tostarp, pamatojoties uz nozarēm, kurās tie darbojas, tās par to informē Komisiju. Komisija līdz 2029. gada 10. jūlijam novērtē, vai ar minētajām tiesību subjektu kategorijām saistītie riski ir būtiski iekšējam tirgum, un, ja tā secina, ka minēto risku mazināšanas nolūkā ir lietderīgi piemērot zemāku robežvērtību, pieņem deleģētos aktus saskaņā ar šīs regulas 85. pantu, lai grozītu šo regulu, identificējot:

a) tādu korporatīvo subjektu kategorijas, kas ir saistīti ar augstāku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem un kam piemēro zemāku robežvērtību;

b) saistītās robežvērtības.

Pirmajā daļā minēto samazināto robežvērtību nosaka ne vairāk kā 15 % apmērā no korporatīvā subjekta īpašumtiesību daļas, ja vien Komisija, pamatojoties uz risku, nesecina, ka augstāka robežvērtība būtu samērīgāka, jebkurā gadījumā to nosakot zemāku par 25 %.

3. Komisija regulāri pārskata 2. punktā minēto deleģēto aktu, lai nodrošinātu, ka tajā ir identificētas tādu korporatīvo subjektu attiecīgās kategorijas, kas ir saistīti ar augstākiem riskiem, un ka saistītās robežvērtības ir samērīgas ar minētajiem riskiem.

4. Tiesību subjektiem, kas nav korporatīvi subjekti un kuriem, ņemot vērā to veidu un struktūru, nav lietderīgi vai nav iespējams aprēķināt īpašumtiesības, faktiskie īpašnieki ir fiziskas personas, kas, izmantojot citus līdzekļus, tieši vai netieši kontrolē tiesību subjektu, ievērojot 53. panta 3. un 4. punktu, izņemot gadījumus, kad piemēro 57. pantu.

53. pants

Faktiskās īpašumtiesības, pamatojoties uz kontroli

1. Kontroli pār korporatīvo subjektu vai citu tiesību subjektu īsteno, pamatojoties uz īpašumtiesību daļu vai izmantojot citus līdzekļus.

2. Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:

a) "tiesību subjekta kontrole" ir spēja tieši vai netieši īstenot būtisku ietekmi un piemērot attiecīgos lēmumus tiesību subjektā;

b) "tiesību subjekta netieša kontrole" ir starpniekvienību kontrole īpašumtiesību struktūrā vai dažādās īpašumtiesību struktūras ķēdēs gadījumos, kad katrā struktūras līmenī ir identificēta tiešā kontrole;

c) "kontrole, ko nodrošina īpašumtiesības uz korporatīvo subjektu" ir tiešas vai netiešas īpašumtiesības uz 50 % plus vienu korporatīvā subjekta akciju vai balsstiesību, vai citu īpašumtiesību daļu.

3. Tiesību subjekta kontrole, izmantojot citus līdzekļus, jebkurā gadījumā ietver iespēju īstenot:

a) attiecībā uz korporatīvu subjektu – balsstiesību vairākumu korporatīvajā subjektā neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav dalītas personām, kuras rīkojas saskaņoti;

b) tiesības iecelt vai atcelt vairākumu tiesību subjekta direktoru padomes vai administratīvās, pārvaldības vai uzraudzības struktūras locekļu vai citas līdzīgas tiesību subjekta amatpersonas;

c) korporatīvā subjekta daļai piesaistītās attiecīgās veto tiesības vai lēmuma tiesības;

d) lēmumus par tiesību subjekta peļņas sadali vai lēmumus, no kuriem izriet tiesību subjekta aktīvu maiņa.

4. Papildus 3. punktam tiesību subjekta kontroli var īstenot, izmantojot citus līdzekļus. Atkarībā no tiesību subjekta konkrētās situācijas un tā struktūras citi kontroles līdzekļi var ietvert:

a) formālas vai neformālas vienošanās ar īpašniekiem, locekļiem vai tiesību subjektiem, noteikumus statūtos, partnerības līgumus, sindikācijas līgumus vai citus līdzvērtīgus dokumentus vai vienošanās atkarībā no tiesību subjekta konkrētajām iezīmēm, kā arī balsošanas kārtību;

b) attiecības starp ģimenes locekļiem;

c) formālu vai neformālu vienošanos par pārstāvību izmantošanu.

Šajā punktā "oficiāla vienošanās par pārstāvību" ir līgums vai vienošanās ar līdzvērtīgu spēku starp iecēlēju un pārstāvi, kur iecēlējs ir tiesību subjekts vai fiziska persona, kas dod norādījumus pārstāvim rīkoties viņa vārdā noteiktā statusā, tostarp kā direktoram vai akcionāram, vai trasta dibinātājam, un pārstāvis ir tiesību subjekts vai fiziska persona, kurai iecēlējs ir uzdevis rīkoties viņa vārdā.

54. pants

Īpašumtiesību daļas un kontroles līdzāspastāvēšana īpašumtiesību struktūrā

Ja īpašumtiesības uz korporatīviem subjektiem tiek īstenotas, izmantojot vairāklīmeņu īpašumtiesību struktūru, un vienā vai vairākās minētās struktūras ķēdēs vienlaikus pastāv īpašumtiesību daļas un kontrole saistībā ar dažādiem šīs ķēdes līmeņiem, faktiskie īpašnieki ir:

a) fiziskās personas, kas tieši vai netieši, pamatojoties uz īpašumtiesību daļu vai izmantojot citus līdzekļus, kontrolē tiesību subjektus, kuriem atsevišķi vai kumulatīvi pieder tieša īpašumtiesību daļa korporatīvajā subjektā;

b) fiziskās personas, kurām atsevišķi vai kumulatīvi tieši vai netieši pieder īpašumtiesību daļa korporatīvajā subjektā, kas, pamatojoties uz īpašumtiesību daļu vai izmantojot citus līdzekļus, tieši vai netieši kontrolē korporatīvo subjektu.

55. pants

Īpašumtiesību struktūras, kas ietver juridiskus veidojumus vai līdzīgus tiesību subjektus

Ja 57. pantā minētajiem tiesību subjektiem vai juridiskajiem veidojumiem atsevišķi vai kumulatīvi pieder korporatīvā subjekta īpašumtiesību daļa, vai tie tieši vai netieši kontrolē korporatīvo subjektu, pamatojoties uz īpašumtiesību daļu vai izmantojot citus līdzekļus, to faktiskie īpašnieki ir fiziskas personas, kas ir 57. pantā minēto tiesību subjektu vai juridisko veidojumu faktiskie īpašnieki.

56. pants

Paziņojumi

Katra dalībvalsts paziņo Komisijai līdz 2027. gada 10. oktobrim sarakstu ar to tiesību subjektu veidiem, kas pastāv saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem un kuru faktiskie īpašnieki ir identificēti saskaņā ar 51. pantu un 52. panta 4. punktu. Minētajā paziņojumā iekļauj konkrētas subjektu kategorijas, aprakstu par raksturīgajām iezīmēm un attiecīgā gadījumā arī juridisko pamatu saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem. Tajā iekļauj arī norādi par to, vai juridiskām personām, kas nav korporatīvi subjekti, to īpašā veida un struktūras dēļ piemēro 63. panta 4. punktā paredzēto mehānismu, pievienojot arī detalizētu pamatojumu.

Komisija pirmajā daļā minēto paziņojumu dara zināmu citām dalībvalstīm.

57. pants

Faktisko īpašnieku identifikācija tiesību subjektiem, kas ir līdzīgi tieši izveidotam trastam

1. Tiesību subjektiem, kas nav minēti 51. pantā un ir līdzīgi tieši izveidotam trastam, piemēram, fondiem, faktiskie īpašnieki ir visas turpmāk minētās fiziskās personas:

a) dibinātāji;

b) vadības struktūras, kas pilda tā vadības funkciju, locekļi;

c) vadības struktūras, kas pilda tā uzraudzības funkciju, locekļi;

d) labuma guvēji, ja vien nepiemēro 59. pantu;

e) jebkura cita fiziska persona, kura tieši vai netieši kontrolē tiesību subjektu.

2. Ja 1. punktā minētie tiesību subjekti pieder pie vairāklīmeņu kontroles struktūrām, kurās tiesību subjekts ieņem kādu no 1. punktā uzskaitītajiem amatiem, 1. punktā minētā tiesību subjekta faktiskie īpašnieki ir:

a) šā panta 1. punktā uzskaitītās fiziskās personas; un

b) tiesību subjektu faktiskie īpašnieki, kas ieņem kādu no 1. punktā uzskaitītajiem amatiem.

3. Dalībvalstis līdz 2027. gada 10. oktobrim paziņo Komisijai sarakstu ar to tiesību subjektu veidiem, kuru faktiskie īpašnieki ir identificēti saskaņā ar 1. punktu.

Pirmajā daļā minētajam paziņojumam pievieno aprakstu par:

a) minēto tiesību subjektu veidu un pamatiezīmēm;

b) procesu, ar kura palīdzību tos var izveidot;

c) procesu, kā piekļūt minēto tiesību subjektu pamatinformācijai un informācijai par to faktiskajiem īpašniekiem;

d) tīmekļa vietnēm, kurās centrālie reģistri, kuros ir ietverta informācija par minēto tiesību subjektu faktiskajiem īpašniekiem, kā arī par šiem reģistriem atbildīgo struktūru kontaktinformāciju.

4. Komisija ar īstenošanas aktu var pieņemt to tiesību subjektu veidu sarakstu, kurus reglamentē dalībvalstu tiesību akti un uz kuriem jāattiecina šā panta prasības. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 86. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

58. pants

Tieši izveidotu trastu un citu līdzīgu juridisku veidojumu faktisko īpašnieku identificēšana

1. Tieši izveidotiem trastiem faktiskie īpašnieki ir visas šādas fiziskas personas:

a) trasta dibinātāji;

b) pilnvarotās personas;

c) pārraudzītāji, ja tādi ir;

d) labuma guvēji, ja vien nepiemēro 59. vai 60. pantu;

e) jebkura cita fiziska persona, kas faktiski īsteno galīgo kontroli pār tieši izveidotu trastu, izmantojot tiešas vai netiešas īpašumtiesības vai citus līdzekļus, tostarp ar kontroles vai īpašumtiesību ķēdes starpniecību.

2. Citiem juridiskiem veidojumiem, kas ir līdzīgi tieši izveidotiem trastiem, faktiskie īpašnieki ir fiziskas personas, kuras ieņem amatus, kas ir līdzvērtīgi vai līdzīgi 1. punktā minētajiem.

3. Ja juridiski veidojumi pieder pie vairāklīmeņu kontroles struktūrām un ja tiesību subjekts ieņem kādu no 1. punktā uzskaitītajiem amatiem, juridiskā veidojuma faktiskie īpašnieki ir:

a) šā panta 1. punktā uzskaitītās fiziskās personas; un

b) tiesību subjektu faktiskie īpašnieki, kas ieņem kādu no 1. punktā uzskaitītajiem amatiem.

4. Dalībvalstis līdz 2027. gada 10. oktobrim paziņo Komisijai sarakstu ar to juridisko veidojumu veidiem, kas ir līdzīgi tieši izveidotiem trastiem, kurus reglamentē saskaņā ar to tiesību aktiem.

Paziņojumam pievieno aprakstu par:

a) minēto juridisko veidojumu veidu un pamatiezīmēm;

b) procesu, ar kura palīdzību minētos juridiskos veidojumus var izveidot;

c) procesu, kā piekļūt minēto juridisko veidojumu pamatinformācijai un informācijai par to faktiskajiem īpašniekiem;

d) tīmekļa vietnēm, kurās pieejami centrālie reģistri, kuros ietverta informācija par minēto juridisko veidojumu faktiskajiem īpašniekiem, kā arī par šiem reģistriem atbildīgo struktūru kontaktinformāciju.

Paziņojumam pievieno arī pamatojumu, kurā paskaidrots, kāpēc dalībvalsts uzskata, ka paziņotie juridiskie veidojumi ir līdzīgi tieši izveidotiem trastiem un kāpēc tā ir secinājusi, ka citi juridiskie veidojumi, kurus reglamentē tās tiesību akti, nav līdzīgi tieši izveidotiem trastiem.

5. Komisija ar īstenošanas aktu var pieņemt to juridisko veidojumu veidu sarakstu, uz kuriem attiecas dalībvalstu tiesību akti un uz kuriem jāattiecina tādas pašas faktisko īpašumtiesību pārredzamības prasības kā uz tieši izveidotiem trastiem, pievienojot šā panta 4. punkta otrajā daļā minēto informāciju. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 86. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

59. pants

Labuma guvēju kategorijas identifikācija

1. Ja tiesību subjektiem, kas ir līdzīgi tieši izveidotiem trastiem, saskaņā ar 57. pantu vai – izņemot diskrecionārus trastus – tieši izveidotiem trastiem un līdzīgiem juridiskiem veidojumiem saskaņā ar 58. pantu labuma guvēji vēl nav noteikti, identificē labuma guvēju kategoriju un tās vispārīgās iezīmes. Kategorijā ietilpstošie labuma guvēji ir faktiskie īpašnieki, tiklīdz tie ir identificēti vai iecelti.

2. Turpmāk norādītajos gadījumos identificē tikai labuma guvēju kategoriju un tās iezīmes:

a) pensiju shēmas, uz kurām attiecas Direktīva (ES) 2016/2341;

b) darbinieku īpašumtiesību vai finansiālās līdzdalības shēmas, ar noteikumu, ka dalībvalstis pēc pienācīga riska novērtējuma ir secinājušas, ka pastāv zems ļaunprātīgas izmantošanas risks nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas nolūkos;

c) tiesību subjekti, kas ir līdzīgi tieši izveidotiem trastiem, saskaņā ar 57. pantu, tieši izveidoti trasti un līdzīgi juridiski veidojumi saskaņā ar 58. pantu, ar noteikumu, ka:

i) tiesību subjekts, tieši izveidoti trasti vai līdzīgs juridisks veidojums ir izveidots bezpeļņas vai labdarības nolūkā; un

ii) pēc pienācīga riska novērtējuma dalībvalstis ir secinājušas, ka tiesību subjekta kategorijai, tieši izveidotam trastam vai līdzīgam juridiskam veidojumam pastāv zems ļaunprātīgas izmantošanas risks nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas nolūkos.

3. Dalībvalsts paziņo Komisijai tiesību subjektu, tieši izveidotu trastu vai līdzīgu juridisku veidojumu kategorijas saskaņā ar 2. punktu, pievienojot pamatojumu, kas balstīts uz konkrēto riska novērtējumu. Komisija minēto paziņojumu dara zināmu pārējām dalībvalstīm.

60. pants

Iecelto pilnvaru saņēmēju un pilnvaru pārņēmēju identifikācija diskrecionārajos trastos

Gadījumos, kad diskrecionāro trastu labuma guvēji vēl nav izraudzīti, identificē ieceltos pilnvaru saņēmējus un pilnvaru pārņēmējus. No labuma guvēju vidus ieceltie pilnvaru saņēmēji ir faktiskie īpašnieki, tiklīdz tie tiek izraudzīti. Pilnvaru pārņēmēji ir faktiskie īpašnieki tad, ja pilnvarotās personas neizmanto savu rīcības brīvību.

Ja diskrecionārie trasti atbilst 59. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem, identificē tikai iecelto pilnvaru saņēmēju un pilnvaru pārņēmēju kategoriju. Minētās diskrecionāro trastu kategorijas paziņo Komisijai saskaņā ar minētā panta 3. punktu.

61. pants

Kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu faktisko īpašnieku identifikācija

Atkāpjoties no 51. panta pirmās daļas un 58. panta 1. punkta, kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu faktiskie īpašnieki ir fiziskas personas, kas atbilst vienam vai vairākiem šādiem nosacījumiem:

a) tām tieši vai netieši pieder 25 % vai vairāk daļu, kuras tiek turētas kolektīvo ieguldījumu uzņēmumā;

b) tās spēj noteikt vai ietekmēt kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma investīciju politiku;

c) tās kontrolē kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma darbību, izmantojot citus līdzekļus.

62. pants

Informācija par faktiskajiem īpašniekiem

1. Tiesību subjekti un tieši izveidotu trastu pilnvarotās personas vai personas, kas ieņem līdzvērtīgus amatus līdzīgos juridiskos veidojumos, nodrošina, ka informācija par faktiskajiem īpašniekiem, kas ir viņu rīcībā, ko tie sniedz atbildīgajiem subjektiem saistībā ar klienta uzticamības pārbaudes procedūrām saskaņā ar III nodaļu, vai ko tie iesniedz centrālajiem reģistriem, ir pietiekama, precīza un atjaunināta.

Pirmajā daļā minētā informācija par faktiskajiem īpašniekiem ietver šādus elementus:

a) visus faktiskā īpašnieka vārdus un uzvārdus, pilnu dzimšanas vietu un datumu, dzīvesvietas adresi, dzīvesvietas valsti un valstspiederību vai valstspiederības, identifikācijas dokumenta, piemēram, pases vai valsts identitātes dokumenta, numuru un, ja tāds pastāv, unikālu personisko identifikācijas numuru, ko personai piešķīrusi tās pastāvīgās dzīvesvietas valsts, un vispārīgu aprakstu par šāda numura avotu;

b) būtību un apjomu tiesību subjektā vai juridiskajā veidojumā iegūtajai faktiskajai līdzdalībai, ko īsteno ar īpašumtiesību daļas starpniecību vai izmantojot kontroli ar citiem līdzekļiem, kā arī datumu, sākot no kura faktiskā līdzdalība tika iegūta;

c) informāciju par tiesību subjektu, kura faktiskais īpašnieks ir fiziskā persona saskaņā ar 22. panta 1. punkta b) apakšpunktu, vai – attiecībā uz juridiskiem veidojumiem, kuru faktiskais īpašnieks ir fiziskā persona, – pamatinformāciju par juridisko veidojumu;

d) ja īpašumtiesību un kontroles struktūra ietver vairāk nekā vienu tiesību subjektu vai juridisku veidojumu, šādas struktūras aprakstu, tostarp atsevišķu tiesību subjektu vai juridisko veidojumu, kuri ir daļa no minētās struktūras, nosaukumus un, ja tādi ir, identifikācijas numurus, un aprakstu par to savstarpējām attiecībām, tostarp turēto līdzdalības daļu;

e) ja labuma guvēju kategorija ir identificēta saskaņā ar 59. pantu, labuma guvēju kategorijas iezīmju vispārīgu aprakstu;

f) ja ieceltie pilnvaru saņēmēji un pilnvaru pārņēmēji ir identificēti saskaņā ar 60. pantu:

i) attiecībā uz fiziskām personām – viņu vārds un uzvārdus;

ii) attiecībā uz tiesību subjektu un juridiskiem veidojumiem – to nosaukumus;

iii) attiecībā uz iecelto pilnvaru saņēmēju un pilnvaru pārņēmēju kategoriju – tās aprakstu.

2. Tiesību subjekti un tieši izveidotu trastu pilnvarotās personas vai personas, kas ieņem līdzvērtīgu amatu līdzīgā juridiskā veidojumā, 28 kalendāro dienu laikā pēc tiesību subjekta vai juridiska veidojuma izveides iegūst pietiekamu, precīzu un atjauninātu informāciju par faktiskajiem īpašniekiem. Minēto informāciju atjaunina nekavējoties un jebkurā gadījumā 28 kalendāro dienu laikā pēc jebkādām izmaiņām tajā, kā arī reizi gadā.

63. pants

Tiesību subjektu pienākumi

1. Visi tiesību subjekti, kas ir izveidoti Savienībā, iegūst un glabā pietiekamu, precīzu un atjauninātu informāciju par faktiskajiem īpašniekiem.

Tiesību subjekti papildus informācijai par to juridiskajiem īpašniekiem sniedz atbildīgajiem subjektiem informāciju par faktiskajiem īpašniekiem, kad atbildīgie subjekti piemēro klienta uzticamības pārbaudes pasākumus saskaņā ar III nodaļu.

2. Tiesību subjekts bez liekas kavēšanās pēc tā izveides ziņo informāciju par faktiskajiem īpašniekiem centrālajam reģistram. Visas izmaiņas informācijā paziņo centrālajam reģistram bez liekas kavēšanās un jebkurā gadījumā 28 kalendāro dienu laikā pēc to veikšanas. Tiesību subjekts regulāri pārbauda, vai tā rīcībā ir atjaunināta informācija par tā faktiskajiem īpašniekiem. Šādu pārbaudi veic vismaz reizi gadā kā atsevišķu procesu vai kā daļu no citiem periodiskiem procesiem, piemēram, finanšu pārskata iesniegšanas.

Tiesību subjektu faktiskie īpašnieki, kā arī – juridisku veidojumu gadījumā – to pilnvarotās personas vai personas, kas ieņem līdzvērtīgu amatu un kuras ir daļa no tiesību subjekta īpašumtiesību vai kontroles struktūras, sniedz minētajam tiesību subjektam visu informāciju, kas nepieciešama, lai tiesību subjekts izpildītu šīs nodaļas prasības vai atbildētu uz jebkuru papildu informācijas pieprasījumu, kas saņemts, ievērojot Direktīvas (ES) 2024/1640 10. panta 4. punktu.

3. Ja pēc visu iespējamo identifikācijas līdzekļu izmantošanas, ievērojot 51.–57. pantu, neviena persona netiek identificēta kā faktiskais īpašnieks, vai ja tiesību subjekts pauž būtiskas un pamatotas šaubas par to, ka identificētās personas ir faktiskie īpašnieki, tiesību subjekti reģistrē darbības, kas veiktas, lai identificētu to faktiskos īpašniekus.

4. Gadījumos, kas minēti šā panta 3. punktā, sniedzot informāciju par faktiskajiem īpašniekiem saskaņā ar šīs regulas 20. pantu un Direktīvas (ES) 2024/1640 10. pantu, tiesību subjekti iesniedz:

a) paziņojumu, ka faktiskā īpašnieka nav vai ka faktiskos īpašniekus nebija iespējams noteikt, pievienojot pamatojumu par to, kādēļ nebija iespējams noteikt faktisko īpašnieku saskaņā ar šīs regulas 51.–57. pantu un kas ir radījis šaubas attiecībā uz konstatēto informāciju;

b) informāciju par visām fiziskām personām, kas tiesību subjektā ieņem augstākās vadības amatpersonu amatus, līdzvērtīgu informācijai, kas prasīta šīs regulas 62. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunktā.

Šajā punktā "augstākās vadības amatpersonas" ir fiziskas personas, kuras ir vadības struktūras izpildlocekļi, kā arī fiziskas personas, kuras tiesību subjektā veic izpildfunkcijas un ir atbildīgas un pārskatatbildīgas vadības struktūrai par subjekta ikdienas vadību.

5. Tiesību subjekti pēc pieprasījuma un nekavējoties kompetentajām iestādēm dara pieejamu informāciju, kas apkopota, ievērojot šo pantu.

6. Šā panta 4. punktā minēto informāciju glabā 5 gadus pēc datuma, kad tiesību subjekti tiek likvidēti vai kā citādi beidz pastāvēt, neatkarīgi no tā, vai to dara personas, ko subjekts izraudzījies dokumentu glabāšanai, vai administratori, likvidatori vai citas subjekta likvidācijā iesaistītas personas. Par informācijas glabāšanu atbildīgās personas identitāti un kontaktinformāciju paziņo centrālajiem reģistriem.

64. pants

Pilnvaroto personu pienākumi

1. Attiecībā uz jebkuru juridisku veidojumu, kas tiek administrēts kādā no dalībvalstīm vai kura pilnvarotā persona vai persona, kas ieņem līdzvērtīgu amatu līdzīgā juridiskā veidojumā, dzīvo vai ir iedibināta kādā no dalībvalstīm, pilnvarotās personas un personas, kas ieņem līdzvērtīgu amatu līdzīgā juridiskā veidojumā, iegūst un glabā šādu informāciju par juridisko veidojumu:

a) pamatinformāciju par juridisko veidojumu;

b) pietiekamu, precīzu un atjauninātu informāciju par faktiskajiem īpašniekiem, kā paredzēts 62. pantā;

c) ja tiesību subjekti vai juridiski veidojumi ir juridiskā veidojuma puses, pamatinformāciju un informāciju par faktisko īpašnieku attiecībā uz minētajiem tiesību subjektiem un juridiskajiem veidojumiem;

d) informāciju par jebkuru aģentu, kas ir pilnvarots rīkoties juridiskā veidojuma vārdā vai veikt jebkādas darbības saistībā ar to, un par atbildīgajiem subjektiem, ar kuriem pilnvarotā persona vai persona, kas ieņem līdzvērtīgu amatu līdzīgā juridiskā veidojumā, sāk darījuma attiecības juridiskā veidojuma vārdā.

Pirmajā daļā minēto informāciju glabā 5 gadus pēc datuma, kad izbeidzas pilnvarotās personas vai personas, kas ieņem līdzvērtīgu amatu tieši izveidotā trastā vai līdzīgā juridiskā veidojumā, iesaiste.

2. Pilnvarotā persona vai persona, kas ieņem līdzvērtīgu amatu līdzīgā juridiskā veidojumā bez liekas kavēšanās pēc tieši izveidotā trasta vai līdzīga juridiska veidojuma izveides un jebkurā gadījumā 28 kalendāro dienu laikā pēc tam iegūst informāciju par faktiskajiem īpašniekiem un pamatinformāciju par juridisko veidojumu un paziņo to centrālajam reģistram. Pilnvarotā persona vai persona, kas ieņem līdzvērtīgu amatu līdzīgā juridiskā veidojumā, nodrošina, ka par jebkādām faktisko īpašnieku izmaiņām vai izmaiņām juridiskā veidojuma pamatinformācijā bez liekas kavēšanās un jebkurā gadījumā 28 kalendāro dienu laikā pēc tam paziņo centrālajam reģistram.

Pilnvarotā persona vai persona, kas ieņem līdzvērtīgu amatu līdzīgā juridiskā veidojumā, regulāri pārbauda, ka tiek atjaunināta tās rīcībā esošā informācija par juridisko veidojumu, ievērojot 1. punkta pirmo daļu. Šādu pārbaudi veic vismaz reizi gadā kā atsevišķu procesu vai kā daļu no citiem periodiskiem procesiem.

3. Šā panta 1. punktā minētās pilnvarotās personas vai personas, kas ieņem līdzvērtīgu amatu līdzīgā juridiskā veidojumā, izpauž savu statusu un sniedz atbildīgajiem subjektiem informāciju par faktiskajiem īpašniekiem un par juridisko veidojumu aktīviem, kas jāpārvalda saistībā ar darījuma attiecībām vai gadījuma rakstura darījumu, kad atbildīgie subjekti piemēro klienta uzticamības pārbaudes pasākumus saskaņā ar III nodaļu.

4. Juridiska veidojuma faktiskie īpašnieki, kas nav pilnvarotā persona vai persona, kas ieņem līdzvērtīgu amatu, tā aģenti vai atbildīgie subjekti, kas apkalpo juridisko veidojumu, kā arī visas personas un – juridisku veidojumu gadījumā – to pilnvarotās personas, kas veic starpnieka funkciju attiecībā uz juridiskā veidojuma faktisko īpašnieku netiešo pozīciju, sniedz pilnvarotajām personām vai personām, kas ieņem līdzvērtīgu amatu citā līdzīgā juridiskā veidojumā, visu informāciju un dokumentāciju, kas nepieciešama, lai pilnvarotās personas vai personas, kas ieņem līdzvērtīgu amatu, izpildītu šīs nodaļas prasības.

5. Tieši izveidota trasta pilnvarotās personas un personas, kas ieņem līdzvērtīgu amatu citā līdzīgā juridiskā veidojumā, pēc pieprasījuma un nekavējoties kompetentajām iestādēm dara pieejamu informāciju, kas apkopota, ievērojot šo pantu.

6. Attiecībā uz juridiskiem veidojumiem, kuru puses ir tiesību subjekti – ja pēc visu iespējamo identifikācijas līdzekļu izmantošanas, ievērojot 51.–57. pantu, neviena persona netiek identificēta kā minēto tiesību subjektu faktiskais īpašnieks, vai ja pastāv būtiskas un pamatotas šaubas par to, ka identificētās personas ir faktiskie īpašnieki, tieši izveidotu trastu pilnvarotās personas vai personas, kas ieņem līdzvērtīgu amatu līdzīgos juridiskos veidojumos, reģistrē darbības, kas veiktas, lai identificētu to faktiskos īpašniekus.

7. Šā panta 6. punktā minētajos gadījumos, sniedzot informāciju par faktiskajiem īpašniekiem saskaņā ar šīs regulas 20. pantu un Direktīvas (ES) 2024/1640 10. pantu, tieši izveidoti trasti vai personas, kas ieņem līdzvērtīgu amatu līdzīgos juridiskos veidojumos, iesniedz:

a) paziņojumu, ka faktiskā īpašnieka nav vai ka faktiskos īpašniekus nebija iespējams noteikt, pievienojot pamatojumu par to, kādēļ nebija iespējams noteikt faktisko īpašnieku saskaņā ar šīs regulas 51.–57. pantu un kas ir radījis šaubas attiecībā uz konstatēto informāciju;

b) informāciju par visām fiziskām personām, kuras korporatīvajā vai tiesību subjektā, kas ir daļa no juridiskā veidojuma, ieņem augstākās vadības amatpersonu amatus, līdzvērtīgu informācijai, kas prasīta šīs regulas 62. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunktā.

65. pants

Izņēmumi tiesību subjektu un juridisko veidojumu pienākumiem

Šīs regulas 63. un 64. pants neattiecas uz:

a) sabiedrībām, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, ar noteikumu, ka:

   i) kontroli pār sabiedrību īsteno vienīgi fiziskā persona, kam ir balsstiesības;

   ii) sabiedrības īpašumtiesību vai kontroles struktūrā neietilpst neviens cits tiesību subjekts vai juridisks veidojums; un

   iii) attiecībā uz ārvalstu tiesību subjektiem saskaņā ar 67. pantu pastāv prasības, kas ir līdzvērtīgas šā punkta i) un ii) apakšpunktā minētajām prasībām saskaņā ar starptautiskajiem standartiem;

b) publisko tiesību subjektiem, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES ([43]) 2. panta 1. punkta 4) apakšpunktā.

66. pants

Pārstāvju pienākumi

Akcionāru pārstāvji un direktoru pārstāvji tiesību subjektā glabā pietiekamu, precīzu un aktuālu informāciju par sava iecēlēja un viņa faktisko īpašnieku identitāti un izpauž šo informāciju, kā arī to statusu tiesību subjektam. Tiesību subjekti šo informāciju paziņo centrālajam reģistram.

([43]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

Tiesību subjekti pirmajā daļā minēto informāciju arī paziņo atbildīgajiem subjektiem, kad atbildīgie subjekti piemēro klienta uzticamības pārbaudes pasākumus saskaņā ar III nodaļu.

67. pants

Ārvalstu tiesību subjekti un ārvalstu juridiski veidojumi

1. Tiesību subjekti, kas ir izveidoti ārpus Savienības, un tieši izveidotu trastu pilnvarotās personas vai personas, kas ieņem līdzvērtīgu amatu līdzīgā juridiskā veidojumā, kas tiek administrēti ārpus Savienības vai kas dzīvo vai ir iedibināti ārpus Savienības, informāciju par faktiskajiem īpašniekiem, ievērojot 62. pantu, iesniedz tās dalībvalsts centrālajam reģistram,, kurā tie:

a) sāk darījuma attiecības ar atbildīgo subjektu;

b) tieši vai caur starpniekiem iegādājas nekustamo īpašumu Savienībā;

c) tieši vai caur starpniekiem no 3. panta 3. punkta f) un j) apakšpunktā minētajām personām, kas tirgojas, veicot gadījuma rakstura darījumu, iegādājas jebkuru no turpmāk minētajām precēm:

i) nekomerciāliem mērķiem paredzētus mehāniskus transportlīdzekļus, kuru cena ir vismaz 250 000 EUR vai līdzvērtīga summa nacionālajā valūtā;

ii) nekomerciāliem nolūkiem paredzētus kuģošanas līdzekļus, kuru cena ir vismaz 7 500 000 EUR vai līdzvērtīga summa nacionālajā valūtā;

iii) nekomerciāliem mērķiem paredzētus gaisa kuģus, kuru cena ir vismaz 7 500 000 EUR vai līdzvērtīga summa nacionālajā valūtā;

d) Savienības līgumslēdzēja iestāde tiem ir piešķīrusi publiska līguma slēgšanas tiesības attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, vai koncesijām.

2. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta, ja tiesību subjekti, kas ir izveidoti ārpus Savienības, sāk darījuma attiecības ar atbildīgo subjektu, tie centrālajam reģistram iesniedz informāciju par faktiskajiem īpašniekiem tikai tad, ja:

a) tie sāk darījuma attiecības ar atbildīgo subjektu, kas ir saistīts ar vidēji augstiem vai augstiem nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, ievērojot attiecīgās dalībvalsts Savienības līmeņa riska novērtējumu vai valsts līmeņa riska novērtējumu, kas minēts Direktīvas (ES) 2024/1640 7. un 8. pantā; vai

b) attiecīgās dalībvalsts Savienības līmeņa riska novērtējumā vai valsts līmeņa riska novērtējumā ir konstatēts, ka tiesību subjekta kategorija vai nozare, kurā darbojas tiesību subjekts, kas ir izveidots ārpus Savienības, attiecīgā gadījumā ir saistīts ar vidēji augstu vai augstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku.

3. Faktisko īpašnieku informācijai pievieno paziņojumu, kurā norāda, par kuru no minētajām darbībām informācija ir iesniegta, kā arī visus attiecīgos dokumentus, un to iesniedz:

a) šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajos gadījumos – pirms darījuma attiecību sākšanas;

b) šā panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajos gadījumos – pirms pirkuma pabeigšanas;

c) šā panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajos gadījumos – pirms līguma parakstīšanas.

4. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta nolūkā atbildīgie subjekti informē tiesību subjektus, ja ir izpildīti 2. punktā paredzētie nosacījumi, un pieprasa reģistrācijas apliecinājumu vai izrakstu no centrālajā reģistrā glabātās informācijas par faktiskajiem īpašniekiem, lai turpinātu darījuma attiecības vai gadījuma rakstura darījumu.

5. Gadījumos, uz kuriem attiecas 1. punkts, tiesību subjekti, kas ir izveidoti ārpus Savienības, un tieši izveidotu trastu pilnvarotās personas vai personas, kas ieņem līdzvērtīgu amatu līdzīgā juridiskā veidojumā, kas tiek administrēti ārpus Savienības vai kas dzīvo vai ir iedibināti ārpus Savienības, bez liekas kavēšanās un jebkurā gadījumā 28 kalendāro dienu laikā pēc izmaiņām ziņo centrālajam reģistram par jebkādām izmaiņām informācijā par faktiskajiem īpašniekiem, kas iesniegta, ievērojot 1. punktu.

Pirmo daļu piemēro:

a) šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajos gadījumos – visu darījuma attiecību ar atbildīgo subjektu laiku;

b) šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajos gadījumos – kamēr tiesību subjektam vai juridiskajam veidojumam pieder nekustamais īpašums;

c) šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajos gadījumos – laikposmā no brīža, kad informācija tika sākotnēji iesniegta centrālajam reģistram, līdz pirkuma pabeigšanai;

d) šā 1. punkta d) apakšpunktā minētajos gadījumos – visu līguma darbības laiku.

6. Ja tiesību subjekts, tieši izveidota trasta pilnvarotā persona vai persona, kas ieņem līdzvērtīgu amatu citā līdzīgā juridiskā veidojumā, atbilst 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem dažādās dalībvalstīs, apliecinājumu par faktisko īpašnieku informācijas reģistrāciju centrālajā reģistrā, ko nodrošina viena dalībvalsts, uzskata par pietiekamu reģistrācijas pierādījumu.

7. Ja 2027. gada 10. jūlijā to tiesību subjektu īpašumā, kas ir izveidoti ārpus Savienības, vai juridisku veidojumu, kuri tiek administrēti ārpus Savienības vai kuru pilnvarotā persona vai persona, kas ieņem līdzvērtīgu amatu līdzīgā juridiskā veidojumā, dzīvo vai ir iedibināta ārpus Savienības, tieši vai caur starpniekiem ir nekustamais īpašums, informāciju par minēto tiesību subjektu un juridisko veidojumu faktiskajiem īpašniekiem iesniedz līdz 2028. gada 10. janvārim.

Tomēr pirmo daļu nepiemēro tiesību subjektiem vai juridiskiem veidojumiem, kas ir iegādājušies nekustamo īpašumu Savienībā pirms 2014. gada 1. janvāra.

Dalībvalstis, balstoties uz risku, var nolemt piemērot agrāku datumu, un par to paziņo Komisijai. Komisija šādus lēmumus dara zināmus pārējām dalībvalstīm.

8. Dalībvalstis, pamatojoties uz risku, 1. punkta a) apakšpunktā noteikto pienākumu var attiecināt arī uz darījuma attiecībām ar ārvalstu tiesību subjektiem, kuras turpinās 2027. gada 10. jūlijā, un par to paziņo Komisijai. Komisija šādus lēmumus dara zināmus pārējām dalībvalstīm.

68. pants

Sodi

1. Dalībvalstis paredz noteikumus par sodiem, kas piemērojami par šīs nodaļas noteikumu pārkāpšanu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētie sodi ir efektīvi, samērīgi un atturoši.

Dalībvalstis līdz 2025. gada 10. janvārim paziņo Komisijai minētos noteikumus par sodiem, kā arī to juridisko pamatu, un nekavējoties informē par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tās ietekmē.

2. Līdz 2026. gada 10. jūlijam Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 85. pantu, lai papildinātu šo regulu, nosakot:

a) to pārkāpumu kategorijas, kuriem piemēro sodus, un personas, kas ir atbildīgas par šādiem pārkāpumiem;

b) rādītājus, kas izmantojami, lai klasificētu to pārkāpumu smaguma pakāpi, par kuriem tiek piemēroti sodi;

c) kritērijus, kas jāņem vērā, nosakot sodu līmeni.

Komisija regulāri pārskata pirmajā daļā minēto deleģēto aktu, lai nodrošinātu, ka tajā ir identificētas attiecīgās pārkāpumu kategorijas un ka par tiem piemērojamie sodi ir iedarbīgi, atturoši un samērīgi.

V NODAĻA

ZIŅOŠANAS PIENĀKUMI

69. pants

Ziņošana par aizdomām

1. Atbildīgie subjekti un attiecīgā gadījumā to direktori un darbinieki pilnībā sadarbojas ar finanšu ziņu vākšanas vienību, nekavējoties:

a) pēc pašu iniciatīvas informējot finanšu ziņu vākšanas vienību, ja atbildīgajam subjektam ir zināms, ir aizdomas vai pamatots iemesls uzskatīt, ka naudas līdzekļi vai darbības neatkarīgi no attiecīgās summas ir iegūti noziedzīgas darbības rezultātā vai ir saistīti ar teroristu finansēšanu vai noziedzīgu darbību, un šādos gadījumos atbildot uz finanšu ziņu vākšanas vienības papildu informācijas pieprasījumiem;

b) noteiktajos termiņos sniedzot visu nepieciešamo informāciju finanšu ziņu vākšanas vienībai pēc tās pieprasījuma, tostarp informāciju par darījumu ierakstiem.

Saskaņā ar pirmo daļu ziņo par visiem aizdomīgiem darījumiem, tostarp par darījumu mēģinājumiem un aizdomām, kas izriet no nespējas veikt klienta uzticamības pārbaudi.

Pirmās daļas nolūkā atbildīgie subjekti atbild uz finanšu ziņu vākšanas vienības informācijas pieprasījumiem 5 darbdienu laikā. Pamatotos un steidzamos gadījumos finanšu ziņu vākšanas vienības var saīsināt minēto termiņu, tostarp noteikt to īsāku par 24 stundām.

Atkāpjoties no trešās daļas, finanšu ziņu vākšanas vienība var pagarināt atbildes sniegšanas termiņu, ļaujot tam pārsniegt 5 darbdienas, ja tā to uzskata par pamatotu un ja šis pagarinājums neapdraud finanšu ziņu vākšanas vienības veikto analīzi.

2. Šā panta 1. punkta nolūkā atbildīgie subjekti novērtē savu klientu veiktos darījumus vai darbības, pamatojoties uz visiem būtiskajiem faktiem un informāciju, kas tiem ir zināmi vai kas ir to rīcībā, un salīdzinot ar tiem. Vajadzības gadījumā atbildīgie subjekti novērtējumu par tiem veic prioritāri, ņemot vērā darījuma vai darbības steidzamību un riskus, kas ietekmē dalībvalsti, kurā tie ir iedibināti.

Ievērojot 1. punkta a) apakšpunktu, aizdomu pamatā ir klienta un tā darījuma partneru iezīmes, darījuma vai darbības apjoms un būtība vai to metodes un modeļi, saikne starp vairākiem darījumiem vai darbībām, naudas līdzekļu izcelsme, galamērķis vai izlietojums, vai jebkuri citi apstākļi, kas ir zināmi atbildīgajam subjektam, tostarp darījuma vai darbības atbilstība informācijai, kas iegūta, ievērojot III nodaļu, tostarp klienta riska profilam.

3. Līdz 2026. gada 10. jūlijam *AMLA* izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus un iesniedz tos pieņemšanai Komisijā. Minētajos īstenošanas tehnisko standartu projektos precizē formātu, kas jāizmanto, lai ziņotu par aizdomām, ievērojot 1. punkta a) apakšpunktu, un sniegtu informāciju par darījumu ierakstiem, ievērojot 1. punkta b) apakšpunktu.

4. Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā panta 3. punktā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 53. pantu.

5. Līdz 2027. gada 10. jūlijam *AMLA* izdod pamatnostādnes par aizdomīgas darbības vai uzvedības rādītājiem. Minētās pamatnostādnes periodiski atjaunina.

6. Atbilstības uzraudzības amatpersona, kas iecelta saskaņā ar 11. panta 2. punktu, šā panta 1. punktā minēto informāciju nosūta finanšu ziņu vākšanas vienībai tajā dalībvalstī, kuras teritorijā ir iedibināts atbildīgais subjekts, kas nosūta informāciju.

7. Atbildīgie subjekti nodrošina, ka atbilstības uzraudzības amatpersona, kas iecelta saskaņā ar 11. panta 2. punktu, kā arī jebkurš darbinieks vai persona, kas ieņem salīdzināmu amatu, tostarp aģenti un izplatītāji, kas iesaistīti šajā pantā aptverto uzdevumu izpildē, minēto uzdevumu veikšanā ir aizsargāti pret represijām, diskrimināciju un jebkādu citu negodīgu attieksmi.

Šis punkts neietekmē aizsardzību, uz kuru pirmajā daļā minētajām personām var būt tiesības saskaņā ar Direktīvu (ES) 2019/1937.

8. Ja informācijas apmaiņas partnerības darbību rezultātā rodas zināšanas, aizdomas vai pamatots iemesls aizdomām par to, ka līdzekļi neatkarīgi no attiecīgās summas ir iegūti noziedzīgas darbības rezultātā vai ir saistīti ar teroristu finansēšanu, atbildīgie subjekti, kuri konstatēja aizdomas saistībā ar savu klientu darbībām, no sava vidus var izraudzīties vienu, kura uzdevums ir iesniegt ziņojumu finanšu ziņu vākšanas vienībai, ievērojot 1. punkta a) apakšpunktu. Šādā ziņojumā iekļauj vismaz to visu atbildīgo subjektu nosaukumus un kontaktinformāciju, kuri piedalījās darbībās, par kurām ziņojums ir sagatavots.

Ja pirmajā daļā minētie atbildīgie subjekti ir iedibināti vairākās dalībvalstīs, minēto informāciju paziņo katrai attiecīgajai finanšu ziņu vākšanas vienībai. Šajā nolūkā atbildīgie subjekti nodrošina, ka ziņojumu iesniedz atbildīgais subjekts to dalībvalstu teritorijā, kurās atrodas finanšu ziņu vākšanas vienība.

Ja atbildīgie subjekti nolemj neizmantot iespēju iesniegt vienotu ziņojumu finanšu ziņu vākšanas vienībai, ievērojot šā punkta pirmo daļu, tie savos ziņojumos iekļauj atsauci uz faktu, ka aizdomas izriet no informācijas apmaiņas partnerības darbībām.

9. Šā panta 8. punktā minētie atbildīgie subjekti saglabā jebkuru ziņojumu, kas iesniegti, ievērojot minēto punktu, kopijas saskaņā ar 77. pantu.

70. pants

Īpaši noteikumi attiecībā uz ziņošanu par aizdomām, ko veic noteiktas atbildīgo subjektu kategorijas

1. Atkāpjoties no 69. panta 1. punkta, dalībvalstis var atļaut 3. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem nosūtīt dalībvalsts izraudzītajai pašregulējuma struktūrai 69. panta 1. punktā minēto informāciju.

Izraudzītā pašregulējuma struktūra nekavējoties un nefiltrējot pārsūta finanšu ziņu vākšanas vienībai pirmajā daļā minēto informāciju.

2. Notāri, advokāti, citi neatkarīgie juridisko profesiju pārstāvji, revidenti, ārštata grāmatveži un nodokļu konsultanti tiek atbrīvoti no 69. panta 1. punktā minētajām prasībām, ciktāl šāds atbrīvojums attiecas uz informāciju, kuru viņi saņem no sava klienta vai iegūst par to, kad nosaka minētā klienta juridisko stāvokli vai veic savu uzdevumu, minēto klientu aizstāvot vai pārstāvot tiesvedībā vai attiecībā uz to, tostarp kad sniedz konsultācijas par šādu procedūru sākšanu vai izvairīšanos no tām, neatkarīgi no tā, vai šī informācija tiek saņemta vai iegūta pirms šādām procedūrām, to laikā vai pēc tām.

Pirmajā daļā noteikto atbrīvojumu nepiemēro, ja tajā minētie atbildīgie subjekti:

a) piedalās nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanā, tās predikatīvajos nodarījumos vai teroristu finansēšanā;

b) sniedz juridiskas konsultācijas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas nolūkos; vai

c) zina, ka klients meklē juridiskas konsultācijas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas nolūkos; apzināšanos vai nolūku var izsecināt no objektīviem, faktiskiem apstākļiem.

3. Papildus 2. punkta otrajā daļā minētajām situācijām, ja tas ir pamatoti ar augstāku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas risku, kas saistīts ar konkrētiem darījumu veidiem, dalībvalstis var nolemt, ka 2. punkta pirmajā daļā minētais atbrīvojums neattiecas uz šāda veida darījumiem, un attiecīgā gadījumā noteikt papildu ziņošanas pienākumus minētajā punktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem. Dalībvalstis paziņo Komisijai par visiem lēmumiem, kurus tās pieņēmušas, ievērojot šo punktu. Komisija šādus lēmumus dara zināmus pārējām dalībvalstīm.

71. pants

Atturēšanās no darījumu veikšanas

1. Atbildīgie subjekti atturas no tādu darījumu veikšanas, par kuriem ir zināms vai pastāv aizdomas, ka tie ir saistīti ar noziedzīgas darbības rezultātā gūtiem ieņēmumiem vai teroristu finansēšanu, kamēr tie nav iesnieguši ziņojumu saskaņā ar 69. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu un izpildījuši visas citas konkrētās finanšu ziņu vākšanas vienības vai citas kompetentās iestādes norādes saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem. Atbildīgie subjekti var veikt attiecīgo darījumu pēc

tam, kad tie ir novērtējuši riskus, kas saistīti ar darījuma turpināšanu, ja tie 3 darbdienu laikā pēc ziņojuma iesniegšanas no finanšu ziņu vākšanas vienības nav saņēmuši norādījumus par pretējo.

2. Ja atbildīgajam subjektam nav iespējams atturēties no darījumu veikšanas, kā minēts 1. punktā, vai ja atturēšanās varētu traucēt centienus saukt pie atbildības aizdomīga darījuma labuma guvējus, attiecīgie atbildīgie subjekti finanšu ziņu vākšanas vienību informē tūlīt pēc darījuma veikšanas.

72. pants

Informācijas izpaušana finanšu ziņu vākšanas vienībai

Tas, ka atbildīgais subjekts vai šāda atbildīgā subjekta darbinieks vai direktors godprātīgi izpauž informāciju finanšu ziņu vākšanas vienībai saskaņā ar 69. un 70. pantu, nav uzskatāms par līgumā vai kādā normatīvā vai administratīvā aktā noteiktu ierobežojumu neievērošanu attiecībā uz informācijas izpaušanu un nerada nekāda veida atbildību atbildīgajam subjektam vai tā direktoriem vai darbiniekiem pat tādos gadījumos, kad viņi precīzi neapzinājās informācijas pamatā esošo noziedzīgo darbību, un neatkarīgi no tā, vai pretlikumīgā darbība faktiski notika.

73. pants

Izpaušanas aizliegums

1. Atbildīgie subjekti un to direktori, darbinieki vai personas, kas ieņem līdzvērtīgus amatus, tostarp aģenti un izplatītāji, neizpauž attiecīgajam klientam vai citām trešām personām to, ka darījumi vai darbības tiek vai ir tikušas novērtētas saskaņā ar 69. pantu, ka informācija tiek, tiks vai ir tikusi nosūtīta saskaņā ar 69. vai 70. pantu, vai tiek veikta vai var tikt veikta analīze saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

2. Šā panta 1. punkts neattiecas uz informācijas izpaušanu kompetentajām iestādēm un pašregulējuma struktūrām, ja tās veic uzraudzības funkcijas, vai uz izpaušanu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, teroristu finansēšanas un citas noziedzīgas darbības izmeklēšanas un kriminālvajāšanas nolūkos.

3. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, informācijas izpaušana var notikt starp atbildīgajiem subjektiem, kas pieder pie vienas un tās pašas grupas, vai starp šādiem subjektiem un to filiālēm un meitasuzņēmumiem, kuri ir iedibināti trešās valstīs, ar noteikumu, ka minētās filiāles un meitasuzņēmumi pilnīgi ievēro grupas mēroga politiku un procedūras, tostarp grupā noteiktās informācijas apmaiņas procedūras, saskaņā ar 16. pantu un ka minētā grupas mēroga politika un procedūras atbilst šajā regulā noteiktajām prasībām.

4. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, informācijas izpaušana var notikt starp 3. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem vai subjektiem trešās valstīs, kurās ir noteiktas šai regulai līdzvērtīgas prasības, ja tie savus profesionālos pienākumus veic neatkarīgi no tā, vai viņi ir vai nav darbinieki, piederot pie tās pašas juridiskās personas vai arī darbojoties plašākā struktūrā, pie kuras pieder minētā persona un kurai ir kopīgs īpašums, kopīga vadība vai kopīga atbilstības kontrole, tostarp tīkli vai partnerības.

5. Attiecībā uz 3. panta 1. un 2. punktā un 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem gadījumos, kas skar vienus un tos pašus darījumus, kuros piedalās divi vai vairāki atbildīgie subjekti, un atkāpjoties no šā panta 1. punkta, informācijas izpaušana var notikt starp attiecīgajiem atbildīgajiem subjektiem ar noteikumu, ka tie atrodas Savienībā, vai ar subjektiem kādā trešā valstī, kurā ir noteiktas šai regulai līdzvērtīgas prasības, un ja uz tiem attiecas dienesta noslēpuma un personas datu aizsardzības prasības.

6. Ja 3. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētie atbildīgie subjekti cenšas klientu atturēt no pretlikumīgas darbības, to neuzskata par informācijas izpaušanu šā panta 1. punkta nozīmē.

74. pants

Uz robežvērtībām balstīti ziņojumi par darījumiem ar atsevišķām augstvērtīgām precēm

1. Personas, kas veic augstvērtīgu preču tirdzniecību, ziņo finanšu ziņu vākšanas vienībai par visiem darījumiem, kas saistīti ar turpmāk minēto augstvērtīgo preču pārdošanu, ja minētās preces tiek iegādātas nekomerciāliem mērķiem:

a) mehāniski transportlīdzekļi, kuru cena ir vismaz 250 000 EUR vai līdzvērtīga summa nacionālajā valūtā;

b) kuģošanas līdzekļi, kuru cena ir vismaz 7 500 000 EUR vai līdzvērtīga summa nacionālajā valūtā;

c) gaisa kuģi, kuru cena ir vismaz 7 500 000 EUR vai līdzvērtīga summa nacionālajā valūtā.

2. Kredītiestādes un finanšu iestādes, kas sniedz pakalpojumus saistībā ar 1. punktā minēto preču iegādi vai to īpašumtiesību nodošanu, arī ziņo finanšu ziņu vākšanas vienībai par visiem darījumiem, ko tās veic savu klientu labā saistībā ar minētajām precēm.

3. Ziņošanu, ievērojot 1. un 2. punktu, veic finanšu ziņu vākšanas vienības noteiktajos termiņos.

VI NODAĻA

INFORMĀCIJAS KOPĪGOŠANA

75. pants

Informācijas apmaiņa informācijas apmaiņas partnerību ietvaros

1. Informācijas apmaiņas partnerību dalībnieki var savstarpēji kopīgot informāciju, ja tas ir absolūti nepieciešams, lai izpildītu pienākumus, kas noteikti III nodaļā un 69. pantā, un saskaņā ar pamattiesībām un tiesas procesuālajām garantijām.

2. Atbildīgie subjekti, kuri plāno piedalīties informācijas apmaiņas partnerībās, paziņo savām attiecīgajām uzraudzības iestādēm, kuras, attiecīgā gadījumā apspriežoties savā starpā un ar iestādēm, kuras ir atbildīgas par to, lai pārbaudītu atbilstību Regulai (ES) 2016/679, pārbauda, vai informācijas apmaiņas partnerībā ir ieviesti mehānismi, lai nodrošinātu atbilstību šim pantam, un vai ir veikts 4. punkta h) apakšpunktā minētais novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību. Šo pārbaudi veic, pirms informācijas apmaiņas partnerība uzsāk darbības. Attiecīgā gadījumā uzraudzības iestādes apspriežas arī ar finanšu ziņu vākšanas vienību.

Atbildība par atbilstības nodrošināšanu Savienības vai valsts tiesību aktos noteiktajām prasībām paliek informācijas apmaiņas partnerības dalībniekiem.

3. Informācijas apmaiņas partnerības ietvaros kopīgo tikai šādu informāciju:

a) informāciju par klientu, tostarp jebkādu informāciju, kas iegūta, identificējot un pārbaudot klienta identitāti un attiecīgā gadījumā klienta faktisko īpašnieku;

b) informāciju par darījuma attiecību vai gadījuma rakstura darījuma starp klientu un atbildīgo subjektu nolūku un paredzēto būtību, kā arī attiecīgā gadījumā klienta labklājības izcelsmi un līdzekļu izcelsmi;

c) informāciju par klientu darījumiem;

d) informāciju par augstāka un zemāka riska faktoriem, kas saistīti ar klientu;

e) atbildīgā subjekta veiktu analīzi par riskiem, kas saistīti ar klientu, ievērojot 20. panta 2. punktu;

f) atbildīgā subjekta rīcībā esošu informāciju, ievērojot 77. panta 1. punktu;

g) informāciju par aizdomām, ievērojot 69. pantu.

Ar pirmajā daļā minēto informāciju apmainās tikai tiktāl, ciktāl tas ir nepieciešams, lai informācijas apmaiņas partnerība varētu veikt savas darbības.

4. Informācijas kopīgošanai informācijas apmaiņas partnerības ietvaros piemēro šādus nosacījumus:

a) atbildīgie subjekti reģistrē visus partnerības ietvaros veiktos informācijas kopīgošanas gadījumus;

b) lai izpildītu šīs regulas prasības, atbildīgie subjekti nepaļaujas tikai uz informāciju, ko tās saņēmušas saistībā ar partnerību;

c) atbildīgie subjekti neizdara secinājumus vai nepieņem lēmumus, kas ietekmē darījuma attiecības ar klientu vai gadījuma rakstura darījumu veikšanu klientam, pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no citiem informācijas apmaiņas partnerības dalībniekiem, ja tie minēto informāciju nav novērtējuši; visu informāciju, kas saņemta saistībā ar partnerību un ko izmanto novērtējumā, kura rezultātā tiek pieņemts lēmums atteikt vai izbeigt darījuma attiecības vai veikt gadījuma rakstura darījumu, iekļauj reģistrā, ko veido, ievērojot 21. panta 3. punktu, un minētajā reģistrā ietver atsauci, ka informāciju ir sniegusi informācijas apmaiņas partnerība;

d) atbildīgie subjekti veic savu novērtējumu par darījumiem, kuros iesaistīti klienti, lai novērtētu, kuri darījumi var būt saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu vai kuri var būt saistīti ar noziedzīgas darbības rezultātā iegūtiem līdzekļiem;

e) atbildīgie subjekti īsteno atbilstīgus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, tostarp pseidonimizācijas pasākumus, lai nodrošinātu tādu drošības un konfidencialitātes līmeni, kas ir samērīgs ar apmainītās informācijas veidu un apjomu;

f) informācijas apmaiņu veic tikai saistībā ar šādiem klientiem;

i) to rīcība vai darījumu darbības ir saistītas ar augstāku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas risku, kā konstatēts, ievērojot Savienības līmeņa riska novērtējumu vai valsts riska novērtējumu, kas veikts saskaņā ar Direktīvas (ES) 2024/1640 7. un 8. pantu;

ii) uz tiem attiecas kāds no šīs regulas 29., 30., 31. un 36.–46. pantā minētajiem gadījumiem; vai

iii) atbildīgajiem subjektiem ir jāvāc papildu informācija par tiem, lai noteiktu, vai tie ir saistīti ar augstāku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tā predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas riska līmeni;

g) informāciju, kas iegūta, izmantojot mākslīgo intelektu, mašīnmācīšanās tehnoloģijas vai algoritmus, var kopīgot tikai tad, ja minētajiem procesiem ir bijusi nodrošināta atbilstīga cilvēka virsvadība;

h) pirms jebkādu personas datu apstrādes veic Regulas (ES) 2016/679 35. pantā minēto novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību;

i) kompetentās iestādes, kas ir informācijas apmaiņas partnerības dalībnieces, iegūst, sniedz un apmainās ar informāciju tikai tiktāl, ciktāl tas ir nepieciešams to uzdevumu izpildei saskaņā ar attiecīgajiem Savienības vai valsts tiesību aktiem;

j) ja šīs regulas 2. panta 1. punkta 44) apakšpunkta c) punktā minētās kompetentās iestādes piedalās informācijas apmaiņas partnerībā, tās iegūst, sniedz personas datus un operatīvo informāciju vai apmainās ar to tikai saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar kuriem transponē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/680 ([44]), un saskaņā ar piemērojamajiem valsts kriminālprocesuālo tiesību aktu noteikumiem, tostarp vajadzības gadījumā ar iepriekšēju tiesas atļauju vai jebkuru citu valsts procesuālo garantiju;

k) informācijas apmaiņa par aizdomīgiem darījumiem, ievērojot šā panta 3. punkta g) apakšpunktu, notiek tikai tad, ja finanšu ziņu vākšanas vienībai, kurai, ievērojot 69. vai 70. pantu, ir iesniegts ziņojums par aizdomīgu darījumu, šādai izpaušanai ir piekritusi.

5. Informāciju, kas saņemta saistībā ar informācijas apmaiņas partnerību, tālāk nenosūta, izņemot šādus gadījumus:

a) informācija tiek sniegta citam atbildīgajam subjektam, ievērojot 49. panta 1. punktu;

b) informācija ir jāiekļauj ziņojumā, ko iesniedz finanšu ziņu vākšanas vienībai, vai tā tiek sniegta, atbildot uz finanšu ziņu vākšanas vienības pieprasījumu, ievērojot 69. panta 1. punktu;

c) informācija tiek sniegta *AMLA*, ievērojot Regulas (ES) 2024/1620 93. pantu;

([44]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu krimināsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

d) informāciju pieprasa tiesībaizsardzības vai tiesu iestādes, ja ir saņemta iepriekšēja atļauja vai piemēro citas procesuālās garantijas, kā noteikts valsts tiesību aktos.

6. Atbildīgie subjekti, kas piedalās informācijas apmaiņas partnerībās, savā iekšējā politikā un procedūrās, kas izveidotas, ievērojot 9. pantu, nosaka informācijas apmaiņas politiku un procedūras. Tāda politika un procedūras:

a) precizē, kāds novērtējums jāveic, lai noteiktu kopīgojamās informācijas apjomu un, ja tas attiecas uz informācijas raksturu vai piemērojamajām tiesiskajām garantijām, paredz partnerības dalībniekiem diferencētu vai ierobežotu piekļuvi informācijai;

b) apraksta partnerības pušu lomu un atbildību attiecībā uz informācijas apmaiņu;

c) identificē riska novērtējumus, kurus atbildīgais subjekts ņems vērā, lai noteiktu augstāka riska situācijas, kurās var veikt informācijas apmaiņu.

Pirmajā daļā minēto iekšējo politiku un procedūras izstrādā pirms dalības informācijas apmaiņas partnerībā.

7. Ja uzraudzības iestādes to uzskata par vajadzīgu, atbildīgie subjekti, kas piedalās informācijas apmaiņas partnerībā, pasūta neatkarīgu šīs partnerības darbības revīziju un tās rezultātus kopīgo ar uzraudzības iestādēm.

VII NODAĻA

DATU AIZSARDZĪBA UN REĢISTRĀCIJAS IERAKSTU SAGLABĀŠANA

76. pants

Personas datu apstrāde

1. Ciktāl tas ir absolūti nepieciešams, lai novērstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, atbildīgie subjekti var apstrādāt īpašas personas datu kategorijas, kas minētas Regulas (ES) 2016/679 9. panta 1. punktā, un personas datus, kas attiecas uz notiesājošiem spriedumiem un noziedzīgiem nodarījumiem, kas norādīti minētās regulas 10. pantā, ievērojot šā panta 2. un 3. punktā paredzētos aizsardzības pasākumus.

2. Atbildīgie subjekti var apstrādāt personas datus, uz kuriem attiecas Regulas (ES) 2016/679 9. pants, ja:

a) tie informē savus klientus vai potenciālos klientus, ka šādas datu kategorijas var tikt apstrādātas, lai izpildītu šīs regulas prasības;

b) dati tiek iegūti no uzticamiem avotiem, ir precīzi un atjaunināti;

c) tie nepieņem lēmumus, kas, pamatojoties uz minētajiem datiem, radītu neobjektīvus un diskriminējošus rezultātus;

d) tie pieņem augsta līmeņa drošības pasākumus saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 32. pantu, jo īpaši attiecībā uz konfidencialitāti.

3. Atbildīgie subjekti var apstrādāt personas datus, uz kuriem attiecas Regulas (ES) 2016/679 10. pants, ar noteikumu, ka tie atbilst šā panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem un ka:

a) šie personas dati attiecas uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvajiem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu;

b) atbildīgie subjekti ir ieviesuši procedūras, kas šādu datu apstrādē ļauj nošķirt apgalvojumus, izmeklēšanu, tiesvedību un notiesājošos spriedumus, ņemot vērā pamattiesības uz taisnīgu tiesu, tiesības uz aizstāvību un nevainīguma prezumpciju.

4. Atbildīgie subjekti apstrādā personas datus, pamatojoties uz šo regulu, vienīgi nolūkā novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu un tos tālāk neapstrādā veidā, kas neatbilst minētajiem nolūkiem. Personas datu apstrāde, pamatojoties uz šo regulu, komerciāliem nolūkiem ir aizliegta.

5. Atbildīgie subjekti var pieņemt lēmumus, kas izriet no automatizētiem procesiem, tostarp no profilēšanas, kas definēta Regulas (ES) 2016/679 4. panta 4. punktā, vai no procesiem, kas ietver MI sistēmas, kas definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2024/xxx ([45]) 3. panta 1. punktā, ar noteikumu, ka:

a) šādas sistēmas apstrādā tikai tos datus, kas iegūti, ievērojot šīs regulas III nodaļu;

b) jebkuram lēmumam sākt vai atteikties sākt vai saglabāt darījuma attiecības ar klientu, vai veikt vai atteikties veikt gadījuma rakstura darījumu klienta labā, vai palielināt vai samazināt piemēroto klienta uzticamības pārbaudes pasākumu apmēru, ievērojot šīs regulas 20. pantu, piemēro jēgpilnu cilvēka iejaukšanos, lai nodrošinātu šāda lēmuma precizitāti un atbilstību; un

c) klients var saņemt paskaidrojumu par atbildīgā subjekta pieņemto lēmumu un var minēto lēmumu apstrīdēt, izņemot saistībā ar šīs regulas 69. pantā minēto ziņojumu.

77. pants

Ierakstu saglabāšana

1. Atbildīgie subjekti saglabā šādus dokumentus un informāciju:

a) to dokumentu un tās informācijas kopijas, kas iegūti, veicot klienta uzticamības pārbaudi, ievērojot III nodaļu, tostarp informāciju, kas iegūta, izmantojot elektroniskās identifikācijas līdzekļus;

b) ierakstus par novērtējumu, kas veikts, ievērojot 69. panta 2. punktu, tostarp apsvērto informāciju un apstākļus, un šāda novērtējuma rezultātus, neatkarīgi no tā, vai pēc šāda novērtējuma finanšu ziņu vākšanas vienībai tiek iesniegts ziņojums par aizdomīgu darījumu, un ziņojuma par aizdomīgu darījumu kopiju, ja tāda ir;

c) darījumu apliecinošus pierādījumus un ierakstus, kas sastāv no dokumentu oriģināliem vai kopijām, kurus saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem ir pieļaujams izmantot tiesvedībā, un kas nepieciešami darījumu identificēšanai;

d) ja tie piedalās informācijas apmaiņas partnerībās, ievērojot VI nodaļu, – dokumentu kopijas un informācija, kas iegūtas saistībā ar šīm partnerībām, un ieraksti par visiem informācijas apmaiņas gadījumiem.

Atbildīgie subjekti nodrošina, ka dokumenti, informācija un ieraksti, kas tiek glabāti, ievērojot šo pantu, nav rediģēti.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, atbildīgie subjekti var nolemt informācijas kopiju saglabāšanu aizstāt ar atsauču uz minēto informāciju saglabāšanu, ja šādas informācijas saglabāšanas veids un metode nodrošina, ka atbildīgie subjekti var nekavējoties sniegt kompetentajām iestādēm informāciju un šo informāciju nevar izmainīt vai pārveidot.

Atbildīgie subjekti, kas izmanto pirmajā daļā minēto atkāpi, savās iekšējās procedūrās, kas izstrādātas, ievērojot 9. pantu, nosaka informācijas kategorijas, uz kurām tie saglabās atsauci, nevis kopiju vai oriģinālu, kā arī procedūras informācijas izgūšanai, lai to pēc pieprasījuma varētu sniegt kompetentajām iestādēm.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minēto informāciju glabā 5 gadus, sākot no datuma, kad tiek izbeigtas darījuma attiecības, vai no datuma, kad tiek veikts gadījuma rakstura darījums, vai no datuma, kad tiek sniegts atteikums sākt darījuma attiecības vai veikt gadījuma rakstura darījumu. Neskarot tādu datu saglabāšanas termiņus, kas savākti citu Savienības tiesību aktu vai valsts tiesību aktu vajadzībām un kuri atbilst Regulai (ES) 2016/679, atbildīgie subjekti dzēš personas datus pēc piecu gadu termiņa beigām.

Kompetentās iestādes var pieprasīt pirmajā daļā minētās informācijas turpmāku saglabāšanu, katru gadījumu izskatot atsevišķi, ar noteikumu, ka šāda saglabāšana ir nepieciešama, lai novērstu, atklātu, izmeklētu vai sāktu kriminālvajāšanu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu. Minētais turpmākas saglabāšanas termiņš nepārsniedz 5 gadus.

([45]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/xxx (xxxx. gada xxx), kas nosaka saskaņotas normas mākslīgā intelekta jomā un groza Regulas (EK) Nr. 300/2008, (ES) Nr. 167/2013, (ES) Nr. 168/2013, (ES) 2018/858, (ES) 2018/1139 un (ES) 2019/2144 un Direktīvas 2014/90/ES, (ES) 2016/797 un (ES) 2020/1828 (Mākslīgā intelekta akts) (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

4. Ja 2027. gada 10. jūlijā kādā dalībvalstī notiek juridiskas procedūras attiecībā uz aizdomu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu novēršanu, atklāšanu, izmeklēšanu vai kriminālvajāšanas sākšanu un atbildīgajam subjektam ir informācija vai dokumenti, kas saistīti ar šādām notiekošām procedūrām, atbildīgais subjekts minēto informāciju vai minētos dokumentus var saglabāt 5 gadus, sākot no 2027. gada 10. jūlija.

Dalībvalstis, neskarot valsts krimināltiesību normas par pierādījumiem, kuras piemēro notiekošās krimināllizmeklēšanās un juridiskās procedūrās, var atļaut vai pieprasīt šādas informācijas vai dokumentu saglabāšanu vēl 5 gadus, ja tiek konstatēts, ka šāda turpmāka saglabāšana ir nepieciešama un samērīga, lai novērstu, atklātu, izmeklētu vai sāktu kriminālvajāšanu saistībā ar aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

78. pants

Reģistrācijas ierakstu iesniegšana kompetentajām iestādēm

Atbildīgajiem subjektiem ir ieviestas sistēmas, kas tiem ļauj pilnīgi un ātri atbildēt uz to finanšu ziņu vākšanas vienības vai citu kompetento iestāžu pieprasījumiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem sniegt informāciju par to, vai tiem ir vai piecu gadu laikā pirms minētā pieprasījuma ir bijušas darījuma attiecības ar konkrētām personām, kā arī par minēto attiecību būtību, izmantojot drošus kanālus un nodrošinot pieprasījumu pilnīgu konfidencialitāti.

VIII NODAĻA

PASĀKUMI TĀDU RISKU MAZINĀŠANAI, KAS IZRIET NO ANONĪMIEM INSTRUMENTIEM

79. pants

Anonīmi konti, uzrādītāja akcijas un uzrādītāja akciju orderi

1. Kredītiestādēm, finanšu iestādēm un kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējiem ir aizliegts turēt anonīmus bankas un maksājumu kontus, anonīmas noguldījumu grāmatiņas, anonīmus seifus vai anonīmus kriptoaktīvu kontus, kā arī jebkuru kontu, kas kā citādi ļauj anonimizēt klienta konta turētāju vai anonimizēt vai palielināt darījumu nepārredzamību, tostarp ar anonimitāti uzlabojošām monētām.

Pašreizējo kredītiestādēs vai finanšu iestādēs turēto anonīmo bankas un maksājumu kontu, anonīmo noguldījuma grāmatiņu, anonīmo seifu vai kriptoaktīvu kontu īpašniekiem un labuma guvējiem piemēro klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, pirms minētie konti, noguldījuma grāmatiņas vai seifi tiek jebkādā veidā izmantoti.

2. Kredītiestādes un finanšu iestādes, kas darbojas kā iepircēji Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/751 ([46]) 2. panta 1. punkta nozīmē, nepieņem maksājumus, ko veic ar trešās valstīs izdotām anonīmām priekšapmaksas kartēm, ja vien citādi nav noteikts regulatīvajos tehniskajos standartos, ko Komisija pieņem saskaņā ar šīs regulas 28. pantu, pamatojoties uz pierādītu mazu risku.

3. Sabiedrībām ir aizliegts emitēt uzrādītāja akcijas, un visas pašreizējās uzrādītāja akcijas tās konvertē vārda akcijās, imobilizē Regulas (ES) Nr. 909/2014 2. panta 1. punkta 3. apakšpunkta nozīmē, vai deponē finanšu iestādē līdz 2029. gada 10. jūlijam. Tomēr sabiedrībām, kuru vērtspapīri tiek kotēti regulētā tirgū vai kuru akcijas ir emitētas kā starpniecības vērtspapīri, veicot imobilizāciju minētās regulas 2. panta 1. punkta 3. apakšpunkta nozīmē vai tiešu emisiju dematerializētā formā minētās regulas 2. panta 1. punkta 4. apakšpunkta nozīmē, ir atļauts emitēt jaunas un saglabāt pašreizējās uzrādītāja akcijas. Attiecībā uz pašreizējām uzrādītāja akcijām, kas nav konvertētas, imobilizētas vai deponētas līdz 2029. gada 10. jūlijam, visas ar minētajām akcijām saistītās balsstiesības un izplatīšanas tiesības tiek automātiski apturētas līdz to konvertēšanai, imobilizācijai vai deponēšanai. Visas šādas akcijas, kas nav konvertētas, imobilizētas vai deponētas līdz 2030. gada 10. jūlijam, anulē, tādējādi izraisot attiecīgās summas akciju kapitāla samazinājumu.

Sabiedrībām ir aizliegts emitēt uzrādītāja akciju orderus, izņemot starpniecības ietvaros.

([46]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/751 (2015. gada 29. aprīlis) par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanu ar krimināltiesībām (OV L 123, 19.5.2015., 1. lpp.).

80. pants

Ierobežojumi attiecībā uz lieliem skaidras naudas maksājumiem apmaiņā pret precēm vai pakalpojumiem

1. Personas, kas tirgojas ar precēm vai sniedz pakalpojumus, drīkst pieņemt vai veikt maksājumus skaidrā naudā tikai līdz summai 10 000 EUR apmērā vai līdzvērtīgai summai nacionālajā vai ārvalstu valūtā, neatkarīgi no tā, vai darījumu veic kā vienu operāciju vai kā vairākas operācijas, kuras, iespējams, ir saistītas.

2. Dalībvalstis var noteikt zemākas robežvērtības pēc apspriešanās ar Eiropas Centrālo banku saskaņā ar Padomes Lēmuma 98/415/EK ([47]) 2. panta 1. punktu. Minētās samazinātās robežvērtības Komisijai paziņo 3 mēnešu laikā pēc šā pasākuma ieviešanas valsts līmenī.

3. Ja valsts līmenī jau pastāv ierobežojumi, kas ir zemāki par 1. punktā noteikto robežvērtību, tos turpina piemērot. Dalībvalstis paziņo minētās robežvērtības Komisijai līdz 2024. gada 10. oktobrim.

4. Šā panta 1. punktā minētā robežvērtība neattiecas uz:

a) norēķiniem starp fiziskām personām, kuras nedarbojas profesionālā statusā;

b) maksājumiem vai noguldījumiem, kas tiek veikti kredītiestāžu, elektroniskās naudas emitentu, kas definēti Direktīvas 2009/110/EK 2. panta 3) punktā, un maksājumu pakalpojumu sniedzēju, kas definēti Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 11) punktā, telpās.

Par pirmās daļas b) apakšpunktā minētajiem maksājumiem vai noguldījumiem, kas pārsniedz noteikto ierobežojumu, ziņo finanšu ziņu vākšanas vienībai tās noteiktajos termiņos.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek veikti atbilstoši pasākumi, tostarp tiek piemēroti sodi pret fiziskām vai juridiskām personām, kas darbojas savā profesionālajā statusā un tiek turētas aizdomās par 1. punktā noteiktās robežvērtības vai dalībvalstu noteiktās samazinātās robežvērtības pārkāpšanu.

6. Sodu vispārējo līmeni aprēķina saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktu noteikumiem tā, lai iegūtu rezultātus, kas ir samērīgi ar pārkāpuma smagumu, tādējādi efektīvi atturot no citiem tāda paša veida pārkāpumiem.

7. Ja nepārvaramas varas dēļ naudas līdzekļi, kas definēti Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 25) punktā, izņemot banknotes un monētas, valsts līmenī kļūst nepieejami, dalībvalstis var uz laiku apturēt 1. punkta vai attiecīgā gadījumā šā panta 2. punkta piemērošanu un nekavējoties informē Komisiju par to. Dalībvalstis arī informē Komisiju par to, cik ilgi nebūs pieejami Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 25) punktā definētie naudas līdzekļi, kas nav banknotes un monētas, kā arī par pasākumiem, ko dalībvalstis veikušas, lai atjaunotu to pieejamību.

Ja, pamatojoties uz dalībvalsts sniegto informāciju, Komisija uzskata, ka 1. punkta vai attiecīgā gadījumā 2. punkta piemērošanas apturēšana nav pamatota ar nepārvaramas varas gadījumu, tā pieņem minētajai dalībvalstij adresētu lēmumu, pieprasot nekavējoties atcelt šādu apturēšanu.

([47]) Padomes Lēmums 98/415/EK (1998. gada 29. jūnijs) par to, kā valstu iestādes apspriežas ar Eiropas Centrālo banku par tiesību aktu projektiem (OV L 189, 3.7.1998., 42. lpp.).

IX NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

1. IEDAĻA

Sadarbība starp finanšu ziņu vākšanas vienību un EPPO

81. pants

***Sadarbība starp finanšu ziņu vākšanas vienību un* EPPO**

1. Ievērojot Regulas (ES) 2017/1939 24. pantu, katra finanšu ziņu vākšanas vienība bez liekas kavēšanās ziņo *EPPO* savas analīzes rezultātus un jebkādu būtisku papildu informāciju, ja ir pamatots iemesls aizdomām, ka tiek vai ir veikta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un citas noziedzīgas darbības, attiecībā uz kurām *EPPO* varētu īstenot savu kompetenci saskaņā ar minētās regulas 22. pantu un 25. panta 2. un 3. punktu.

Līdz 2026. gada 10. jūlijam *AMLA*, apspriežoties ar *EPPO*, izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus un iesniedz tos pieņemšanai Komisijā. Minētajos īstenošanas tehnisko standartu projektos nosaka formātu, kas finanšu ziņu vākšanas vienībām jāizmanto, lai ziņotu informāciju *EPPO*.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta otrajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 53. pantu.

2. Finanšu ziņu vākšanas vienības laikus atbild uz *EPPO* informācijas pieprasījumiem saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un citām noziedzīgām darbībām, kā minēts 1. punktā.

3. Finanšu ziņu vākšanas vienības un *EPPO* var apmainīties ar stratēģiskās analīzes rezultātiem, tostarp tipoloģijām un riska rādītājiem, ja šāda analīze attiecas uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un citām noziedzīgām darbībām, kā minēts 1. punktā.

82. pants

***Informācijas pieprasījumi* EPPO**

1. *EPPO* bez liekas kavēšanās atbild uz finanšu ziņu vākšanas vienības pamatotiem informācijas pieprasījumiem, ja minētā informācija ir nepieciešama finanšu ziņu vākšanas vienības funkciju izpildei saskaņā ar Direktīvas (ES) 2024/1640 III nodaļu.

2. *EPPO* var atlikt vai atteikt 1. punktā minētās informācijas sniegšanu, ja tās sniegšana varētu apdraudēt notiekošas izmeklēšanas pienācīgu norisi un konfidencialitāti. *EPPO* laikus paziņo pieprasījuma iesniedzējai finanšu ziņu vākšanas vienībai par pieprasītās informācijas sniegšanas atlikšanu vai atteikumu to sniegt, tostarp tā iemeslus.

2. IEDAĻA

Sadarbība starp finanšu ziņu vākšanas vienībām un OLAF

83. pants

***Sadarbība starp finanšu ziņu vākšanas vienībām un* OLAF**

1. Ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 883/2013 ([48]) 8. panta 3. punktu, katra finanšu ziņu vākšanas vienība bez nepamatotas kavēšanās nosūta *OLAF* savas analīzes rezultātus un visu attiecīgo papildu informāciju, ja ir pamatots iemesls aizdomām, ka notiek vai ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkāda cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finanšu intereses, attiecībā uz kurām *OLAF* varētu īstenot savu kompetenci saskaņā ar minētās regulas 8. pantu.

([48]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

2. Finanšu ziņu vākšanas vienības laikus atbild uz *OLAF* informācijas pieprasījumiem par minēto krāpšanu, korupciju vai jebkādu citu nelikumīgu darbību, kā minēts 1. punktā.

3. Finanšu ziņu vākšanas vienības un *OLAF* var apmainīties ar stratēģisko analīžu rezultātiem, tostarp tipoloģijām un riska rādītājiem, ja šādas analīzes attiecas uz krāpšanu, korupciju vai jebkādām citām nelikumīgām darbībām, kā minēts 1. punktā.

84. pants

***Informācijas pieprasījumi* OLAF**

1. *OLAF* savlaicīgi atbild uz finanšu ziņu vākšanas vienības pamatotiem informācijas pieprasījumiem, ja minētā informācija ir nepieciešama finanšu ziņu vākšanas vienības funkciju veikšanai saskaņā ar Direktīvas (ES) 2024/1640 III nodaļu.

2. *OLAF* var atlikt vai atteikt 1. punktā minētās informācijas sniegšanu, ja tās sniegšana varētu negatīvi ietekmēt notiekošu izmeklēšanu. *OLAF* par šādu atlikšanu vai atteikšanu laikus paziņo pieprasījuma iesniedzējai finanšu ziņu vākšanas vienībai, tostarp tās iemeslus.

3. IEDAĻA

Citi noteikumi

85. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 29., 30., 31., 34., 43., 52. un 68. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2024. gada 9. jūlija.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 29., 30., 31., 34., 43., 52. un 68. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar katras dalībvalsts ieceltajiem ekspertiem saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 29., 30., 31. un 34. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja 1 mēneša laikā no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par 1 mēnesi.

7. Deleģētais akts, kas pieņemts, ievērojot 43., 52. vai 68. pantu, stājas spēkā tikai tad, ja 3 mēnešu laikā no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par 3 mēnešiem.

86. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas komiteja, kas izveidota ar Regulas (ES) 2023/1113 34. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

87. pants

Pārskatīšana

Līdz 2032. gada 10. jūlijam un turpmāk ik pēc 3 gadiem Komisija pārskata šīs regulas piemērošanu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu.

Pirmajā pārskatā iekļauj novērtējumu par:

a) valstu sistēmām ziņošanai par aizdomām, ievērojot 69. pantu, un šķēršļiem un iespējām vienotas ziņošanas sistēmas izveidei Savienības līmenī;

b) faktisko īpašnieku pārredzamības sistēmas atbilstību, lai mazinātu riskus, kas saistīti ar tiesību subjektiem un juridiskiem veidojumiem.

88. pants

Ziņojumi

Līdz 2030. gada 10. jūlijam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumus, kuros novērtē to, cik nepieciešami un samērīgi būtu:

a) samazināt 25 % robežvērtību tiesību subjektu faktisko īpašnieku identificēšanai, izmantojot īpašumtiesības;

b) paplašināt augstvērtīgo preču tvērumu, iekļaujot tajā augstvērtīgus apģērbus un aksesuārus;

c) paplašināt uz robežvērtībām balstītas informācijas atklāšanas darbības jomu saskaņā ar 74. pantu, lai aptvertu citu preču pārdošanu, ieviest saskaņotus formātus ziņošanai par minētajiem darījumiem, pamatojoties uz minēto ziņojumu lietderību finanšu ziņu vākšanas vienībām, un paplašināt no personām, kas tirgojas brīvās tirdzniecības zonās, ievāktās informācijas tvērumu;

d) pielāgot limitu lieliem skaidras naudas maksājumiem.

89. pants

Saistība ar Direktīvu (ES) 2015/849

Atsauces uz Direktīvu (ES) 2015/849 uzskata par atsaucēm uz šo regulu un Direktīvu (ES) 2024/1640, un tās lasa saskaņā ar šīs regulas VI pielikumā izklāstīto atbilstības tabulu.

90. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2027. gada 10. jūlija, izņemot attiecībā uz atbildīgajiem subjektiem, kas minēti 3. panta 3. punkta n) un o) apakšpunktā, attiecībā uz kuriem to piemēro no 2029. gada 10. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2024. gada 31. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētāja	*priekšsēdētāja*
R. METSOLA	H. LAHBIB

I PIELIKUMS

Riska mainīgo rādītāju indikatīvs saraksts

Turpmāk sniegts neizsmeļošs to riska mainīgo rādītāju saraksts, kurus atbildīgie subjekti ņem vērā, veicot riska novērtējumu saskaņā ar 10. pantu un nosakot, kādā apmērā piemērot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus saskaņā ar 20. pantu:

a) ar klientu saistīti riska mainīgie rādītāji:

   i) klienta un klienta faktiskā īpašnieka uzņēmējdarbība vai profesionālā darbība;

   ii) klienta un klienta faktiskā īpašnieka reputācija;

   iii) klienta un klienta faktiskā īpašnieka būtība un rīcība;

   iv) jurisdikcijas, kurās atrodas klienta un klienta faktiskā īpašnieka galvenā mītne;

   v) jurisdikcijas, kuras ir klienta un klienta faktiskā īpašnieka galvenā uzņēmējdarbības veikšanas vieta;

   vi) jurisdikcijas, ar kurām klientam un klienta faktiskajam īpašniekam ir attiecīga personiska saikne;

b) ar produktu, pakalpojumu vai darījumu saistīti riska mainīgie rādītāji:

   i) konta vai attiecību mērķis;

   ii) darījuma attiecību regularitāte vai ilgums;

   iii) aktīvu apmērs, kādu klients plāno noguldīt, vai veikto darījumu apmērs;

   iv) produkta, pakalpojuma vai darījuma pārredzamības vai nepārredzamības pakāpe;

   v) produkta, pakalpojuma vai darījuma sarežģītība;

   vi) produkta, pakalpojuma vai darījuma vērtība vai apjoms;

c) ar piegādes kanālu saistīti riska mainīgie rādītāji:

   i) tas, cik lielā mērā darījumu attiecības tiek veidotas neklātienē;

   ii) jebkuru iepazīstinātāju vai starpnieku klātbūtne, ko klients var izmantot, un tas, kāda veida attiecības viņiem ir ar klientu;

d) riska mainīgie rādītāji dzīvības apdrošināšanai un citai uzkrājošajai apdrošināšanai:

   i) apdrošināšanas polises labuma guvēja uzrādītā riska pakāpe.

II PIELIKUMS

Zemāka riska faktori

Turpmāk sniegts 20. pantā minēto potenciāli zemāka riska situāciju faktoru un pierādījumu veidu neizsmeļošs saraksts:

1) ar klientu saistīti riska faktori:

   a) biržā kotēti valsts uzņēmumi, uz kuriem attiecas informācijas izpaušanas prasības (tās paredz vai nu biržas noteikumi, vai tiesību akti, vai piemērojamie līdzekļi), kas paredz prasību nodrošināt faktisko īpašumtiesību pietiekamu pārredzamību;

   b) valsts pārvaldes iestādes vai uzņēmumi;

   c) klienti, kas ir rezidenti zemāka riska ģeogrāfiskajās zonās, kā noteikts 3) punktā;

2) ar produktu, pakalpojumu, darījumu vai piegādes kanālu saistīti riska faktori:

   a) dzīvības apdrošināšanas polises, kuru apdrošināšanas prēmija ir neliela;

   b) apdrošināšanas polises pensiju shēmām, ja polisei nav paredzēta priekšlaicīgas izmaksas iespēja un to nevar lietot kā nodrošinājumu;

   c) pensija, pensiju fonds vai līdzīga shēma, kas nodrošina pensijas pabalstus darbiniekiem, ja iemaksas tiek veiktas no algas ieturējumiem un ja shēmas noteikumi neatļauj cedēt biedra līdzdalības daļu shēmā;

   d) finanšu produkti vai pakalpojumi, kas ietver atbilstīgi definētus un ierobežotus pakalpojumus dažiem klientu veidiem, lai uzlabotu piekļuvi finansiālās iekļaušanas nolūkos;

   e) produkti, ja nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus pārvalda ar citiem faktoriem, piemēram, ar elektroniskā maka limitiem vai īpašumtiesību pārredzamību (piemēram, konkrētiem elektroniskās naudas veidiem);

3) ģeogrāfiskie riska faktori – reģistrācija, darījumdarbības veikšanas vieta, dzīvesvieta:

   a) dalībvalstis;

   b) trešās valstis, kurās ir efektīva NILL/TFN sistēma;

   c) trešās valstis, kurās, kā atzīts uzticamos avotos, ir zems korupcijas vai citu noziedzīgu darbību līmenis;

   d) trešās valstis, kurām, pamatojoties uz tādiem uzticamiem informācijas avotiem kā savstarpēji novērtējumi, sīki izstrādāti izvērtējuma ziņojumi vai publicēti turpmāku pasākumu ziņojumi, ir pārskatītajiem *FATF* ieteikumiem atbilstošas prasības attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanu un kuras minētās prasības faktiski īsteno.

III PIELIKUMS

Augstāka riska faktori

Turpmāk sniegts 20. pantā minēto potenciāli augstāka riska situāciju faktoru un pierādījumu veidu neizsmeļošs saraksts:

1) ar klientu saistīti riska faktori:

   a) darījuma attiecības vai gadījuma rakstura darījums notiek neparastos apstākļos;

   b) klienti, kas ir rezidenti augstāka riska ģeogrāfiskajās zonās, kā noteikts 3) punktā;

   c) juridiskas personas vai juridiskie veidojumi, kas ir individuālo aktīvu turētājas sabiedrības;

   d) korporatīvie subjekti, kuros ir akcionāru pārstāvji vai uzrādītāja akcijas;

   e) darījumdarbība, kurā plaši izmanto maksājumus skaidrā naudā;

   f) sabiedrības īpašumtiesību struktūra šķiet neparasta vai pārmērīgi sarežģīta, ņemot vērā sabiedrības uzņēmējdarbības būtību;

   g) klients ir trešās valsts valstspiederīgais, kurš pieprasa uzturēšanās tiesības dalībvalstī apmaiņā pret jebkāda veida ieguldījumiem, tostarp kapitāla pārvedumiem, īpašuma pirkšanu vai nomāšanu, ieguldījumiem valsts obligācijās, ieguldījumiem korporatīvajos subjektos, ziedojumiem vai dāvinājumiem darbībām, kuras veicina sabiedrisko labumu, un iemaksām valsts budžetā;

   h) klients ir tiesību subjekts vai juridisks veidojums, kas izveidots jurisdikcijā, kurā tam nav reālas saimnieciskās darbības, būtiskas ekonomiskas klātbūtnes vai acīmredzama ekonomiska pamatojuma;

   i) klients tieši vai netieši pieder vienam vai vairākiem subjektiem vai veidojumiem saskaņā ar h) apakšpunktu;

2) ar produktu, pakalpojumu, darījumu vai piegādes kanālu saistīti riska faktori:

   a) privātbaņķieru pakalpojumi;

   b) produkti vai darījumi, kas var veicināt anonimitāti;

   c) maksājums, kas saņemts no nezināmas vai nesaistītas trešās personas;

   d) jauni produkti un jauna uzņēmējdarbības prakse, tostarp jauns īstenošanas mehānisms, un jaunu vai attīstošos tehnoloģiju izmantošana gan jauniem, gan jau esošiem produktiem;

   e) darījumi saistībā ar naftu, ieročiem, dārgmetāliem vai dārgakmeņiem, tabakas izstrādājumiem, kultūras artefaktiem un citiem priekšmetiem ar arheoloģisku, vēsturisku, kultūras un reliģisku nozīmi vai retu zinātnisku vērtību, kā arī ar ziloņkaulu un aizsargātām sugām;

3) ģeogrāfiskie riska faktori:

   a) trešās valstis, uz kurām attiecas pastiprināta uzraudzība vai kuras *FATF* ir citādi identificējusi, jo ir konstatētas atbilstības nepilnības to NILL/TFN sistēmā;

   b) trešās valstis, kurās, kā atzīts uzticamos avotos vai konstatēts atzītos procesos, piemēram, savstarpējos izvērtējumos, sīki izstrādātos novērtējuma ziņojumos vai publicētos turpmāko pasākumu ziņojumos, nav efektīvas NILL/TFN sistēmas;

   c) trešās valstis, kurās, kā atzīts uzticamos avotos vai konstatēts atzītos procesos, ir ievērojams korupcijas vai citu noziedzīgu darbību līmenis;

d) trešās valstis, uz kurām attiecas sankcijas, embargo vai līdzīgi pasākumi, kurus noteikusi, piemēram, Savienība vai ANO;

e) trešās valstis, kuras nodrošina finansējumu vai atbalstu teroristu darbībām vai kuru teritorijā darbojas sarakstos iekļautas teroristu organizācijas;

f) trešās valstis, attiecībā uz kurām ticami avoti ir norādījuši vai kuras, ievērojot atzītus procesus, ir identificētas kā tādas, kas nodrošina finanšu slepenību:

i) radot šķēršļus sadarbībai un informācijas apmaiņai ar citām jurisdikcijām;

ii) jo tajās ir stingri tiesību akti attiecībā uz korporatīvo vai banku darbības slepenību, kas liedz iestādēm un to darbiniekiem sniegt kompetentajām iestādēm informāciju par klientiem, tostarp piemērojot naudas sodus un sodus;

iii) jo tajās ir vāja kontrole attiecībā uz tiesību subjektu izveidi vai juridisku veidojumu izveidi; vai

iv) neprasot, lai informācija par faktiskajiem īpašniekiem tiktu reģistrēta vai glabāta centrālajā datubāzē vai reģistrā.

IV PIELIKUMS

Regulas 2. panta 1. punkta 54) apakšpunktā minēto augstvērtīgo preču saraksts:

1) juvelierizstrādājumi, zeltkaļu vai sudrabkaļu izstrādājumi, kuru vērtība pārsniedz 10 000 EUR vai līdzvērtīgu summu nacionālajā valūtā;

2) pulksteņi un rokaspulksteņi, kuru vērtība pārsniedz 10 000 EUR vai līdzvērtīgu summu nacionālajā valūtā;

3) mehāniski transportlīdzekļi, kuru cena pārsniedz 250 000 EUR vai līdzvērtīgu summu nacionālajā valūtā;

4) gaisa kuģi, kuru cena pārsniedz 7 500 000 EUR vai līdzvērtīgu summu nacionālajā valūtā;

5) kuģošanas līdzekļi, kuru cena pārsniedz 7 500 000 EUR vai līdzvērtīgu summu nacionālajā valūtā.

V PIELIKUMS

2. panta 1. punkta 55) apakšpunktā minētie dārgmetāli:

a) zelts;

b) sudrabs;

c) platīns;

d) irīdijs;

e) osmijs;

f) pallādijs;

g) rodijs;

h) rutēnijs.

2. panta 1. punkta 55) apakšpunktā minētie dārgmetāli:

a) dimants;

b) rubīns;

c) safīrs;

d) smaragds.

VI PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Direktīva (ES) 2015/849	Direktīva (ES) 2024/1640	Šī regula
1. panta 1. punkts	—	—
1. panta 2. punkts	—	—
1. panta 3. punkts	—	2. panta 1. punkta 1. apakšpunkts
1. panta 4. punkts	—	2. panta 1. punkta 1. apakšpunkts
1. panta 5. punkts	—	2. panta 1. punkta 2. apakšpunkts
1. panta 6. punkts	—	2. panta 1. punkta 1. un 2. apakšpunkts
2. panta 1. punkts	—	3. pants
2. panta 2. punkts	—	4. pants
2. panta 3. punkts	—	6. panta 1. punkts
2. panta 4. punkts	—	6. panta 2. punkts
2. panta 5. punkts	—	6. panta 3. punkts
2. panta 6. punkts	—	6. panta 4. punkts
2. panta 7. punkts	—	6. panta 5. punkts
2. panta 8. punkts	—	7. pants
2. panta 9. punkts	—	4. panta 3. punkts un 6. panta 6. punkts
3. panta 1. punkts	—	2. panta 1. punkta 5. apakšpunkts
3. panta 2. punkts	—	2. panta 1. punkta 6. apakšpunkts
3. panta 3. punkts	—	2. panta 1. punkta 4. apakšpunkts
3. panta 4. punkts	—	2. panta 1. punkta 3. apakšpunkts
3. panta 5. punkts	—	2. panta 1. punkta 47. apakšpunkts
3. panta 6. punkts	—	2. panta 1. punkta 28. apakšpunkts
3. panta 6. punkta a) apakšpunkts	—	51. līdz 55. pants
3. panta 6. punkta b) apakšpunkts	—	58. pants
3. panta 6. punkta c) apakšpunkts	—	57. pants
3. panta 7. punkts	—	2. panta 1. punkta 11. apakšpunkts
3. panta 8. punkts	—	2. panta 1. punkta 22. apakšpunkts
3. panta 9. punkts	—	2. panta 1. punkta 34. apakšpunkts un 2. panta 2. punkts

Direktīva (ES) 2015/849	Direktīva (ES) 2024/1640	Šī regula
3. panta 10. punkts	—	2. panta 1. punkta 35. apakšpunkts un 2. panta 5. punkts
3. panta 11. punkts	—	2. panta 1. punkta 36. apakšpunkts
3. panta 12. punkts	—	2. panta 1. punkta 40. apakšpunkts
3. panta 13. punkts	—	2. panta 1. punkta 19. apakšpunkts
3. panta 14. punkts	—	2. panta 1. punkta 12. apakšpunkts
3. panta 15. punkts	—	2. panta 1. punkta 41. apakšpunkts
3. panta 16. punkts	—	2. panta 1. punkta 17. apakšpunkts
3. panta 17. punkts	—	2. panta 1. punkta 23. apakšpunkts
3. panta 18. punkts	—	2. panta 1. punkta 7. apakšpunkts
3. panta, 19. punkts	—	—
4. panta	3. punkts	—
5. pants	—	—
6. pants	7. pants	—
7. pants	8. pants	—
8. panta 1. punkts	—	10. panta 1. punkts
8. panta 2. punkts	—	10. panta 2. un 3. punkts
8. panta 3. punkts	—	9. panta 1. punkts
8. panta 4. punkts	—	9. panta 2. punkts
8. panta 5. punkts	—	9. panta 2. un 3. punkts
9. pants	—	29. pants
10. panta 1. punkts	—	79. panta 1. punkts
10. panta 2. punkts	—	79. panta 3. punkts
11. pants	—	19. panta 1., 2. un 5. punkts
12. pants	—	19. panta 7. punkts un 79. panta 2. punkts
13. panta 1. punkts	—	20. panta 1. punkts
13. panta 2. punkts	—	20. panta 2. punkts
13. panta 3. punkts	—	20. panta 2. punkts
13. panta 4. punkts	—	20. panta 4. punkts
13. panta 5. punkts	—	47. pants
13. panta 6. punkts	—	22. panta 4. punkts

Direktīva (ES) 2015/849	Direktīva (ES) 2024/1640	Šī regula
14. panta 1. punkts	—	23. panta 1. un 4. punkts
14. panta 2. punkts	—	23. panta 2. punkts
14. panta 3. punkts	—	23. panta 3. punkts
14. panta 4. punkts	—	21. panta 1. un 2. punkts
14. panta 5. punkts	—	26. panta 2. un 3. punkts
15. pants	—	20. panta 2. punkta otrā daļa un 33. pants
16. pants	—	33. panta 1. punkts
17. pants	—	—
18. panta 1. punkts	—	34. panta 1. un 8. punkts
18. panta 2. punkts	—	34. panta 2. punkts
18. panta 3. punkts	—	34. panta 3. punkts
18. panta 4. punkts	—	—
18.a panta 1. punkts	—	29. panta 4. punkts
18.a panta 2. punkts	—	29. panta 5. un 6. punkts un 35. panta a) punkts
18.a panta 3. punkts	—	29. panta 5. un 6. punkts un 35. panta b) punkts
18.a panta 4. punkts	—	—
18.a panta 5. punkts	—	29. panta 6. punkts
19. pants	—	36. pants
20. pants	—	9. panta 2. punkts, 20. panta 1. punkts un 42. panta 1. punkts
20. panta a) punkts	—	9. panta 2. punkta a) apakšpunkta iii) daļa un 20. panta 1. punkta g) apakšpunkts
20. panta b) punkts	—	42. panta 1. punkts
20.a pants	—	43. pants
21. pants	—	44. pants
22. pants	—	45. pants
23. pants	—	46. pants
24. pants	—	39. pants
25. pants	—	48. panta 1. punkts
26. pants	—	48. pants

Direktīva (ES) 2015/849	Direktīva (ES) 2024/1640	Šī regula
27. pants	—	49. pants
28. pants	—	48. panta 3. punkts
29. pants	—	—
30. panta 1. punkts	—	63. panta 1. punkts, 2. punkta otrā daļa un 4. punkts un 68. pants
30. panta 2. punkts	—	63. panta 5. punkts
30. panta 3. punkts	10. panta 1. punkts	—
30. panta 4. punkts	10. panta 7. un 10. punkts	24. pants
30. panta 5. punkta pirmā daļa	11. pants un 12. panta 2. punkts	—
30. panta 5. punkta otrā daļa	12. panta 1. punkts	—
30. panta 5. punkta trešā daļa	—	—
30. panta 5.a punkts	11. panta 4. punkts un 13. panta 12. punkts	—
30. panta 6. punkts	11. panta 1., 2. un 3. punkts	—
30. panta 7. punkts	61. panta 2. punkts	—
30. panta 8. punkts	—	22. panta 7. punkts
30. panta 9. punkts	15. pants	—
30. panta 10. punkts	10. panta 19. un 20. punkts	—
31. panta 1. punkts	—	58. pants, 64. panta 1. punkts un 68. pants
31. panta 2. punkts	—	64. panta 3. punkts
31. panta 3. punkts	—	64. panta 5. punkts
31. panta 3.a punkts	10. panta 1., 2. un 3. punkts	67. pants
31. panta 4. punkta pirmā daļa	11. pants un 12. panta 2. punkts	—
31. panta 4. punkta otrā daļa	12. panta 1. punkts	—
31. panta 4. punkta trešā daļa	—	—
31. panta 4. punkta ceturtā daļa	11. panta 2. punkts	—
31. panta 4.a punkts	11. panta 4. punkts un 13. panta 12. punkts	—
31. panta 5. punkts	10. panta 7. un 10. punkts	24. pants
31. panta 6. punkts	—	22. panta 7. punkts
31. panta 7. punkts	61. panta 2. punkts	—
31. panta 7.a punkts	15. pants	—

Direktīva (ES) 2015/849	Direktīva (ES) 2024/1640	Šī regula
31. panta 9. punkts	10. panta 19. un 20. punkts	—
31. panta 10. punkts	—	58. panta 4. punkts
31.a pants	17. panta 1. punkts	—
32. panta 1. punkts	19. panta 1. punkts	—
32. panta 2. punkts	62. panta 1. punkts	—
32. panta 3. punkts	19. panta 2. punkts, 3. punkta pirmā daļa, 4. un 5. punkts	—
32. panta 4. punkts	21. panta 1. punkts un 22. panta 1. punkta pirmā daļa	—
32. panta 5. punkts	22. panta 1. punkta otrā daļa	—
32. panta 6. punkts	22. panta 2. punkts	—
32. panta 7. punkts	24. panta 1. punkts	—
32. panta 8. punkts	19. panta 3. punkta otrā daļa	—
32. panta 9. punkts	21. panta 4. punkts	—
32.a panta 1. punkts	16. panta 1. punkts	—
32.a panta 2. punkts	16. panta 2. punkts	—
32.a panta 3. punkts	16. panta 3. punkts	—
32.a panta 4. punkts	16. panta 5. punkts	—
32.b pants	18. pants	—
33. panta 1. punkts	—	69. panta 1. punkts
33. panta 2. punkts	—	69. panta 6. punkts
34. panta 1. punkts	—	70. panta 1. punkts
34. panta 2. punkts	—	70. panta 2. punkts
34. panta 3. punkts	40. panta 5. punkts	—
35. pants	—	71. pants
36. pants	42. pants	—
37. pants	—	72. pants
38. pants	60. pants	11. panta 2. punkta ceturtā daļa un 4. punkts, 14. pants un 69. panta 7. punkts
39. pants	—	73. pants
40. pants	—	77. pants

Direktīva (ES) 2015/849	Direktīva (ES) 2024/1640	Šī regula
41. pants	70. pants	76. pants
42. pants	—	78. pants
43. pants	—	—
44. panta 1. punkts	9. panta 1. punkts	—
44. panta 2. punkts	9. panta 2. punkts	—
44. panta 3. punkts	—	—
44. panta 4. punkts	9. panta 3. un 6. punkts	—
45. panta 1. punkts	—	16. panta 1. punkts
45. panta 2. punkts	—	18. panta 3., 4. un 5 punkts
45. panta 3. punkts	—	17. panta 1. punkts
45. panta 4. punkts	48. pants	—
45. panta 5. punkts	—	17. panta 2. punkts
45. panta 6. punkts	—	17. panta 3. punkts
45. panta 7. punkts	—	17. panta 4. punkts
45. panta 8. punkts	—	16. panta 3. punkts
45. panta 9. punkts	41. panta 1. punkts	—
45. panta 10. punkts	41. panta 2. punkts	—
45. panta 11. punkts	41. panta 3. punkts	—
46. panta 1. punkts	—	12. un 15. pants
46. panta 2. punkts	39. panta 2. punkts	—
46. panta 3. punkts	28. panta 1. punkts	—
46. panta 4. punkts	—	11. panta 1. punkts
47. panta 1. punkts	4. panta 1. un 2. punkts	—
47. panta 2. punkts	6. panta 1. punkts	—
47. panta 3. punkts	6. panta 2. punkts	—
48. panta 1. punkts	37. panta 1. punkts	—
48. panta 1.a punkts	37. panta 5. punkts un 62. panta 1. punkts	—
48. panta 2. punkts	37. panta 2. un 6. punkts	—
48. panta 3. punkts	37. panta 7. punkts	—

Direktīva (ES) 2015/849	Direktīva (ES) 2024/1640	Šī regula
48. panta 4. punkts	37. panta 1. punkta pirmā daļa, 46. pants un 54. panta 4. punkts	—
48. panta 5. punkts	46. panta 2. un 3. punkts un 47. pants	—
48. panta 6. punkts	40. panta 1. punkts	—
48. panta 7. punkts	40. panta 2. punkts	—
48. panta 8. punkts	40. panta 4. punkts	—
48. panta 9. punkts	37. panta 3. punkts	—
48. panta 10. punkts	40. panta 3. punkts	—
49. pants	61. panta 1. punkts	—
50. pants	63. pants	—
50.a pants	61. panta 3. punkts	—
51. pants	—	—
52. pants	29. pants	—
53. pants	31. pants	—
54. pants	33. pants	—
55. pants	34. pants	—
56. pants	30. panta 2. un 3. punkts	—
57. pants	35. pants	—
57.a panta 1. punkts	67. panta 1. punkts	—
57.a panta 2. punkts	67. panta 2. punkts	—
57.a panta 3. punkts	67. panta 3. punkts	—
57.a panta 4. punkts	44. panta 1. punkts, 46. panta 1. punkts un 47. panta 1. punkts	—
57.a panta 5. punkts	51. pants	—
57.b. pants	68. pants	—
58. panta 1. punkts	53. panta 1. punkts	—
58. panta 2. punkts	53. panta 2. un 3. punkts	—
58. panta 3. punkts	53. panta 4. punkts	—
58. panta 4. punkts	—	—
58. panta 5. punkts	53. panta 5. punkts	—
59. panta 1. punkts	55. panta 1. punkts	—
59. panta 2. punkts	55. panta 2. punkts un 56. panta 2. un 3. punkts	—
59. panta 3. punkts	55. panta 3. punkts	—
59. panta 4. punkts	55. panta 4. punkts	—

Direktīva (ES) 2015/849	Direktīva (ES) 2024/1640	Šī regula
60. panta 1. punkts	58. panta 1. punkts, 2. punkta pirmā daļa un 3. punkts	—
60. panta 2. punkts	58. panta 2. punkta trešā daļa	—
60. panta 3. punkts	58. panta 4. punkts	—
60. panta 4. punkts	53. panta 6. punkts	—
60. panta 5. punkts	53. panta 7. punkts	—
60. panta 6. punkts	53. panta 8. punkts	—
61. pants	60. pants	—
62. panta 1. punkts	59. panta 1. punkts	—
62. panta 2. punkts	6. panta 6. punkts	—
62. panta 3. punkts	59. panta 2. punkts	—
63. pants	—	—
64. pants	—	85. pants
64.a pants	72. pants	86. pants
65. pants	—	—
66. pants	—	—
67. pants	—	—
68. pants	—	—
69. pants	—	—
I pielikums	—	I pielikums
II pielikums	—	II pielikums
III pielikums	—	III pielikums
IV pielikums	—	—